LB
N17
118496

690 ... 1-1918

உ

பரமபதி துணை.

அகஸ்தியமகாமுனிவர்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

சகல கலைக்ஞான மென்று வழங்குகிற

அமுத கலைக்ஞானம்

ஆயிரத்திருநூறு.

இஃது

மதுரை யானைக்கல்தெரு வித்துவான்

மு. குழந்தைவேலுப்பிள்ளை அவர்கள்

ஓலையேட்டுப்பிரதியின்படி

மதுரை வித்துவான்

த. குப்புசாமிநாயுடு அவர்களால்

பரிசோதிக்கப்பெற்று

மதுரைப் புதுமண்டபம் புத்தகஷாப்

இ. ராம.

குருசாமிக்கோனார்

அவர்களாற்றமது

மதுரை வடக்குமாசிவீதி

ஸ்ரீ ராமச்சந்திர விலாசம் அச்சியந்திர சாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

1917.

இதன்விலை] — [ரூ. 1-4-0

118496

27. அப்பிரமணியம்
செப்பனிடுவதற்காக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட
மே மாதம் 1983 வருடம்
செப்பனிட்டு முடித்த
ஜூன் மாதம் 1983 வருடம்
ஆராய்ச்சி உதவியாளரின் கையொப்பம்

உ

குமரகுருபரன்றுணை.

அகஸ்தியமகாமுனிவர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

சகல கலைக்ஞானமென்று வழங்குகிற

அமுதகலைக்ஞானம் 1200.

காப்பு.

ஆதிபரா பரத்தினுட கிருபைகூர்ந்து - அப்பனே மனோன்மணியைத்
தொழுதுபோற்றிச், சோதியெனுங் கமலமல ரமுதங்கொண்டு - சுத்தாம்
போல் வாதத்தி லட்சங்காப்பு, நீதிபெற வைத்தியத்தி லிரண்டிலக்ஷம் -
நிலைத்ததொரு சூத்திரத்திற் கோடாகோடி, வாதியென வந்தோர்க்கும்
பெரியோருக்கும் - மனமகிழ்ந்து கருக்குருவாய் வசனித்தேனே. 1

நூல்வகை.

வசனித்தேன் காவியந்தா னாயிரத்திருநூறுக்குள் - வண்மையுள்ள
சகலகலைக் ஞானமெல்லாம், நிசனித்தே னாயிரத்தி யிருநூறுக்குள் - நிச
சயமாய்க் கருக்களெல்லா மிதிலேசொன்னேன், நிசனித்த மந்திரங்கள்
சக்கரங்கள் - தீட்சையொடு சரக்குவைப்புச் செந்தூரங்கள், பசனித்த
பற்பவகை மெழுகுஜெயநீர் - பாங்கான தாம்பிரமும் சிமிட்டுப்போக்கே.

போக்கான யந்திரமா மயேந்திரசாலம் - புதுமையுள்ள அஞ்சனமும்
மையப்போக்கும், நீக்கான மறைப்போடு திலதப்போக்கும் - நேரான
மோடியிலே யனந்தப்போக்கும், வாக்கான பலிதமுள்ள கருவின்போக்
கும் - வஞ்சனைகள் பில்லியுட மார்க்கப்போக்கும், தாக்கான சரியை
யோடு கிரியைப்போக்கும் - தன்மையுள்ள யோகமுடன் ஞானமாமே. 3

ஞானமுடன் தேகசித்திக் கற்பக்கூறு - நல்மான தீட்சைமுதல் தியா
னப்போக்கும், ஊனான காயாதி கற்பப்போக்கும் - உண்மையுள்ள முப்
பூவின் கருவின்போக்கும், தேனான மதியமுதஞ் சமாதிகற்பஞ் - சித்
தமன தொன்றான அஷ்டபந்தங், கோனான குருவினுட கருணைபெற்
றுக் - கூறினேன் பன்னிரண்டு நூறுந்தானே. 4

தானென்ற பன்னிரண்டு நூறுக்குள்ளே - சகலகலைக் ஞானமெல்
லா மடக்கிப்பாடித், தேனென்ற மொழிபேரே யிந்தநூலைச் - சித்தெ
னவே சமாதிதனில் வைத்தேனப்பா, நானென்ற ஆணைவந்தால் சித்தர்
கூடி - நலமாக வந்தார்க ளொடுக்கந்தன்னில், கோனென்ற என்குரு
வே பூரணமேஐயா - கும்பமுனி சரணமென்று கூறினாரே. 5

கூறினேசொல் லேவிக்னேனே யென்றுரைநாளும் - குணமாக வந்தோர்க்கு ஆசனங்கள்போட்டு, மீறினது விதனைவே கேட்டேனப்போ - விளம்பினது ஆயிரத்தி யிருநூறுக்குள், தேறினது சொல்லும்தோர்கள் கண்டாராகும் - சிவசிவா கைலாசமிட மெகொள்ளாது, கோறினது என்னவையா வென்றுகேட்டார் - குணமான சித்தருக்கு மென்றுசொன்னேன்.

சொன்னவுடனடிபணிந்து சித்தரெல்லாம் - சன்மார்க்க குலகத்தோர் கண்டாராகும், என்னவையா வுலகமெலாங் சித்தாய்ப்போகும் - இதற்குச் சாபமது கவையிவாய், உண்மையுள்ள இந்தநூல் சித்தர்க்கேயாம் - உலகிலுள்ளோர்க் கிந்நூலைச் சித்தரிந்தால், நன்மைபெற வுதறிறுல் செந்திப்பற்றி - நமக்குடனவன்சிரசு தெறித்துப்போமே. 7

போமென்று சொன்னவுடன் சித்தரெல்லாம் - புகழான இந்நூலைப் பதனம்பண்ணி, [illegible] ஆசைவந்த [illegible] - நலமான இந்நூலைக் குகைக்குள் வைத்து, தேனென்ற அமுதம்போ லெடுத்துப் பார்த்து - சிவசிவா மறுபடியுங் குகைக்குள்வைத்தார், கோவென்ற குருவைப்போ லிந்நூலைத் - குருதால்போ லெவர்கள் பணிந்திட்டாரே. 8

சாபப்பதமம் சேர்ப்பு

பணிந்திட்ட இந்நூலைப் புலத்தியனேகேள் - பார்தனிலே யொருவருக்கும் பகாலேண்டாம், கணிந்திட்ட நூல்மைம்போ லிந்நூல்மைந்தா - கருவான பொருளென்னவே கருத்தினுள்வைத்து, அணிந்திட்ட மனம்போலே குருவைக்காரு - சொல்லாத பூரணத்தில் சொக்கியேது, அணிந்திட்ட வாசியிறு லறிவைப்பற்றி - அகார பூரணத்தி லருள்ஞானமாமே. 9

அருள்ஞான குருபதத்தை யமுத்திப்பாரு - அமுத்திமுனை பார்க்கையிலே யருள்தான்காணும், இருளான மாயைதனை யறுத்தாயியும் - இன்பமுள்ள பூரணத்தை யியல்பாய்க்கொண்டு, மருளான புத்திதனை யறுத்துத்தன்று - மதியான சந்திரனைக் கருத்திற்சேரு, உருவான பூரணத்தி லுரிமைவைத்து - உண்மையுடன் பூரணத்தி லுன்னிப்பாரே. 10

பூரணமகிமை.

உன்னுவது எவ்விடமென் றாய்ந்துகேளு - உண்மையுடன் சொல்லுகிறே னுனக்காயமைந்தா, கண்ணுவது அகாரமடா ஐயாஐயா - நலமான அகாரமொடு உகாரம் ரண்டும், சொன்னபொரு ளிவையுமொன்றாய்க் கூடும்போது - திருவுமுள்ள ஓங்காரம் மேதுக்கு, இன்னமொன்று சொல்லுகிறேன் புலத்தியாகேள் - இரவிமதி யற்றவிடம் தானுச்சே. 11

நீயென்ற சொல்லதுதா னுமொன்றுக்காகும் - நிச்சயமாய்ச் சொல்லுகிறேன் புலத்தியாகேள், கோவென்ற குருவாகுந் திருவுமாகும் - குரு விருக்கு மாயிரத்தெட் டிதழுமாகும், [illegible] மயிர்தாசப் பூரணமேயாகும் - சிதம்பரத்தின் குகாதி குருமாகும். [illegible] காதமுடன் விந்துவாகும் - உண்மையென்ற பொருளாகும் [illegible] 12

ஊமையென்ற பொருளேது ஐயாஐயா - உண்மையுட னெந்தனுக்கு வுரைக்கவேணும், ஆமையென்ற அகாரமடா உகாரம்ரண்டும் - அருள் பெருகிக் கூடினது மவுனமாகும், சீமையெங்குந் திரிந்ததனுல் மவுனமோ - சிவாயகுரு தேசிகனைக் கண்டாற்காணும், ஊமையென்ற சொல் லதினுல் ரோஷம்பெற்ற - துரோகியிடஞ் சொல்லாதே நூலைப்பாரே. 13

நூல்பார்த்தால் பூரணநூல் தன்னைப்பாரு - நுண்மையுள்ள தீட்சையதி னுணுக்கம்பாரு, கால்பார்த்து வறுதற்குக் கருவைப்பாரு - கருத்துவைத்து இந்நூலைக் கருவாய்ப்பாரு, சேல்பார்த்துக் கொள்வதற்கு ஆயுத்தைப்பாரு - சிவசிவா எந்தனுட பட்சணியைப்பாரு, கள்பார்த்துக் கொள்வதற்கு ஜோஸ்யம்பாரு - நன்மைபெற வேணுமென்றுற் குருவைக்காரே. 14

குருவான பதியறிந்து குருவைக்காரு - குருவறிந்து பூரணத்தைக் குணமாய்க் கொள்ளு, திருவிருந்து பூரணத்தைத் திலமுகமெகொண்டால் சிவசிவா கயிலாசதேசமாகும், மருவிருந்த ஆயிரத்தெண் மலருக்குள்ளே - மகத்தான அமுதமது சின்துகாணும், கருவான அமுதமதைக் கொண்டால்மைந்தா - காயசித்தி யோகமுடன் வாதமாமே. 15

வாதத்திற்குக் கருவுரைத்தல்.

வாதமப்பா பலப்பதற்குக் கருவைக்கேளு - மகத்தான பூரணத்தை மருவிப்பாரு, சேதமப்பா வொருநாளு மில்லையில்லை - சிவஞ்சக்தி இரண்டையுமே தினமுநோக்கி, பேதமப்பா ஒருநாளும் நினைக்கவேண்டாம் பலத்தபுத்தி அறிவதனுல் பேணிப்பாரு, காதமப்பா மின்றநிலை தன்னைப்பாரு - சுயமாக இந்நூலைக் காருகாரே. 16

இந்நூல்தா னயிரத்தி யிருநூறுக்குள் - இன்பமுடன் பமிரண்டையுரைசெறு திவைத்தேன், சொன்னதொரு நூல்களுக்கு இந்நூல்தானுஞ் சத்தமுள்ள குருநூலாய்த் தொழுதுபோற்று, நன்னயமா யிந்நூலை யார்க்கிந்தாலும் - நான்சொன்ன சாபமது பலிக்குமப்பா, தன்மையுள்ள புலத்தியனே யோகவானே - தகையிறு லிந்நூலைப் பதனம்பண்ணே. 17

பண்ணப்பா அடிமூல மேலாதாரம் - பாங்கான குண்டலியி லங்கேன் திட்டு, விண்ணப்பா மேல்மூல மாறுதாரம் - மெய்யான மவுனத்தை மேவியேபட்டு, கண்ணப்பா சுழிமுனையில் கடுகவுண்ணு - கற்பூர தீபமதைக் கருத்தாற்சேவி, உன்னப்பா அமுதமதை யுண்ணுவுண்ணு - உன்தேகம் விளக்கொளிபோற் சித்தியாமே. 18

சித்தியப்பா அடிமூல மேலாதாரஞ் - சென்றங்கே சதாசிவத்தின் திட்சைகூடிப், பத்தியுடன் ரேசகபூரகமுமபண்ணிப் - பதியான கும்பகத்தில் நின்றுயானுல், எத்திசையி லுள்ள அதி சயங்களெல்லாம் - ஏகாந்த மாகநீ யறிந்துகொள்வாய், புத்தியுள்ள புலத்தியனே சொல்லக்கேளு - போதமென்ன பூரணமே சத்தியமாமே.

சத்தியமே தவறாமல் நினைக்கவேணுந் - தன்மையுண்டாய்த் தருமத்திற் பிரியவேணும், பத்தியுடன் பெரியோரைப் பணியவேணும் - பதறாமற் காயசித்தி பண்ணவேணும், புத்தியுடன் பூரணத்தைச் சரணவேணும் - பூரணமே செல்வமென்று புகலவேணும், சித்தியுள்ள சிதம்பரமே அம்மையமாய்த்தோன்றுஞ் சிவசிவா என்னசொல்வேன் பூரணத்தின்செயலே. 20

சிதம்பரசிதா மகிமை.

செயலான சிதம்பரத்தின் மகிமைகேளு - சிறக்கவே ஆறுவரை நேரேறி, மயமான ஆறுவரை குறுக்கேறி - மைந்தனே யிருபத்தைத் தலையுமாச்சு, தயவான நமசிவய வென்றுபோட்டுத் - தன்மையுடனடுவிலே யைப் பிடித்துமாறு, சுயமான சிதம்பரத்தி னடனங்காணுஞ், சொல்லுவார் நடனசபை யென்றுபாரே. 21

பாரப்பா சிவாயநம வென்றுபோட்டுப் - பாங்காக நடுவிலேயைப் பிடித்துமாறு, கேளப்பா சின்மயமி லாசத்தன்னில் - நிச்சயமாய்க் கனகசபை நேரேதோற்றும், காரப்பா அதில்மனதை வைத்துக்காரு - கனகமது உனக்குநிக ருண்டோபின்னாய், கூரப்பா யநமசிவ வென்றுபோட்டுக் - குணமாக நடுவிலேயைப் பிடித்துமாறே. 22

மாறப்பா யான்சொன்ன படியேபார்த்து - மகத்தான புலத்தியனே சொல்லக்கேளு, ஆரப்பா வுனக்கிடு தில்லைராஜர் - அன்புடனே யெதிராக நிற்பார்பாரு, காரப்பா அவர்பதத்திற் றெண்டெண்ணிக் - கனிவாகத் தியானித்தா லப்பாகேளு, கூறப்பா. வுன்மனதில் நினைத்ததெல்லாம் - கூர்மையுட னீந்திடுவார் குருவைப்போற்றே. 23

பஞ்சாட்சரமாறு.

போற்றப்பா நமசிவய வென்றுபோட்டுப் புகழாக நடுவிலேயைப் பிடித்துமாறு, நீற்றமுள்ள சிதம்பரமே நீயேயாவாய் - நீண்மையுடன் மந்திரங்க ளெல்லாஞ்சித்தி, வாய்த்திரிவு இல்லையடா மனமேசெம்மைவசியமுத லஷ்டசித்து மகிழ்ந்தாடும், பூத்தமலர் வாசனைபோல் பிரகாசிக்கும்-பூரணத்தைப் பிறவாதே புனிதமாமே. 24

புனிதமாய் வயநமசி யென்றுபோட்டுப்-பூரணத்தில் பற்றிமன தறிவில் நின்றால், இனிதமுள்ள காயசித்தி யாருமாரும் - இன்புதுன்ப மிரண்டினுட இயல்புகாணும், அனிதமுள்ள பீடையெல்லாம் விலகிப்போகும் - ஆறுருஞ் சிவனுமையு மன்பாகிவார், மனிதனென்ற பேர்போச்சு மகாத்மாவாச்சு-மாநிலத்தில் நீயுமொரு முனியாவாயே. 25

முனிவான அஞ்செழுத்தும் நமசிவயமாகும் - முதன்மையுள்ள அஞ்செழுத்துக் குயிரைகேளு, தனிவான சிதம்பரமே அல்லாதுண்டோ - தானவரும் நின்றதொரு பூரணமேயாகும், கனிவான பூரணத்தைக் கண்டால்முத்தி - கற்பமெனக் கொண்டாக்கால் காயசித்தி, மனியான மைந்தன் மணியாம் நமசிவயமென்று மைந்தனே மாறினதால் சித்தியாமே.

ஆமப்பா சிவத்தினுட கூறுசொன்னேன் - அப்பனே சத்தியுடனார்க்கக்கேளு, நாமப்பா சொல்லுகிறே முக்கோணவட்டம் - நன்மையுடன் நாற்பத்து மூன்றுமாச்சு, தாமப்பா நாலுபத்து மூன்றுக்குந்தான் - சக்கரையுடன் சிதம்பரத்தை நன்றாய்நாட்டி, காமப்பால் தானற்பாவிரண்டுங்கொண்டு - கருவேற வுருவேறக் கருத்திலானே. 27

ஊணப்பா சத்தியுட பூசையாச்சு - நுகோகோ சிவத்தினுட பூசையாச்சு, பூணப்பா சிவசத்தி இரண்டுங்கண்டு - புனிதமுடன் மனதறிவால் நின்றுகொண்டு, காணப்பா காலைசிவ மாலைசத்திக் - கருணையுடனிருவரையும் பூசித்தாக்கால், நானப்பா சொல்லுகிறேன் சித்திமுத்தி - நன்றான யோகமுதல் வாதமாமே. 28

ஆமப்பா அகமறியார் சண்டிமாண்பர் - அறுசுவையின் விவரமதை யறியாமூடர், நாமப்பா வென்றுஅகம் புகுதர்மாண்பர் - நன்மையுள்ள பூரணத்தை யறியாமாண்பர், . காமப்பால் கானற்பால் காணுமாண்பர் - கன்மவினை தீராத கழுதைமாண்பர், வாமப்பால் வகையறியா மடையர்மெத்த - வஞ்சருடன் சொல்லாதே மனத்தைப்பாரே. 29

பூரணதரிசனமகிமை.

மனமான பூரணத்தை யார்தான்காண்பார் - மகத்தான குருசொல்ல அறியவேணும், இனமான வாசியைத்தா னார்தான்காண்பார் - இயல்பான யோகிசொல்ல அறியவேணும், குணமான குண்டலியைக் கண்டால்மைந்தா - குருவான பதிதலத்திற் கூடலாகும், கனமான கண்டமதி லங்கென்றேட்டுக் - கருத்தறவே குறியையுமெள்ளக் கருதிப்பாரே. 30

பார்க்கவென்ன தீபவொளி பளிச்சென்றேதான் - பண்பாகக் காணுமப்போ கண்தான்கூசும், மார்க்கமுடன் கண்கடுத்துக் கூசிற்றானால் - மருட்டுமெள்ள வுருட்டியே குறியிலேறு, ஏற்கையுட னிப்படியே பழக்கமானால் - என்னசொல்வே னந்திப்பிர காசமப்பா, சேர்க்கையுடன் அகாரமுகாரம்ரெண்டுந் - தினந்தோறுஞ் செபித்தவனே சித்தனாமே.

காலவளவுகூறல்.

சித்தனா யிருப்பதற்கு அகாரதீட்சை - செபித்திடுவா யாண்டொன்றிற் றவாரமற்றான், முற்றுதலாய்த் தினந்தோறும் பழக்கமானால் - மூலத்தி லக்கினிதான் மூபன்றுகாணும், பற்றுதல்வி டாதபடி நின்றாயானால் - பாலனே மூலவன்னி அகன்றுபோகும், அற்றுதடா அசதியெல்லா மகன்றுபோகும் - அறுசுவையின் வீரெல்லா மகன்றுபோமே. 32

போனபின்பு உகாரத்தை மருவியேறு - புத்தியுட னண்டொன்றி லதின்மேல்தானும், ஆனபின்பு நீர்கடுத்து வெட்டைமீறும் - ஆக்கைதனில் வாய்வுநின்று பித்தமீறும், ஊன்சுவையில் மனம்வெறுத்து திகைத்துக்காட்டும் - உத்தமனே யிப்படிநீ யிருக்குதென்று, கோனருளைப் புலத்தியனே விட்டிடாதே - கொண்டுமென்ன வெற்றிவிடு வினைநில்லாதே. 33

வினையான பீடையது விலக்குதாரும் - வேணபடி கற்பமதை விரும்பியூட்டு, சுனையான சுனையெல்லா மோடிப்போருந் - சுந்தரம்போ லுன்தேசந் துலங்கும்பாரு; முனையான சுழிமுனைமேல் வாசியேற்று - முவுலகுங் காணுதற்கு முனைமேல்நில்லு, அணையான சற்குருவைத் தொழுதுபோற்று - தொழுகைவிட்டுத் தொழுதாக்கால் மனமேயாமே. 34

பேய்பிடித்துச் சாத்திரத்தை யுலகத்தோர்கள் - பேணியே படித்திடுவார் குருவைக்காணார், வாய்பழுத்த நாய்போலே யுலகத்துள்ளே - வகைக்கெறி யறியாமல் மாண்டுபோனார், நோய்பிடித்த சித்தர்கள்தா னனந்தமுண்டு-நோக்கியே யவர்களிடம் பேசவேண்டாம், தாயறியாப் பிள்ளையிடஞ் சேரவேண்டாந்-தன்மையுடன் பூரணத்தைப் போக்குவாயே. 35

சடாட்சரமகிமை.

தன்மையுடன் சடாட்சரத்தின் மகிமைகேளு - தயவாக அறுகோணமிட்டுநின்றாய், உண்மையுடன் ஓம்நமசி வாயவென்று - உறுதியுள்ள கோணமதி லுகந்துபோடு, நன்மையுடன் சரவணபவவென்றேதான் - நாட்டடா கோணமதின் சுற்றில்தானே, உண்மையுடன் வட்டமிட்டுச் சூலமிட்டு - உள்ளிந்து தானெழுதி யோகம்பேறே. 36

போட்டவுடன் ரேசகபூ ரகும்பகண்ணிப் - புனிதமுடன் கும்பகத்தில் நின்றுகொண்டு, நாட்டமுடன் மனதுரைத்துச் செபித்தாயானால் - நலமான முருகனுமே பிரகாசிப்பான், தேட்டமுட னவர்பதமே பணிந்துபோற்றிச் - சிவாயகுரு தேசிகமே சிவமேஐயா, பூட்டுமுனைத் திறவுகோல் திறக்கவென்று - புனிதமுடன் தாவெனவே தருவார்பாரே. 37

விநாயக சக்கரம்.

பாரப்பா கணபதியின் திறத்தைக்கேளு - பாங்கான முக்கோணமிட்டுக்கொண்டு, நேரப்பா அதினடுவே ஓங்காரம்போட்டு - நினைவாக அதினடுவே யோகம்போட்டுக், காரப்பா சதாசிவத்தைக் கருத்திலூணிக் - கருணையுள்ள கணபதியே நமவென்றேதான், கூரப்பா குருபதத்தில் நின்றுகொண்டு - கூர்மையுடன் செய்திடவே வருவார்பாரே. 38

பாரான கணபதிதான் பிரகாசித்தால் - பாங்காக அவர்பதத்தைப் பணிந்துபோற்றி, சோராக நின்றநிலை தன்னைக்கண்டு - நினைவுடனே கேட்டதெல்லா மீவார்பாரு; கூரான குண்டலிதான் பிரகாசித்தால் - குணமான அஷ்டசித்தும் கைக்குள்ளாகும், வீரான புத்திகளுஞ் செம்மையாகும் - வேண்டுவதுக் கிவர்திறந்தான் வேறும்பாரே. 39

மானத பூசை.

பாரப்பா மானதமாம் பூசைகேளு - பருவமுடன் கால்முகங்கள் சுத்திபண்ணிச், சேரப்பா விபூதியைத்தான் உத்தளமாய்ப்பூசிச் - சித்தமனதொன்றாக அறிவிற்பூண்டு, சேரப்பா நின்றநிலை தவராமற்றான் - ரேசகமாய்ப் பூரணத்தைநினைவாயோட்டிக், காரப்பா கும்பத்தில் நின்றாயானால் - கருணையுள்ள சிவபூசை கோடியாமே. 40

கோடியென்று செத்திலேயோ கோடிகாணுவ - கூர்மையுள்ள மானதமாம் பூசைநேர்மை, பேடிகளாய்த் திரிந்திடில் வருவதேது - பெண்மயக்கங் கொண்டிடிற் காண்பதேது, நாடினதாய் நன்றாக நாட்டவேணும் - நாட்டிலுள்ள தபோதனரை வணங்கவேணும், வாடிமனந் திரிந்ததனா லொன்றுங்காணாப் - வஞ்சரிடம் சொல்லாதே மவுனம்பாரே.

மவுனமென்ற பொருளதிலே மனத்தையூனு - மனதாகப் பூரணத்தை வணங்கில்லு, தெவுனமுடன் பூரணத்தில் நின்றாயானால் - தேவட்ட அஷ்டசித்தும் கைக்குள்ளாகும், பவனமென்ற குண்டலியின் நன்மையாலே - பராபரத்தின் திருவையிறைற் பரிவாய்க்காணும், அவமான புத்திதனை நினைத்தாயானால் - அடிமுடியும் அப்பரத்தை அகன்றுபோமே. 42

இரவி மண்டலம்.

அகலாத சூரியன்றன் மண்டலத்தைக்கேளு - அகாரமுடன் உகாரமதை யுன்னத்துக்கொண்டு, பகலான வுதயமதில் மகாரந்தன்னைப் - பருவமுடன் கும்பகத்தைப் பணிந்தாயானால், ஜெகமுழுது மாடிவருஞ் சூரியன்றான் - சிவசிவா பிரகாசஞ் சோதிக்கொப்பாம், இகலான மனக்கந்தா சித்தியாகும் - இருளகன்று வெளியாகும் மனதைப்பாரே. 43

மனதாகச் சந்திரன்றான் சூரியனிற்சென்று - வருவதுவும் போவதுவு மப்போகாணும், இனமான சந்திரன்றான் சூரியனேயாகும் - இன்பமுள்ள சூரியனே சந்திரனேயாகும், கனமாக நிலைத்ததுதான் சூரியனேயப்பா - கண்டதொரு சந்திரனே யெங்கேயென்றால், தனதாகச் சந்திடமிருந்தவையா - தானவனாய் நின்றதுதான் ரவியுமாச்சே. 44

பஞ்சபூதாதிவகை யுரைத்தல்.

ஆச்சப்பா பிருதிவிதா னப்பைக்கொல்லும் - அப்பதுதான் தீயவே நெருப்பைக் கொல்லும், பேச்சப்பா நெருப்பதுதான் வாய்வைக்கொல்லும் - பேரான வாயுவுதா னெங்கேயென்றால், போச்சப்பா ஆகாசந் தன்னில்நின்று - புகழான விந்துவென வளர்ந்ததையா, நீசப்பா விந்துவது நாதமாச்சு - நிலைத்ததடா நாதமென்ற பெயருந்தானாச்சே.

பாங்கான நாதமதில் விந்துசேர்ந்து - பரப்பிரம ரூபமெனப் பாரின்மீதே, தீங்கான மாயையொடு வளர்ந்ததப்பா - நிலைத்தொரு பருத்தீவி லினைவிறைலே, நீங்கான மாயையெல்லா மறுத்துத்தள்ளி - தெட்சணை யேறுதற்குக் குருவைத்தேடி, ஓங்காரக் கம்பமதில் மனத்தைத்தைத்து - ஒருமித்தேன் குருபதத்தி லொருமித்தேனே. 46

முப்பூவிவரம்.

ஒருமித்த முப்பூவின் விபரங்கேளு - உண்மையுடன் பூமிபடை நாதம்பாக்கித், தருமித்த சிறுநீரும் பாண்டத்திட்டுத் - தயவான வுவர்ப்பூனையதிலேபோட்டு, கருவுற்ற பாண்டமதைப் பதனமாக - கருவாக ஆவியுமுன் வைத்திடப்பா, மருவுற்ற வுவர்ப்பூவைக் கரைத்துநீயும் - வாகாக மதுபாண்டந் தன்னிற்றூவே. 47

தானேதான் பத்துமுறை யிந்தவிதம் - சமர்த்தாக முடிந்தபின்
சொல்லக்கேளு, வீணேதான் திரியாதே யிந்தவுப்பில் - விபரமுட
னிலைக்கிடைதான் வீரம்பூரம், தேனேதான் முப்பூவுமொன்றாய்க்கூட்
டிச் - செம்மையுடன் கறுநீரால் கல்வத்தாட்டி, கோனருளா லுருட்டி
யதை கட்டிப்பண்ணி - கொடுமையுள்ள ரவிமுகத்தில் வைத்திடாயே. 48

வைத்திடுவாய் ரவிமுகத்தில் நீறுமட்டும் - மைந்தனே பத்தெருவிற்
புடத்தைப்போடு, பெய்த்திட்ட சுண்ணமா மென்னசொல்வேன் - மெய்
யான சுண்ணமதைப் பதனம்பண்ணிக், கைத்திட்ட மாதவே சவுக்காரத்
தைக் - கருவாக விடுத்துவாங்கு கலசத்திட்டு, மைத்திட்ட மானமிது
நீரைவிட்டு - மைந்தனே ரவிமுகத்தில் வைத்துப்போற்றே. 49

போற்றியே ரவிமுகத்தில் வைத்தபின்பு - பூரணத்தை யுடன்சேர்
த்துப் பூரம்போட்டு, கூட்டியே கரைத்துநல்ல அடுப்பிலேற்றிக் - குமற
வே வைத்தெரிப்பாய் வற்றுமட்டும், சாத்தியமாய்த் திரியாமலெடுத்து
ப்பாரு - தன்மையுள்ள சவுக்காரஞ் சுண்ணமாகும், நாற்றிசையு மெய்க்
குமிக்கச் சவுக்காரத்தை - நன்மையுடன் பதனமாய் வைத்திடாயே. 50

வைத்தபின்பு சிறுநீரைப் பாண்டத்திட்டு - மைந்தனே ரவிநீசங்
கூடச்சேர்த்து, கைத்தபின்பு அடுப்பேற்றித் தீயைமூட்டி - நன்மையு
டன் நீர்வற்றி உப்பாய்நிற்கும், கைத்தவொரு நீருப்பைப் பதனம்பண்ணு -
கசடருட வீசருவைச் சுருதவேண்டாம், புத்தியுடன் பெரியோரைத்
தொண்டுபண்ணிப் - பூரணத்தைப் பற்றிமன தறிவிலிலே. 51

நில்லப்பா சுழிமுனையில் வழ்கென்றேறி - நிலையான மூலமதில் நிச்
சென்றேறி, செல்லப்பா கண்டமதில் அங்கன்றேதான் - திறமான ச
ராறு மடங்கும்வீட்டில், அல்லப்பா சொல்லுகிறேன் வீராறுந்தான் - அம
ர்ந்திருக்கும் குருபதத்தி லருளைப்போற்றி, வில்லப்பா நாணேற்றிச்
சரந்தொடுத்தாற்போல் - விசையான் சுழிமுனையில் மேவிப்பாரே. 52

பாரப்பா இரவிமதி சுடர்மூன் றப்பில் - பண்பாக வகைக்குஒரு
பலத்தைவாங்கிச், சேரப்பா கலவத்தி லிட்டுமைந்தா - சீக்கிரமாய் மூன்
றுமொன்றாய்ப் பொடித்துக்கொண்டு, வாரப்பா செயநீரை விட்டுமைந்
தா - வார்த்தநீர் வற்றுமட்டுங் கல்வத்தாட்டு, காரப்பா யீரறு சாமமட்
டுங் - கனமெழும்ப நன்றாக ஆட்டித்தீரே. 53

ஆட்டியதோர் முப்பூவை வட்டுப்பண்ணி - ஆதித்தன் முன்பாக உல
ரப்போட்டு, வாட்டுறவு இல்லாம லெடுக்கவேண்டாம் - வரிசையுள வட்
டதுவுங் காசிரீட்டாக்கால், நாட்டிகமாய் வட்டதுவைப் பதனம்பண்ண -
சமரசமாய்க் காற்றிலா விடத்திற்றுறைவும், மூட்டடா நாற்றெருவிற் புடத்
தான்போட்டு - மெய்ம்முனை உப்பதுவுஞ் சுண்ணமாச்சே. 54

பூநீற்றுக்கட்டு.

ஆச்சப்பா யின்னமொரு விபரங்கேளு - அருளான பூநீறு அன்பாய்
வாங்கி, பேச்சப்பா வொன்றுமில்லை சுத்தசலந்தன்னிற் - பேணியே
கரைத்திறுத்து ரவிமுகத்தில்வைத்து, காய்ச்சப்பா இப்படியே பத்துமுறை
மட்டுங் - கருவான பூநீறு கட்டிப்போகும், போச்சப்பா ஆரலது போச்சப்
போச்சு - புதுமையுள்ள பூநீறைப் பதனம்பண்ணே. 55

பதமான காரமுடன் சாரம்வெண்டும் - பக்குவமா யொன்றாக்கி ரவி
யிற்போட்டு, சதமாகக் காய்ந்தபின்பு சாரஞ்சேரு - சாதகமாய் ரவிமுகத்
தில் பின்னும்வைத்து, இதமாக யிப்படியே பத்துமுறையப்பா - நிச்சயமா
ய்ச் செய்தாயிடு நினைவாய்த்தானும், விதமாகக் கட்டியது உப்பாய்ப்போ
கும் - விருதுபெற்ற வப்பதுதான் சொல்லக்கேளே. 56

கேளப்பா கட்டியதோர் பூநீறொன்று - கிருபையுள்ள களிச்சுண்ண
மிடையேசேர்த்து, கேளப்பா வீரமொடு பூரங்கூட்டிக் - கெடியாகக் கல
வத்திலிட்டுக்கொண்டு, நீளப்பா செயநீரால் விட்டாட்டி - நிச்சயமாய்
சாறு சாமமாட்டி, தேளப்பா கொட்டியது போலேவேகும் - சிவசிவா
என்னசொல்வேன் வட்டுப்பண்ணே. 57

பண்ணப்பா வட்டதுவும் நன்றாய்ப்பண்ணி - பரிதிமுக முன்பாகப்
பதியவைத்து, நண்ணப்பா சூரியனைப் பணிந்துபோற்றி - நன்றாகக்
காய்ந்தபின்பு ஓட்டில்வைத்து, மண்ணப்பா மேலோடு பொதியமூடி
மக்களே மண்சீலை வழுஞ்செய்து, உண்ணப்பா பத்தெருவிற் புடத்தைப்
போடு - ஓகோகோ சவுக்காரஞ் சுண்ணமாச்சே. 58

சவுக்காரக் கட்டு.

ஆச்சப்பா இன்னமொரு விபரங்கேளு - அருளான சவுக்காரக் கட்டி
வாங்கி, மூச்சப்பா விடாமல் கலசத்திட்டு - முக்கியமுள்ள காரமுடன்
சாரஞ்சேர்த்து, காய்ச்சப்பா அடுப்பேற்றி நன்றாய்க்காய்ச்சு - கருணையுள்ள
சவுக்காரந் தெண்ணெய்போகும், பேச்சப்பா வொன்றுமில்லை சவுக்காரந்
தான் - பிலமாகக் கட்டியது செத்துப்போச்சே. 59

கற்பூரக் கட்டு.

போச்சப்பா கற்பூரக் கட்டிவாங்கிப் - புதுமையுள்ள செயநீரில் தோய்த்
துத்தோய்த்து, காய்ச்சப்பா ரவிமுகத்தில் நன்றாய்க்காய்ச்சு - கருவாக இப்
படியே பத்துமுறை காய்ச்சு, மூச்சப்பா ஒடுங்கியது ஒடுங்கிப்போகும் - முக்
கியமுள்ள விளக்கொளியில் பிடித்தாயானால், ஆச்சப்பா தீபமது அணு
லொட்டாது - அன்பாகக் கட்டியது முழுக்கட்டாமே. 60

துரிசுக்கட்டு.

கட்டான துரிசியொரு கட்டிவாங்கிக் - கருவான பாரையும்மை யதி
ன்மேற்பூசி, மட்டாகச் செயநீரால் தோய்த்துத்தோய்த்து - மைந்தனே
யக்கினியில் வாட்டிவாட்டு, இட்டமுட னிப்படியே பத்துமுறைவாட்டில்
இறுகியது துரிசதுவும் வெளுத்துக்கட்டும், சட்டமுட னித்துரிசைப்
பதனம்பண்ணு - சண்டாளர்க் கிந்தமுறை சாற்றவேண்டாம். 61

முங்கட்டுச் சுன்னம்.

சாற்றக்கேள் சவுக்காரங் கர்ப்பூரந்தான் - தயவான துரிசதுவு மூன்
றுங்கேளு, பார்த்தல்லோ மூன்றுமோ ரிடையாய்ச்சேர்த்துப் - பக்குவ
மாய்க் கல்வத்தி லிட்டுமைந்தா, வார்த்தரைக்க அறுவகையுந் தன்று
லாட்டு - மைந்தனே முப்பத்தி ரெண்டுசாமம், சாற்றுமே தானரைத்து
வட்டுப்பண்ணி - தளரவே ரவிமுகத்தி லுலர்த்திடாயே. 62

உலர்ந்தபில்லை ஓட்டில்வைத்து தமூடி - உத்தமனே மண்சீலை யே
ழுஞ்செய்து, அலர்ந்ததொரு எருவடுக்கிப் புடத்தைப்போடு - அப்பனே
நொருமித்துச் சுன்னமாகும், வளர்ந்ததொரு தீயாறி யெடுத்துப்பாரு - வடு
கனுக்கும் கணபதிக்கும் பூசைபண்ணி, மலர்ந்தபூச் சுன்னமப்பா சொ
டியவேகம் - மாசற்ற சுன்னமதைப் பதனம்பண்ணே. 63

பண்ணப்பா வெடியுப்புச் சீனக்காரம் - பாங்கான கல்லுப்பு மூன்று
மொன்றாய், கண்ணப்பா கல்வத்தி லிட்டுக்கொண்டு - கருவான வெடி
யுப்பு நீராலாட்டி, தண்ணப்பா ஈராறு சாமமாட்டு - சமர்த்தாகக் கன
லெழும்ப நன்றாயாட்டி, விண்ணப்பா ரவிதனிலே காயவைக்க - வித
மாக உருட்டியதை வட்டுப்பண்ணே. 64

பண்ணியதோர் வட்டதனை யோட்டில்வைத்துப் - பக்குவமாய்க் காய
வைப்பாய் பருதிதன்னில், புண்ணியனே வட்டதுவுங் கணீவிட்டாக்
கால்-புதுமையுடன் ஓட்டில்வைத்துச் சீலைசெய்து, நண்ணவே அஞ்சு
பத்து எருவிற்றாலும் - நாட்டியே புடம்போடு வெளுத்துநீறும், தன்மை
யுள்ள சுன்னமதாய் நீறிப்போகும் - தயவான சுன்னமதைப் பதனம்
பண்ணே. 65

கருவங்கச் சுன்னம்

பதமான இன்னமொரு சுன்னப்போக்கு - பக்குவமாய்ச் சொல்லு
கிறேன் புலத்தியாகேள், இதமான கருவங்கம் ரசமுஞ்சேர்த்து - இன்
பமுள்ள விந்துவுட னாதங்கூட்டி, சதமான வீரமுடன் பூரஞ்சேர்த்துச்-
சாதகமாய்க் கல்வத்தி லிட்டுக்கொண்டு, விதமாக அறுவகைநீர் தன்று
லாட்டு - விசையுடனே யீராறு சாமமாட்டே. 66

ஆட்டியதோர் வட்டதனை வட்டுப்பண்ணி - அப்பனே ரவிமுகத்தில்
நன்றாய்வைத்து, நாட்டியே காய்ந்ததொரு வட்டுத்தானும் - நன்மையு
டன் காய்ந்துகணீ விட்டால்மைந்தா, தாட்டிகமா யோட்டில்வைத்துச்
சீலைசெய்து-தன்மையுடன் நூறெருவிற் புடத்தைப்போடு. பாட்டிதகுஞ்
சொல்லவில்லை அப்பாகேளு - பண்பாக நீறியது சுன்னமாச்சே. 67

கற்பூரச் சுன்னம்.

ஆச்சப்பா இன்னமொரு விபரங்கேளு - அன்பான கர்ப்பூரக் கட்டி
வாங்கி, பாச்சப்பா ரவிமதியுங் கூடச்சேர்த்துப்-பரிசுடைய வீரமுடன்
பூரங்கூட்டி, காய்ச்சப்பா கல்வத்தி லிட்டுக்கொண்டு-கனலெழும்ப யீராறு
சாமமாட்டி, மாக்கலது செய்யாமல் வட்டுப்பண்ணி - மைந்தனே ரவிமு
கத்தி லுலர்த்திடாயே. 68

உலர்ந்தபில்லை தனையெடுத்து ஓட்டில்வைத்து - உத்தமனே மேலோ
டு பதியமூடி, தளர்ந்ததுவும் போகாமல் மண்ணேழுஞ்செய்து - தரணித
னில் ஒருமுழத்திற் குழிதான்வெட்டி, உலர்ந்ததொரு எருவடுக்கிப் புட
த்தைப்போட்டு - உத்தமனே புடமாறி யெடுத்துப்பாரு, மலர்ந்ததொரு
பூப்போலே சுன்னமாகும்-மாசற்ற சுன்னமதை வைத்துப்போற்றே. 69

கெந்தகச் சுன்னம்.

போற்றவே யின்னமொரு புதுமைகேளு - பொல்லாத கெந்தகந்
தான் பலமும்வாங்கி, காட்டியதோர் விந்துவுட னாதங்கூட்டிக்- கரு
வான வீரமுடன் பூரஞ்சேர்த்து, வாட்டமிலாக் கல்வத்தி லிட்டுமைந்தா-
வகையாக அறுவகைநீர் தன்றுலாட்டித், தாட்டிகமாய் வளித்துவைத்து 70
பில்லைதட்டித்-தன்மையுடன் ரவிமுகத்தி லுலர்த்திடாயே.

உலர்ந்தபத மென்னவென்றால் கணீவிட்டாக்கால் - உத்தமனே ஓட்
டில்வைத்துச் சீலைசெய்து, அலர்ந்தமலர்க் குருபதத்தைத் தொழு
பண்ணி - அளவுடனே புடம்போடச் சுன்னமாகும், மலர்ந்தசுன்னந்
தனையெடுத்துப் பதனம்பண்ணி - வாசமுள்ள சுன்னமடா மைந்தாகேளு,
சலந்துமிக வாடாதே பதனம்பண்ணு - சதாசித்தஞ் சதாசிவத்தைப் பணி 71
ந்துபோற்றே.

போற்றுவது யாரையென்றால் பூரணத்தை மைந்தா - புதுமையுள்ள
பூரணமே தெய்வத்தெய்வம், காட்டுவது சுழிமுனையில் வாசியைத்தான்-
நன்மையுடன் பூரகமே செய்யவேணும், தேட்டமுடன் சுழிமுனையில்
சேர்த்தால்மைந்தா - சிவசிவா சிவயோகி சீவன்முத்தன், தாட்டிகமா யடி 72
மூல மூலாதாரம் - தன்மையுடன் சார்ந்தவனே தவசியாமே.

பூமிநாதம்.

ஆமப்பா யின்னமொரு விபரங்கேளு - அன்பான பூமியுட நாதம்
வாங்கி, நாமப்பா சொல்லுகிறோம் விந்துநீரால் - நன்றாகக் கரைத்தி
றுத்து ரவியில்போடு, காமப்பா நன்றாகக் காய்ந்துதானால் - கருவாகப்
பத்துமுறை யிப்படியே காய்ச்சு, வாமப்பா தன்றாலே கட்டிப்போகும்- 73
மகத்தான பூவப்பா சிவமதாச்சே.

செயநீர்.

ஆச்சப்பா சத்தியென்ற பூரணந்தான் - அருளான பீங்கானில் வாங்
கிமைந்தா, பாய்ச்சப்பா சிவந்தனிலே யெட்டிலொன்று - பக்குவமாயீச்ச
வுடன் பருவம்பாரு, பேச்சப்பா வொன்றுமிலை சலமாய்ப்போகும்-
பெலமான செயநீரால் வீரம்பூரம், தேச்சப்பா செயநீரில் பொடியைத் 74
தூவி - சிவசிவா ரவிமுகத்தில வைத்திடாயே.

வைத்ததொரு செயநீரில் காரமேறி - மகத்தான கொடிதாக நீறதா
கும், வைத்ததொரு செயநீரைப் பதனம்பண்ணிக்-கருவான காசியென்ற
குப்பிதன்னில், புத்தியுடன் குருபதத்தைப் பூசைபண்ணிப்-புதுமையு
ள்ள வடுகனுக்கு வடமாலைசாத்தி, பத்தியுடன் பூசைபண்ணி செயநீர் 75
தன்னில்-பக்குவமாய்ச் செய்தொழிலைப் பகர்க்கேளே.

கேளப்பா இச்சலத்தில் அரிசுலிங்கம் - செவுரிசிலே தாரவெள்ளை பூரம்வீரம், நாவப்பா அவைத்தரவி முகத்தில்மைந்தா - நாளாறு தினத் திலது கட்டிப்போகும், மாளப்பா இச்சலத்தி லெச்சரக்குமாகு - மைந் தனே இந்நீரி லின்னஞ்சேரு, கோளப்பா ஒன்றுமில்லை செயநீர்தன்னைக் -குணமாகப் பீங்கானில் வார்த்துக்கொள்ளே. 76

கொள்ளப்பா நாகமொடு வங்கமீயம் - குருவான ரசமுடனே காந் தந்துத்தம், மெள்ளப்பா வோட்டில்வைத்துச் சுருக்குத்தாக்க - வேக மது தானடங்கிக் கட்டிப்போகும், வில்லப்பா தனக்குநா னேற்றிறுப் போல் - வெருவேவதைச் சனவேவதை கலிதமாகும், அல்லப்பா சொல் லுகிறேன் மனதடங்கிதில்லு - அன்பாகக் குருபத்தி லருள்தானேச்சே.

நோக்குவது பூரணத்தால் நோக்கவேணும் - துண்மையுடன் மன தடங்கி நிலைக்கவேணும், வாக்குமனே தொன்றுவி நிறுகவேணும் - வஞ் சமனக் கசடகற்றி மனதுபூண்டு, ஆக்கைகிலே தலையறிந்து குருவைக் காரு - ஆனந்த மதியமுதம் மன்பாய்க்கொள்ளு, நாக்குநுனி பதிவுபிக நன்றாய்ப்பாரு - நாதாந்தப் பேரொளியைக் காருகாரே 78

போகமுறை கூறுதல்

காரப்பா மயேந்திரமாய் கிரியிற்சென்று - கருணையுள்ள பூரணத்தில் கருத்தைவைத்து, பாரப்பா சக்கரத்தில் நின்றுகொண்டு - பாலகனே நந்திகண்டால் வாதங்காணும், வீரப்பா சொல்லுகிற வார்த்தையிது வென்ன - விருதாவிற் சுடுகாட்டுப் பிணமாய்ப்போவார், சேரப்பா மூல நுனி காணுமட்டுஞ் - சேர்ந்துநீ சுழிமுனையில் சிறக்கவில்லே. 79

நின்றதினுல் மனதொடுங்குங் காற்றுடாது - நேரறிந்து குருபதத்தை நினைவாய்க்காரு, பலவிதவினை காணகளும் பயமேயில்லை - பார்க்கை யிலே ஆதாரந் தோணுந்தோணுந், சென்றுநீ யவ்விடத்திற் சென்று கொண்டு - சிவசிவா சித்தியெல்லாந் திறமாயாடு, நன்றான மனதைவிட் டுக் காத்தாயாகுல் - கல்மில்லாச் சுழுத்தியுள்ளே யழுந்துந்தானே. 80

தானென்ற வாசியினுல் உருவைக்காரு - தன்மைவிட்டு இருந்தி ருவொன்றுமில்லை, வாறுன வாறறிந்து வுணரவேணும் - உண்மை யுள்ள சத்திசிவங் காணவேணும், தேறுன அமுதமது கொள்ளவேணும்- தெளிந்தங்கே யோகமுட னிருக்கவேணும், கோறுன குருஞானம் யத னிந்துமைந்தா - கூர்மையுடன் சுழிமுனையைக் கூர்ந்துபாரே. 81

பாரானா மண்ணாசை தள்ளிறுலும் - பண்பான தினியுடனாசையா லும், பேரான பெண்ணாசை தள்ளிறுலும் - பிலத்தகொரு திரோதா யின் கூற்றினுலும், கூறுன மண்ணாசைக் கொடுமையாலும் - கூற்றான காமத்தின் கொடுமையாலும், தேறுமலிந்தாசைக் கொண்டபேர்கள் - சிவசிவா சிவகலைத் திறங்காணுரே. 82

சிவகலை தனையறிந்தால் பாடிவிக்குஞ் - சிவசிவா வரிசையுட னுபன் னபண்ணும், சிவகலை தானறிந்தா லெட்டுநாலுஞ் - சிவசிவா புறப்பட்டு நாலும்பாழாய், சிவகலை மதிபோலே சிரனித்துச் - செகத்திலே மானி டர்கள் மாண்டாரய்யா, சிவகலை யானதுவே மூலமூலஞ் - செம்மை யுள்ள கதிரான வன்னிதானே. 83

தாவென்ற பரத்திறுட அடிதானென்பார் - தன்மையுடன் அகார முதல் சோடசமாயிருக்கும், வாவென்ற நாதமது கண்டத்திற்காணும்- மகத்தான வாயுவுக்கு வுகந்தவீடு, ஊவென்ற பஞ்சகர்த்தா விருக்கும் வீடு - உற்பனமாஞ் சத்திசிவ மொடுங்கும்வீடு, தேவென்ற மதியமுதஞ் சொலிக்கும்வீடு - சிவசிவா சிவகலை யிருந்தவீடே. 84

கோவிறும் பொருள்.

வீடறிந்து மந்திரத்தை நிறுத்தவேணும் - வீட்டிலுள்ள பேர்களையும் விரும்பவேணும், நாடறிந்து நல்லபதங் காணவேணும் - நன்மையுள்ள சத்திசிவ பூசைவேணும், கூடறிந்து குருபாதங் காணவேணுங் - குரு டரைப்போ லிருந்தாக்கால் குணமோமைந்தா, தேடறிந்தால் சற்குரு வைத் தேடவேணுஞ் - செகசால மாயையெல்லாந் தள்ளுதள்ளே. 85

தள்ளும் பொருள்.

தள்ளுவது யாரையென்றால் குணமில்லாரைச்-சற்குருவை யறியாத சமயத்தோரை. கள்ளுஅபின் சாரயங் கொண்டபேரைக் - கஞ்சாவுமீனி றைச்சி கலந்தபேரை, உள்ளுணர்வு பாராத வுலுத்தமானபர் - உத்த மரைத் தாநிந்தித்த வருட்டுமாண்பர். நல்லுணர்வு இல்லாத அசடர் மெத்த - நாட்டிலே யவர்களைநீ யறிந்துதள்ளே 86

ஆகார ஜெயநிருப்பு.

அறிந்துகொண்டு இக்காலே ரவியைக்கட்டு - அந்தரவி பூரணத்தி லணுவாய்ப்போகும், மூறிந்தாவி பூரணத்திற் பட்டபோதே - மூக்கிய முள்ள ஜலமாகி ஜெயநீராகி, செறிந்ததொரு செயநீரைப் பீங்கான் றன் னிற் - சிராக விட்டுரவி முகத்தில்வைத்தால், பொறிந்தவொரு பொறி போலே யுப்பாயிருக்கும் - புதுமையுள்ள உப்பதனைப் பதனமபண்ணே.

பதமான வுப்பெடுத்துக் கொண்டால்மைந்தா-பக்குவமா யதுகளை யுங்கழன்றுபோகும், சதமான பூரணத்தை யப்பால்பாரு-தருவான கற்பகம்போல் கப்பமாகும், அதமான வியாதியெல்லா மதமாய்ப்போகு ம் - ஆனந்த மயமான அருபமாகும், மதியான மாயையெல்லா மற்றுப் போகும்-மந்திரபஞ் சாட்சரத்தை மருவிப்பாரே. 83

பஞ்சாட்சரமகிமை.

மருவிநின்ற ஜனங்களுக்கு மஞ்சபூதம்-வாகான தேவதைக்கு மஞ்ச பூதம், தருவான யோனியெல்லா மஞ்சபூதந்-தாக்கான அண்டமெல்லா மைந்துபூதம், குருவான சதாசிவத்துக் கைந்துபூதம்-கூறான அஞ்செழு த்தா லெல்லாமாச்சு, துருவமுடன் வேடமிட்டு நீறுசாற்றித்-துன்பவினை தீராமல் துடிகொண்டாரே. 20

முப்பூவின்பெயர்.

அடிகொண்ட முப்பூவின் பெயரைக்கேளு - சோதியப்பு முப்பூவின் [illegible] சொல்லக்கேளு. முடிகொண்ட வழலையென்றுங் கல்லுப்பென்றும்-முடியான கழிநீரென்றும், வன்னியென்றும், படியான படிகமென்றுங் குதிருடாரைப்-பங்கயத்தின் பூவென்றும் பாருப்பென்றும், வடிவான ஆகாசபுரவியென்றும்-மகத்தான மவுனமென்றும் வயங்கும்பேரே. 90

பேர்கொண்ட வடிவான விந்துவென்றும் - பிலத்தநீருப்பென்றும் வரிதிராவென்றும், கார்கொண்ட மேகமென்றுங் கன்னியென்றும்-கருவான சூதநீருப்பதென்றும், சீர்கொண்ட வெண்சாரை சாரமென்றுஞ்-சிவமென்றுங் கருவேம்பின் சாரமென்றும், ஊர்கொண்ட சவுக்காரமென்றுஞ் செயநீரென்றும்-உத்தமனே இராவகத்தி னுண்மைதானே.

உண்மையுள்ள அடியென்றுஞ் சத்தியென்றும்-உவரான வுவரென்றுஞ் சரகமென்றும், தன்மையுள்ள பூமியுடனாதமென்றுஞ்-சங்கையுள்ள பிருதிவியின் காரமென்றும், புன்மையுள்ள பூரமென்றும் புழுகென்றும்-பொல்லாத விஷமென்றும் போதமென்றும், பண்புள்ள சிவமென்றுங் களிப்பென்றும்-பாலகனே பூரணத்தி னுப்பின்பேரே. 92

முப்புமகிமை.

உப்பான முப்பூவின் பெயருஞ்சொன்னேன் - உகமையில்லா முப்பூவு மூன்றுமுப்பூ, அப்பாகேள் முப்பூவும் பிரமாவிஷ்ணு-அகார ருத்திரனுமாகின்றார். தப்பாத முப்பூவை யாவர்காண்பார் - தன்மையுள்ள பெரியோர்கள் அறிவார்பாரு, மூப்பான முப்பூவும் மாதியிலே குருவாய்-முடிந்திருக்குதென்றறியார் மூடர்தானே. 93

தானென்ற மூடர்கள்தானப்பெருக்கவென்று-தயவான முப்பூவைப் பேதகமேசெய்வார், வானென்ற முப்பூவை யறியார்மூடர்-வாசிதீர் தனித்தழைத்து ரவியில்வைப்பார், தேனென்ற பூரணந்தான் மயங்கிப்பாரு-சிவசிவா காரமெல்லாஞ் செத்தேபோகும், மானென்ற பூப்பார்த்தால் மயங்கிப்போவான்-மனமடங்கும் பூவையார் முடிப்பார்சொல்லே. 94

சொல்லான முப்பூவை யுலகத்தோர்கள்-தொழுதுமே யதின்பெயரைத் தெளியமாட்டார், அல்லலதைச் செய்துவைத்து அலைந்துபோவார் - அமுதமென்ற பக்குவத்தை யார்தான் காண்பார், கல்லலதைச் செய்யும்பாவி தனித்தனியே வெவ்வேறாய்க் கலந்தெடுக்க வேணுமென்று கழுதைகளைப்பார், குலைசெய்து குழம்பிக்கெட்டே போனார்-குலமான வுப்பினுட செயலைக்காணாரே.

செயலதிபரப் பாவிகளைச் சேர்க்கவேண்டாஞ்-செப்பினேன் [illegible] கழுதையாமெனப்பர், மயலானதைத் தனைப்பிடித்து வாதமார்க்கம்-மகத்தான [illegible] யல்லல்செய்வான், தயவான கல்லுப்பை நொருக்கிச்சொன்ன [illegible] தானறாத்துப் புடம்போட்டுத் தயங்கிப்போவான், தயவான தயவான [illegible] மெத்தவுண்டு-சொல்லுவது விந்நாலைக் தலைக்கிடிட்டு. [illegible]

நூற்பெருமை.

இந்நூல்தா னாயிரத்து இருநூறுக்குள்-ஏகசிற மயமான கருவைச் சொன்னேன், தன்மையுட னிந்நூலைப் பதனம்பண்ணு-சாயுச்சிய பதவியடா இந்நூல்தான், உண்மையுடன் நூலெடுத்து ஒடுக்கந்தன்னில்-உண்மையுடன் மவுனந்தா னுகந்துபாரு, நன்மையுடன் மனதுகந்து பார்த்தாயானால்-நல்லபத முண்டாகும் நாடிப்பாரே. 97

நாட்டமில்லா மூடரிடஞ் சொல்லவேண்டாம் - நல்லகுண மில்லாரை நாடவேண்டாம், கூட்டமிட்டுக் கல்லலிடுங் குறும்பர்மெத்தக்-கூத்தாடிச் சிலம்பதுபோற் குறும்புசெய்வார், வாட்டமிலாக் கருணைபெருந் தேவிவாலை-மகத்தான பூரணத்தின் மகிமைதன்னை, தேட்டமில்லா வம்பரிடஞ் சேரவேண்டாஞ் - சேர்ந்தாக்கால் பூரணத்தின் செயல்காணாதே.

காணாத பூரணத்தின் கருவினாலே-கருணையுள்ள கைலாச மேருதன்னைக், கோணாதே நின்றநிலை குறித்துக்கொண்டு-குணமாக ரேசகபூ ரகமும்பண்ணி, வாறான கும்பகத்தில் மனதுபூண்டால்-மகத்தான சிவயோகமாகுமாகும், தேனான மதியமுதச் செயல்தன்னாலே-சிவசிவா சிவயோகத் திறந்தான்பாரே. 99

பஞ்சபூதமெழுகு.

பாரான பிருதிவியு மப்புங்கூட்டிப் - பங்கயத்தின் மேலேறிப் பதிவுமாகித், தேறாகத் தேய்வுடனே வாய்வுமிரண்டுஞ் - சேர்ந்தாக்கா லைந்துருவு மொன்றாய்ப்போச்சு, கூறாத ஐந்துருவு மொன்றாய் நின்றால்-குருவான போதமடா யார்தான் காண்பார், மாறாத மனமுடைய சித்தர்க்செல்வரம் - வகையாக ஐந்துருவும் வணங்கும்பாரே. 100

வணக்கமுள்ள ஐந்துருவு மைமந்தேயப்பு - வரிசையுட னிதையறிந்து கல்வத்திட்டு, இணக்கமுட னரைக்கையிலே மெழுகாய்ப்போகும்-என்னசொல்வே னிம்மெழுகி னியல்புதன்னை, மணக்கமுடன் மெழுகெடுத்துப் பதனம்பண்ணி - மார்க்கமுட னிம்மெழுகை வைத்துப் போற்றித், தனக்குமிது கிடைத்தபெருகு வென்றுநீயுஞ் - சதாகாலம் அம்மெழுகைப் பூசைபண்ணே. 101

பூசையது செய்ததினாற் பலிக்குஞ்சித்தி - பூரணத்தை மறந்ததினாலொன்றுமில்லை, நேசமுடன் பூரணமே தெய்வமென்று - நிலைத்துமனதுறுதியிலே நிறுத்தவேணும், ஆசையென்ன பூரணத்தி னாசையாசை-அதைவிட்டால் வேறுமொரு ஆசையுண்டு, பாசமதைத் தானகற்றி யறிவிற்சேர்ந்து - பரவெளியில் நினைந்ததினாற் பாலனாமே. 102

பாலனாய்ப் பதினாறு பிராயமாவாய் - பராபரைத்தாய் பூரணத்தாற் பலிக்குஞ்சித்தி, காலனென்ற காலனவ னோடிப்போவான் - காலனென்று சொன்னதுதான் பாசம்பாசம், ஆலமுண்ட சிவனாரும் விஷத்தையுண்டார் - அவ்விஷந்தான் பராபரத்தி னருளேயாகும், சிவமுடனாவ மென்ற விஷத்தான்போதஞ்-சிவசிவா பூரணத்தின் செயலைப்பாரே. 103

கெந்தகமெழுகு.

பாரப்பா முப்பூவு மொன்றாய்ச் சேர்த்துப் - பரையென்ற நாதகெந்தி ரசமும்வீரம், சேரப்பா கல்வத்தி லாட்டினுக்கால்-சிவசிவா மெழுகது போற் சேர்ந்துநிற்கும், ஆரப்பா அறிவார்கள் கெந்திப்போக்கு-அறிந்தவர்கள் சதாசிவத்தை யறிவாரப்பா, நேரப்பா மின்றிலே தவராமற்றான்-நேசமுட னிம்மெழுகைப் பதனம்பண்ணே. 104

பண்ணப்பா பூசையினாற் பலிக்குஞ்சித்தி-பாசமதைத் தானறுத்து நேசம்வைத்து, உண்ணப்பா பராபரமே செயல்தா னென்று-உற்றுமெள்ள ஆறுதல மூரேசென்று, விண்ணப்பா தீண்டாதே சுடரைப்போற்று-வேதாந்த பூரணத்தில் விரும்பிநில்லு, கண்ணப்பா சுழிமுனையில் கருத்தாறு-கருவான பன்னிரெண்டு மடங்குந்தானே. 105

தாளகமெழுகு.

தானென்ற சற்குருவா முப்பூவோடே - தன்மையென்ற தாளகமும் வீரம்பூரம், தேனென்ற ரசமுடனே கல்வத்திட்டுத்-திறமாக சாரா சாமமாட்டு, கோனென்ற மெழுகாகு மப்பாகேளு-குருவான மெழுகதுவைப் பதனம்பண்ணு, நானென்ற ஆணவத்தைப் போக்கிக்கொண்டு-நன்மையுட னிம்மெழுகைப் பூசைபண்ணே. 106

பூசையப்பா தினந்தோறும் பூசைபண்ணு - புலத்தியனே உனக்காக இந்நூலை, நேசமுட னுரைத்து விருநூறுக-நிலைத்தடா கருவெல்லாம் இதிலேயப்பா, பாசமதைத் தானறுத்துப் பதிவிருளைப்-பாய்ச்சடா மெழுகையுந் நவலோகத்தில், மாசியது தானறுத்துப் பழுப்பாயேறி-மகத்தான சிவகூத்தாய் மகிழ்ந்துகாணும். 107

மகிழ்ந்ததொரு சிவகலையைக் கண்டுநீயும்-மகிழாதே புலத்தியனே மனம்வேறாகும், நெகிழ்ந்தமன மிருக்குமடா வெகுநாட் செல்லும்-நேரான பூரணத்தை நெஞ்சிற்றுக்கு, பகுத்ததொரு சிவயோகப்பண்பில்நில்லு-பராபரமே கெதியெனவே பணிந்துபோற்று, தகுந்தமன முறுதியுடன் வலுத்துப்போகும்-தன்மையுள்ள பராபரத்தைத் தாக்கிப்பாரே. 108

லிங்காசமெழுகு.

பாரப்பா முப்பூவும் லிங்கஞ்சேர்த்துப்-பஞ்சடைய வீரமுடன் புழுகு பூரம், சேரப்பா கல்வத்தி லொன்றாய்ச்சேர்த்துத்-திறமாக அரைக்கையிலே மெழுகாய்ப் போகும், வீரப்பா செய்யாமல் மெழுகுதன்னில்-விதமில்லா ரசமதிலே காலிலொன்று, காரப்பா கல்வத்தி லிட்டொன்றாய்-கருவிட்டு அரைக்கையிலே சேர்ந்துபோமே. 109

சேர்ந்ததொரு லிங்காச மெழுகுதன்னைத்-திறமான சிமிழ்தனிலே யடக்கம்பண்ணு, கூர்ந்துமெள்ளக் குருபதத்தைத் தொண்டுபண்ணிக்-கூர்மையுள்ள மெழுகதிலே குன்றிவாங்கி, நேர்ந்துகொண்டு இம்மெழுகைக் கொண்டாயானால்-நிலைத்ததடா சடலமென்ற கூடுதானும், தேர்ந்துநித்த மெழுகதிலே மண்டலமே கொண்டால்-சிவசிவா கவுனமென்ற சித்துந்தானே. 110

ஆனைக்கல்சத்துமெழுகு.

சித்தான சித்திலொரு விபரஞ் சொல்வேன் - திறமான ஆனைக்கல் சத்துவாங்கி, முத்தான பூரணத்தை யதிலேசேர்த்து-மூர்க்கமுள்ள ரசமுடனே பூரங்கெந்தி, கர்த்தாவைத் தான்தொழுது ரவியில்வைக்கக்-கருணையுட னுலமது வொன்றாய்ச் சேர்ந்து, வற்றாத மெழுகதுபோ லிருக்கும்பாரு-வாகாக இம்மெழுகைப் பதனம்பண்ணே. 111

பதனமுட னிம்மெழுகிற் குன்றியுண்ணு-பதறாமல் மூலமதில் நின்றாயானால், விதனமெல்லா மோடிவிடும் பலக்குங்காயம்-மேன்மையுள்ள கற்போலே விளங்குந்தேகம், மதனன்போல் வடிவாகும் பிலமுண்டாகும்-மகத்தான அஷ்டசித்துங் கைக்குள்ளாகும், அதமான கருவிகள்தான் மெத்தவுண்டு-அசடரிடஞ் சொல்லாதே யறிவைப்பாரே. 112

அறிவான பூரணமே தெய்வந்தெய்வம் - அருமையுள்ள பூரணத்தை யார்தான் காண்பார், குறியான குறியறிந்த பெரியோர் காண்பார்-குண்டலியைச் சத்தியென்றுங் கூறுங்கூறும், நெறியான சிவயோக மார்க்கமெல்லாம்-நேர்மையுட னறிவிக்கும் பூரணத்தின்கூறு, பேரியான தேசியடா அகாரபீடம் - பரதேசி தனையறிந்து பணிகுவாயே. 113

அபக்குவர்களிவரெனல்.

வாய்திறந்து பேசாத மண்டயர்மெத்த - வாயறிந்து சேராத குருடர்மெத்த, தாயறிந்து இணங்காத கழுதைமாண்பர் - தலைவனையு மறியாத சண்டிமாண்பர், காயறிந்து கனியறிந்து கொள்ளாமாண்பர்-காசினியில் மெத்தவுண்டு கருத்தில்லார்கள், தீயறிந்து அனல்மூட்டத் தெரியாமாண்பர்-சிவவேடந் தனையறியார் திருடர்தானே. 114

தானென்ற தத்துவத்தை யறியாமூடர்-தன்மையென்ற மனமொடுக்கும் நிலையுங்காணார், கோனென்ற குருபதத்தின் குறியுங்காணார்-குருடரவர் காயாசங் குறைமிட்டு, நானென்ற ஆணவத்தை மெத்தப்பேசி-நலமில்லா அஞ்செழுத்தை யுபதேசித்து, வீணென்ற வீண்மதங்கள் மெத்தப்பேசும்-வெள்ளாட்டுப் பயல்களுடன் சேராதையா. 115

சேராத கருவறிந்து கள்ளமாண்பர் - செத்தபிணம் போற்றிரிவார் சிவனேயென்று, கூறாத பொருளையெல்லாங் கூடுமென்பார்-கூறறிந்து நேராத குருடர்மட்டை, ஆறாறு தத்துவத்தின் செயலைக்காணார்-அகண்டபரி பூரணத்தி னறிவைக்கண்டு, தேறாத சித்தர்கள்தான் கோடியுண்டு-சிவசிவா தேறினபேர் கோடிக்கொன்றே. 116

ஒன்றான முப்பூவிற் காரஞ்சேர்க்க-ஒருமையுள்ள சாரநீரதுதானப்பா, பன்றான சேதியிது காரசாரம் - பருவமறிந் துலகமதிற் பகாமாட்டார், நன்றான புலத்தியனே யுனக்குச் சொன்னேன்-நலமறிந்தக் காரமதைச் சாரமென்பார், உண்டான சோதியடா ஆதியந்தம்-உரிமையுள்ள பூரணமென் றுகந்துநில்லே. 117

நில்லென்று முன்சொன்ன சாரநீரில் - நிசமான வீரமுடன் பூரஞ் சேரு, கொல்லென்று பொங்கியது அமரும்பாரு - கொடிதான நீரப்பா கூறப்போமோ, சொல்லென்ற அந்நீரைக் குப்பிதன்னில் - சுருக்காக அடைத்துநீ பணம்பண்ணி, வல்லமைகள் பேசாமல் மனதடங்கி-மகத்தான செயநீரைத் தொழிலைப்பாரே 118

லிங்கக்களங்கு.

பாரப்பா லிங்கமொரு கட்டிவாங்கிப்-பருவமுடன் செயநீரைச் சுருக்கித்தாக்கு, வீரப்பா கட்டியது அடங்கிப்போகும்-விசையான முப்பூவிற் செயநீர்விட்டு, காரப்பா கல்வத்தி லாட்டினூக்கால்- கருணையுள்ள மெழுகாகும் லிங்கத்தப்பி, சீரப்பா மண்சீலை யேழுஞ்செய்து-சிவசிவா காடைதனில் மணிபோலாமே. 119

ஆமப்பா லிங்கமணி தனையெடுத்து - ஆதியென்ற தங்கமதில் காலுக்கொன்று, நாமப்பா சொல்லுகிறோம் கொடுத்தா யானால்-நன்மையுள்ள லிங்கதங்க மொன்றாய்ச்சேர்ந்து, தாமப்பா லிங்கமென்ற களங்கதாகுந்-தயவான களங்கமதை யுடைத்துக்கொண்டு, வாமப்பா தனையறிந்து கொண்டுமைந்தா-மகத்தான மதிதனிலே பத்துக்கொன்றே. 120

ஒன்றான களங்கமதை வெள்ளிக்கீந்தால்-உத்தமனே வயதுபதி னாறதாகும், நன்றான வெள்ளிசெம்பி லீந்தாயானால் - நன்மையுட னைம்பதனை தப்பாதையா, கன்றான ருடவனிலே யீந்தாயானால் - கருவான வழியையுங் காணுங்காணும், அண்டர்பிரான் தொண்டரென அருளைப் பெற்று-அரகரா சிவயோக அருளைப்பாரே. 121

நாகக்கட்டு

பாரப்பா முன்சொன்ன சாரநீரிற்-பக்குவமாய் நாகமதை யுருக்கிச் சாய்த்தால், காரப்பா ஐந்துமுறை சாய்த்தாயானாற்-கன்மமுள்ள குடிலமெலாங் கழன்றுபோகும், சீரப்பா அடங்கியது மணிபோலாகுஞ்-சிவசிவா நாகமணி யென்னசொல்வேன். ஆரப்பா அறிவார்கள் நாகப்போக்கு-ஆதியந்தப் பொருளதிலு லடங்கிப்போச்சே. 122

அடங்கினதோர் நாகமதை யெடுத்துக்கொண்டு- அப்பனே தங்கமதி லிடைக்கிடைதான் சேர்த்து, தடங்கலில்லா மணியெடுத்து வுடைத்துமைந்தா-தயவாக வெள்ளிசெம்பி லீந்தாயானால், முடங்கலில்லா ஆறேழு வயதேயாகும்-மூடருக்கும் இக்கருவைச் சொல்லாதையா, திடங்களித்த அமுதமுண்டு குருவைக்காரு-தேசதிட்டை பதிதனிலே சேர்ந்துநில்லே.

நில்லென்று சொல்வதுதா னெங்கேயென்றால்-நிருமலமாங் குருபதத்தே நேர்ந்துநில்லு, தள்ளென்ற சொல்லதுதா னுரையென்றால்-தன்மையில்லா வண்டரைநீ தள்ளுதள்ளு, சொல்லென்று சொல்வதுதா னுரையென்றற்-குருவைவிட்டோர் துருகாத குறும்பர்தன்மேல், செல்லென்று மன்மதனைக் கொல்லவென்றற் சிவசிவா குருவருளைத் தினமும் போற்றே.

துரிசுசுன்னம்.

போற்றுவது பூரணத்தைப் போற்றிக்கொண்டு-புதுமையுள்ள துரிசுதனை சுன்னஞ் சொல்வேன், மாற்றுவது வழலையுட னிணங்கக்கூட்டி-மாறும லிடைக்கிடைதான் துரிசுகூட்டி, தாட்டிகமாய் கல்வத்தி லிட்டுக் கொண்டு- சாரசமாய் முன்னீரை விட்டுஆட்டி, வாட்டிவொரு வில்லை தனை ரவிமுகத்தில்-மைந்தனே நன்றாக வுலரப்போடே. 125

உலர்ந்தபின்னே தனக்குமேல் சீலைசெய்து-உண்மையுடன் காயவைத்துக் குருவைப்போற்றி, அலர்ந்தளரு தனை யெடுத்துப் புடத்தைப்போடு-அரகரா புடமாறி யெடுத்துப்பாரு, மலர்ந்ததொரு பூப்போலே நீறிற்கும்-மகத்தான சுன்னமடா என்னசொல்வேன், தளர்ந்ததொரு ரசந்தனைப் பழியாய்க்கொல்லும்-தன்மையுள்ள சுன்னமதைப் பதனம்பண்ணே.

ரசமணி.

பண்ணியதோர் சுன்னத்தின் மார்க்கங்கேளு-பாலகனே ரசமதனைச் சுத்திபண்ணி, இன்னமியென்ற தாம்பூரக் கிண்ணிதன்னிற்-கிருபையுள்ள ரசமதனை அதனில்வார்த்து, நன்னயமாய் ரவிதனிலே ரசத்தைவைத்து - நன்றான சுன்னமதை மேலேதூவி, சுன்னிமேயெல் வரிதனக்குப் பூசைபண்ணிக்-கையாலே மத்திக்கத் திரளுந்தானே. 127

திரளான ரசமதனை யெடுத்துமைந்தா-சிவசிவா வுண்டைபோல் திரட்டிக்கொண்டு, உறமான முப்பூவின் முன்னீர்விட்டு-உத்தமனே குப்பிமணி தனக்குப்பூசி, நிறமான ரவிமுகத்தி லுலர்த்திமைந்தா-நிச்சயமாய் விளக்கொளியில் வாட்டினூக்கால், பரமான பரமகுரு அருளினாலே-பக்குவமா யிறுகியது மணிபோலாமே. 128

ஆமப்பா யிம்மணிக்குச் சாரணைகள்தீர்ந்து-அருள்பெருகுஞ் சிமிழ்தனிலே யடக்கம்பண்ணி, காமப்பா சொல்லுகிறோம் நாவிலிட்டு-நன்மையுள்ள அமுதமது கொண்டாயானால், தாமப்பா வுனதுருவம் நிர்மலமாய்க்காணுஞ்-சச்சிதா னந்தவெளி தானேதோன்றும், காமப்பா தொண்டொரு திறத்தால்மைந்தா-கயிலாச மேருதன்னைக் காணலாமே. 129

வழலைநாதமுப்பூச்சுன்னம்.

காணப்பா இன்னமொரு முப்பூச்சொல்வேன்-கருவான வழலையுட நாதங்கூட்டி, பேணப்பா இந்நிடைக்குப் பூரஞ்சேர்த்துப்-பெருமையுள்ள கல்வத்தி லிட்டுமைந்தா, தேனப்பா முன்சொன்ன செயநீர்விட்டுத்-திறமாக அரைக்கையிலே காரமேறி, கோணப்பா தன்னருளால் சுன்னமாகிக்-கொண்டமையுள்ள சுன்னமதாய் நிற்குந்தானே. 130

அரிதாரக்கட்டு.

தாரமென்ற சுன்னமதை யெடுத்துக்கொண்டு-தாரமென்ற அரிதாரக் கட்டிக்கப்பா, வானென்ற செயநீரா லரைத்துமைந்தா-மகத்தான தாரத்துக் கங்கிபூட்டி, பானென்ற ரவிமுகத்தி லுலர்த்திமைந்தா-பக்குவமாய் மண்சீலை யேழுஞ்செய்து, தேனென்ற பூரணத்தை மனதில்வைத்து-சிவசிவா காடையென்ற புடத்தைப்போடே. 131

போட்டபுடந் தனையெடுத்துப் பார்த்தாயானால்-புதுமையுள்ள தார
மது கட்டிப்போகும், தாட்டிகமாய்க் கட்டியதோர் தாரந்தன்னைத்-தயவா
ன செம்புவெள்ளிக் கீந்தாயானால், ஈட்டமுட னீராறு வயதுபெண்தா
ன்-நாயகிபோ லுனதுமுன்னே காடிநிற்பாள், தேட்டமுட னவள்பதத்
தைப் பூசைபண்ணு-தெவிட்டாதே பூரணத்தைத் தினமும்நோக்கே. 132

நோக்குவது பூரணத்தை நோக்கவேணும்-நன்மையுள்ள லட்சணத்
தைப் பார்க்கவேணும், தாக்குவது ஒருநிலைக்கு ளிருளையெல்லாந்-தட்
டழித்து போகவே தாக்கவேணும், மார்க்கமுட னிம்முறைகள் பார்க்க
வேணும்-மந்திரமுஞ் சாட்சரத்தில் நிற்கவேணும், ஆர்க்குமிந்த முறைக
ளை நீ சொன்னாயானால்-அப்பனே யுனதுசிரம் வெடித்துப்போமே. 133

போமப்பா சகலசித்தும் பொய்த்துப்போகும்-பொல்லாத சண்டாளர்க்
கீந்தாயானால், நாமப்பா சொல்லுகிறோ மிந்தச்சாபம்-நம்மாலே தீர்ப்பத
ற்கு முடியாதையா, ஆமப்பா சொல்லிவிட்டோ மிந்தநூலை - அடக்கமப்
பா வெகுபதன மடக்கம்பண்ணு, தாமப்பா அடக்கம்விட்டு வெகுளியா
னால்-தன்னுடலைக் காணாமற் றயங்குவாயே. 134

நாகரசக்கட்டு.

தயங்காம லின்னமொரு விபரங்கேளு; தயவான நாகரசஞ் சரியாய்
ச்சேர்த்து, மயங்காம லடிமுடியுந் தாரிசிபூரம்-மகத்தான வீரமுடன் சேர
க்கூட்டி, தியங்காமற் கல்வத்தி லாட்டிமைந்தா - தேவியென்னு மால்
தேவிச் சிந்திபூட்டி, மயங்காது மென்றுநீ மண்சீலைசெய்து - நன்றாக
ரவிமுகத்திற் காயவையே. 135

வையப்பா ரவிமுகத்தில் நன்றாய்க் காய்ந்தால் - மயங்காமல் புடம்
போட மைந்தாகேளு, மெய்யப்பா சொல்லுகிறோம் நன்றாய்க்கேளு-
மேன்மையுள்ள ரவிபோலே கட்டிநிற்கும், கையப்பா வுதவுவது போலே
மத்தான்-கனமான ரவிமதியி லீய்ந்தாயானால், பொய்யப்பா சொல்லவி
ல்லை பத்துமாற்று-பொன்போலே யிருக்குமடா புகழ்ந்துகாணே. 136

காணப்பா உப்புடனே புளிபுஞ்சேர்த்துக்-களிப்பான குடவனைத்தான்
தகடாய்த்தட்டி, வீணப்பா சொல்லவில்லை தகடுதன்னில் - விசையான
அரைமருந்தை வினவிக்கொண்டு, பேணப்பா புடம்போடச் செம்பாய்ப்
போகும் - பிலத்ததொரு செம்புதனை உருக்கிக்கொண்டு, மாணப்பா
கட்டினதோர் தாரந்தன்னை-உகந்துடு கொடுக்கின்ற வரிசைகேளே. 137

கேளப்பா வுருகினதோர் குடவன்தன்னிற்- கிருபையுடன் வெள்ளி
யதி லீந்துகொண்டு, கோளப்பா வாரமதி ரண்டுஞ்சேர்த்துக்-குள்ளென்
று வுருக்கையிலே மைந்தாகேளு, வாளப்பா கட்டினதோர் தாரந்தன்னை-
வரிசையுடன் சொடுக்கையிலே வாங்கிக்கொள்ளும், தேளப்பா கொட்
டினதோர் விஷந்தான் சென்று-சிவசிவா பழுப்பேறித் தங்கமாச்சே. 138

சீனமாதிமுப்பூச்சுன்னம்.

ஆச்சப்பா இன்னமொரு முப்பூசொல்வேன் - ஆரகாரா ஆடுஉப்புக்
கிடைதான்கேளு, காய்ச்சப்பா காய்ச்சினதோர் கம்பிஉப்புங்-கருவான சீன
முடன் மூன்றுங்கேளு, பேச்சப்பா ஒன்றுமில்லை யிடைசரியாய்க்கொ
ண்டு-பெருமையுள்ள சாரநீர் விட்டேஆட்டி, மாச்சலென்று நினையாமல் 139
கல்வத்தாட்டி-மக்களே யுருட்டியதை வட்டுப்பண்ணே.

பண்ணியதோர் வட்டத்தை ரவியில்மைந்தா - பாங்காகக் | காய்ந்
திடவே காய்ந்துதானால், புண்ணியனே மண்சீலை செய்துகொண்டு - புட
தியுடன் புடம்போடு சுன்னமாகும், கன்னிமயேஸ் வரிதனக்குப் பூசை
செய்து-கருவான சுன்னமதிற் கவஞ்சிவாங்கி, தன்மையாய்த் தாரத்துக் 140
கக்கிபூட்டித்-தயவான சாரநீர் தன்னாற்றானே.

தானென்ற கவசமதை நன்றாய்ச்செய்து - தன்மையுடன் மண்சீலை
யேழுஞ்செய்து, கோனென்ற குருபத்தைத் தொண்டுபண்ணிக்- குண
மாக ரெண்டெருவிற் புடத்தைப்போடு, மானென்ற அரிதாரங் கட்டிந
ல்ல - மகத்தான தன்னிறமா யிருகிநிற்கும், தானென்ற ஆணவத்தைப் 141
போக்கிமைந்தா-தயவான தாரமதை யெடுத்துக்கொள்ளே.

கொள்ளப்பா கட்டினதோர் தாரந்தன்னைக்-கூசாமல் ரவிமதியி லீந்
தாயானால், விள்ளக்கே ளாறேழு மாற்றுக்காணும்-விசையான தாய்சேர்க்க
வெட்டுமாற்று, சொல்லக்கேள் புலத்தியனே தகடாய்த்தட்டிச்-சொல்லட
ங்காப் புடந்தனிலே யிறங்குந்தங்கம், சொல்லப்பா சிவயோக மார்க்கந் 142
தன்னிற்-சிவசிவா மனதறிவாற் றினமும்நோக்கே.

நோக்குவது பூரணத்தை நோக்கவேணும்-நன்மையுள்ள குருபதத்
தைப் பணியவேணும், நாக்குரிசை தனையகற்றிக் கனியேதின்று-நன்றா
ன கங்கைதனை நலமாய்க் கொள்ளு, வாக்குமன தொன்றாகி மனத்தை
க்காரு-மகத்தான ரேசபூரகமும் பண்ணு, தாக்குவது கும்பகத்தி லறி 143
வைமூட்டுத்-தன்மையுடன் யோகமதைத் தாக்கிப்பாரே.

பாரப்பா மூலமதைப் பூசித்தாக்கால் - பராபரத்தின் செயலதனைக்
காணலாகும், நேரப்பா பிறப்பிறப்பு ரெண்டுங்காணும் -நிலைதனில் மகத்து
வரே தெய்வமென்பார், ஆரப்பா சொன்னாலு மூலமேயாம்-அருளான
பூரணத்தை யறியாருடர், கூறப்பா உலகமெல்லாஞ் செனித்தவாறுங்- 144
கூர்மையுள்ள காதலித்து ரெண்டுந்தானே.

ரெண்டான பொருளறிந்து பூசித்தோர்கள்-நிலைத்தார்கள் கோடான
கோடிமட்டும், வண்டான ததுசென்று மதுவுண்டாப்போல்-மகத்தான
பூரணத்தை மருவிப்பாரு, அண்டர்கோ னருள்பெருகி உலகமீதில் -
அஷ்டமா சித்துகளு மாடிநிற்பான், பண்டான பரப்பிரம மாகியேதான்- 145
பாருலகிற் குருவாகித் திலங்குவானே.

நாகசரமுப்புக்கன்னம்.

அலக்கமதா யின்னமொரு முப்பூச்சொல்வேன்-சோதியுள்ள புலத்தியனே சொல்லக்கேளு. வலக்கமதாய்நாகமுடன் ரசத்தைச்சேரு-மகத்தான அடிமுடியுங் கூடச்சேரு, பழக்கமதாய் வீரமுடன் புழுகுசேரு-பங்கயமாங் கல்வத்தி லிட்டுக்கொண்டு, மலர்க்கமல நீராலே யரைத்தாயாறுல்-மைத்தனை மெழுகாகும் வட்டிப்பண்ணே. 146

பண்ணியதோர் வட்டகுவைக் காயப்போட்டுப்-பக்குவமாய் மண்சீலை செய்துக்கொண்டு, உன்னியதோர் முழமளவு புடத்தைப்போடு-உத்தமனே புடமாறி யெடுத்துப்பாரு, வெண்மையுள்ள சுண்ணமதாய் நீறிநிற்கும்-வேதாந்த ஆதிமுதல் குருவாயிற்கும், புண்ணியனே யிந்தநீ றதிசச்சுண்ணம்-பூரணத்தின் செயலதிலுந் சுண்ணமாச்சே. 147

ஆச்சப்பா இச்சுண்ணந் தாளகத்திலப்பி-அடைவாக மண்சீலை யேழுஞ்செய்து, காய்ச்சப்பா ரவிமுகத்தில் நன்றாய்க்காய்த்தால்-கருகாமல் பத்தெருவிற் புடத்தைப்போடு, மூச்சப்பா நடாமலுருகிநிற்கும்-மூவுலகு மெச்சுமடா இந்தத்தாரம், தாட்சிபொன்று மில்லைபடா ரவிமதியிற்றூக்கித்-தயவான பதினாறு மாற்றுப்பொன்னே. 148

பொன்னாகுஞ் செம்புதனிற் பத்துக்கொன்று-பூட்டினால் வயதேட்டாய்ப் புகழ்க்காரனும், உன்றனை மதிதனிலே பத்துக்கொன்று-வட்டினால் பத்தரைதான் அப்பாதையா, கன்றனை குடவனிலே பத்துக்கொன்றுகாட்டினால் எழமைக்கு அதிசங்காரனும், வண்ணமுள்ள மால்தேவி கூத்துமெத்த-வாக்கடங்கா மனமடங்காச் சித்தமாமே. 149

அரிசிமுப்பூர்கன்னம்.

சித்தான அரிசிமுப்பூச் சுண்ணஞ் சொல்வேன்-சித்தமுள்ள புலத்தியனே சொல்லக்கேளு, பத்தான சவுக்காரஞ் சீனங்கூட்டிப்-பசுமையுள்ள அருசவு யிடையேசேர்த்து, சத்தான இணைக்கலுடன் கூடச்சேர்த்துத்-தயவாக வாய்நீரால் கல்வத்தாட்டு, முத்தான மெழுகதுபோல் நிற்குமப்பா-மோசமொன்றும் நினையாதே வட்டிப்பண்ணே. 150

பண்ணியதோர் வட்டதனைக் காயப்போட்டுப்-பக்குவமாய்க் காய்ந்தபின்பு மண்ணேழுஞ்செய்து, தன்மையுடன் பத்தெருவிற் புடத்தைப்போடு-தணலாறி யெடுத்துப்பார் சுண்ணமாகும், புண்ணியவா றுறுக்கால் கன்றுய்நீறும்-புலத்தியனே யந்நீற்றைப் பதனம்பண்ணு, தண்ணியில்லாத் தவைகளிலே போட்டுப்பாரு-தயவான வாருதிபோற் செலமுமாச்சே. 151

செலமான நற்சலத்தை யொன்றில்வாங்கிச்-சிவப்பான தாரமதிற் சுருக்கித்தாக்கு, அழலான ஆறலது அற்றுப்போகும்-அதின்பிறகு சுண்ணமதைக் கவசம் பண்ணு, உலகளந்த அரிபிரமர் தேவிதானும்-உண்மையுடன் கைசமா யுகந்துநிற்பாள், கலகமது செய்யாமல் ரவிமதியிற்றாக்கு-கருணையுடன் பதினாறு மாற்றுப்பொன்னும். 152

பொன்றனை பொன்படைக்கால் பொன்னேயாகும் - பொல்லாத பாவியென்றால் மண்ணாய்ப் போகும், கன்றனை செயலறிந்தா லெல்லாம் தேன்றும்-கருவான குருவறிந்தா லெல்லாங்காணும், வின்றனை பதியறிந்து அமையுங்கண்டால்-வேணவிதங் கருவாகச் செய்யலாகும், பெண்ணை தனை கொண்டவரே யிணங்காதையா - பொருளாசை கொண்டவரைக் கொண்டவரே வினைத்துதன்னே. 153

வினைத்துயிகத் தன்றவது என்னவென்றாற் - செய்வில்லாப் புனியுடனே யென்றெனாய்தன்று. உணர்ந்தவரு மீனிறைத்திக் கஞ்சாவாகா-உண்ணவழிக்கும் கஞ்சா ராயமாகா, மணக்கமழும் பூரணத்தை யடைந்திபோர்-வாய்க்கடங்கா மதயபேசி நின்றாயானால், இணங்குவது பூரணத்தன் கடினமாகும்-என் மகனே புலத்தியனே யிந்நூலே. 154

இந்நூ லாயிரத்து இருநூறுகும்-ஏகாந்த மானகரு வதிலேதோற்றும், அந்தமுட றுதியென்ற பொருளேதோற்றும் - அவையடக்க மென்றநல்லா யிதிலேதோற்றும், வித்தையுள்ள விநோதமெல்லா யிதிலேதோற்றும்-வேடிக்கைச் சிமிட்டெல்லா யிதிலே தோற்றும், தந்திரங்களென்றதெல்லா யிதிலேதோற்றும்-சாயுட்சிய பதவிகளு மிதிலேதோற்றும். 155

தோற்றாத கருக்களெல்லா மிதிலேதோற்றுந் - ஆயமுதல் பரிசமுமிதிலேதோற்றும், ஆத்துமத்தின் கருக்களெல்லா மிதிலேதோற்றும்-அருள்பெருகும் பூரணத்தி னருமைதோற்றும், பாட்டான பரிபாஷை மிதிலேதோற்றும்-பக்குவத்தின் செயல்களெல்லா மிதிலேதோற்றும், காட்டாத கருக்களெல்லா மிதிலேதோற்றுங் - கபடமிட்டு வெருளிதனில் இல்லாதையா. 156

ஐயனே புலத்தியனே யுமக்காய்நாமும் - அருள்பெருகு மாயிரத்தி ருநூறுக்குள், மெய்யான கருக்களெல்லா மிதிலேசொன்னேன்-மேட்டியாய் இரியாமற் குருவைக்காரு, வையகமெல் லாந்திரிந்து அலைந்தாலுந்தான்-வாய்க்குமோ இக்கருக்கள் வாயாதப்பா, ஐயான வைகவினை கல்விக் கனிபோல்வைந்தா-கருவாக இந்நூல் பதனம்பண்ணே. 157

பதனமப்பா வெகுபதன மிந்நூலைப் -பார்தனிலே மாந்தருக்கு கந்தாயானால், விதனமப்பா சொல்வாயே யதிகசாபம்-வேண்டினு துன்றே தீர்க்கமாட்டாய், மதனமாய் மனமுடனி ருந்துகொண்டு-மகத்தான அஷ்டமா சித்துமாடு, இதமான பூரணத்தைத் தினமும்போற்று-இன்னமுடன் இன்னமொரு முப்பூச்சொல்வேன். 158

வழலைமுப்பூர்கன்னம்.

சொல்லக்கேள் புலத்தியனே வழலைதன்னை - சுத்தகெவ்லை தன்னிலே சுத்திபண்ணி, விள்ளக்கே ளருசதாஞ் சுத்திபண்ணு- வெண்மையின்ன சொல்வனடா வுகமையில்லை, கல்லான வழலைதனை யெடுத்தாமைந்தா-கருவாக இடைசமனுப் வீரம்பூரம், வல்லமையாய்க் கல்வமதி லிட்டுமைந்தா-வரிசையுடன் வெடியுப்புத் தன்னைவாட்டே. 159

ஆட்டிகன்றாய் மில்லைசெய்து வட்டுப்பண்ணி- அருள்பெருகு மண்சிலை
யதின்மேற்செய்து, காட்டான எருவதனிற் புடத்தைப்போடு-கனலாறி
யெடுத்திடவே சுன்னமாகும், தேட்டான தேட்டாரு மிந்தச்சுன்னந்-திரு
வான பிரிதிவியுந் தாரந்தன்னில், பூட்டாத கவசமது நன்றாய்ச்செய்து-
பொருந்தவே மண்சீலை யேழுஞ்செய்யே. 160

செய்ததொரு கவசமதைக் காயப்போட்டுச்-சிவசிவா ரெண்டெருவிற்
புடத்தைப்போட்டு, துய்தமுள்ள தாரமது சட்டிகல்ல-சோதியுள்ள அரு
ணனைப்போ லிருக்குமப்பா. பையவே கட்டியதோர் தாரந்தன்னைப்-
பாய்ச்சடா வெள்ளிதனிற் பத்துக்கொன்று, அய்யனே புலத்தியனே
சொல்லக்கேளு-அன்பாகப் பன்னிரெண்டு மாற்றுமாச்சே. 161

ஆச்சப்பா குடவனிலே யெட்டுமாத்து-அரகரா செம்புதனி லாறுமா
த்து, பேச்சப்பா வெள்ளிசெம்பு தன்னில்தாரல்-பிசகாது வட்டமாதா
ன் பேணிப்பாரு, நீச்சப்பா வெகுநீச்ச தாரக்கட்டு - நேர்மைசொல்ல
என்றாலே கூடாதையா, காய்ச்சப்பா மூலமென்ற நூயில்தன்னைக்-கருமனை
யெற மேல்மூலச் சுடரில்நில்லே. 162

சவுக்காரப்போக்கு.

இல்லப்பா சவுக்காரஞ் செய்யுமார்க்கம்-நிலைபெறவே சொல்லுகிறே
ன் மைந்தாகேளு, வல்லதொரு குளக்கரைவாழ் பிண்டத்தானை - மகத்
தான சிப்பியடா கும்பிடானே, விள்ளாமல் விள்ளுகிறோம் பூயிராதம்-
விசையான அடிமுடியும் சிப்பிப்போக்கு, சொல்லாமற் சொல்லுகிறே
மாதியந்தஞ்-சொரூபமுள்ள வஸ்துவைநீ வணங்கிப்போற்றே. 163

வணங்குவது எப்படித்தா னென்றால் மைந்தா-மயானமதி லிசிவேலா
தன்னிற்சென்று, இணங்குவதால் ருத்திரனைப் பணிந்துபோற்றி- இன்
பமுடன் கைவசமே செய்துகொண்டு, குணங்களொரு மனதாக வயிரவ
னைப்போற்று - குணமான ஆல்வள்ளிக் கிழங்குதன்னை, முனைங்காமல்
கருக்கியதைப் பாண்டத்திட்டு-முன்னீர தூப்பிட்டு அவித்திடாயே. 164

அவித்ததொரு கிழங்கதனை யெடுத்துமைந்தா -அடிகனத்த வுரல்தனி
லே யிட்டுக்கொண்டு, குவித்ததோ ரிருப்புலக்கைத் தன்றாற்குத்தி-குழம்பா
வே நன்றாக யிடித்துமைந்தா, தவித்தியமாய் நினையாமல் பாண்டத்திட்டு-
தயவான ரவிபீசங் கூடப்போட்டு, பவித்திரமா யைங்கோலத் தயிலம்வி
ட்டுப்-பதனமாய்க் கிண்டியே யுண்டைசெய்யே. 165

செய்யப்பா வுண்டையது விளாங்காய்போலே-திரமாக வுருட்டை
யிலே யிறுகிப்போகும், மெய்யப்பா சொல்லுகிறேம் சவுக்காரத்துண்டை-
விருதுபெற்ற சித்தர்கள்தான் செய்வாரப்பா, பொய்யப்பா சொன்னதி
ஞல் புலையனுவாய்-புகழான பூரணத்தைத் தினமும்நோக்கு, கையப்பா
வுதவவகா போலே மக்காள்-கருவாக இன்னமொரு காரஞ்சொல்வேன்:

சவுக்காரமிருக்குமிடம்.

சொல்லக்கேள் புலத்தியனே சவுக்காரந்தான்-சுயம்பாக இருக்குத
டா அறியமாட்டார், விள்ளக்கேள் வஸ்துவாய் நின்றுகொண்டு - விளக்
கொளிபோல நின்றவினை யாடுதய்யா, வல்லதொரு மயேந்திரமலைச்
சாரற்தன்னில் - வளர்ந்துயிருக்குஞ் சவக்காரம் புற்றுப்போலே; கல்லாப்
மானதொரு சவுக்காரத்தைத்-தனதாகக் கொண்டுவந்து நொறுக்கிடாயே.

நொறுக்கியது பாண்டமதி லிட்டுமைந்தா - நுண்மையாக் காடிவி
ட்டு மூப்புவிட்டு, குறுக்கின்றாய் வற்றுமட்டு மெரிப்பாயப்பா-குழம்பா
ன பருவமதில் தயிலம்வார்த்து, கருமிகப் போகாமற் கிண்டிகிண்டு-
கருகாத பதம்பார்த்து எடுத்துக்கொண்டு, உருக்கமுடன் குட்டோடே 168
யுருட்டிப்போடு-உத்தமனே யாறியபின் னிறுகிப்போச்சே.

போச்சென்று விடுகாதே யின்னமொன்று-புதுமையுள்ள சவுக்கார
ஞ் சொல்லக்கேளு, மாச்சுலொன்று மில்லையடா ஆதியந்தம்-மைந்தனே
சமூலமுங்கை வசமேசெய்து, பேச்சொன்று சொல்லாமல் நொறுக்கித்
கொண்டு-அப்புரிதான பாண்டத்தி லிட்டுமைந்தா, காய்ச்சுதற்குச் சுத்தசல 169
ம் நிரம்பவிட்டுக்-கசகாமற் கிண்டிவரிற் கரைந்துபோமே.

கரைந்துமிகக் குறுகினன்றாய்க் கொதிக்கும்போது-கருகாத பதம்பார்
த்துக் கிண்டிகிண்டு, திரைந்துமிகக் கடுகதின்மே லெண்ணெய்நிற்குஞ் -
சிவசிவா வெண்ணெய்தனை வடித்துக்கொண்டு, குறைந்துநின்ற கடுகத
னை யெடுத்துமைந்தா-கூசாமற் சுத்தசல மதனில்வார்த்து, வரைந்துமி
கக் கையாலே கரைத்துமைந்தா-வட்டோடு தனிலூற்றி ரவியில்வையே.

வையப்பா ரவிமுகத்தி லுலர்ந்தபின்பு - மக்களே யின்பொருகால்
சுத்தசலம்விட்டு, நையப்பா ரவிபீசங் கூடப்போட்டு-நன்றாக அடுப்பேற்
றித் தீயைமூட்டு, மெய்யப்பா சொல்லுகிறேன் பதமாய்க்கிண்டி-வெந்து
வரும் பதந்தனிலே தயிலம்வார்த்து, செய்யப்பா திரண்டுவரும் பதத் 171
தைப்பார்த்து-சிவசிவா வுருட்டிவைத்த் திரமாய்த்தானே.

வேறு-சவுக்காரக்கட்டு.

தானென்ற சவுக்கார மின்னமொன்று-தன்மையுள்ள புலத்தியனே
சொல்லக்கேளு, வானென்ற கற்சுன்னம் படிதானொன்று- வளமையுன்
ள பூரணத்தின் சுன்னமொன்று, தேனென்ற விந்துப்பு சுன்னமொன்
று-திருவான ரவிபீசஞ் சுன்னமொன்று, மானென்ற அருநீரிற் கரைத் 172
துக்கொண்டு-மகத்தான பாண்டத்தில் வாருவாரே.

வார்த்ததொரு பாண்டத்தை அடுப்பிலேற்றி - வாகாகத் தீயெரிப்பா
ய் வற்றுமட்டும், பார்த்து மிகப் பதனமாய்க் கிண்டிகிண்டு - பாலகனே
திரண்டுவரும் பதத்தைப்பாரு, சேர்த்துமிக ஒன்றாகத் திரட்டிக்கொண்
டு-சீக்கிரத்தில் தயிலமதில் வார்த்துக்கிண்டி, போர்த்தியே யுண்டைசெ 173
ய்வாய் விளாங்காய்போல-புகழாக இறுகியது கல்லுப்பாமே.

வேறு-சவுக்காரக்கட்டு.

ஆமப்பா இன்னமொரு காரமசொல்வேன்-அரசுரா கும்பிகைற் கன்னத்தோடு, நாமப்பா காரமொடு சாரங்கூட்டி - நன்மையுள்ள வீரமொடு பூரஞ்சேர்த்து, சாமப்பால் கானற்பால் தன்னாலாட்டி-கருவான அறுவகையிற் கரைத்துக்கொண்டு, வாமப்பால் பாண்டமதி லிட்டுமைந்தா-வன்மையுள்ள அடுப்பேற்றி யெரித்திடாயே. 174

எரித்துமிக வருகையிலே குழம்புபோலே - இருக்குமே நன்றாகக் கிண்டிகிண்டு, கரித்துமிகப் போகாமற் கிண்டிப்போது-கருவான தயிலமந்த அதிலேவாரு, உருக்குமிக அதில்வார்த்துப் பதந்தைப்பாரு-உருண்டுவரும் பதங்கண்டு வுருட்டிக்கொண்டு, இருந்துவங்கள் பண்ணுறல் விளாங்காய்போலக்-கிருகபுட ஞருட்டையிலே யிறுகிப்போமே. 175

வேறு-சவுக்காரக்கட்டு.

போமென்று சொல்லாமல் லின்னமொன்று-புதுமையுள்ள சவுக்காரஞ் சொல்லக்கேளு, நாமென்ற ஆணவத்தாற் சொன்னேனையா - நல்லகல் லுப்புடனே கறியுப்போடு, கோவென்ற வெடியுப்பு இந்துப்போடு - குருவான பூநீறு விளையுப்பு, மாவென்ற வீரமொடு பூரங்கூட்டி-மகத்தான அறுவகையால் கரைத்துப்போடே. 176

கரைத்திறுத்துப் பாண்டமதி லிட்டுமைந்தா-கருத்துறவே அடுப்பேற்றித் தீயைமூட்டி, முறைத்துமிகப் பொங்கியது போகாமற்றான்-மூர்க்கமுடன் காண்டியதாற் கிண்டிகிண்டு, உரைத்துமிகக் கிண்டுகையில் திரளுமைந்தா-உத்தமனே அப்பதத்தி லுருட்டிப்போடு, கருத்துறவே சவுக்கார மதிகாரம்-காரணத்தால் பூரணத்தைக் கருத்தில்வையே. 177

கருத்துமிக வுண்டானு லெல்லாமுண்டு - கண்கெட்ட குருடரைப் போ லிருந்தாயானால், உருத்துவுடன் திட்டிறு விராதுகண்டர் ளாடும் வாசியைநீ காணமாட்டீர், மரித்துமொரு காரணங்க ளாட்டமாட்டீர்-மகத்தான சற்குருவை யறியமாட்டீர், சிரித்துமிகக் கொண்டிரானால் வருவதேது-சிவசிவா சிவயோகத் திறத்தைப்பாரே. 178

வெண்சாரைகற்பம்.

பாரப்பா மயேந்திரகிரி தன்னிற்சென்று - பக்குவமாய் நீயிருக்கும் போதுமைந்தா. நேரப்பா வெண்சாரை அதிலேவாழும் - நிச்சயமா யச்சாரை கண்டாயானால், கூறப்பா உம்மென்று கும்பித்தேதான்- கூர்மையுடன் பதினறு வருகேசெய்து, காரப்பா அச்சாரை வருகும்பாரு-கண்டவுடன் கமெமாம் பிடித்திடாயே. 179

பிடித்தவுடன் பொசிக்கையிலே பொருந்தியோமெம்-பின்போருக்காலதைப்பிடித்துக் கொள்ளுகெதுள்ளு, படித்துமிக அஞ்சுதரம் பிடித்துக்கொள்ளு - பக்குவமாய்த் தினந்தோறு மிப்படியேகொள்ளு, அடுதமிக்த் தினந்தோறுங் கொண்டால்மைந்தா - அழையாது யாக்கைதனைக் கழிவேயில்லை, நடுத்தினமாய்த் தினந்தோறுங் கொண்டால்மைந்தா - நலமாக அதுக்கடியிற் கனியொன்றுமே. 180

கருநெல்லிக் கற்பம்.

கனியான கருநெல்லி யஞ்சாறுண்டு - கருவாக அவ்வனத்தில் பிரமதேவன், தனியாகத் தவசிருப்பா னவரைப்போற்றித் - தருவான ஐந்தருகற் பகமேயென்று, பனியான பொருளறிந்து பணிந்தால்மைந்தா-பாலகனே யென்றவருங் கனிதானீவார், இனியாது கசப்பென்று இருந்தால் 181
மைந்தா - ஈடெச்ச மில்லையடா குனியாதே.

குனியான கருநெல்லி கற்பங்கொண்டால் - நடுங்காது காயமெல்லாம் வலுத்துப்போச்சு, நிகழ்யான ரிஷிமூல மிதுதானப்பா - நேர்மை வெண் சாரைகந்தி மூலமாகும், உசிதமுள்ள ரிஷிமூலம் நந்திமூலம் ரெண்டு; உண்மையுடன் தினந்தோறும் பூசித்தக்கால், பசிபான தீப னங்க ளில்லைமைந்தா-பரபரத்தின் கிருபையினல் பூரணத்தைப்பாரே.

சவுக்காரக் கற்பம்.

பூரணமா யின்னமொரு காரஞ்சொல்வேன் - புத்தியுள்ள புலத்தியனே புகழ்ந்துகேளு, காரணமாய் நீகேளு எட்டாத்திங்கள் - கன்னியடி மூலமடா கருவைவாங்க, மாரணமாய் வாங்குதற்கு வகையைக்கேளு - வாரணமா முக்கணனை வேண்ட மருவியே வெல்லமதில் ரவிநீசங்கூட்டி, 183
டிக்கொண்டு - மடக்கொடிக்கு சந்திவேரப் வரிசைபாரே.

வரிசையுடன் மூன்றுநா ளுப்பைவாங்கி - மகத்தான வெந்நீரிற் போட்டுமைந்தா, பரிசமுடன் மறுநாள்தா னுப்பைவாங்கிப்-புண்ணியனே தண்ணீரிற் கரைத்துக்கொண்டு, பரிசான பாண்டமதி லிட்டுமைந்தா - பக்குவமாய் ரவிநீசங் காரசாரம், உரிமையுடன் பாண்டமதில் 184
கரைத்துமைந்தா - உண்மையுட னடுப்பேற்றி யெரித்திடாயே.

எரித்துமெள்ளப் பதம்பார்த்துக் கிண்டுமைந்தா - இன்பமுடன் திரண்டுவரும் பருவந்தன்னில், குறித்தவொரு தயிலமதை விட்டுமைந்தா குருகவே கிண்டியதை யெடுத்துக்கொண்டு, பருத்துமிகப் போகாம லுணைடசெய்வாய் - பக்குவங்கள் தப்பிவிட்டா லுதிர்ந்துபோகும், வருத்திமிக எரிப்பதுவுங் குறைந்துதானல் - மைந்தனே யினுமது வங்கயாய்ப்பாரே. 185

பாரப்பா வெரிப்பதுவு மிஞ்சிற்றானல் - பாகதுவு முறுகியது வுதிர்ந்துபோகும், சீரப்பா வெரிப்பதுவுங் குறைந்துதானல் - சிவசிவா இளகியது போகும்போகும், கூறப்பா தானெரித்துப் பதத்தோடப்பா-குணமாக வுருட்டிவைக்க இறுகிப்போகும், ஆரப்பா அறிவார்க ளித்தக்காரம் - அதிதமுள்ள காரமடா அருளைப்போற்றே. 186

அருளான போகமெல்லா மடங்கும்வீடு - ஆயிதோ தாயிருக்குந் தடங்கும்வீடு, இருளான காமியர்தா னிருக்கும்வீடு - இச்சையுள்ள மாயமது இருந்தவீடு, மருளான பேய்க்கூத்து ஆடிநின்ற-மாயையெல்லாங் குடியிருக்கு மகத்தாம்வீடு, கருவான கருவிகளும் நிறைந்தவீடு - கருவழிந்து திகைத்துநின்ற காலன்வீடே. 187

வீடறிந்து பதவியுட னிருக்கமாண்பர்-வீட்டிருந்த பேர்களைத்தான்
விரும்பாமாண்பர், காடறிந்து நாடறிந்து கருதமாண்பர் - கருவான
பூரணத்தைக் காணுமாண்பர், கூடறிந்து குடியிருக்க மாட்டாமாண்பர்-
குருவருளைப் போற்றாத குருட்டுமாண்பர், பாடறிந்து பயனறிந்து
கொள்ளாமாண்பர் - பாவிகள்தான் மெத்தவுண்டு பார்த்திடாதே. 188

கல்லுப்புக் கட்டு.

பார்த்துமிகப் பூரணத்தைப் பணியவேணும் - பணிந்துமிக நில்லாட்
டால் பண்பாய்த்தானும், கூற்றுவனுக் கிரையாகப் போவாய்மைந்தா -
கூறுட்டீன கூற்றுவன்தா னென்றாக்கால், காற்றிசையுந் திரிந்தலைந்து
பொருள்கள்தேடும் - நன்மையில்லா துரோகாதி நன்மையப்பா, பூத்த
மலர் வாசனைதான் கல்லுப்பாகும் - பூமிவளர் பூவாதுதா னாகமாச்சே 189

ஆச்சப்பா பிரிதிவியி னாகத்தாலே-அடங்காத கல்லுப்பு கட்டிப்போ
ச்சு, மாச்சலது இல்லாமற் கட்டிச்சென்று-மதிராம லத்திடைக்குக் கார
சாரம், பாய்ச்சுவாய் சீனமுடன் துரிசுகூட்டிப்-பதறாமல் வீரமுடன் பூரஞ்
சேர்த்துத், தாக்ஷியொன்று மில்லாம லொன்றாய்ச்சேர்த்துத்-தவறாமல்
முன்னீரிற் கரைத்துக் கொள்ளே. 190

கொள்ளப்பா பாண்டமதி லிட்டுமைந்தா-குருபரனைத் தொழுதிறக்கு
கி அடுப்பிலேலற்றி, அல்லப்பா சொல்லுகிறேன் தீயைமூட்டி-அடித்தாரி
ற் பற்றாது கிண்டுகிண்டு, வல்லமையாய்க் கிண்டிவரும் போதிலேதான்-
வந்துமிகக் குழம்பான பருவந்தன்னிற், சொல்லக்கேளாரண்டத்
தெண்ணெய்விட்டுச்-சுருதியுடன் கிண்டினால் திரளும்பாரே. 191

பாரப்பா திரண்டுவரும் பருவந்தன்னிற்-பதறாமல் விளாங்காய்போ
லுண்டைசெய்து, போரப்பா சவுக்காரமென்றுசொல்லிப்-பிசகாம லுண்
டைதனைப் பதனம்பண்ணி, சீரப்பா நின்றதொரு குருவைப்போற்றி-நிச்
சயமாய் சவுக்கார வுண்டைதன்னை, வீரப்பா போவதற்கு சுத்திகேளு -
விசையான காரமுடன் சாரஞ்சேரே. 192.

சேர்த்துமிக ரவியில்வைக்கச் செயநீராகும்-சிவசிவா அந்நீரில் வீரம்
பூரம், பார்த்துமிகச் சேர்த்திடவே செயநீர்தானும்-பக்குவமாய் குருநீர்
போல் பசுமையாகும், வேற்றுமைக ளில்லாத சவுக்காரத்தை-வெகுளா
மல் செயநீரில் தேய்த்துப்போடு, மாற்றுமடா எண்ணெயெல்லாம் வழி
த்துபோகும்-மகத்தான காரமது சத்தியமாச்சே. 193

ஆச்சப்பா சுத்திசெய்த காரமொன்று-அந்நிடைக்கு வீரமொன்று பூர
மொன்று, பேச்சப்பா ஒன்றுமில்லை கல்வத்தாட்டு-பிசகாம லீராறு சாம
ம்பு மண்ணுஞ்செய்து, காய்ச்சப்பா காட்டெருவிற் புடத்தைப்போடு-கரு
வையுள்ள சுன்னமதாய் நீறிப்போமே. 194

தாரக்கட்டு.

போமப்பா தரித்திரிய மெங்கேபோச்சு - புதுமையுள்ள சுன்னமதை
வாய்நீராலே, நாமப்பா சொல்லுகிறோம் குழைத்துக் கொண்டு-நன்மை
யுள்ள தாரத்துக் கங்கிபூட்டி, தாமப்பா மண்சீலை எழுஞ்செய்து- தவற
மல் ரெண்டெருவிற் புடத்தைப்போடு, ஓமப்பா தாரமது வுருக்கிக்கட் 195
டும்-உத்தமனே அருணனைப்போ லிருக்கும்பாரே.

பாரப்பா சிவந்தசொரு தாரந்தன்னைப்-பாய்ச்சடா வெள்ளியிலே பத்
துக்கொன்று, சேரப்பா வெள்ளியது பழுக்கும்பத்தாய் - சிவசிவா தாய்
சேர்த்துத் தகடுதட்டி, காரப்பா மூன்றுதரம் புடமேபோடு - கருணை
பெறப் பதினாறு மாற்றப்பொன்னும், வீரப்பா அகற்றியதோர் செம்புத 196
ன்னில்-விசையாக பத்துக்கு ஒன்றுபோடே.

போட்டசெம்பு எடுத்திடவே ஆறுமாற்றாய்-புனிதமுட னிருக்குமடா
அப்பாகேளு, தாட்டிகமாய்த் தாய்சேர்த்துத்தகடுதட்டித்-தன்மையுடன்
மூன்றுபுடம் போட்டாயானால், நாட்டதனில் விலையாகும் பத்துமாற்றாய்-
தன்மையுட னின்னமொன்று நவிலக்கேளு, கூட்டான குடவனைத்தான்
சுத்திபண்ணி-கொடுத்திடவா யெட்டில்ரெண்டு வெள்ளிதானே. 197

தானென்ற குடவ்விலே வெள்ளிசேர்த்துத்-தன்மையுடன் பதினாறுக்
கொன்றேயீந்தால், தேனென்ற வயதுதா னெட்டுமாற்றாய்-தீர்க்கமாய்
நிற்குமடா தாயைச்சேர்த்து, மானென்ற தகடுதட்டிப் புடத்தைப்போ
டு-மைந்தனே வயதுபனி ரெண்டுமாற்றே, கோனென்ற திருவருளை 198
வணங்கிப்போற்றிக்-குருவான பதியறிந்து அமுதங்கொள்ளே

அமுதமென்ற நாதமடா வாயுவாச்சு - அப்பனே சுக்கிலமோ விந்து
வித்து, குமுதமுடன் ரெண்டல்லோ வொன்றாய்ச் சேர்ந்தால் - குரு
வான பதிகாட்டும் வாசியாச்சு, உயிருகிற வாசியது எங்கேயென்றால்-உத்
தமனே அடியான மூலமாச்சு, நிமிர்ந்துகொண்டு மூலத்தைக் கண்ணாற் 199
பாரு-நேரான சூரியன்போல் வட்டமாச்சே.

அட்டமா சித்துகளு மதிலுண்டாச்சு-அருள்பெருகும் போதமே யதி
லுண்டாச்சு, நிஷ்டையொ[illegible]திகளு மதிலுண்டாச்சு-நேரான மந்தி
ரமு மதிலுண்டாச்சு, [illegible]ர்களை நீக்குநெறி யதிலுண்டாச்சு- சொல்ல
வொண்ணா வசியமெலா[illegible]திலுண்டாச்சு, கட்டாத சரக்கெல்லா மதி 200
லேகட்டுங்-கவனமென்ற [illegible]ளிகையுமே யதிலுண்டாமே.

அகஸ்தியர்பு[illegible]தியருக்குந்தமதனுபவமுரைத்தல்.

உண்டான சேதியடா [illegible]ன்னமொன்று-உரைக்கிறேன் புலத்தியனே
யுண்மையாக, அண்டர்தொ[illegible]ஞ் செகஜோதி தன்னைக்காண - ஆராலும்
கூடுமடா வப்பாகேளு, பண்டையிலே விட்டகுறைக் காரனென்றாற்-
பரமகுரு பதம்போற்றிப் பணிகுவான்கேள், கண்டனடா குருபதத்தை 201
யென்றுசொல்வான்-காசினியில் வாய்மிலுக்காய் கருதுவானே.

வாலென்ற மதியமுந் ததியர்மட்டை-வாயூற வமுதமென்று கொள்
ளுவாரப்பா, நேமென்ற பூரணத்தைச் சிலேடானுட்செந்தமேனோர் தான
லைந்து திருவேகுவர். கோவென்ற குருவருள்ப் பக்கியவான்களப்பா-குவ
லயத்திற் குருவேட மகிமையோருப்பார், காவென்ற ஞானவங்கம் மெய்தப்
பேசி-காண்போருந் தோஷித்துப் போவாரப்பா. 202

பாரப்பா ஆதியிலே பாடினேன் சாத்திரகாண்டம்-பன்னிரண்டு ஆயிரமா
ய்ப் பாடிக்கொண்டு, வீரப்பா செய்யாமல் வைத்துவிட்டேன்-விரிவாமெல்
லேனையிலே வேதரிஷிவந்து, சேரப்பா நின்றதைத் தொழுதுநின்று-
நேசமுடன் பணிந்துமிக நின்றனைப்போ, ஆரப்பா என்றுமிகக் கேட்டே
னையா-அப்போது வேதரிஷி யென்றானன்றே. 203

வேதரிஷி வாலைனவே அழைத்துக்கொண்டு-வேதாந்த மூலமது
வுபதேசித்து, போதமுள்ள பூரணமு மவனுக்கீந்து-புகழுடைய நாதரிஷி
யென்றுசொல்லி, நீதமுள்ள புத்தகத்தை யவனுக்கீந்து-நிலைத்துமிகப்
பன்னிரண்டுங் காத்தாயானால், பேதமில்லா நாதரிஷி நீயேயாமே-பெரு
மையுள்ள இந்நூலைப் பதனம்பண்ணே. 204

பண்ணியதோ ரிந்நூலின் பயனைக்கேளு-பார்மீதி லுரைபாதே மதி
மந்திடாதே, கண்மையுடனிந்நூலைப் பதனம்பண்ணி-நாவென்ற ஆண
வத்தை அகற்றிமைந்தா, தன்மையுடன் பூரணத்தைப் பணிந்துகொண்டு-
தவறாமல் சிவயோகந் தானேசெய்து, சென்னிதனிற் றீபமவைத்துத்
தீபமேத்தி-தெளிவிட்டசத பூரணமே தினமுநோக்கே. 205

நோக்கென்ற பூரணத்தை நோக்கிக்கொண்டு-நொடியென்ற வொரு
நொடியிற் குள்ளேமைந்தா, வாக்கென்ற பூரணத்தை வாசியேறி-வந்து
னடா மூலகிரி மலையிற்றானும், பூக்கின்ற பூஞ்சோலை வனத்திற்றானும்-
போகமுள்ள ரிஷிகளிடம் வந்தேனையா, தாக்கென்ற தபோதனரைக்
கண்டுகொண்டு-தயவாக சுவேதகிரிக் கேகினேனே. 206

ஆமப்பா சுவேதகிரி தன்னில்வாழும் அமரர சித்தர்கள்தா னனந்த
ங்கோடி, காமப்பால் கானப்பா விரண்[illegible]கொண்டு-கருணையுடன் தவ
கிருப்பா ரனந்தங்கோடி, காமப்பா அவர்க[illegible]ஞ் சென்றேனய்யா-நல்
மையுடன் நாதகிரி எங்கேயென்றேன், தாமப்[illegible]கலோருங் கூடவந்து-
தன்மையுள்ள நாதகிரி அதோவென்றாரே. 207

என்றவரும் வேதகிரிக் கேகினார்கள் எங்[illegible]கனே நாதகிரிக் கேகி
னேனான், குன்றாத ரிஷிகோடி அதனில்[illegible]ழ்வார்-குறையாத வாயு
வைத்தான் பக்ஷிப்பார்கள், நன்றான தபசுநி[illegible] மிச்சமிச்சம்-நான்சென்
றேனவர்களிடம் மைந்தாகேளு, பன்பான[illegible]ன் உருவே யென்றுசொல்லி
ப்-பணிந்தார்கள் அருதகிரி யெங்கென்றேனே. 508

காங்கென்று அருதகிரி முடிவிற்சென்று-இன்பமுள்ள ரிஷிகளிடஞ்
சென்றேனையா, அங்கென்று நற்கனியின் ரசத்தையுண்டேன்-அதிலிரு
ந்து அமலகிரிச் சருவிற்சென்று, நங்கென்று அமலகிரி முடிவிற்சென்
றேன்-நாதாக்கள் லெகுகோடி யதனில்வாழ்வார், வங்கென்று அவர்களி
டஞ் சென்றேனையா-வருந்தியவர் கனியீந்தார் வாங்கினேனே. 209

வாங்கியொரு நொடிக்குள்ளே சென்றேனையா-வரிசையுள்ள சேர
கிரி முடிவிற்சென்றேன், நீங்கில்லா குருதேசி சித்தர்கோடி-நீர்க்க
முள்ள மவுனமதா யிருப்பாரையா, பாங்குபெற அவர்களிடஞ் சென்றே
னப்போ-பரமான அகத்தீசர் வாலென்றார்கள், மாங்கனியி னமுதரச
மீந்தாரையா-வரிசையுடன் போதகிரி யெய்கென்றேனே. 210

எங்கென்று கேட்டவுடன் மவுனயோகி-யெல்லோரு மடிதொழுது
வந்துசொன்னார், அங்கென்றே போதகிரி நாங்கள்காணோம்-அதனிலே
வாசமதா யதில்வளர்ந்தோம், நங்கென்று போதகிரிக் கேகவென்றால்-
நாதமென்ற கெவுனரசக் குளிகைவேணும், சிங்கென்று என்குருவே கும்ப
மூர்த்தி-சீக்கிரத்தில் நீவரவே தொழுதோமையா. 211

பாரப்பா போதகிரிக் கேகவென்றாற்-பஞ்சகன தீட்சையினாற் குளி
கைசெய்து, நேரப்பா நின்றதொரு சாரணைகள்தீர்ந்து-நியமத்திற்
கெவுனரசக் குளிகைசெய்வாய், வீரப்பா செய்யாமல் ரசத்தைவாங்கி-
விரைவான பஞ்சகன தீட்சைசெய்து, சீரப்பா நொடிக்குமுன்னே சிர
ண்டுபோர்க்க-நிலைபெருகக் கெவுனமணிக் குளிகையாச்சே. 212

குளிகைதனை யனைவோரும் வாயிற்போட்டுக்-கும்பித்துப் போதகிரி
தன்னிற்பாய்ந்தார், பலிதமுள்ள போதகிரி யென்னசொல்வேன்-
பாய்ந்தொரு சித்தரெல்லாம் போதமானார், அறியாத போதமய
மாகிநின்று-அனைவோரு மிலிங்கமய மாகிப்போனார், தெரியாத போதை
யிலே நிலையில்நின்று-சேரான பொதிகைகிரிப் போனேனே. 213

போரான போதகிரி யென்[illegible]பேரு-பெருமையுள்ள பொதிகைகிரி
என்றும்பேரு, வாரான[illegible]ரகிரி யென்றும்பேரு-வளமான சூரியகிரி
யென்றும்பேரு, கூரா[illegible]யந்திரகிரி யென்றும்பேரு-குருவான கும்ப
கிரி யென்றும்பேரு, பா[illegible]ன பரமகிரி யென்றும்பேரு-பரமகயி லாசமெ
ன்றும்பேருமாச்சே. 214

ஆச்சப்பா லிங்கமய மாகி[illegible]போன-அனைவருக்கும் பூசைநைவேத்தி
யங்கள்செய்து, மாசகலொ[illegible]ருஞ் செய்யாமல் அறிவிற்கூடி-மகத்தான
கும்பகத்தில் மருவிச்சேர்ந்து, [illegible]ச்சநுதா னடங்கிநின்ற பொதிகைத
ன்னில்-முக்கோடி காலமட்டும் வளர்ந்தேனப்பா, காட்சியில்லாக் காட்
சிகளு மதிலேகண்டேன்-கண்டதொரு காட்சியிலே முழித்தேன்பாரே.

சித்தர்கள்குலமும் - அவர்கள்பாடிய - நூல்களும்.

முழித்துமிகப் பார்த்தபோது ஞானதிருஷ்டி - முனையான சுழிமுனையி
ற் கண்டகாட்சி, அழித்துமிகப் பார்த்ததினால் வேதமுனி செய்த - அத்தி
யத்தால் கைலகிரி தன்னில்வந்து, புழித்தனமாய் நின்றவிரி தன்னைக்கண்
டேன் - புகழான புலத்தியனே கேளுகேளு, சுழித்ததொரு பன்னிரண்டசு
வித்தைதப்பார்த்துக்-கருவெடுத்து வெகுநூல்கள் கட்டினானே. 216

கட்டினது மல்லாமல் ஜாலவித்தைக்-கருவெடுத்து செகத்தோர்க்குக்
காட்டினான்பார், திட்டமுடன் கருவூரான் தனக்குச்சொல்லி-திரமாகக்
குடிமகன்தான் செய்தபோக்கு, மட்டிமைக ளில்லாத சங்கபேதம்-வாரியை
யுடன் சிலநூல்கள் பாடினான்பார், கட்டினான் கொங்கணவன் பலிங்க
சாதி-காவியமாய் வெகுநூல்கள் கருதினானே. 217

கருதினான் சட்டைமுனி யனந்தங்கோடி-கருவாக அவன்குலந்தான்
சேணியனுமாகும், உருசியுள்ள போகருமே குசவனாகும் - ஓகோகோ
அவன்பாட லிலக்கோவில்லை, பருதியுள்ள சுந்திரமே ரோட்டியாமே -
பக்குவமாய் முன்பின்னாய் பாடிப்போட்டான், அருமையுள்ள மச்சமுனி
யென்னசொல்வேன்-அவன்குலந்தான் செம்படவ னாகுந்தானே. 218

தானான மச்சமுனி யனந்தங்கோடி - தவிராத வெகுநூல்கள் பாடிப்
போட்டான், மானான கமலமுனி கன்னானும்-மாருட்ட மாகவே பாடி
ப்போட்டான், ஊனான இடைக்காட்டர் னிடையனாகும் - உண்மையில்
லாக் கல்விகளை யுரைத்தானப்பா, தேனான நந்தியுமே பிரமகுலமப்பா-
திறமாக வெகுமறைப்பாய்ப் பாடினானே. 219

நாதரிஷியை யழைத்தல்.

பாடினார் கவிசித்த ரனந்தங்கோடி - பக்குவமாய் நாதரிஷி சொன்ன
தாலே, நாடியே நாதரிஷி தன்னைக்கூவி - சான்கொடுத்த காண்டமதை
வெளியிற்போட்டு, பேடியென்ன காரியத்தைச் செய்தாயென்று -பெரு
மையுடன் நூல்வாங்கிக் குகைக்குள் வைத்து, நாடியே அவரவோர்க்குஞ்
சாபமித்தேன் - சமுசயங்கள் நீராமற் சபித்தேன்பாரே. 220

பாரப்பா கவிசித்தர் பதினெட்டாகிப் [illegible]வில் பதினெட்டுச் சித்த
ராளுர், ஆரப்பா யிவர்பெருமை யறிருவார்க[illegible]மித்துமிகத் தெரிந்தவன்
றே னியேயாகும், நேரப்பா பாடினதோர் ப[illegible]ரண்டு - நிலைத்ததொரு
ஆயிரத்தைக் குறுக்கினைமந்தா, சேரப்பா தப்பா[illegible]ல் பன்னிரண்டுநூலும் -
திறமாகப் பாடியதோ ரிந்நூலப்பாரே. 221

இந்நூல்தா னாயிரத்து இருநூறுக்குள் [illegible]சோர்ந்தமானகரு வெல்லாம்
பாடி, முன்சொன்ன பன்னிரண்டு ஆயி[illegible]தை-மூக்கமுள்ள புத்தகமா
ய்ச் சேர்த்துக்கட்டி, வன்னமுள்ள பலகையாய்ச் சேர்த்துநல்ல-வாரி
தியாம் காவேரி தன்னிலேதான், தன்மையுள்ள சங்கமென்ற பலகை
யாக-சமுத்திரம்போய்ச் சேரென்றுஞ் சபித்திட்டேனே. 222

நாதரிஷியைச் சபித்தல்.

சபித்திட்ட நாதரிஷி தன்னையழைத்து-சல்லியினிற் சாபமிது பிடியெ
ன்றேதான், குவித்திட்டு நாதரிஷி யென்னசொல்வான்-குருவான வெ
ன்குருவே தீர்வதெப்போ, சபித்திட்டு வெகுநாள்தான் சென்றபின்பு-
சங்கமென்ற பலகையிடஞ் சேர்வாய்நீயும், வகுத்திட்டுச் சாபமது சுத்தே
னப்போ-வருமையிகக் கொண்டவனு மறந்திட்டானே. 223

நாதரிஷி வரலாறு.

மறந்துமிக வெகுகோடி காலந்தானும் - மகத்தான நாதரிஷி யலைந்
தானப்பா, இறந்துமிகக் கைலகிரி வடக்குச்சென்று - நிலைத்துமிகப்
பவுத்திரகுல மானாரப்பா, கரைந்துமிக வேதரிஷி என்னசொல்வோம்-
கருத்தில்லாப் பவுத்திரனைப் பேர்கொண்டோம்நாம், உரத்ததொரு சாப
மது தீர்வதற்கு-ஓகோகோ பலகையிடஞ் சேரவென்றார். 224

சேரவென்று சொன்னமொழி தப்பாமற்றான் - சிந்தைதனில் நினை
த்துவா குதியிற்சென்றால், கூர்மமென்ற பலகையெதிர் நோக்கிவந்து -
குறிப்பறிந்து வேதரிஷி குருவைநோக்கி, மாறல்செய்த பலகைதனை
யெடுத்துக்கொண்டு-மனங்குவிந்து அதிலிருந்து வருமையூண்டு, தேர்வத
ற்கு எதுவகை செய்வோமென்று-திரமாகப் புராணமொன்று பாடினானே.

பாடினான் புராணமொரு காண்டம்-பக்குவமாய் நாலடியுஞ் சாத்
தமொன்று, நாடினான் வேதமொடு சாத்திரமு மைந்தா -நலமான பஞ்ச
லட்சணமுஞ்சொன்னார், தேடினான் காவியங்க ளனந்தங்கோடி-செகத்
தோர்க்கு ஒப்பனையாய் வெகுசாரப்பாடி, மூடினான் சருவமத மொன்று
ய்ப்போக-மூர்க்கமுடன் வெகுசங்கை பாடினானே. 226

ஆமப்பா வெகுசங்கை யெடுத்துப்பாடி - அரனேது நம்மைவிட ஆத்
தானேது, நாமப்பா என்றமத மானவத்தால் - நரரையெல்லாம் வேத
மயமாகச்சொன்னார், தாமப்பா வேதகுரு தானேயாகி - சங்கையில்லா
மந்திரத்தைத் தானுண்டாக்கி, வாமப்பால் கொண்டதொரு வெறியினா
லே-வரையான அண்டவரை யாண்டான்பாரே. 227

ஆண்டவனும் வே[illegible]நானேதானென் - றாயிரத்தெட்டண்டமெ
லா மடக்கிமைந்த[illegible]ண்டவனும் வேதமய மல்லால்வேறே-பூதலத்திற்
சிவனேது நான்தானென்று, தீண்டாத மதமோடு இருந்தான்வேதன் -
தீதிலா வேதமதை யடக்கவென்றே, காண்டவனைத் தானெரித்துச் சபா
லமேந்திக்-கருணைபுள்ள சுந்தரனே போவென்றேனே. 228

போவென்று சொன்னவுடன் சுந்தரனுஞ்சென்று -பொல்லாத பவு
த்தனென்ற சாபந்தீர்த்து, ஆவென்ற அமுதமது அவனுக்கீந்து-அருளா
ன பஞ்சகண தீட்சைவைத்து, மானென்ற மவுனாச தீட்சைவைத்து -
மகத்தான பேரொலியை யவனுக்கீந்து, கோவென்ற பொதிகைகிரி தன்
னில்வாழுங்-கும்பமுனி பாகமதில்வாவென்றேனே. 229

வாவென்று சொன்னவுடன் வேதமுனி யாறும்-மகத்தான பலனைய டைந்த் தையிலேக்கி. ஒன்றுஞ் சாத்திரத்தை போதித்தானே-குருசொ டியிற் பொதிகைகிரி தன்னில்வாத்தான், கூவென்ற வேதமுனி தன்னை ப்பார்த்துக்-குருவான பலனையதந் தாமென்றோனே, பூவென்ற சத்தி நபுட் கரணிதன்னில்-முனித்துவட சங்கமென்ற பலன்தானே. 230

சவுக்காரவழலே.

தாமென்ற பவுத்தர்மதம் அழித்துப்போச்சு-சகாதேவமே யெம்குருவிறை க் கிருக்கலாச்சு, கோவென்ற கும்பமுனி கருணையர்லே-கொள்கின்ற விருளீந்து வெளியாய்ப்போச்சு, தேவென்ற வழுமது பெருகலாச்சு-சிவசிவா அட்சரங்கள் தோணிக்கலாச்சு, தாமென்ற தத்துவங்க ளேற்றுப் போச்சு-கலமான சவுக்காரக் குருவுண்டாச்சே. 231

உண்டான சவுக்காரம் வழலையாலே-உலகமெல்லாஞ் சித்தாய்ப் பா னதாலே, பண்டான சோதிபடா பாய்சிரமமாச்சு-பரமகுரு வாளமொரு வழலையாகக், கண்டாருஞ் சொல்லார்கள் நாலேவாயிலேலே-கணவனி வழலையடா காணப்போமோ, விண்டாருஞ் சொல்லில் தலைமேதித் தாய்ப்போகும்-வேதாந்த பூமியுட னூக்கமே. 232

பூமிநாதம்.

நாதமென்றால் வெகுநாதம் பூமிநாதம்-நாதாக்கள் பூசித்த வசீகரநா தம், நேமமென்ற செகநாதம் தேசிநாதம்-திலமெபருமிப் பூரணத்தில் நின்ற நாதம், பரதமென அகமுல சமனசநாதம்-பராபராம் பரமகுரு நாத மந்நாதம், பூதமென்ற பஞ்சகணம் பொருந்து நாதம்-பூவான நாதமதைப் புகழ்ந்தாகானே. 233

புகழ்ந்தாகின்ற பூமியுட நாதம்வாங்கிப்-புரிசடையோன் சிரசில்வரும் கங்கைதன்னில், மகிழ்ந்தாகின்ற நாதமதுக் கெவ்வரசெல்லேன்-மவ்வுட டாசநிட்சை யார்தான்காண்பார், அசமிழ்த்த நநிட்டிசை வளர்ந்தப் பாருஅருளான நாதவெளி யென்னசெல்லேவ, செகமெல்முக் தசநிட் சை வைத்தாயாற்றிலெல்லிவா நாதமது விந்துவாச்சே. 234

விந்துநாதம்.

ஆச்சப்பா நாதவிந்துக் கப்பாற்சென்[illegible]ான நாநிட்சை வைத் தாயானால், போச்சப்பா நாதவிந்து என்றபெரு[illegible]ழான நிட்சையிறைவ மைந்தாகேறு, தாட்சியில்லா விந்துவுட னூகாச்சு-தன்மையுடன் விர் துவுட னுக்கானார், மாச்சல்செய்து நாதவிந்து தன்றுல்மைந்தா-மான் டார்கள் வெகுகோடி சித்தர்தானே. 235

தாமென்ற விந்துவுட னூக்கண்டால்-தவராது வாதசித்தி போகத் தானும், நாமென்ற வாசியது பிலத்துப்போச்சு-உண்மையுள்ள பூரண த்திரக் காணலாச்சு, மாமென்ற மவுனமது கலந்துபோச்சு-மகத்தான கற்பமது ஏறலாச்சு, தேமென்ற அமுதமது சொல்லலாச்சு-தேகமெ ன்ற யாக்கையது சித்தியாச்சே. 236

சித்தியுள்ள நாகமது விந்துவாக்கிச் சிவசிவா கல்லுப்புக் கூடிதான் சேர்த்து, முத்தியுள்ள வெடியுப்பு சிகந்தோத்து-முக்கூடன் கல்வ த்தி லிட்டுரைந்தா, பத்தியுடன் செயநீரை விட்டுஆட்டிப்-பருவமுடன் காயவைத்து வட்டுப்பண்ணி, புத்தியுடன் மண்செய்து புடத்தைப்போடு-புதுமையுள்ள சுண்ணமதாய் நீறிப்போமே. 237

நவசாரக் கட்டு

போமென்று விடாமல் சாரம்வாங்கிப்-புகழ்பெருகச் சுண்ணமதைச் சிற்றிலைத்து, நாமென்ற காரோட்டில் வைத்தெரித்தால்-நலமான சாரமது கட்டிப்போகும், ஆமென்று இப்படியே யந்த்ரத்தால்-அசகார சாரமது படிகம்போலே, தாமென்று சாரநீர் கட்டிநின்றால்-சகலசாத் தந்தானையுங் கட்டிப்போச்சே. 238

நாகக் கட்டு.

போச்சென்று விடாமல் நாகம்வாங்கிப்-புகையடங்கச் சத்தியது செய்துக்கொண்டு, கூச்சமறக் குகையிலிட் டுருகும்போது-குருவான சாரமதைப் பத்துக்கொண்டு, மாச்சலது செய்யாமற் கொடுத்துப்பாரு-காட்சியில்லாக் காட்சிகளுங் காண லாகும்-கருணையுள்ள புலத்தியனே யின்னங்கேளே. மகத்தான நாகமது கட்டிப்போகும் 239

கேளடா கல்லுப்பு வளையலுப்புக்-கெடியான சாரமுடன் மூன்றுங் கூட்டி, மாளடா கல்வத்தில் னறுயாட்டி-மகத்தான சாரமதுக் கவசி பூட்டி, கோளடா வாராமல் மண்சீலைசெய்து-குருபரனைத் தியானித் துப் புடத்தைப்போடு, பாளடா சாரமது கட்டிப்போகும்-பசுமையுள்ள நாகமது சாரும்பாரே. 240

பாரப்பா இன்னமொரு கட்டுச்சொல்வேன்-பச்சையுடன் தூரிஷச் சரியாய்த்தாக்கி, சாரப்பா வென்றுசொல்லிச் சாருஞ்சேர்த்துத்-தயவாகக் கல்வத்தி லாட்டும்போது, வீரப்பா அடங்கியது மெழுகாய்ப்போகும்-விளையான சாரமதுக் கவசிபூட்டி, சீரப்பா மண்சீலை யெழுஞ்செய்து-சிவசிவா காடையென்ற புடைத்தைப்போடே. 241

போடப்பா இப்படியே புடமேபஞ்ச-பொருநாமற் சாரமது கட்டிப்போகும், நாடப்பா [illegible]சாரங் கட்டிப்போனால்-நாகமென்ற வஸ்துவுக்கு வுயிர்தான்போச்சு, கூடப்பா குலையாது குலைத்தாலுந்தான்-கூட்டிவிக்குஞ் சாரமென்ற வஸ்துவஸ்து, வீடப்பா பிலத்துநடா வல்ல வாமே-வேதாந்த சாரமென்ற வித்தைதானே. 242

தாமென்ற சாரவித்தை யார்தான்காண்பார்-தன்மையுள்ள பூர ணத்தைக் கண்டோர் காண்பார், ஊமென்ற வுயிசைதனை யார்தான் காண்பார்-ஊமையென்ற பொருளறிந்தோன் காண்பானப்பா, தேமெ ன்ற மதியமுத மார்தான்காண்பார்-திரமான மவுனியவன் காண்பானையா, மாமென்ற மவுனமதை யார்தான்காண்பார்-மகத்தான யோகியவன் காண்பான்பாரே. 243

காரூந மடையர்மெத்த வுலகத்துள்ளே - கன்மவிதி தீராத கருத்துள்ளோர்கள், தேரூன மதியமுதங் கொண்டோ மென்பான் - நிரமான வாசிதனைக் கண்டோமென்பான், தாரூன தன்மைதனை யறியாமட்டை - தனையறிந்து மனைபுகுதத் தெரியாமட்டை, கோரூன குருவேட மறியாமட்டை - குணமறியான் மனமறியான் குசவன்றானே. 244

குசவனென்ற பிரமகுல மறியாவப்பன் - குறிபறியான் நெறியறியான் குருட்டுமாடு, அசைவதனை யறியாத சித்தரெல்லாம் - அருளான பூரணத்தை யறிகேனென்பான், பிசகான மாந்தரிடஞ் சொல்லவேண்டாம் - பேயின்ப மறியாத உலுத்தர்கோடி, நிசமில்லா மாந்தரிடஞ் சொல்லவேண்டாம் - நிலையான குருபதத்தைத் தொண்டுபண்ணே. 245

பாறையுப்புக் கட்டு.

பண்ணப்பா பிரமகுரு வாகின்ற - பாறையுப்புக் கொண்டுவைத்து பதனமாகி; உண்ணப்பா தண்ணீரிற் கரைத்துக்கொண்டு - உத்தமனே வடிகட்டி ரவியிற்போடு, நண்ணப்பா இப்படியே யந்தரம்போடு - நலமான உப்பதுவுங் கட்டிப்போகும், பொன்னப்பா வுண்டாகு மப்பினாலே - போக்கொன்று சொல்லுகிறேன் மைந்தாகேளே. 246

கேளப்பா கட்டியுப்பு பிடைதான் மைந்தா - கெடியான கல்லுப்புக் கூடச்சேர்த்து, ஏனப்பா பிண்டமதிச் சித்திடைக்கு மைந்தா - நலமாக மூன்றுமொன்றாய்க் கல்வத்திட்டு, கேளப்பா வாராம வறுகிராலே - குழறவே யிராது சாமமாட்டு, மானப்பா அரைத்துருட்டி ரவியிற்போடு - மனமடங்கக் காய்ந்தபின்பு சொல்லக்கேளே. 247

கேளடா காய்ந்ததொரு கட்டுதன்னிற் - சிருபையுடன் மண்சீலை வலுவாச்செய்து, வாளடா தேறியுட சுருகிற்றூளும் - வளமாகப் புடம்போட்டு மைந்தாபாரு, தேளடா கொட்டியது போலேமைந்தா - சிவசிவா மூப்பூவுஞ் சுன்னமாச்சு, கோளடா வாராமற் சுன்னந்தன்னைக் - குருவாகப் பணிந்துமிகச் சுன்னம்பண்ணே. 248

பண்ணியதோர் சுன்னமதில் வீரம்பூரம் - பக்குவமாய்க் கல்வத்தில் வாய்நீராலே, உண்ணிய தானதொரு தாரத்துக்கு - உத்தமனே கவசமது நன்றாய்ச்செய்து, நன்னயமாய் மண்சீலை யேழுஞ்செய்து - நலமாகப் புடம்போடக் கட்டும்பாரு, புண்ணியனே இப்படியே சாகங்கட்டிப் - புதுமையுடன் ரெண்டுமொன்றாய் வேதைபாரே. 249

புசுண்டருக்குச்சொன்ன தாரக்கட்டு.

பாரப்பா இன்னமொரு வகையைக்கேளு - பரமான புசுண்டருக்குப் பகர்ந்தவித்தை, நேரப்பா கின்றதொரு கல்லுவாங்கி - நினைவாக அந்திடைக்குக் காலுங்கூட்டி, சேரப்பா அந்திடைக்குச் சீனஞ்சேர்த்து - சிவசிவா மூன்றுமொன்றாய்க் கல்வத்திட்டு, வாரப்பா அறுவகையி னீராலாட்டி - மைந்தனே வட்டாக வுலர்த்திடாயே. 250

உலர்ந்ததொரு வட்டுக்கு மண்ணுஞ்செய்து - உத்தமனே நூறெருவிற் புடத்தைப்போடு, அலர்ந்துமிகத் தீயாறி யெடுத்துக்கொண்டு - அப்பனே கவசமது பிட்டுப்பாரு, மலர்ந்ததொரு பூப்போலே நீறிநிற்கும் - மகத்தான சுன்னமடா என்னசொல்வேன், கலந்ததொரு சுன்னமுடன் வீரம்பூரம் - கருவான வாய்நீரா லரைத்துக்கொள்ளே. 251

அரைத்ததொரு மருந்ததனைத் தாரத்துக்கு - அப்பனே கவசமது நன்றாய்ச்செய்து, விரைத்துமே மண்சீலை யேழுஞ்செய்து - விரைக்கவே ரவிமுன்னே காயப்போட்டு, மறைக்கமன மறிவாலே புடத்தைப்போடு - மைந்தனே புடமாறி யெடுத்துப்பாரு, நிரைக்கடங்கா ரவிபோலே மேனியாகித் - தன்மையுடன் கட்டுமடா தாரந்தானே. 252

தாரத்தின் வேதைதன்னை யார்தான்காண்பார் - தன்னிலையைத் தானறிந்தோன் காண்பானையா, பேரொத்த சித்தர்கள்தான் கண்டாராகில் - பெருமைதனைத் தானடக்கி மலைமேல்போவார், பாரொத்த பூமியுட காதங்கண்டால் - பலிக்குமடா வாதமுடன் யோகந்தானும், காரத்தின் செயலதனை யார்தான்காண்பார் கருணையுள்ள பூரணத்தோன் காண்பான் பாரே. 253

பாரறிந்து ஆரறிந்து குணத்தைக்கண்டு - பலமான வீரத்தை யறியான்மட்டை, கூரறிந்து குருவறிந்து வணங்காப்பாவி - குணமில்லாச் சண்டாளர் மெத்தவுண்டு, கோரறிந்து பேசாத உலுத்தரோடே - நீமகனே சொல்லாதே பாவம்பாவம், ஆரறிந்து வேரறிந்து கொம்பைக்கண்டு - தூண்டாத மணிவிளக்கைக் கண்டுபோற்றே. 254

போற்றுவது யாரையென்றால் பூரணத்தைமைந்தா - புதுமையுள்ள பூரணமே தெய்வந்தெய்வம், தேற்றுவதால் முனைந்தேறி நிலையில் நின்றாற் - சிவசிவா கயிலாயத் தேகத்தேகம், பூத்தமலர் வாசனையை யார்தான் காண்பார் - புதுமையுள்ள பூரணத்தைக் கண்டோன் காண்பான், காத்துநிலை தானடங்குங் குருவைக் கண்டு - கருவையறிந் துறுதிபெறக் காயசித்தே. 255

தாளகவேதை.

சித்தான தாளகத்தை [illegible] சிவசிவா மகாரசமுஞ் செந்திகட்டி, முத்தான கல்வத்தி லிட்டுக்கொண்டு - முசியாமல் சாரநீர் விட்டுஆட்டி, சத்தான தயிலமதிற் பின்புஆட்டு - சதாசிவன்போல் மெழுகாகுந் தன்மையாக, பத்தான மதிதனிலே யிந்தால்மைந்தா - பாலகனே பதினாறு வயதுமாமே. 256

ஆமப்பா குடவனிலே யிந்தாயானால் - அப்பனே ஆறரைக்கு அதிகன்காணும், நாமப்பா வெள்ளிசெம்பி லிந்தாயானால் - நன்மையுடனெட்டு வயதாகும்பாரு, தாமப்பா இவ்வேதை புசுண்டர்வேதை - தன்மையுடனவருடைய கற்பங்கேளு, காமப்பால் கானற்பால் ரெண்டுங்கொண்டு - கருவான பூரணத்தைப் பொசித்தான்பாரே. 257

புகையடிவிகற்பம்.

பூரணமென் றுமைக்கும் தெரியுமோதான் - புத்தியுள்ள புலத்தியனே சொல்லக்கேளு, காரணத்தின் குருவருளாற் காணவேணும் - கருவான காரணத்தைக் கேளுமைந்தா, பிரகாசித்த சோதியென்று வதிநாவிலேசொல் - வெளியான தேகமது மாறியாதி, மாரணத்தைக் கொண்டு வந்து ஐயாகேளு - மயமான தெகதியப்பமை வைவாய்கேளே. 258

சேர்த்தபின்பு கவிமுகத்தில் வைத்துப்பாரு - சிவமெனவே ஒளிரும் போலிருக்குமப்பா, பார்த்தபின்பு கவிமுகத்தில் நகாள்காய்க்கால் - பாலகனேயுப்பாரும் பகலமையாகக், காத்தவொரு காசசாரீத்திறுப்பைக்கருவையுடன் நினைத்தேதான் கொண்டால்மைந்தா, மூர்த்திகர முன்னாகித் தேசஞ்சித்தாய்-முதலான ராஜசிவி முறைதானப்பா. 259

சூதகெந்தகம்.

ஆமப்பா இன்னமொரு விபரஞ்சொல்லேன் - அருள்பெருகுங் குருமுனிக் கருணும்வார்த்தை, காசெனற விந்தையடா ஆதியுப்பு-நவமான வுப்புடனே அருக சேர்த்து, காமப்பால் கொடியுப்பு சேரச்சேர்த்துக் கல்வத்தில் மூன்றுமொன்றாய்க் கருவாலரட்ட, வாமப்பால் விட்டாட்டிப் புடத்தைப்போடு - மகத்தான ருபடா நீறிப்போமே. 260

நீறியதோர் கன்றுப்பில் வீரம்பூரம் - சேரப்பா கேர்பாதி சேர்த்துக்கொண்டு, மறியதோர் வாய்நீரால் கல்வத்தாட்டி - உத்தமனே மன்றுக அரைத்தபின்பு, காரியமாய் கவிமுகத்தில் காயமைப்பாய் - கருவாக வுருட்டியதை வட்டுப்பண்ணி, ஆதியதோர் மண்சீலை யேழுஞ்செய்து - அப்பனே புடம்போடச் சுன்னமாச்சே. 261

ஆசகப்பா சுன்னமது வாய்நீராலே - அப்பனே பூரத்தைக் கல்லிட்டு, பேச்சப்பா வொன்றுமில்லை மண்சிலைசெய்து - பிசகாமற் புடம்போட நீறிப்போகும், காய்ச்சப்பா அக்கினியில் வீரம்பூரம் - கருவிட்டு மத்தித்துக் குருசக்கப்பி, பாய்ச்சப்பா மண்சீலை யேழுஞ்செய்து - பக்குவமாய்ப் புடம்போடச் சுன்னமாச்சே. 262

சுன்னமென்ற தாருநீறுடை சுன்னத்தினைத் - துருசான ரசத்தனக்குப் பத்துக்கொன்று, பின்னையேனி தானை மித்து வாய்நீர்விட்டுப் - புளையுடன்மத்திக்கத் திரண்டுபோகும், தன்மையுட வுருட்டியதை சுன்னத்தான்மே - தான்முழுத்திற் புடம்போட வுருகிநிற்கும், உண்மையுடன் பரியதனை யுருக்கிக்கொண்டு - உருண்டுநின்ற ரசம்கொடுக்கக் களங்கமாச்சே.

களங்கமில்லாக் களங்கதனை யெடுத்துக்கொண்டு - கருவைபெறச் செம்பதனி லூற்றுக்கொன்று, மலங்காமல் செந்தூரமடனே மாற்றுப்பத்தாய் - வரிசைபெறக் காதுமடா வெள்ளிக்கிந்தால், உளங்கனித்த பதினறுமாற்றுக்காணும் - உத்தமனே குடவனிலே மீந்தாயானால், ஜெலங்கனிந்த ஆதிலெல்லா மகற்றுமல்ல - தீர்க்கமுட னெட்டுமய தாகும்பாரே. 264

பாரப்பா ரசக்களங்கை நொறுக்கிக்கொண்டு - பழுதில்லாக் கெந்தியதனை யிடையே சேர்த்து, சாரப்பா வீரமுடன் பூரம்லிங்கம் - தயவான மனோசிலையுங் கூடச்சேர்த்து, நேரப்பா கல்வத்திற் பொடியதாக்கி - சேர்மையுள்ள குப்பிதனி லரைமட்டிட்டு, சீரப்பா மண்சீலை யேழுஞ்செய்து வெளிவா வாலுகையில் வைத்துப்போற்றே. 265

போற்றியே குருபரனைத் தொழுதுகொண்டு - புதுமையுள்ள சருகு கம்பு விரகால்மைந்தா, தேற்றியே நீயெரிப்பா வாறுஜாமம் - சிவசிவா செகஅரமென்னசொல்வேன், நாற்றிசையும் போற்றுமித்தச் செந்தூரந்தான் - நலமாகப் பணவிடைதான் கொண்டாயானால், பார்த்திபனே யாக்கைதனக் கழிவேயில்லை - பணிந்திடுவாய் குருபரனைப் பணிந்து போற்றே. 266

பிரமசித்திகற்பம்.

பணிந்துமிக இன்னமொரு கருவைக்கேளு - பார்தனிலே பிரமசித்திக் கருளும்வார்த்தை, கனிந்துமிகப் பூரணத்தைக் கனித்துக்கொண்டு - கமலமதி லேயிருந்த மூலவாங்கி, அணிந்ததொரு கமலமதில் விட்டு, தணிந்துமிக ரெண்டுமைந்தா - அருள்பெருகுங் கழுகுதனை யதனில்விட்டு வொன்றாய் ரேசித்தேதான் அலம்குரவி முகந்தனிலே காயவையே. 267

வையப்பா இந்தவிதம் முறைபத்தப்பா - வைத்ததினாற் காரமுடன், மெய்யப்பா சொல்லுகிறேன் ரெண்டுமொன்றாய் - வீரமுந்ரெண்டும், செய்யப்பா அக்கினியில் முன்போலவே திருகீறாய்ப் போகும்பாரு, பத்து-தெசதீட்சை பண்ணிவிட சேதிகேளு, அய்யனே யமுதரசமான கற்பம்-ஆருக்கும் விள்ளாதே யருமைதானே. 268

தானென்ற அமுதரச கற்பங்கொண்டு-தாரணிதனில் பிரமசித்தி கனேயென்று, ஊனென்ற வுயிர்தனைத்தான் இருத்திடப்பாலே - உண்டான திரியண்டமெல்லா மறுத்துநின்று, கோனென்ற குருவாகிக் குருவான்-குருவான பிரமகுரு யார்தான்காண்பார், காவென்ற ஆணவத்தை யொடுக்கிமைந்தா-தன்மையுட னிந்நூலில் பதனம்பண்ணே. 269

இந்நூலா மாயிரத்தி இருநூறுக்குள்-இதமான சீருக்கிடையுங் குருக்கிடையுமப்பா, சந்தேகமில்லாமல் சொன்னேன் வாக்யம் - தன்மையில்லா மானிடர்க்குச் சாற்றினாக்கால், பந்தமிலாப் பரசமது சூழ்ந்துக்கொண்டு-பாழ்நரகில் வீழாதே பதனஞ்சொன்னேன், அந்தமுள ஆதியந்த மிதிலே தோன்றும்-யாருக்கு மிந்நூ லளிக்கொணாதே. 270

ஒன்றான கற்பமடா பிரமகற்பம்-உண்மையுடன்-செய்தவனே சித்தன் பூரணசித்தன், பண்டான சோதியடா பரப்பிரமமாச்சு - பாருலகில் தன்மைதைப் பணியமாட்டார், நன்றான பிரமகுரு யார்தான் காண்பார்-நன்முறையுடன் கண்டவனே சீவன்முத்தன், உண்டான சேதியொன்று முரைக்கமாட்டார்-உரைத்தாக்கால் வருகாக மூண்டாம்பாரே. 271

பாரப்பா நரகமதில் சேராமற்றே-பராபரத்தி னருள்பெருகி யிருக்கு நன்றே, நேரப்பா நின்றபொருள் காணவேணும்-நிருமலமாம் பிரமகற் பங்கொள்ளவேணும், காரப்பா அடிமூலங் காக்கவேணுங்-காரணத்தால் சகலசித்துங் காணுந்தானே, ஆரப்பா அறிவார்கள் காரசாரம் - அடங்கி நின்ற பொருளறிந்து அருளைப்பெற்றே. 272

அருளான பூரணமே போதம்போதம்-ஆதியென்ற பிரமகுரு வான போதம், மருளான மயக்கமெல்லாந் தீர்த்தபோதம் - மலதடங்கி யொரு மையாய் மகிழ்ந்தபோதம், திருவான லட்சுமிப்பெண் வாசமான - தேசி யென்ற குருதேசி நின்றபோதம், உருவான அருவுருவா யமர்ந்தபோதம்-உண்மையென்ற போதமதி லாகந்தானில்லை. 273

நில்லென்ற நிலையறிந்து நின்றால்மைந்தா - நிலையான போதமதை நீதான்காண்பாய், கல்லென்ற கருங்காரக் கல்லைமைந்தா - காசினியோரறிவார் கருதிப்பார்க்க, அல்லென்ற கருவிகளை யகற்றிருக்கால்-அருள்பெருகும் பிரமநிலை யருளைக் காண்பான், இல்லாட ராஜருடசெயல்கண்டாக்கால்-இவனிவா பிரமரிஷி யானவ்யாரே. 274

பாரதசிவதிருப்பம்.

பாரப்பா இன்னமொரு புதுமைகேளு - பராசமுனி தான்செய்த பகர்ந்தவித்தை, ஆரப்பா அறிவார்க ளிந்தவித்தை - அன்பான புலத்தியனோ யுனக்குச்சொல்வேன், நேரப்பா பிரமகுலந் தாதிக்கதென்று-நிச்சயமாய் மூலமதை சமூலங்கொண்டு, வீரப்பா செய்யாமல் நவியர்ருக்கி-வீறடங்கித் காய்ந்தபின்பு வித்தைகேளே. 275

கேளப்பா கல்தூரலி விட்டுமைந்தா - கிருபையுள்ள இருப்புலக்கை தன்றுற்நுந்தி, கோளப்பா வாராமல் கொழித்துக்கொண்டு - கூர்மையுடனிடித்திடலாய் கவிடதாக்கி, வானப்பா இடித்ததைச் சமூலங்கொண்டு-மைந்தனே தன்னவீரில் பிசைந்துவைத்து, நீளப்பா மிருசாமல் பிசைந்து கொண்டு-தேரான் ரவிமுகத்தில் வைத்துப்போற்றே. 276

போற்றுவது தசநீட்லை முறிந்தாளல்-புதுமையுள்ள வுப்பதுதா னென்ன சொல்லேன், நாட்டிகமா யமுதரச வுப்பைமைந்தா-காளியென்ற பீங்கானி விட்டுக்கொண்டு, பூட்டுவாய் குடமொன்று இணங்கவொன்று-பொல்லாத வீரமொன்று கருவும்பொன்று, நாட்டியே ஒன்றாகச் சேர்த்துக்கொண்டு-நலமான பானவாய் வெந்துப்போடே. 277

போட்டபின்பு மண்சீலை வலுவச்செய்து-புதுமையுட னிடுப்பளவில் குழியில்வைத்து, மாட்டுவா யானையுட கட்டம்போட்டு - மைந்தனே மணல்கொட்டி வைத்துக்கேளு, நாட்டிகமா யதின்மேலே இணலை போட்டுத்-தன்மையுடன் தானிருந்து தன்னைப்போற்றி, நாட்டுவாய் லட்சமுரு நீலகண்டம்-நன்மையுடன் நினைந்தொழுக நன்மையாமே. 278

நன்மையது என்னவென்றால் மைந்தாகேளு - நலமான மெழுகாகுமண்டலத்திலப்பா, உண்மையுட னம்மெழுகை யெடுத்துக்கொண்டு-ஊட்டுவாய் தினந்தோறு மெழுகுபோல, தின்மையென்ற சடலமது நன்மையாகுந் - தெளிவா ஆக்கையது பிலத்துப்பாரும், தன்மையென்ற மெழுகினுட பெருமைதன்னைச்-சதாகாலம் போற்றிப்பூரணத்தை நோக்கே. 279

பூரணமாய் நின்றதொரு மெழுகுதன்னில்-புதுமையென்று சொன்னதொரு புகலக்கேளு, காரணமாய் நின்றகவிம் பானசெம்பில்-கருத்துடனே தாற்றுக்கு வொன்றுபோடு, மாரணமாய்ப் போகுமடா செம்புதானும்-மாற்றேது என்னவென்றால் மைந்தாகேளு, காரணத்தின் பொருளதினால் நூறுமாற்று-நன்மையுடன் காணுமடா நாம்சொன்னோமே.

ஆறுதாரம்.

சொன்னதொரு மூலத்துக் கப்பால்பாரு - துலங்குமடா ஆறுதலம் பிரமாவீடு, நன்மையமாய் நகாரமென்ற பூமிக்குள்ளே - நாடிநின்ற வாசியினால் பிறப்புமாச்சு, தன்மையுட னதின்மேலே மாலின்வீடு-தனமான பத்தெழும் பிறையுமாகும், உண்மையுடன் ஜெகத்துக்குத் தாயாய்நிற்பாள்-ஓங்கார மாய்த்துக் காதிதானே. 281

ஆதியாந் திரோதாயி யமர்ந்தவீடு-அருளான போதமிருந் தாமெம்வீடு, நீதியாய் சாயிபத்தை நிமிர்த்தும்வீடு-நினைவில்லா மாயமெல்லாம் நிறைந்தவீடு, பேதியா மனமுமொன்று பெண்ணைத்தேடிப்-பேய்க்கூத்தா யாட்டுவிக்கும் பிலத்தவீடு, சோதியென்று வரமளித்த தும்பச்சிவீடு-சுகமாகக் கண்டறிந்து மேலேயாரே. 282

பாரப்பா அதின்மேலே பனிரண்டுக்குள்-பாணுவங்கே யீராறு முகமாய்நிற்கும், நேரப்பா நேரவென்றால் கண்கொள்ளாது - நேர்த்தானும் நடுவிலேயில் திரிகோணமாகி, சீரப்பா சிகாரவென்ற எழுத்துநிற்கும்-தெளிவா ருத்திரனும் ருத்திரியுமிருப்பார், காரப்பா கமெலையில் நின்றகாட்சி காணவென்றால் கண்கொள்ளாக் காட்சியாமே. 283

காட்சியா மவருடைய கூத்தைக்கேளு - கடும்பசியும் நித்திரையும் பயம்மைதியோகம், மாச்சலசெய்யும் வினைத்தால் காமமீறி - வலுமையுடனாதிரையுமாகிநிற்கும், பாசமென்ற சடம்பிறந்து பாழாம்வீடு - பரனான யோகமெல்லாம் பறந்துபோகும், காட்சியுட னதினுடைய கூத்தைக்கண்டு-தாண்டிநின்ற அகாரமதின் தன்மைகேளே. 284

கேளப்பா பதினாறு வாயல்வீடு - கெடியான காமமுதல் குரோதம் லோபம், மானப்பா மோகமொடு மதத்திநோடு - மகத்தான பிறப்பற்றுமாவப்பண்ணும், கோளப்பா இல்லாத பரத்தின்வீடு - சூரியாக அதின் குணத்தைக் கூறக்கேளு, நாளப்பா மேல்மூலம் அகாரவீடு - காதுக்காதிலெனுமகேசன் யனியந்தானே. 285

தாமென்ற மனோன்மணியுஞ் சதாசிவனுங்கூடித்-தயவாக ரெண்டு தழி லிருக்காரப்பா, காமென்ற நால்வருந்தான் போற்றிசெய்யக்-கண்ணடங்காப் பிரபை யொளி கருதிப்பாரு, மாமென்ற சக்கரத்தி லிருந்து கொண்டு-மகத்தான வித்தையெலா மகிழ்ந்துபாரு, வீமென்ற வறுமையுமாய் மனதுமாகி-வித்தான கருவிறுள கூத்துமாச்சே. 286

ஆச்சப்பா வுலகத்தில் கர்மாதர்மம்-ஆவதொரு சரியைமுதல் கிரியையாகி, காட்சியதோர் யோகமுமாய் ஞானமாகிக்-கரைகொள்ளா நாலாங் கருவுமாகி, காட்சியிலாத் தெளிவாகி யளவுமாகிச்-சகலமெலாந் தோற்றஞ்சாங் கிரமுமாகி, பேசாகிப் பொருளாய்மேல் வழியைக்காட்டப்-பெருமையுள்ள குருபதத்தைப் பூசிப்பாயே. 287

ரோமரிஷி வேதை.

பூசித்த கருமான மொன்றுகேளு-புத்தியுள்ள ரோமரிஷி புகழ்ந்த வித்தை, நேசித்த கருவான வுப்புசெட்டி-திருமலமாங் கல்லுப்புக் கூடச் சேர்த்து, ஆசித்த ரவிபீசம் நாலுக்கொன்று-அடைவாக மூன்றுமொன்றாய்க் கல்வத்திட்டு, பாசித்த விந்துநீர் தன்னாலாட்டிப்-பக்குவமா யுருட்டி யதை வட்டிப்பண்ணே. 288

பண்ணப்பா வட்டத்துக்கு மஞ்சிலைசெய்து-பக்குவமாய் சாடையொரு புடத்தைப் போடு, நன்னயமாய் நீறியது சுண்ணாம்பாகும்-நாடகத்தி லாடுகிற குருவிதப்பா, தன்மையென்ற சுண்ணமுடன் வீரம்பூரந்-தாக்கி நன்றாய் மத்திப்பாய் வாய்நீராலே, உண்மையென்ற துருசதற்குக் கவசம்பண்ணி-யுத்தமனே மண்சீலை யுகந்துசெய்யே. 289

செய்யப்பா கவசமதை புலரவைத்துத்-தியானத்தின் கனல்மேலே வைத்தாயானால், மெய்யப்பா சொல்லுகிறே னீறிப்போகும்-மேன்மையுள்ள சுண்ணமதை யெடுத்துக்கொண்டு, வையப்பா நாகத்துக் கங்கி பூட்டி வரிசைபெறக் [illegible] கவசமதை வலுவாய்ச்செய்து, வையப்பா ரெண்டெருவிற் புடத்தைப்போடு-பசுமையுள்ள தாரமது கட்டிப்போச்சே. 290

போச்சப்பா தாளகத்தி னூறலெல்லாம்-புகழான ரவிபோலே யிருந்திருக்கும், பேச்சப்பா வொன்றுமில்லை வெள்ளிநாற்றில்-பிலமான தாரமொன்று சந்தாயானால், காட்சியிலாப் பதினாறு மாற்றுத்தங்கத்-தடையறவே காணுமடா தவக்கமில்லை, மாச்சல்செய்யும் குடவனிலே நாற்றுக் கொன்று-மக்களே யொன்றிடவே யெட்மாற்றே. 291

எட்டுரெண்டு வெள்ளிசெம்பை யுருக்கிக்கொண்டு-இன்பமுள்ள தாரமதிற் காறேயிவாய், மட்டில்லா அஞ்சாறு மாற்றுக்காணும்-மகத்தான வேதையடா தாரத்தாரம், அட்டியில்லா தாரமதுக் காரகந்தான்-ஆராயப் போகிறூர் ஐயாஐயா, திட்டமுடனிம்முறைதான் நல்லபிரயோகந்-திட்டமான ரோமரிஷி கற்பங்கேளே. 292

ரோமரிஷி கற்பம்.

கற்பமென்று சொல்வதெல்லாங் காயாதிகற்பங்-கருவறிந்து வுருவறிந்து கருவைப்பார்த்து, அற்பமென்று நினையாம லாதியுப்பை-அறுசுவையோ டெடுத்துவந்து அறுநீர்விட்டு, மெய்ப்பாக அப்புமுப்பு மொன்றாய்ச்சேர்த்து-விசையான ரவிமுகத்தில் வைத்துப்பாரு, உற்பனமாய்க் கயப்பேறி கற்பமாகும்-உடலிலூட வலுவறிந்து ஊட்டுவாயே. 293

ஊட்டுவது தினகுறி அளவுகொண்டு-உறுதிபெறக் கொண்டதின்மேற் கழிஞ்சிகொள்ளு, காட்டுவது பூரணத்தில் மனதைநாட்டு-நன்றான பேரொளியில் நின்றால்மைந்தா, வாட்டரவு மொன்றுமில்லை நரை திரையுமாறும்-மகத்தான காயமது வலுத்துப்போகும், தாட்டிகமாய் நின்றதொரு காயாதிகற்பந்-தனையறிந்து கொண்டவனே சித்தனாமே. 294

சித்தான காயாதி கற்பந்தன்னைச்-செகத்திலுள்ள மானிடரோ காணப்போறார், முத்தான மகிமைதனை யார்தான்காண்பார்-மூர்க்கமுள்ள சத்தரிஷி முனிவர் காண்பார், வற்றாத பூரணத்தைக் கண்டால்மைந்தா-வலுவாகக் காயசித்தி யோகங்காணும், பத்தான தசதீட்சை பருவங்கண்டால்-பலிக்குமடா சகலசித்தும் பலிக்குந்தானே. 295

தானென்ற தத்துவத்தை யறிந்துகொண்டு-தன்மையென்ற பூரணத்தைப் பணிந்துகொண்டு, கோனென்ற குருவருளைப் போற்றிக்கொண்டு-கும்பமுனி தஞ்சமென்று நின்றால்மைந்தா, மானென்ற மதியமுதங் கசிந்துகாணும்-மார்க்கமுள்ள குண்டலியின் மகிமைதோற்றும், ஊனென்ற ஞானசித்தா வெல்லாஞ்சித்தி-ஊடாடும் வாசிதனை யுற்றுப்பாரே. 296

பாரென்று சொன்னீரே கும்பமுனியய்யா-பராபரத்தின் வகையதனை யார்தான் காண்பார், நேர்நின்ற வாசிதனை யறிவாற்பற்றி-நிலையான குருபதத்தில் சேர்த்துக் கொண்டால், ஆரென்ற அடிமூலங் கணேசன் கோவில்-துலங்குமடா கற்பத்தில் சூட்சமெல்லாம், வேறென்று மயங்காதே ஐயாஐயா-விஞ்சையென்ற [illegible]லமந்திர மிதுதான்பாரே. 297

பூமியுப்பு மகிமை.

பாருப்பு மகிமைதனை சொல்லக்கேளு-பாரின்ற பூமியுடநாதமப்பா, ஆருப்பு மகிமைதனைக் காணப்போறார்-அருளான விந்துநீர் தன்னிற்போட்டு, சேருப்பு ரெண்டுமொன்றாய்ச் சேர்த்துக்கொண்டு-சிக்கெனவே ரவிமுகத்தில் வைத்துப்பாரு, காருப்பு இப்படியே பத்துமுறை செய்தால்-கருவான ரெண்டுமொன்றாய்க் கட்டும்பாரே. 298

பாரப்பா கட்டியதோ ருப்புரெண்டு-பகராத கல்லுப்புரெண்டுங் கூட்டி, சேரப்பா ரவிபீசம் பெண்டிலொன்று-சேர்த்துமிகக் கலவமதில் சேர்த்துக்கொண்டு, வாரப்பா மூன்றிலொன்று துருசுசேர்த்து-வாரியா மறுவலகையின் தன்னாலாட்டி, வீரப்பா அடங்கவுமே நன்றாயாட்டி-வில்லைபோல் பிடித்ததனைக் காயப்போடே. 299

காரியக்கட்டு.

போட்டதொரு வட்டதற்குக் கவசஞ்செய்து-புதுமையுடன் புடம்போடச் சன்னமாகும், தேட்டமான சன்னமது பாகம்பண்ணிக்-கெப்பான செவுரிதனைக் கப்பிபூட்டி, மாட்டமா மணலிலே யெருக்குசெய்து-மண்மனைதனில் புடம்போட்டு வாங்கிக்கொண்டு, காட்டமா காரியந் தன்னைமைந்தா-கருவான காரியங் கட்டிற்தானே. 300

தானென்ற காரியக் கட்டைத்தானுக்-தன்மையென்ற காரபதாருக்கிக்கொண்டு; தேவென்ற பரிதனிலே யிடைக்கிடைதான் சேர்த்துக்-தெளிவான செம்புதனில் ஆற்றுக்கொண்டு, கோலென தருருவருகால் கொடுத்தால்மைந்தா-குறையாது ஒன்பதவை குணமோமெத்த, தேவென்ற பூரணத்தின் செயல்தன்றுலே-திரமாக இன்னமொரு கருவைக்கேனே. 301

சாதிலிங்கக்கட்டு.

கேளப்பா முன்குருவிற் கழிஞ்சிவாங்கிக்-கிருஷ்ணையுள்ள சாதிலிங்கடன் பூரஞ்சேர்த்து, நீளப்பா வைப்பரால் குருகைமைந்து-நிச்சயமாம் வீரமுமது நன்றாய்ச்செய்து, கோளப்பா வாராமல் லிங்கத்தாக்கு-குணமாகக் கவசவிற் புடம்போட வலியுந்தானே. வாளப்பா மண்மனை யெருக்குச்செய்து-மண்மனை 302

சாதிலிங்கக்களங்கு.

தானேதான் வலித்திருந்த லிங்கந்தன்னைத்-தன்மையுடன் மூன்றுபுட மிப்படியேசெய்து, வீணேதான் திரியாமல் மைந்தாகேளு-வீளங்கி நின்ற சாதிலிங்கந் தன்னைவாங்கி, பேணேநீ பசிதமென்ற நாகந்தன்னைப்-பிலமாகச் சுற்றிமுன்பின் குருவைப்பூசி, சேணவே மணலிலே செய்துக்கொண்டு-சுகமாகப் புடம்போடக் களங்கமாச்சே. 303

ஆச்சப்பா சாதிலிங்கக் களங்கைவாங்கி-அருள்பெறுகுஞ், சற்குருவினருளைப்போற்றி, கூச்சமில்லாச் செம்புதனில் ஆற்றுக்கொண்டு-குருவான களங்கமதை மீத்தாயானல், தாட்சியில்லா பதினாறு மாற்றுக்காணுஞ்-சடையதுபோல் வெள்ளியிலே யிய்ந்தா மைந்தா, மாச்சலில்லா முப்பத்திரண்டுமாற்று-மகத்தான குடவனுக்கு ...துபாரே. 304

பாரப்பா குடவனிலே மூன்றாற்றுக்கொண்டு-பக்குவமாய் கொடுத்திருக்க மாற்றெட்டாகும், காரப்பா வெள்ளிசெம்பு களங்காய்ச் சேர்த்துக்-கருவான களங்கமதை ஆற்றுக்கொண்டு, சேரப்பா குடவனிலே யுருக்கிப்பாரு-சிவசிவா சொருகு மாற்றேறகாணும், ஆரப்பா அறிவார்கள் வள்ளிகெற்பம்-அடக்கத்தி லாடுமென்ற அருமைதானே. 305

காரியபற்பம்.

தானென்ற வப்புடனே காரஞ்சேர்த்துச்-சம்பழத்தின் சாற்றினுலரைத்தியாட்டி, வீணென்ற காரியத்துக் கவிபூட்டி-மீறடைக்கச் சிலைமண்விசையாய்ச் செய்து, காணென்ற காட்டெருவிற் புடத்தைப்போடு-கனல்மீறி காரியம் பற்பமாகும். தேவென்ற பற்பமதைப் பதனம்பண்ணி-சிவசிவா முப்பூவுங் கூடச்சேரே. 306

சேரப்பா வீரமுடன் பூரஞ்சேர்த்து-சிவசிவா சம்பழத்தின் சாற்றுலாட்டி, வீரப்பா கொண்டுநின்ற பாஷாணத்தான்-வீறடங்கக் கவசமதை விஞ்சையாக்கி, பாரப்பா மணலிலே யெருக்குச்செய்து-பக்குவமாய் மூன்றுபுட மண்மனைதனிற்போடு, சீரப்பா மூன்றுபுடம் போட்டபின்பு-இக்கெனவே காடையொரு புடத்தைப்போடே. 307

பாஷாணபற்பம்.

போடப்பா காடையென்ற புடத்திற்றனே-புதுமையுள்ள பாஷாணம் நீறாய்ப்போகும், காடப்பா பாஷாண நீற்றில்மைந்தா-சமமொன்று சொல்லுகிறேம் நன்றாய்க்கேளு, கேடப்பா வெள்ளியம் உருக்கிக்கொண்டு-சேர்த்துவிரைய் பற்பமதை ஆற்றுக்கொண்டு, பாடப்பா வொன்றுபிலே வெள்ளியந்தான்-பதையாமல் மாண்டதுவுந் தெரிந்துபோமே.

போமப்பா தெரிந்துநின்ற வெள்ளியத்தைப்-புகழ்பெருகு மதிதனிலே யிடைதான் சேர்த்து, நாமப்பா குகைதனிலே யுருக்கிப்பாரு-நலமான சாரமொன்று மொன்றாய்ச்சேர்த்து. வாமப்பா தன்னாலேருவாய்ப்போகும் மகத்தான குருவினுட வகையைக்கேளு, தாமப்பா பூரமென்ற தாம்பிரத்தைத்-தன்மையுடன் குகைதனிலே யுருக்கிப்பாரே. 309

உருக்கியதோர் பூரமதில் ஆற்றுக்கொண்டு-உத்தமனே கொடுத்துருக்க மாற்றுப்பத்தாம், கருக்கமென்ற வெள்ளியிலே ஐயாற்றுக்கொண்டு-கருவாக்கக் கொடுத்திருக்க அதிகமாற்றும், திருக்கான பாஷாணப் போக்குதன்னை-சிவசிவா வென்னசொல்வே னின்னங்கேளு, குருக்கான வழியொன்று சொல்வேன்மைந்தா-குருவான முப்பூவின் குருவைவாங்கே.

பாஷாணக்கட்டு.

வாங்குவாய் முப்பூவிற் காரசாரய்-வரிசையால் குருசினுட சன்னஞ்சேர்த்து, பாங்குபெறக் கல்மதி விட்டுமைந்தா-பழச்சாற்று லரைத்தெடுத்துப் பருவமாக, நீங்கில்லாப் பாஷாணந் தனக்குமைந்தா-திருக்கறவே கவசமது திறமாய்ச்செய்து, காங்கையதி லேறுதற்கு மண்மனையில்மைந்தா-கருத்துடனே புடம்போட்டுக் கட்டும்பாரே. 311

பாரப்பா இப்படியே மூன்றுபுடம் போடு-பக்குவமாய்க் கருக்குடத்திலுருகும்பாரு, காரப்பா வுருகிநின்ற பாஷாணந்தன்னைக் கருத்துடனேதானெடுத்துக் கருக்கக்கேளே, சாரப்பா வெள்ளிவங்க முருகும்போது-சாற்றடா இடைக்கிடைதான் பாஷாணஞ்சேர்த்து, வீரப்பா செய்யமறுருக்கிப்பாரு-வெள்ளியக் கட்டியது வுடையும்பாரே. 312

வெள்ளியபற்பம்.

உடைந்திருந்த வெள்ளியக் கட்டிவாங்கி-உண்மையுட னிடைக்கிடைதான் வெள்ளிசேர்த்து, கடைந்ததொரு குகைதனிலே யுருக்கிப்பாருகமலமென்ற வெள்ளியது கொருக்குமப்பா, அடைந்ததொரு கல்மதிவிட்டுமைந்தா-ஆரகாரா இடைக்கிடைதான் ரசத்தைச்சேர்த்து, ஜெடம்வழுத்த செயநீர லரைத்துமைந்தா-சிவசிவா வுருட்டியதை வட்டிப்பண்ணே. 313

பண்ணியதோர் வட்டத்தை யோட்டில்வைத்துப்-பக்குவமாய் மண்
ணிலே யெழுஞ்செய்து, புண்ணியமா யெருவடக்கிப் புடத்தைப்போடு-
புதுமையுள்ள கனம் பூசைபண்ணு, தண்ணிமையாய்ப் புடமாறி எடுத்
துப்பாரு-தயவான பற்பமாய் நீறிநிற்கும், வெண்மையென்ற குருநீற்
றைப் பதனம்பண்ணு-வேகமுள்ள வன்னிகற்பம் இதுதான்பாரே. 314

வன்னிகற்பம்.

பாரடா வன்னியுட கற்பந்தன்னைப் - பாய்ச்சடா வெள்ளிசெம்பில்
மாற்றுக்கொண்டு, சேரடா கற்பமது தங்கிற்றானால் - சிவசிவா சோதி
யுடதிரமோமெத்த, ஆரடா அறிவார்கள் வன்னிகற்பம் - அறிந்தவனே
சிவயோகி அதுதான்மைந்தா, கூரடா குருபதத்தைத் தொண்டுபண்ணிக்-
குருவிருக்குஞ் சந்நிதியைக் குறித்துப்போற்றே. 315

போற்றுவது பூரணத்தைப் போற்றவேணும்-புதுமையுள்ள குருபத
த்தைப் பணியவேணும், நாட்டுவது சுழிமுனையில் மனத்தைநாட்டி - நா
லான் பூரணத்தை நாட்டிப்பாரு, தாட்டிகமாய் மனதுறுதி யாகநின்றால்-
சடாதாரக் கோவையிகந் தானேதோற்றும், ஆட்டிவிக்கும் வாசியுட கரு
வைக் கண்டால்-ஆதியந்தப் பதிதோற்று மாதிதானே. 316

ஆதியென்ற சோதிதனைக் கண்டால்மைந்தா - அரகரா மனோன்மணி
யை யற்புதமேசெய்து, நீதியென்ற ரவிதனிலே சேர்த்தால்மைந்தா-
நிச்சயமாய் சித்தியதாம் நீதான்பாரு, சோதியென்ற தொடுகுறியை
[...]ன்னைசொல்வேன்-அருமையுள்ள மேருவதில் ரவிமதிதான்சேரு, வாதி
யென்று மனமொத்து நிலையில்வைத்தால்-மகத்தான குருவருளால் மைந்
தாபாரே. 317

பாஷாணக்கட்டுருக்கு.

பாரப்பா சற்குருவைத் தொழுதுகொண்டு-பாய்ச்சடா வெள்ளைபெ
ன்ற பாஷாணத்தில், காரப்பா ப[...]சனை திட்சைபண்ணு-கருவான பா
ஷாணைக் கட்டிதானும், கோப்பா [...]ருகுரு ருட்சத்தாலே-நிச்சயமாய்க்
கட்டியது வுருகும்பாரு, ஆரப்பா [...]வார்க ளிந்தப்போக்கு ஆச்சரிய
மாச்சரிய மருளைக்கேளே. 318

கேளடா கட்டிநின்ற பாஷாணத்தைக் - கிருபையுள்ள செம்பதிலே-
மாற்றுக்கொண்டு, வாளடா குகைதனிலே யுருகும்போது - மாட்டடா
மதிபோலே யாகுஞ்செம்பு, கோளடா வாராமல் தாயைச்சேரு-குணமான
வங்கத்துக் கசையாதப்பா, ஆளடா கயிலாசத் தடுத்துமென்ன - ஆதியெ
ன்ற பராபரத்தி னடியைப்போற்றே. 319

அடியென்ற அட்சரத்தை யார்தான் காண்பார்-அப்பனே அகாரமெ
ன்ற அருளைக்காணோர், முடியென்ற மவுனமதில் முதலைக்காணோர் - முத
லறிந்து தினம்பணிய முடியைக்காணோர், படியான படியறிந்து ஏறமாட்
டார் - பாவிகள்தான் வெறும்பிதுக்காய் பகருவார்கள், வடியான ரூப
மதை யறிந்தால்மைந்தா-வஞ்சமற வுலகமதில் வாழலாமே. 320

வாழவே மதிபருகக் கண்டோமென்று - மகத்தான பூரணத்தை
யறிவோமென்று, ஆழவே அடிகாலைக் கண்டோமென்று - அப்பாலே
மடையதை யறிந்தோமென்று, வேலான வடிவேலை யறிந்தோமென்று-
வேதாந்தப் பூரணத்தைக் கண்டோமென்று, மாலவே அமுதமென்று
கபாலத்தனில்-மகத்தான சேத்திரத்தைக் கொள்வான்பாரே. 321

அமுத சஞ்சீவி.

பாரப்பா அமுதசஞ் சீவியொன்று-பகருகிறேன் புலத்தியனே பண்
பாய்க்கேளு, காரப்பா பிருதிவியாம் பூமிதாதம்-கருவான மனோன்மணி
யாங் கருவையிட்டு, ஆரப்பா அறிவார்கள் கவையின்பாகம் - அருளான
திருவுலமய வலர்த்தகாரம், வீரப்பா செய்தோரை அடக்குங்காரம்-
வேதாந்த மனோன்மணியை விளக்குந்தானே. 322

தாவென்ற தன்மையது பொருந்திநின்ற - தயவாகப் பரீன்ற கா
தம்வாங்கி, சோவென்ற குருவருளால் தண்ணீர்தன்னில் - குருவான
காதடைக்க வாரத்திறுத்து, பாவென்ற பாஷாணமதில் முகத்திலுமைக்
தாயாக்க வைத்துவர்த்திப் பதனமாக, ஊவென்ற அமுதமதில் முறை
பத்தப்பி-உற்பனமா யஞ்சபத்து முறைதான்செய்யே. 323

செய்யவே பூமியுட காதத்தானுஞ்-சிவசிவா என்சொல்வே னமுதப்
போக்கு, மெய்யான சத்திசிவ மிரண்டு மொன்றாய்-விரவிநின்ற கருவத
னை விள்ளலாமோ, ஐயனே புனக்காகச் சொன்னேன்மைந்தா-அமுதகலை
யின் பாகமதை யார்தான் காண்பார், வையமதிற் கோடியிலே யொருவ
ருண்டு-மகத்தான பூரணத்தின் வளங்காண்பாரே. 324

பாரினிற் பிருதிவியு மப்புங்கூடி-பதியான [...]ல் சமாதிகொ
ண்டு, வாரின்ற வாயுவுமா காசங்கூடி - [...]ந்துநின்ற அமுதசஞ் சீவி
தன்னை, ஆரின்ற யாரறிவா ரமுதப்போ[...]கு-அரகரா அமுதசஞ் சீவிதன்
னில், சேரின்ற குன்றியிடை கொண்டால்மைந்தா-நிச்சயமா யாக்கை
யது சித்தியாமே. 325

பொரிக்காரகற்பம்.

சித்திபெற இன்னமொரு வியரஞ்சேரு - சிவசிவா பொரிக்காரங்
கொண்டுவந்து, முத்திபெற ஆவினுட நெய்யில்மைந்தா - மூர்க்கமுடன்
தான்பொரித்துக் கொண்டால் மைந்தா, அத்திதனி லுள்ளவிஷ மீந்த
மெல்லாம்-அந்நாவின் தேகமதி லடுகுண்டாகும், வெற்றிபெறக் காய
சித்திக் கிறதாம் மூலம்-விள்ளுவே னின்னமொரு சித்துகேளே. 326

நத்தியுப்பு.

கேளப்பா சித்தியென்ற சாரந்தானுங்-கிருபையுள்ள ஜலமதொன்று
சாரத்தட்டு, வாளப்பா சதிட்டை முறைபடித்தப்பா - வளமையுறச்
செய்துகொண்டு மைந்தாசேரு, கோளப்பா வாராமற் சொல்லக்கேளு-
குருவான ரவிநேர் கூட்டிச்சேர்த்து, நீளப்பா தனிற்கரைத்து ரவியில்
வைத்தால்-நீசமான கத்தியென்ற வுப்பதாச்சே. 327

உப்பான நந்தியுப்பைப் பதனம்பண்ணி - உண்மையுள்ள மந்திரத்தைத் தியானஞ்செய்து, அப்பான தினங்கூறுநீ கொண்டாயானால் - ஆக்கைதனி லுள்ளவுப்பு அகன்றுபோகும், தப்பாமல் தினந்தோறுங் கொண்டு யேறு - சதானந்தி யப்பிலுட தன்மைமெத்த. செப்பாதே சருவிதுதான் மைந்தாமைந்தா-செகத்தோர்க்கு விள்ளாதே சித்தர்க்காமே.

ஆமப்பா நந்தியுட மூலதாரம் அழகான பிருதிவியி னருமைமெத்த, காமப்பா சொல்லுகிறேன் சுத்தகங்கை-நலமறியாச் சித்தர்களை காணப் போனார், காமப்பால் கானேற்பால் கருவைக்காணார் - கருவறிந்து நெறிபெற்றார் காயசித்தி, காமப்பா பெலந்தீல தனையறிந்து - தவறாமல் ரெண்டுமொன்றாய்த் தாக்குத்தாக்கே. 329

உப்பு வேறு.

தாக்கியதோ ருப்பிடைக்குப் பூரஞ்சேர்த்துத்-தவறாமல் திடைக்குந் தெந்திசேர்த்து, வைக்கியர்நான் தப்பாமலொன்றாய்ச் சேர்த்து-வைத்திடுவாய் ரவிமுகத்தில் மைந்தாமைந்தா, பாக்கியமா யுப்பாகி மெழுகாய் நிற்கும்-பரமகுரு மெழுகதனைப் பதனம்பண்ணி, ஆக்கையுட திடமறிந்து அளவாய்க்கொள்ளு-அரகரா வாதமென்ற புளிப்புப்போச்சே. 330

பஞ்சிதவேறு.

போச்சென்று விடுகாமற் சொல்லக்கேளு - புதுமையுள்ள அட்டிப்புநீரில்சேர்த்து, காச்சென்று வீரமொடு பூரம்லிங்கம்-கருணைபெற வொன்றாகச் சேர்த்துக்கொண்டு, மாச்சலில்லா ரவிமுகத்தில் காயவைப்பாய்-மத்தான மெழுகாகு மைந்தாமைந்தா, தாட்டியில்லா மெழுகினுட பே[illegible]ல்-ரஞ்சிதமா மெழுகெனவே சாற்றலாமே. 331

சாற்றிய[illegible]கதனை மைந்தாமைந்தா-சடத்தினுட செயலறிந்து தாயைப்போற்றி, [illegible]வாய் சழிஞ்சியிடை பூட்டிக்கொண்டு-உறுதி பெறப் பருதிமதிச் சுடரில்நி[illegible], தாட்டிகமாய் வாசியது பணிந்துமைந்தா-தன்னிலையைத் தானறிந்து[illegible] தனைதாயிற்கும், பூட்டியதோர் வாசியுட கருவைக்கண்டால்-பூரணத்தை யறுதினமும் போற்றலாமே. 332

ஆமப்பா வாசிதிரோ மணியைக்கேளு - அரகரா மகேசன்மணியை யன்பிற்கண்டு, காமப்பால் தன்னுடனே கரைத்திறுத்துக்-கருவான பூரமுடன் காரஞ்சேர்த்து, நாமப்பா சொல்லுகிறேன் கருவைக்கேளு-ஞாயிறுமுன் பத்துநாள் வைத்துப்பாரு, சோமப்பா நிலையதனைச்சொல்வேன் மெழுகதாகுங்-கருதியுள்ள மெழுகதனைப் பதனம்பண்ணே. 333

பண்ணியதோர் மெழுகெடுத்துத் தியானஞ்செய்து-பக்குவமாய்க் கழிஞ்சியிடை கொண்டாயானால், கண்ணிமையில் நின்றதொரு சோதிமெ[illegible]-காணுதே யோடிவிடுஞ் சிரோமணியைக் கண்டால், புண்ணியவானாகக்கால் கணத்தில்சித்தி-பூரணத்தைக் காணுதற்குச் சித்தியில்லை, வண்ணியன்ற சிரோமணியின் மெழுகிதுலே - மத்தான சித்தியெல்லாம் வாய்க்குந்தானே. 334

சதாசிவப்பின்வேறு

தாலவன்றாய் நின்றதொரு தன்மைகேளு - சகலபிணி போவதற்குச் சதாசிவத்தி னுப்பு, கோனருளாற் கொண்டுவந்து அறுநீர்தன்னில் - ஆறிப்பாகச் சுத்திசெய்து எடுத்துக்கொண்டு, கானற்பால் காமப்பால் தன்னிலேதான் - கனக்கமரப் பக்[illegible]சுத்திசெய்து, வீணப்பா என்னுநீ நினைத்தால்மைந்தா-வேதா[illegible]நெறிவிடு மெய்சொன்னேனே. 335

மெய்யாகச் சுத்திசெய்த வுப்பைவாங்கி-மேனியுட சாறுதனிலரைக்கமைந்தா, ஐயமிலா மெழுகாகு மென்னசொல்வேன் - அப்பனே யிம்மெழுகைத் தேனிலூட்டி, தப்பமறி யானசதா சிவனைப்போற்றித்-தொழுது கொண்டு கழிஞ்சியிடை கொண்டால்மைந்தா, கையுடிதில் தலங்குகின்ற ஐயந்தானும்-மாறிவிடுஞ் சிலேத்துமங்கள் மாண்டுபோமே. 336

போமப்பா தசையிலுள்ள தோஷமெல்லாம் - பொல்லாத அத்திசாரூலக்குடு, சாமப்பா விதனத்தால் வந்தகுடு - கருவழிக்கு மேகமொடு கபாலகுடு, தாமப்பா சருவாங்க வாயுவெல்லாந்-துட்டருந்து குஷ்டமெல்லாஞ் சாந்தமாகும். நாமப்பா சொல்லிவந்த கற்பமெல்லாம் - நாள் தோறுங் கொண்டுவரில் நமனுடானே. 337

நாடாமற் போவதுதா மெதிலுலென்றால் - நகாரமொடு மகாரத்தை நயந்ததாலே, தேடாம லோடிவிட்டா னயன்தானையா-சிவசிவா நமனென்றால் கேடேயில்லை, வாடாத நல்வினையுந் தீவினையுமப்பா - வஞ்சமுள்ள நமனைனவே மகிழ்ந்துகாணும், வாடாமு ரவிதானு மதியிற்சேர்ந்தால்-ஓகோகோ இருவினையு மோடிப்போமே. 338

ஓடிப்போம் சகலபிணி யெல்லாமைந்தா - உ[illegible]ள சாபமது நிவர்த்தியாக, நாடிப்பார் சாபமது நிவர்த்[illegible]கும்-நானென்று சொல்லுகிற னன்றாய்க்கேளு. சாடிப்பார் பூ[illegible]ணத்தைப் பூரகமேபண்ணிச்-சமயத்தில் ரேசகமாய்க் கும்பகத்தில்நின்று, பாடிப்பார் கமுனையமந்திரத்தைமைந்தா-பாவமென்ற சாபமது பறந்துபோமே. 339

நவக்கிரகசாபநிவர்த்தி.

போமென்று விடுகாதே யின்னங்கேளு-பொல்லாத நவக்கிரக சாபந்தீர, நாமொன்று சொல்லுகிறே மைந்தமைந்தா-நாலான பூரணத்தை நாட்டிப்பார்த்து, ஓமென்று பூரித்து ரேசகமேபண்ணி-ஒருமொழியால் கும்பகத்தில் நின்றால்மைந்தா, ஆமென்ற நவக்கிரக சாபமெல்லாம்-அப்போதே அகன்றுவிடு மறிந்துபாரே. 340

பிரமசாபநிவர்த்தி.

பாரப்பா பிரமனுட சாபந்தன்னைப்-பக்குவமாய்த் தீர்வதற்குப் பகருவேன்கேள். காரப்பா கருணைவைத்து அகாரந்தன்னைக்-கருவான மகாரத்தின் கூடச்சேர்த்து. சேரப்பா ரேசகத்தால் பூரகத்தைப்பற்றிச்-சீர்பெருகுங் கும்பகத்தில் நின்றால்மைந்தா, கோரப்பா நின்றதொரு பிரமன்சாபம்-நிவர்த்தி லோடிவிடும் நிலைமைதானே. 341

விஷ்ணுசாபநிவர்த்தி.

தானவாறுதான் கின்றவிதரு வி[illegible]சாபத்-தடையறவே போவதற்குச் சாற்றுவேன்கேள், மோனமுடன் [illegible] உகாரமுடன் அகாரத்தோடு - முன்னே சுழிமுனையில் சேர்த்தப்பா, கோனறுனைம் குருபதத்தின் மேல் ருங் மைந்தா - குணமான [illegible] சாபந்தானும். வானவர்கோவ நீயாத பூரணத்தி றிலே-வ[illegible] சாபமது மாய்ந்திடுமே பாசக்கே. 342

ருத்திர[illegible]சாபநிவர்த்தி.

போச்சென்று விடுகவே நின்றவிதரு - பழமையுள்ள ருத்திரன் மயேஸ்பரத்தின் சாபம், காக்கென்று சிவந்தபு மெய்யுறப்ப சேர்த்துக் - தனிலே புகைத்தப்பா-குருவான செகசோதி கூம்பகத்தில்நின்று, மைந்தா வில்லா மயிருன்மணியைத் தியானித்தாக்கால் - வருக்கமுள்ள பஞ்சகர்த்தான் சாபம்போச்சே. 343

பிரமசாபநிவர்த்தி.

சாபமென்ற சடாதார சாபம்போகத்-தன்மையுள்ள புலத்தியனே சொல்லக்கேளு, இயமென்ற சடவிசாலியில் மனத்தையோட்டி-நீக்க மைந்தா-வலையான சடாதார சாபத்தைத், சாபமொன்ற மகிழமுதய கொண்டால் வேரடிப்போருஞ்-சடாதார வணிவைத்த தன்மைதானே. 344

சத்துவசாபநிவர்த்தி.

நானென்ற தத்துவத்தின் சாபம்போகத் - தன்மையுடன் சொல்லுகிறேன் தாழ்த்துக்கேளு, மேலென்ற சிவசக்தி தன்னைப்போற்றிக் குறிப்பாக சேகபூரகமும்பண்ணி, மாவென்ற கும்பகத்தில் நின்றுமைந்தா [illegible] மூலத்தின் மேல்வகாரம், [illegible]என்ற தத்துவத்தின் சாபமே [illegible] தேகமது காத்தியாசசே. 345

காந்திக்குருக்கள்சாபம்.

காந்திமென்ற கருவி[illegible] விபரங்கேளு-அமலமல ரமுதமதைக் கருவாய்வாங்கி, காந்திமென்ற மக[illegible]முகத் தன்னிற்சேர்த்து-தபனாசப் பத்துமுறை தானேசெய்து, பாத்திரமாய் பத்துமுறை செய்தபின்பு - பக்குவமாய் பூரமதித் பாவிச்சேர்த்து, சேர்த்திமென்ற தயிலமதைச் சேர்த்தால் மைந்தா விஷமெல்லாம் பொசுங்கியது கருப்பாய்ப்போச்சே. 346

கருப்பான மைமெழித்து தியானஞ்செய்து - காயாதி கற்பமெனக் கருத்திற்கொண்டு, குறிப்பான மையாலே சொன்னால்மைந்தா-குணமிலின் சத்தியது மேலேவாடி, வெறுப்பான சாபமெல்லாம் வெகுண்டேபோகும்-மெய்ஞ்ஞானம் சித்திக்கும் சேகரத்தாம், முறைப்பானதேகமது அழுத்தப்போகும்-முந்நூலு சமாதியிடை முறுக்காமே. 347

ஆமப்பா வச்சிரமே பலமோபத்து-அத்தருக்கர் மீரமது அன்பாய்ச்சேர்த்து, சாமப்பா சொல்லுகிறேன் அருகபுடம் - கன்றுன வெண்டோடு விளக்கருச்சேர்த்து, தாமப்பா சாறுடனே சாறுசேர்த்து-அவளான அருவானதயாய் கல்வத்தாட்டி, காமப்பால் தன்னிலேவாருதா தாழுட்டிக் கருவாக வருட்டியதை வட்டிப்பண்ணே. 348

பண்ணியிதோர் கட்டுத்தனைப் பதனம்பண்ணி-பக்குவமா யின்னமொன்று பகருவேன்கேள், உலவியதோர் நாகமுடன் சமபுருந்சேர்த்து-உண்மையுள்ள பூரமுதன் கூடச்சேர்த்து, அப்பமாய் சமுத்திரத் திடையிலேயாய்ச் சேர்த்து-காட்டியே கல்வமதிற் பொடித்துமைந்தா-தன்னிமையாய் முனசெய்து வட்டிச்சேர்த்து தயவாக மூக்கினிலே தன்னூலோட்டே. 349

ஆட்டிவாய் ரசிக்குகிர் தன்னுடன் நீர்-அசகாரமிராது சாமமட்டும் ஊட்டிவாய் ரவிமுகத்தில் வட்டிப்பண்ணி-சனஞருக்க காய்த்தபின்பு சொல்லக்கேளு, பூட்டிவாய் மண்மீதே கன்றாய்ச்செய்து - போட்டுவாய் சாமையென்ற படக்கிற்றாலும், மாட்டியதோர் புடத்தாறு மாறவிட்டு-மைந்தனே எடுத்துப்பார் களங்காமச்சே. 350

ஆச்சப்பா கன்னமதின் றெழிலைக்கேளு - அடங்காத குடவனிலே பூறகேளும், காய்ச்சப்பா செம்புதனை புருக்கிக்கொண்டு-கருவான கன்னமதி ஓற்றிக்கொண்டு, பாய்ச்சப்பா செம்பதுவும் பழுத்துப்போகும்-பக்குவமாய் வெள்ளிசெம்பில் பத்துக்கொண்டு, தாட்சியில்லாச் சன்னமது சேர்த்தால்மைந்தா-தடையறவே வயதுபதி நறுதாமே. 351

ஏமாசங்காவிந்.

ஆமப்பா தாருமிதுடை கன்னக்கல்லா-அழகான சம்பழத்தின் சாற்றிற்றச்சி, சாமப்பா சொல்லுகிறேன் சம்பழத்தின்சாறு-கன்றாகத் தெளித்தருவுஞ் செயநீராகும், தாமப்பா செம்பழத்தின் செயநீராலே - தயவாக அப்பொடியை சுத்திபண்ணி, காமப்பால் கல்வத்தில் விட்டுமைந்தா-கருவான அப்பொடியை யரைத்திடாயே. 35[illegible]

அரைக்கையிலே வீரமொடு பூரம்போட்டு - அழகான அரிசிமெருகு காரஞ்சேரு, விரைக்கவே சம்பழத்தி னீராலட்டி-விசையாக வுருட்டியதைக் காயப்போட்டு, கரைக்கவே குகைதனிலே காரமிட்டு - கல்மசங்கள் தானறவே ஊதுஊது, மலைக்கின்ற திரைகளாயு மகன்றுநல்ல மணிபோல வுருகியது செம்புமாமே. 353

செம்பான அயச்செம்பு இடையதப்பா - செகத்திலுள்ள வாதிகளுந் தேடமாட்டார், சம்புவது என்னவென்றால் அயத்தின்செம்பு - சத்துமென்றும் சத்திமென்று மிறுக்குரசம், சம்புளில காதமென்ற அயத்தின் செயபில்-தாக்கடா இடைக்கனைதான் தாரசத்தேனே, வம்பில்லா நாகமதில் கூடச்சேர்த்து-மணிகாணக் காரமிட்டு வுருக்கிப்பாரே. 35[illegible]

உருக்கையிலே மூன்றுமொன்று யுருகிப்பாரு-உத்தமனே ஏமாகங்களகுமிருக், தரைக்குருவா வாதிகளா காணப்போரார் - தயவான அயக்களங்களை வீறுமெதத, உலைக்கிடே வெய்க்களத்தில் ஒளியாமைத் தா-ஓகோகோ செம்புதனில் நாற்றுக்கொண்டு, கரைக்கின்ற குகைதனி லுருக்கிப்பாரு-கருவான செயமதுவும் பழுப்பதாமே. 355

பழுத்தவென்று மகிழாமல் குடைவன்றன்னில்-பாய்ச்சடா அப்படித்தே வொன்றுதாறும், அழுத்தமுள்ள குடைவனது ஓதலற்று அழகான பொன்மாற்று அதிகமாகும், முழுத்துள்ள அபக்காரங்கை வெள்ளிக்கப்பிசுப் பூர்க்குடன் கணக்காக ஆத்முக்கொன்று, தழுக்கறவே குகைதனிலே யுருக்கிப்பாரு சாயான தங்கமது அதிகமாற்றே. 356

களிக்குசெந்தூரம்.

மாற்றதிக மானதொரு களக்குகன்னில் - மாட்டடா இடைக்கிடை தான் கெந்திசேர்த்து, காட்டிசமரப் வீரமொடு பூரஞ்சேர்த்துத் -தவளக் கறுவமதில் பொடித்துக்கொண்டு, பூட்டுமாய் குப்பிதனில் பொடியை யடைத்தா-புடமிட மண்சீலை யாறுஞ்செய்து, வாட்டிமாய் ரவிமுகத்தி லுலர்த்தபின்பு-வைமந்தனே வாலுகையின் உப்பையே. 357

வையப்பா மேருதனை வைக்கபின்பு - வைத்துமொரு கழுத்தின்மே லுப்பைக்கொட்டி, மையமே அடுப்பேற்றித் தீயைமூட்டு - பக்குவமாய் சருகம்பு விறகால்மைந்தா, செய்யப்பா நிமெரிப்பா யாறுசாமம் - செவி சிவா தாழிதனை யிறக்கிப்போடு, கொய்யப்பா சுகந்தமல ரர்ச்சனையே செய்து-குருவான மேருவைநீ யெடுத்துப்பாரே. 358

எடுத்துமிகப் பார்க்கையிலே மேருக்குள்ளே-யிருக்குதடா செந்தூர மென்ன சொல்வேன், தொடுத்ததொரு செந்தூரத் தொக்குங்கேளு-சொல்லுகிறேன் புலத்தியனே தொந்தமாக, அடுத்ததொரு செந்தூரம் பணவிடைதான் கொண்டால்-ஆக்கைபது பிலத்துடா அழிவேயில்லை, வடித்ததொரு திரிகடுகில் செந்தூரஞ்சேர்த்து - வளமான தேனிலொரு கடியாய்க்கொள்ளே. 359

கொள்ளவே வாசியது பிலத்துப்போகும் - குருவான திருவடியாங் குறிப்பாய்க்காணும், அல்லவது தான்விலகு மமுதஞ்சிந்தும் - அஷ்டாங்க யோகமதி லடுத்துக்காணும், விள்ளாத சகத்திட்டை யொளியேகாணும்-வேதாந்த பூரணத்தின் விலாசங்காணும், வல்லபா மானகுரு பதியில் நின்று-வளமையுள்ள செந்தூர மகிழ்ச்சியாமே. 360

பாரப்பா காரியம் ருக்கிக்கொண்டு-பாய்ச்சடா செந்தூரம் பத்துக் கொன்று, வீரப்பா தானடங்கி வெளுக்கப்போகும்-வெள்ளியந் தனையுருக்கி நூற்றுக்கொன்று, சேரப்பா செந்தூரஞ் சேர்த்தாயானால் - செவ்வின தங்கமென்ற அதிகமாற்று, ஆரப்பா செந்தூர மறியப்போறார்-அறிந்தவர்கள் தனக்கான அறிவாம்பாரே. 361

அறிதான செந்தூரம் நூற்றுக்கொன்று-அப்பனே செப்புதனி லீந்தாயானால், பெரிதான தங்கமடா பழுப்புமெத்த - போராது மித்தேராமே நீரால் மத்திமத்தேதான், கரியான கலிப்புச்சேர் குடவனுக்குத்-தங்கமமாய் தக்கடியிலே பூசிப்போடே. 362

போடப்பா படிகனிலே கலிம்புசேர்த்துப்-பொன்னுவியுஞ் அதிகமாய்ப்புண்டிகாணும், தேடப்பா வெள்ளிசெய்யில் கலக்காய் நூற்றில் - செந்தூரமொன் றிடவே செம்மையாகி, ஊடப்பா செந்தூரம் பாய்ந்து வைந்தா-உலகமதி லதிகமா யொளியேவீசும், நாடப்பா செந்தூரம் கல்ல பிரயோகம்-கலமான யின்னமொரு சேதிகேளே. 363

கேளப்பா யிந்தநால் சகலகலையிடஞ் - செயமாக ஆயிரத்து இருநூறும், ஆளப்பா இந்நூலைப் பதனம்பண்ணி - அடக்கமுடன் கருவெடுத்து ஆடுவைந்தா, நீளப்பா தரும்புவது போலேமைந்தா-நீளப்பா தரும்புவது போலேமைந்தா, நின்றுக்கா துலகமதில் நிசம்கொள்ளாது, ஆளப்பா ஐம்புலனு மொன்றாய்நின்று - தனதான பூரணம்போல் நூலைக் காப்பே. 364

காராமல் புத்திகெட்டு இருந்தால்மைந்தா-கருவிகர ணாதிகளுங் கலக்குப்போகும், கூறாத கருவையெல்லா மிந்நூலில்-கூறினது வித்தநூல் தன்னைப்பார்த்து, கோரான குருவினுடை பாதம்போற்றி-கினோவாக இந்நூல் தன்னைப்பார்த்து, தேராத சித்துகளை யாடுமைந்தா-தெவிட்டாத பூரணத்தைத் தினமும்நோக்கே. 365

நோக்குவது-பூரணத்தை நோக்கவேணும் - நோக்காதே போனுக்கா லென்னசென்மம், தாக்குவது பூரணத்தைத் தாக்குவாக்கு-தன்மையுடன் குருபதத்தில் ரெண்டுபண்ணு, வாக்குமன தொன்றாகி அறிவினிலுவ-ஞ்சரிட மிந்நூலை வழுத்தவேண்டாம், நாக்கதுவும் படபடத்து நில்லாதே மைந்தா-நன்கையுடன் மவுனமதை நாடிப்பாரே. 366

நாடிப்பார் மவுனமென்றால் பூரணமேயாகும்-நலமான பூரணந்தான் விந்துவிந்து, (அடிப்பார் விந்திலே சாணமாட்டார்-நியமான மதியமுதச் செயலைக்காணார், கூடிப்பார்த் ததிலோடே குண்டலியைக்கண்டால்-குருவான பதிதலத்தி லமுதங்காணும். வாடிமனந் தளராதே மலைசைக் கண்டு-வந்தமுதம் பூரணமாய் மனதிற்காணே. 367

காணவே மதியமுதங் கொண்டால்மைந்தா-சர்ப்பூரத் தேகமுமாய் கருவேயாகும், பேணவே பேணினது கண்ணிற்காணும்-பிரணவத்தோ டாறுதலப் பெருமைகாணும், தோணவே தோணினது தோணத்தோ ணுஞ்சு-சோதியிலே செகசோதி கருவிற்காணும், ஊனுன அஞ்சுபஞ்ச லனைத்தரிலே-உலகமெல்லாந் தானவனு புறுதியாமே. 368

நாகக்கட்டு.

உறுதியுள்ள நாகமதிற் கட்டுக்கொல்வேன்-ஒகோகோ வெடியுப்புக் காரஞ்சேர்த்து, பருதிமதி தன்றாலே சுக்கீற்று - பக்குவமாய் மூன்று மொன்றாய் கல்வத்தாட்டி, இருமதியும் நீராலே ஆட்டிமைந்தா-இதனை நாகமதுக் கப்பிட்டு, குருகிநையத் தியானித்துப் புடத்தைப் போடு-குருவான நாகமது குருவாமே.

ஆமப்பா குருவான நாகத்தினுள்-அடங்கியது மாண்டுபோனா லருளாமையாக, ஏமப்பா தன்னுள்ளே யடங்குகின்ற-மகாரசத்தின் பெருமையினை வகுத்துரைத்தேன், நாமப்பா வென்றபரிசித்தபெருஞ் சூதம்-உறங்குகின்ற நாகமதி னிடையேசேர்த்து, தாமப்பா குகைதனிலே யிருக்கப்பாரு - தவளநிற மானதொரு மணிபோலாமே. 370

மணியான நாகமணி யார்தான்காண்பார் - மகத்தான பூரணத்தை யறிந்தோன்காண்பார், அணியான நாகமணி தனையுடைத்து - அருவான செம்புதனில் நூற்றுக்கொன்று, கனிகான மாசுநீ யிருக்கப்பாரு - வங்கு ஒயெனுப் பாணுக்கினியானதங்கம், பணியான பலதொழிலுக் கிதுவே தங்கம்-பராபரமாய் நின்றதொரு தங்கந்தானே. 371

தானென்ற நாகமணி யொன்றெடுத்து-தயவான வெள்ளிதனில் சேர்த்தால் மைந்தா, கோனென்ற குருவருளால் வயிரமாகும் - குருவான நாகமணி தாக்கால் மைந்தா, தேனென்ற மொழியுடைய கமலமாது - ஜெகஜோதி யானதிரு வாளமாது, யானென்ற மதியமுத மானமாது-மகத்தான பூரணமாந் தங்கந்தானே. 372

தானான பூரணமே தான்தானுக் - தலையான பூரணத்தின் தலைமையென்றால், ஊனான தேகமடா சத்திசத்தி-உன்னுடம்பாகும் வெறுமையே யுகந்துகொண்டு, கோனான சத்திசிவ கூத்தொன்றனை-குறியறிந்து அமுதமெனக் கொண்டால் மைந்தா, தேனான தேகமடா சிப்பியாகும்-சித்தியென்றால் பூரணத்தின் சித்திதானே. 373

பூரணத்தயிலமெழுகு

சித்தித்த கருவொன்று சொல்லக்கேளு - செயலான பூரணத்தின் தயிலஞ்சேர்த்து, சத்திசிவ மானமதி யுப்பென்று-சாரமென்ற வுப்புடனே காரங்கூட்டி, முத்திபெறக் கல்வமதில் நாட்டிருந்தால்-மூசுக்கமுள்ள மெழுகாகு மைந்தாமைந்தா, பத்தியுடன் மெழுகெடுத்து தாமத்துக்குப்-பக்குவமாய்க் கவசமது பதியச்செய்யே. 374

செய்ததொரு கவசமதைத் தீபத்தனில்-திரும்பிமெள்ள வாட்டினால் மைந்தாகேளு, கொய்ததொரு காரமது கெட்டியாகக்-குருவான மெருகதினுற கட்டிப்போகும், மையம்போ லப்படியே நாலுமுறைசெய்தால-பால்போலே சுத்தவெள்ளை யாகுமப்பா, மையதுபோல வரங்குமிக்கு மிந்த்தாரம்-மகத்தான தாரமதின் தொழிலைக்கேளே. 375

நாகக்களிம்பு.

கேளப்பா நாகமதை யுருக்கிக்கொண்டு - கிருமையுள்ள தாரமதை யீந்தால்மைந்தா, கேளப்பா தானென்றும் நாகத்தனில்-சொர்ணமையுள்ள புகையதுவு மடங்கிக்கட்டும், வேளப்பா எரிக்கின்ற தன்னுள்கட்டும்-வெள்ளிமணி போலவே வெருளையாகும், ஆளப்பா தங்கமிடைதானே சேர்த்தால்-தயவான நாகமணி சவ்வியமாமே. 376

ஆமப்பா சாந்தமதை வெள்ளிதன்னில்-அன்பாக அன்பதுக்கு வொன்றுபோடு, காமப்பால் தன்னருளால் பழுக்கும்வெள்ளி - கயிலைதனில் பரமகுரு தன்னுள்மைந்தா, வாமப்பால் கண்டவுடனே வாதயோகி-வதுவான சிவயோகி வாசியோகி, காமப்பா வென்றகுரு தன்னுற்கண்டு-கடவான பூரணத்தை நாகொடே. 377

நாடுவது மூலமுத லாறுதாரம்-தன்மையுள்ள குருபரமா மேலாதாரம், கூடுவது புருவமையத் துவாதசாந்தம்-குறிப்பறிந்து இடகலையைப் பின்கலையிற்சேரு, வாடுவது வேண்டாக்கால் புலத்தியனேயையா-வரிசையுடன் சுழிமுனையில் மனத்தைநாட்டி, தேடுவது பூரணத்தைத் தேடி தேடி-தெவிட்டாத மதியமுதம் கொண்டுதேறே. 378

தேறுவது பூரணத்தால் தேறவேணும்-சிக்கைமன தொன்றுமிலாது வேணும், மாறுவது அஞ்செழுத்தை யறிந்துமாறு-மகத்தான பூரணத்தை மருவிக்கூடு, சேருவது பிரமமென்ற பதியிற்சேரு-திரும்புதற்குப் பூரணத்தை சாடியூது, கூறுவது அகத்தீச வென்றுகூறு-கும்பமுனி தருஞ்சமெனக் குறித்ததில்லை. 379

இல்லென்று சொன்னவரே பூரணமேயையா - நீயென்றும் நானென்றும் வேறேயில்லை, சொல்லொன்றுந் தப்பாது என்குருவேயையா - சோமதிருசூரியனிலே யார்தான் காண்பார், கல்லென்ற கயிலாசங் கண்டபேர்கள்-கருவான இருசிதியுங் கண்டேகொள்வார், வில்லென்ற வெளிதனிலே விதங்கள்மெத்த-வேதாந்த சாத்திரமே யறிவார்பாரே. 380

பாரப்பா ஆகாசப் பரவெளியிலேதான்-பருதிமதி நின்றிலங்கும் பரத்தைப்பாரு, நேரப்பா நின்றிடத்தை நின்றுபாரு - நிருவிகற்ப சமாதியிலே தன்னைப்பாரு, சேரப்பா மதிதனிலே சுடரைச்சேரு-சேர்ந்ததே சுடர்மதியாய் நின்றதப்பா, காரப்பா நின்றசுடர் மதியைத்தான்-கலைநாவிக சூரியனிற் கருவாய்த்தானே. 381

அஞ்சனம்.

கருவான மையொன்று சொல்லக்கேளு - காசினியிற் பனித்தங்கு கறுத்தபூடு, மருவான திசைப்பூடு யார்தான்காண்பார் - மகத்தான வப்பூண்டைக் கருக்கிக்கொண்டு, உருவான ஏரண்டத் தெண்ணெய்விட்டு-ஓமெனவே தியானித்து மத்தித்தேதான், குருவான பதிநோக்கிக் குருவைப்போற்றிக்-கும்பமுனி தருஞ்சமெனச் சிமிழில்வையே. 382

வைத்ததொரு சிமிழெடுத்துக் கரத்திலேந்தி-வசீகரத்தின் யோகனத்தால் தம்பனமேசெய்து, மற்றவொரு மையெடுத்துத் திலதம்போடு-மணிமந்திரப் பூரணத்தை மனதிற்காரு, உய்த்ததொரு வுலகமெல்லாம் முன்வசமேயாகும்-உன்வசன மேலாக வுலகில்வாழ்வாய், தைத்ததொரு அதிகார மதையக்கேளு-கயிலாச சின்மயத்தின் திருவையாலே. 383

அரிதாரமை.

கருணைதா வேறுமென அரிதாரத்தைக் - கலையுடன் பாலதிறுத்
கல்வத்தாட்டி, மருவுகந்த மலர்வாச மாசத்திலேயோர்நான் - மங்கையர்தங்
குங்குமத்தில் வரிசையாக, உருமையுடன் செண்டுதிங்க ளரைப்பாயா
கில்-நுகோகோ குங்குமத்தி விறமேயாகும், வரிசையுடன் பீங்கானில்
வழித்துவைத்து-வான்கதிரின் முகங்காட்டின் மையாப்போமே. 384

மையாமே மையதனைத் தினமுமைந்தா - வரிசையுடன் பருதிமுகத்
தினமும்வைத்தால், மெய்யான மெய்யுறுதி என்னசொல்வேன்-மேதி
யுடசிமிழ்தனிலே பதனம்பண்ணு, வையகத்தில் மானிடரை மயக்கும்
மைதான்-மாற்றமென்ற வருமாற்ற மானமைதான், தையலர்கள் கைவச
ங்களாக்கும்மைதான்-தாணிதனில் வைத்தபொருளெடுக்கும்மையே. 385

மைபோடும்வகை.

பொருளான பொருள்தொடுக்கும் போதமையே - போடுகிற வித
முனக்குப் புகலக்கேளு, இருளான அகத்தேறிக் குருவைகாத்து-இருகர
த்தில் மைபோட்டு இசையநோக்கி, குருவான பதம்போற்றி யிருந்தா
யாகில் - குணமாக உன்னுருவைப் பார்ப்போர்க்கெல்லாம், உருவான
ரூபமது ஆண்பெண் போலே-உலகுதனில் தோறுமடா வுண்மைதானே.

உண்மையுள்ள மையெடுத்துத் திலதம்போடு-உருமையுடன் மனோன்
மணியைத் தியானஞ்செய்து, நன்மைபெறத் தீட்சையிலே யிருந்தாயா
கில்-நரரான மானிடர்க ளுருவைக்காணார், தன்மையுடன் நிசத்தொழி
லைச் செய்தாயாகில்-தானேதனி லதிசயமாய்த் தானேதோற்றும், விண்ணவி
மையைச் சதாகாலந் தொழுதபேர்க்கு-வேண்டலாம் மையொளியின் விப
ரங்கேளே. 387

கேளப்பா மையெடுத்து இடக்கரத்தில் - கிருபையுடன் மைபோட்
டுக் கிழேபாரு, வேளப்பா எரித்தசுடர் தன்றுல்மைந்தா - வேணதிதி
தோணுமடா விபரமாக, ஆளப்பா அங்கிதியைப் பூரணத்திறலே - அஞ்
சனத்தின் விபரமொன் றன்பாய்ச்சேரு, கோளப்பா வொன்றுமில்லை
அன்னபேதி-குறிப்புடனே நாதநீர் தன்றுலாட்டே. 388

அன்னபேதிமை.

ஆட்டுவது ஈரைந்து நான்தாருட்டு-அன்பாகப் பீங்கானில் வழித்து
வைத்து, பூட்டுவாய் கடுக்காயை யிடித்துக்கொண்டு-புதுமையுள்ள நாத
நீர் தனிற்கலக்கி, காட்டுவாய் தெளிவிறுத்து பேதிதன்னில் - நன்மை
யுடன் விட்டுநீ குழப்பிறைக்கால், தாக்கடிகமா யிருக்குமடா மையின்
போக்குத்-தயவான நாதம்விட்டுப் பதனம்பண்ணே. 389

பதனமுள்ள மையெடுத்துத் தியானஞ்செய்து-பக்குவமா யஞ்சறு
தேவிமூலம், விதனமது இல்லாமல் செவிப்பாய்நாறு-வேண்டியே மை
யெடுத்துத் திலதம்போட்டு, மதனமுன்ன மவுனமதா யிருப்பாயாகில்-மா
னிடவருன்னேவல் மகிழ்ந்துகேட்பார், சுதமான காங்கினத்தில் மை
யைத்தீற்றிச்-சூழ்விளக்கி லீந்திடுவாய் சுருக்காம்பாரே. 390

சுருக்கான மையொன்று கண்ணிற்றீற்றித்-தூரதலை பார்த்திடால்
சுதமாய்க்காணும், இறுக்கிமென்ன கண்திறந்தால் காசம்பார்க்க-இருள
கன்று வெளிதோன்றி யின்பங்காணும், உருக்கமுடன் விநயமாய்ப் பார்த்
தாயாகில்-ஒகோகோ கயிலாச முகந்துகாணும், திருக்கறவே யுன்மனை
யைப் புணர்ந்துபோற்றித்-திருவான லட்சுமிப்பெண் வசமாவாளே. 391

வசமான இந்நூலா யிரத்திருநூறும்-வாக்கியங்கள் தப்பாமல் வசமா
ய்ப் பார்த்தால், நிசமாகத் தோணுமடா மறைப்பே யில்லை-நின்னினைவு
தான்மறந்தால் நிசங்காணாது, திசமான தீட்சைவிதி நன்றாய்க்காணும்-
திடருக்கத்தி யாவதுவுந் திடந்தானப்பா, கசமான மானிடர்க்கு இந்நூல்
காட்டில்-கண்மருண்டு பொருளிருளாய்க் காணுந்தானே. 392

செம்புமை.

காணவே இன்னமொரு கருவைச்சொல்வேன்-களிப்பான செம்பி
னுட மையைக்கேளு, பேணறிவு தாம்பிரத்தால் செம்புபண்ணி-பீல
மான நாதநீர் நிரம்பவிட்டு, தோணவே துரிசிதனைப் பொடித்துத்தூவிச்-
சுண்டியிதின் மேல்பேதி தூலங்கத்தூவி, நாணவே ரவிமுகத்தில் வைத் 393
துப்பாரு-நாலைந்து நாளையிலே மைபோலாமே.

மையான தாம்பிரத்தின் மையிலேதான்-மாதாந்த சஞ்சிவியை மகி
ழ்ந்துபாரு, கையாலே மத்திக்கும் போதிலேதான்-கருவான மையுறுதி
யென்னசொல்வேன், மெய்யான மேதியுட சிமிழில்வைத்து-மேன்மை
யுடன் தினந்தோறும் ரவியில்வைத்தால், தொய்யாத தாம்பிரத்தின் 394
மையின்வகைஞ்-சொல்லுவேன் புலத்தியனே துலங்கக்கேளே.

கேளப்பா மையெடுத்துத் தியானஞ்செய்து - கெணிதமுடன் ரேசக
பூரகமும்பண்ணி, மேலப்பா கும்பகத்தே நின்றாயானால் - மேதினியி
லுனதேவல் விரும்பிக்கேட்பார், வாளப்பா வுலகத்தோ டொத்து
வாழ்ந்து-வரிசைபெற அஷ்டசித்து மகிழ்ந்துயாடி, ஆளப்பா ஒருபதத் 395
தைப் பணிந்துபோற்றி-அஷ்டமா சித்துவிளை யாடலாமே.

அறுவகைச்சாந்துமை.

ஆடுதற்கு இன்னமொரு கருவைக்கேளு - ஆதியந்த மென்றதொரு
வுப்போடொக்க, யோடுதற்கு லவணத்தைச் சொல்லக்கேளு-பொல்
லாத சவுக்காரம் வளையலுப்பு, காடுமெய்த்த வுவருப்பு அருசனம்-நல
மான பேதியுட ஞுறுங்கூட்டி, தேடுதற்குக் கலசத்தில் பதியவைத்துத்- 396
திரமான நாதநீர் விட்டுஆட்டே.

ஆட்டியே யக்கினி தன்னிலேதான் - அடுப்பேற்றித் தெரிக்க
அடங்கிவேகும், மாட்டியே கருவெடுத்துக் கல்வத்திட்டு-மாதாந்த சஞ்சி
வியை விட்டுஆட்டி, நாட்டியே முன்போலே யெரித்துப்பாரு - நன்மை
பெற மையுறுதி யென்னசொல்வேன், காட்டியே ரவிமுகத்தில் முறை 397
யைத்தப்பா-கருத்துறவே வைத்துமிகக் காருகாரே

காத்தபொரு மையெடுத்துக் கல்வத்திட்டுக்-கர்ப்பூர வித்துவினுற் கலர
வாட்டி, சேர்த்துமிக சாருஞ் சான்றாருட்டிச் - சிவசிவா என்னசொல்
வேன் மையின்போக்கு, பூத்தமலர் சமாதியிலே செப்தமையைப்-பொ
ன்றுனை சிமிழ்தனிலே வைத்துக்கொண்டு, நாற்றிசையு மெய்க்கவொரு
திலதம்போடு-நாகேசு ருணக்கிடோ சொல்லக்கேளே. 398

கேளப்பா மையெடுத்துத் திபானஞ்செய்து - திருப்பையுடன் கன்னி
விடக் குருகுமப்பா, நீளப்பா கரித்துமிக வடிக்கபின்பு-நிலைமையாட்ட மில்
லாமல் நிற்கும்பாரு, வாளப்பா ராக்காலும் பகற்காலம்போல் - வரிசை
யுடன் காணுமடா வளமையாக, காலப்பா விரைவுகொண்டு நடந்தாயா
னுல்-காதவழி நிமைப்பொழுது காணுங்காணே. 399

காணவே மையெடுத்துக் கண்ணில்தீற்றிக்- கருணைமலர் பூமாதைக்
கருத்திலவைத்து, பேணவே ஆகாசம் பார்க்கும்போது - பிலமான நட்
சத்திரம் பகலேகாணும், காணவே சோமவிரி சூரியவிரிரெண்டும்-கனின
முடன் தோற்றுமடா கனினமாக, பூணவே பூமிதனி லுள்ளபொருளெல்
லாம்-போக்கோடே காணுமடா புதுமைதானே. 400

தானென்ற மையெடுத்து அடக்கம்பண்ணி - தங்காத குன்மமொடு
மூர்ச்சைவாய்வு, கோனென்ற ஆனந்த வாய்வுகெண்டை-குடல்பிரட்டி
சருவாங்க குக்குமூலம், காணென்ற சீமூலங் கொத்துமூலம்-ஒழிக்காத
குதமூலம் வாய்வுமூலம், பேணவே குண்டிமணி யளவுகண்டால்-பேசா
தே யோடிவிடும் பெருமைகேளே. 401

போன்டமை.

பெருமையுள்ள மையொன்று சொல்லக்கேளு - பேரண்டத் துள்
மூலம் வராகன்பத்து, உருமையுள்ள பேதியது வராகன்பத்து-வொன்
றுக்கி ரவிமுகத்தி லுலரப்போடு, கருமையுள்ள கடுக்காயைத் தயிலம்
வாங்கி - கண்டிடைக்கு இஞ்சேரலத் தயிலஞ்சேர்த்து, தருமையுடன்
முன்மருந்தோ டொக்ககல்ல-சஞ்சீவித் தயிலமதைச் சாற்றிடாயே. 402

சாற்றியிகக் கல்வமதி லாட்டும்போது - தயங்காதே மையுமதி அரு
மைமெத்த, போற்றியிகப் பூசித்துச் சிமிழில் வைத்துப்-பூரணத்தை யறு
தினமும் புகழ்ந்துநோக்கி, காத்தருள வேணுமென்று மையெடுத்துக்-
கருணைமலர்த் திருமுகத்திற் திலதம்போட்டு, மாற்றமென்ற அஞ்சனு
தேவிதேவி-மாவிடருக் குனதருவைக் காண்பியாதே. 403

காண்பியா தேயிருந்து உன்னேக்காரு - காத்துநீ யொருவருக்குங்
காட்டவேண்டாம், தாண்மயமாய்த் தானுகத் தானே தானாய் - தனனிதனி
லஷ்டமா சித்தியாட, கோண்மயமாய் வந்தருரு உமையேயென்று - கும்
பிட்டு சேசபூ ரணமும்பண்ணி, வாண்மயமாய் வந்தருரு தாதாவென்று -
வணங்கியே கும்பித்துத் திலதம்போடே. 404

போட்டவுட னுன்னுருவை யொருவர்காணார்-புத்தியுட னிருந்து
சித்துபண்ணு, தாட்டியாய் விநயமுடன் சித்துசெய்தால்-தரமாக வேண
பொருள் கோடிசேரும், பூட்டாக நீயிருந்து கருவைச்செய்தால்-பூலோ
க மன்னவர்கள் புத்திகேட்பார், வாட்டமிலாச் சித்தையா யிருந்துக் 405
கொண்டு-வகையுடனே அஷ்டாங்க வரிசைபாரே.

வரிசையது புலத்தியனே சொல்லக்கேளு—வன்மையுள்ள திலதனை
வைத்துக்கொண்டு, உரிசையுட னவன்சிரத்தில் திலதம்போட்டு—உண்
மையுட னரசரிடஞ் சென்றுகொண்டு, துரிதமுடன் கொண்டுவா குட்டிச்
சாத்தான்-சொல்லியே அஷ்டமா காசம்பண்ணி, பரிசமுட னிருந்தவ 406
டத்தாடப்-பாருலக மன்னரெல்லாம் பணிவார்பாரே.

பாரப்பா சுடர்மதியைப் பாருபாரு - பார்க்கையிலே பளிச்சென்று
வொளிபோல் வீசும், நேரப்பா வொளியோடே நேர்ந்துகூடு-நேரறிந்து
கூடுவதால் பிரமந்தோன்றும், காரப்பா பிரமவிட திதியிற்சென்றால்—
கனிந்துமிக அமுதமதுச் சிந்துகாணும், நீரப்பா அமுதமதைக் கொண் 407
டால்மைந்தா-உன்னுடைய தேகமது அமுதமாமே.

அமுதமிலே தனையறிந்து பதனம்பண்ணு-ஆதியாப பாமெனவே அரு
ளைநோக்கு, குருதவொலி தனையறிந்து குருவைக்காரு-குருவான பதி
யறிந்து தன்னைக்காரு, இயிர்தவுரு வானமதி பருகிதன்னைச் - சிதமான
பூரணத்தில் தினமுஞ்சேரு, சமரசமா யமுதமிலே தன்னைக்காரு - தன் 408
மனையை யுன்மனையில் தாக்குதாக்கே.

தாக்குவது பூரணத்தால் தாக்கவேணுந் - தருவான மூலமதைப்
பார்க்கவேணும், நோக்குவது அம்பரத்தை நோக்கவேணும்-நுண்ணிமை
யால் தன்னிமையி லணுகவேணும், நாக்குநுனி சுவையமுதங் கொள்ள
வேணும் - நாதாந்தப் பேரொளியை நணுகவேணும், போக்குவரத் தறிந்த 409
முதங் கொள்ளவேணும்-போதமய மாகபூ ரணத்தைநம்பே.

நம்புவது ஜெகஜோதி பாதந்தன்னை-நாடறிந்து நகரறிந்து காட்டல்
கண்டு, தன்பிலத்தைத் தானறிந்து தானேதானுய் - தானறிந்துங் கனி
வறிந்து தனதாய் நில்லு, வெம்பிமன தலையாமல் தன்பலத்தைப்பாரு-
மெய்ஞ்ஞான மறியாத வீணர்கோடி, அம்புவியில் மெத்தவுண்டு அறிந்து 410
பேசு-அடக்கமுட னுலெடுத்து அன்பாய்ப்பாரே.

அன்பறியா மடையர்மெத்த வுலகத்துள்ளே-அலையடக்கத் தனையறி
யா ரசட்டமோண்பர், வெம்பிமனந் தானுழன்று வேடம்பூண்டு - விஞ்சை
தனை யறியாமல் வெருளும்பாவி, கொம்பறிந்து தாவுகிற மந்திபோலே-
குறிவறிந்து தாவுவது குணமாமப்பா, சிம்புவது ஆகாது சினமாகாது-சில 411
தினா மதியமுதச் செய்கைபாரே.

பாரப்பா குருவினுட பதியைநோக்கிப் - பார்க்கையிலே சிற்றுலம் பதிந்துபாரு, ஆரப்பா அறிவார்க ளமுதப்போக்கு - அமுதரசந் தானெடுத்து அருந்திப்பாரு, வீரப்பா செய்யாமல் விண்ணைப்பாரு - விண்ணணிறைந்த போதமதை மிகவும்வேண்டு, காரப்பா சதானந்தத் தன்னைக் காரு-தன்னையறிந்து காராட்டால் தவறிப்போமே. 412

தவமான புலத்தியனே சொல்லக்கேளு - சந்திரபுஷ்க் கரணியிலே ஸ்தானம்பண்ணி, சிவமான செபதபங்கள் செய்யும்போது - தென்பொதிகை தனில்வாழுஞ் சித்தர்கூடி, நவமான கருவெடுத்து ஆங்கூத்தை - நாங்கள்மிக அதிசயித்துப் பார்க்கவந்தால், உவமானந் தெரியாமல் செய்தாயானால்-ஒருமணி கவனமதை யுரையென்றாரே. 413

உரையாத கவுனரச மணிவயிர்த்து - உருமறைக்குங் கருவொன்று வுகந்துகூறி, நிரையான நிரைநீக்க வழுவுகூறி - நிரைநீக்கிக் குருபதத் திற் சேரக்கூறி, வரையான ஆறுவரை தாண்டக்கூறி - மகத்தான மேல்வரையின் மார்க்கங்கூறி, குரையான அமுதமது கொள்ளக்கூறி - குருவிருக்கும் பதிகூறிப் போவென்றேனே. 414

போவென்று சொன்னவுடன் சித்தர்கூடிப்-பொதிகையென்ற போதகிரி தனிற்சென்றார்கள், ஆவென்ற பதியறிந்து அதிதசித்தர் - அவையடக்கங் கேட்டவுட னறிந்துபோனார், கோவென்ற குருமுறையாய்ச் சொன்னல்லமைத்து-கொள்கையுடன் தன்னையறிய மாட்டாதேது, காவென்ற குசியதனை யறியாதாலே-கல்லருகி தன்னையறிய மதிபோனாரே. 415

மதியொமெய்ஞ் வளருகின்ற குட்சந்தன்னை - வணக்கமுடன் தானிருந்து வணங்கினுக்கால், பதிதலத்தி லெட்டிரண்டு மொன்றாய்க்கூடி-பத்தான தசவாய்வு அகாரபீடம், விதியெழுத்தை யாரறிந்து கூட்டப்போனார்-விமலனே புலத்தியனே அந்தம்பாரு, கதிமுகத்தில் காயசித்தைக் கடுத்தவாறு-கண்டுகொண்டு கொண்டவனே சித்தனாமே. 416

அறுபத்துநாலுசித்து.

சித்தான அறுபத்து நாலுக்கும்பேர் - செப்புகிறேன் புலத்தியனே தெளிந்துகேளு-முத்தான பிரவதிக சித்துவொன்று-மூர்க்கமுள்ள இதமிதச் சித்துவொன்று, சத்தான சக்கிலத்தின் சித்துவொன்று-சகமான பிரமகுலச் சித்துவொன்று, பாத்தான பிறையதிகச் சித்துவொன்று-பாங்கான அங்கிசத்தின் சித்தொன்றுச்சே. 417

ஒன்றான பெண்மயமாம் சித்துவொன்று - ஒவ்வாத பவமுனி சித்துவொன்று, பன்றான ஈசர்குலச் சித்துவொன்று-பராபரமாந் தாதுவெனும் பரமசித்து, குன்றாத அசரமெனுஞ் சித்துவொன்று - குறையாத தாலியமாஞ் சித்துவொன்று, சென்றண்ட பிரமாதிச் சித்துவொன்று, திரமான அனுமாதி சித்தொன்றுச்சே. 418

ஆச்சப்பா விருந்தகுலச் சித்துவொன்று - அடங்காத சித்திரமாஞ் சித்துவொன்று, மூச்சப்பா சிவாதியாஞ் சித்துவொன்று - முறையான திருணவது சித்துவொன்று, காச்சப்பா பருகியெனுஞ் சித்துவொன்று - கரைகாணு அதிரூபச் சித்துவொன்று, பாச்சப்பா-பண்பான மோகினியாஞ் சித்துமாமே. 419

ஆமப்பா விரோதம்பச் சித்துவொன்று - அசையாத விருந்தினனுஞ் சித்துவொன்று, நாமப்பா காரூபச் சித்துவொன்று - நாகமெனு மன்புநிலைச் சித்துவொன்று, காமப்பால் விஜயமெனுஞ் சித்துவொன்று-கருணைபெறுஞ் செயரூபச் சித்துவொன்று, தாமப்பா மதன்கேளிச் சித்துமொன்று-தருகாத துப்பிவனச் சித்தொன்றுச்சே. 420

சித்தான பரிகுலச் சித்துவொன்று - திரமான கரிபரியாஞ் சித்துவொன்று, வித்தான வகாரமாய்ச் சித்துவொன்று-விதமான சந்தவிதச் சித்துமொன்று, சுத்தான தாம்பிரமாஞ் சித்துவொன்று-அலையாத சலபேதிச் சித்துவொன்று, முத்தான அசபதியாஞ் சித்துவொன்று-முறையான சிங்கமுகச் சித்துவொன்றே. 421

சித்திக்கும் ரிஷபமுகச் சித்துவொன்று-சிவசிவா சித்துமகா சித்துவொன்று, பத்திக்கும் பரம்பரச் சித்துவொன்று-பகர்பஞ்சி கரணசித்து அதிசவித்தை, உத்திக்கும் உத்திகரு வுருவைசித்து - உருவான மறைப்பிலே யனந்தஞ்சித்து, வெற்றிக்கும் வெற்றிமூலச் சித்துவொன்று-வேடிக்கை மதுரகேளிச் சித்துவொன்றே. 422

மதுராதி மாமோகச் சித்துவொன்று-மங்கையர்க ளதிமோகச் சித்துவொன்று, விதனமுடன் விதனம்வருஞ் சித்துவொன்று-வேடிக்கை காலத்தி லதிகசித்து, சுகமான சலதம்பச் சித்துவொன்று-சருக்கான அக்கினியி லனந்தஞ்சித்து, அதமான மாரணத்தி லனந்தஞ்சித்து-ஆக்கையுறு மாறாட்ட மானசித்தே. 423

மாறாட்ட மானபே தனமாஞ்சித்து-வையகத்தோர் தனமயக்கு வாடைசித்து, நோட்ட மானதிலே கன்னியர்சித்து - நிஷ்டையிலே தம்பிக்கும் வாயுஸ்தம்பம், கோராட்ட விநோதத்தி லதிகசித்து-குமரிவிளையாடுகிற கோலச்சித்து, பாராட்டம் பண்ணுகிற அரவின்சித்து - பகைத்தவா தமதியற்றும் பாரிசித்தே. 424

பாரப்பா முத்திதரப் படைக்குஞ்சித்து - பார்க்கையிலே நீயெரிந்து பறக்குஞ்சித்து, நேரப்பா வெரிந்ததீ யவிக்குஞ்சித்து-நிமைக்குமுன்னே காதவழி நெருக்குஞ்சித்து, வீரப்பா செய்யாம லடங்குஞ்சித்து - வெகுகோடி சித்தகளுன் விபரமாக, ஆரப்பா அறிவார்க ளறுபத்துநாலு-மடக்கமுட னுரைத்து நீகாண்பாரே. 425

நீதானு யாமிகிற வகையைக்கேளு-நீள்புவியி லிக்கருவைச் சொன்னுயானால், கோதறவே வாயுவினு லடக்கப்பட்டு-கொடும்பிணிகள் சூழ்ந்து மிகக் கொடுமையாகி, வேதாளம் பூதகண மயமாய்ப்போவார்-வேதாந்த சத்தியமாய் நின்றாயானால், தாதாவா யுலகிலுள்ளோர்க் காவாயப்பா-தன்மையுள்ள புலத்தியனே கேளுகேளே. 426

கேளப்பா சித்துவகை யோரெட்டெட்டும்-கிருபையுடன் பேர்வகையுந் தெளிந்து சொன்னேன், வேளப்பா விரித்தவிவன் கிருபையாலே-வெளிதோணக் கருக்குருவாய் விபரங்கேளு, ஆளப்பா இந்நூல்தான் சாலஞ்சாலம்-ஆயிரத்து இருநூறு மதிகஞ்சாலம், கோளப்பா ஞாலமதி லடக்கமானால்-கொள்கின்ற சாலவித்தை நிசமதாமே. 427

நிசமான தொழிலெடுத்து நீதானும்-நிச்சயமாய் சாலவித்தை மனதிற்கானும், வசமான மனதடங்கி அறிவிற்சேர்ந்தால்-மகத்தான சாலவித்தை யென்னசொல்வேன், நிசமான தசதீட்சை மனதிற்கொண்டு-சித்தபரி பூரணத்தைப் பணிந்தாயானால், ருசியான பால்போலே சகலசித்தும்-சொடிக்குமுன்னே யுதற்கு நோக்குண்டாமே. 428

பிரவதிகச்சித்து.

உண்டான சித்துவகைக் குவமைகேளு-உறுதியுள்ள புலத்தியனே யுனக்காய்ச்சொல்வேன், செண்டான ஞர்க்குருவி பிச்செடுத்துச்-செந்தேனுங் கருந்தேனும் விட்டுமைந்தா, நன்றாக மத்திக்கும் போதில்மைந்தா-தன்மையுள்ள மைபோலே நலமாய்க்காணும், நன்றாக சிமிழ்தனிலே பதனம்பண்ணிக்-குருவான பதிநோக்கித் திலதம்போடே. 429

போட்டவுடன் ரேசகபூ ரகமும்பண்ணிப்-புனிதமுடன் கும்பகத்தில் நின்றால்மைந்தா, நாட்டமுடன் நாலுதிக்கி லுள்ளசேதி-நலமாகத் தோணுமடா நலமாய்மைந்தா, தேட்டமுட னிந்தமுறை சித்துதானும்-சிறமான பிறவதிச் சித்துமாகும், வாட்டமில்லா மனதடங்கி நில்லுநில்லு-மைந்தனே யின்னமொரு வரிசைகேளே. 430

இதமகிதச்சித்து.

வரிசையென்ன இதமகிதச் சித்துசொல்வேன்-வர்ல்நீண்ட கருக்குருவி பிச்சுவாங்கி, உரிசையுள்ள ஏரண்டத் தெண்ணெய்விட்டு-ஓமெனவே மத்தித்து ரவியில்வைக்க, முச்சிரத் திருவேறி மையாய்ப்போகும்-மூர்க்கமுள்ள மெய்யதனைச் சிமிழில்வைத்து, குருபதியைத் தானோக்கி மையைப்போட்டுக்-கும்பித்து நின்றதிறல் குணத்தைக்கேளே.

கேளப்பா நாலாறு தினங்கள்கூடி-கெம்பீர மாயிருக்குங் கூட்டந்தேடி, கோளப்பா மிகப்பேசி சண்டைசெய்வார்-குணமாக நீயடக்கிப் போகும்போது, வேளப்பா மதன்ரதிபோ லிணங்கிநிற்பார்-வேடிக்கை பார்க்கவுந்நீ பின்புசென்றால், காலப்பா மிகவோங்கி யிறந்துக்கொண்டு-கடினமுள்ள சண்டைவிட்டு ஓடும்பாரே. 432

பிறையதிகச்சித்து.

பாரப்பா இன்னமொரு சேதிகேளு-பண்பான பிறையதிகச் சித்துசொல்வேன், காரப்பா இலைகப்பூண்டு தனைக்கருக்கி-கருவான ஏரண்டத் தெண்ணெய்விட்டு, வீரப்பா செய்யாமல் கலவத்தாட்ட-விபரமுள்ள மைபோலே வெளிச்சங் காணுங், சேரப்பா சிமிழ்தனிலே பதனம்பண்ணித்-திருவான பதிநோக்கித் திலதம்போடே. 433

போட்டவுட னமாவாசை இருட்டில்மைந்தா-போக்குடனே நாலுதிக்கும் பார்த்தாயானால், நாட்டமுடன் பிறையதிக மாகத்தோற்றும்-நேரான மானிடர்க்கு அப்படியேகாணும், வாட்டமுட னிட்டமுடனே மூடிப்பார்த்தால்-வலமான சூரியன்போல் வரிசைகாணும், காட்டாதே யுலகத்தி லிந்தநூலைக்-கர்மவிதி தீர்ந்தவர்க்குக் காட்டிகொட்டே. 434

அங்கிசச்சித்து.

காட்டவே பிறையதிகச் சித்துச்சொன்னேன்-கருவான அங்கிசத்தின் சித்துச்சொல்வேன், பூட்டாக மின்மினியாம் பூச்சிதன்னைப்-பொருக்கியொரு சிரங்கைதனைப் பீங்கானிட்டு, கூட்டவே யேரண்டத் தெண்ணெய்விட்டு-குருவான கருவிட்டு ரவியில்வைக்க, ஆட்டான இகைப்பூடு வருகிகல்ல-அரக்குநிற மையெனவே அன்பாம்பாரே. 435

அன்பான மையெடுத்துச் சிமிழில்வைத்து-அண்டமெனுங் கும்பமுனி யடிமையாகி, நிம்பாமல் நீயிருந்து திலதம்போட்டு-நின்றிடத்தைக் கும்பித்து அருளைநோக்கு, சம்பிரமாய் பூமிதனைப் பார்க்கும்போது-தட்டாத பாதாளந் தெசமாய்த் தோற்றும், வம்பான பாதாளம் பார்க்கும்போது-மனதுபய மாகவேதான் தோற்றும்பாரே. 436

பாரப்பா அங்கிசத்தின் சித்துச்சொன்னேன்-பாங்கான சுக்கிலத்தின் சித்துகேளு, நீரப்பா சுரதநீர் பீங்கானிலிட்டு-நிறையாகப் பெருங்காயந் தன்னிற்சேர்த்து, காரப்பா ரவிதனிலே வைத்துப்பாரு-காரமது காலேறி புளிபோலாகும், சேரப்பா சிமிழ்தனிலே பதனம்பண்ணிச்-சிந்தைமன தொன்றாக அறிவில்நில்லே. 437

நில்லென்று நியானித்து கலத்தல்செய்து-நிசமான கயெனவு புரிதான்கொண்டு, சொல்லென்றும் பேசாமல் கலத்தல்செய்தால்-சுருக்கான சுரதநீர் மேலேவறுக, கல்லென்ற மலையதுவும் நகர்ந்தாலுந்தான்-கழலாது சுரதநீர் கட்டிப்போகும், வல்லென்ற மல்பொருந்துங் கோடிமான்மின்-மதனவொலி சத்தமது சொல்லொணாதே. 438

சொல்லவொண்ணு கலத்தலிலே மதன்போலாமே-சுகிர்தமின்மான் மனம்வேறானல் சொல்லக்கேளு, நல்லதொரு அடக்கமென்ற புளியைத் தின்னப்பு-நலமான சுரதநீர் சரிபோற்பாயும், புல்லென்ற புல்லருக் கித்துதனைப்-புகலாதே அவர்களிடம் பேசவேண்டாம், வல்லென்ற சுக்கிலத்தின் சித்துமாகும்-மகத்தான பிரமகுலச் சித்தும்கேளே. 439

பிரமகுலச்சிந்து.

கேளப்பா செம்பருத்திப் பித்தெடுத்து-பெருமையுடன் சாதனி ரொ ஸ்ருய்சேர்த்து, கோளப்பா வாரமல் புழுகுசேர்த்துக் - கூர்மையுடன் மத்திக்கும் போதினிலே, கூழப்பா போலாகி மிருதுமையாய் - குணமாக இருக்குமடா சிமிழில்வைத்து; சாரப்பா மூலமதில் நிலதம்போட்டு-சன்மையுடன் கும்பகத்திலே நின்றபாரே. 440

பாரப்பா வுனதுருவைச் சண்டேரெல்லாம் - பரப்பிரம சொருபமெனப் பணிவாரையா, காரப்பா மனமதா யிருந்துகொண்டு-காசினியோர் செய்திதாழிலைக் காணுவாரை, பேரப்பா பிரமகுல மென்றே சொல்வார்பேசாமற் நிலதமதை யழித்தாயாகுல், நேரப்பா வுனதுருத் தன் சுபமதாகச், செகத்தோர்க்குத் தோணுமடா தெளிந்துபாரே. 441

பாரப்பா பிரமகுலச்சித்துச்சொன்னேன் - பதிவான பெண்மயத் தின் சித்துகேளு, ஆரப்பா அறிவார்கள் காயரூபி - அசுபதியி னுள்தனி லே கொண்டுவந்து, நேரப்பா கருவிருல் பித்துஞ்சேர்த்து-நிலைவாகநுசனெடுத்து வைத்துக்கொண்டு, சீரப்பா தாரமது கூடச்சேர்த்துத்-திரமாகஜக்கோலத் தயிலம்வாங்கே. 412

வாங்கியே கல்வத்திலாட்டிப்போது-மயக்காமற் றயிலம்விட்டு மாட்டியூட்டி, தூங்கியே ஆட்டிவாரி லென்னசொல்வேன்-புகோகோ அருணிற மைபோயாகும், தீங்கில்லாச் சிமிழ்தனிலே பதனம்பண்ணிச்-செய்கதிருந் சோதியுமே சேர்ந்ததாகில், பாய்குபெற எமவியிட்டுப் புசியேதான்-பதிவாக ரேசகபூ ரகமும்பண்ணே. 413

பண்ணியே கும்பகத்தி னின்றுயாகுல்-பாருலோ நதிமோகசனிகையென்று, சன்னையொடு சயிக்கிலோகள் பேசுவார்கள் - தன்மனதைத் தானடக்கிக் குஞ்சிரிப்புகொண்டு, கன்னிகையோ யுன்மனது என்றுபோற்றிச்-சால்தனிலே விழுவார்கள் சுருவாய்கேயும், உன்னியே எமவியதை யழித்தாயாகுல்-உடனின்ற மான்தேடி யேங்குவாரே. 444

ஏங்கியே மனக்தளர்ந்து பெருமூச்சேறி-என்னசொல்வேன் மதாதியோ மோகினியோபோபோ, மாங்குயில்போல் நின்றபெண்ணை நிமைக்குமுன்னே - மறைந்ததிருல் மனிதரெல்லா மாயமாயம், ஆங்குவந்து, பாங்குடனே பெண்மயத்தில் சித்தையேயும்-பகராதே யொருவருக்கும் பண்பாய்த்தானே. 415

பவமூலச்சித்து.

தானென்ற பெண்மயத்தின் சித்துச்சொன்னேன்-தவமான பவமூலச்சித்துகேளு, காவென்ற கானகத்தில் வாழும்கல்ல-கவரியெனு மானினுடக் குளையைவாங்கி, பாவென்ற பாண்டமதி லிட்டுகல்ல - பசுமையுள்ள ஆருசதுவும் தெத்திசேர்த்து, வாவென்ற அமுரிவிட்டு எரித்தாயாகில்-உடன்சோத்த நீர்வற்றித் தயிலமாமே. 446

ஆமப்பா தயிலமதில் வீரம்பூரம் - அன்பான புழுகிட்டு மத்தித்தேதான், நாமப்பா சொல்லுகிறோம் ரவியில்வைக்க - நல்லதொரு மெழுகாகி வெமபோலாகும், காமப்பா சென்றதொரு மையையேயுங் - காட்டெருமைக் கொம்புதனில் பதனம்பண்ணி, தாமப்பா தன்னிலையை யறிந்துகொண்டு-தயங்காமல் ரேசகபூ ரகமுஞ்செய்யே. 447

செய்தபின்பு கும்பகத்தில் நின்றுகொண்டு-செப்புதனில் மைமெடுத்து எமவியிட்டு, உயர்மான புட்டுசனிற் றயிலமைப்பு - மான்மனையைத் தான்தொழுது நின்றுயாகில், நாயதுமுன்னா காணாடு வாகத்தோற்றிக-தொல்லுலகி லிக்காலோ யாராலேயும்பார், மைதனை யனேவாரு மதிசயமாய்க் கூடி-பதித்ததொரு சுயிரெதித்துப் பிடிப்பாய்பாரே.

பிடிக்கையிலே கண்மறைப்பாய் அயிமேய்த்துப் - பின்பாக நின்றிடல்நீ சென்றுயாகுல், அடுக்கின்ற பயிதலர்க ளதிசயித்து - அடுக்குகின்ற காவாயது மாயமாக, நொடிக்குநிமைக் குள்ளாக மறைந்தாலே-ஓகோகோமாபூத மென்றுசொல்லி, மூடிக்கியவ ரோடிவோர் பாரு பாரு-மூர்க்கமுள்ள சாலவித்தை யறிந்தானே. 449

ஈசுரகுலச்சிந்து.

தானென்ற பவமூலச் சித்துச்சொன்னேன் - தவமான ஈசுரகுலச்சித்துகேளு, காவென்ற கவரிமான் பித்துதன்னை - கருவான ஈரதுடதயிலம்வாங்கி, வாவென்ற தயிலமதிற் பித்துப்போட்டு-உருவான நாதமுடன் புழுகுசேர்த்து, மாவென்ற கலவத்தில் மத்தித்தாக்கால்-மகத்தானகந்நக்குழம்பாம் மையாம்பாரே. 450

மையான கருமையைச் சிமிழில்வைத்து - மகத்தான கருவெனவே மகிழ்ந்துபாரு, மெய்யாகச் சொல்லுகிறேன் பூரணத்தைநோக்கி-விசையாக ரேசகபூ ரகமுஞ்செய்து, அய்யனே புலத்தியனே கும்பகத்தில் நில்லு-அறிவாலே குருபரனே அன்பாற்கொண்டு, மையகமெல் லாம் புகமூ மையேயென்று-மனதுறுதி வைத்துக்காரே. 451

காரப்பா ஏகாந்த வெளியிலேதான்-கருணையுடன் வடமுகமா யிருந்துக்கொண்டு, நேரப்பா நின்றதிலே தன்னைப்போற்றி-நீமகனே புருவத்தில் எமவியிட்டு, கூரப்பா அஞ்செழுத்தை யோதிக்கொண்டு - குருவென்று நீயிருக்கக் குணத்தைக்கேளு, ஆரப்பா கண்டாலும் குருவேயென்று-ஆட்கூட்டம் ரொம்பவுந்தான் கூடுந்தானே. 452

தானென்ற ஆட்கூட்ட மிகவுங்கூடிச்-சதாசிவனே தவமுனியோ தம்பிரானே, தேனென்ற வசனமதாய்த் தொழுதுபோற்றிச் - செத்தினுள்ளோர் கூடியே நிற்கும்போது, மாவென்ற மையதனைக் கண்மறைப்புப் பார்த்து-மார்க்கமுட னழித்திடவே மனிதருந்தும், வாவென்ற மா ஆனிதா னெங்கேயென்று-மார்க்கமுடன் மயங்கிமிக மருளுவாரே. 453

மருந்மிக இருக்குபார தேகமெங்கே - மாயமாய்ப் போனதினால் மனிதனல்ல திரண்டதொரு தேசிகரோ கேசரோ கல்லை-சித்தரோ மாமுனியோ அரோவென்று, பொருண்மிக்க கோடிகோடி சய்யாதுபா - வேதாந்தச் சித்தியிலே அதிசயித்து, மூரண்மிகப் பண்ணுமற் றனைவர்களு - மூனியானை-சுழிமுனையை முனைந்தபாரே. 454

விந்துகுலசித்து.

பாரப்பா சகரகுலச் சித்துசொன்னேன் - பண்பாக விந்துகுலச் சித்துகேளு, ஆரப்பா அதிகாரகனா குளமாங்கன்னிதனில்-அடவான பித்துடனே கொழுப்பமரத்தி, சீரப்பா கொழுப்பிலே செய்வடித்துக்கொண்டு-திடமான பித்துடனே சேர்த்துக்கொண்டு, காரப்பா கல்வத்தி லிட்டுக்கொண்டு-கவமான பேதியுடன சுண்ணமுந்தேரே. 455

சேர்த்துமிக மத்தித்துப் பார்க்கும்போது-திரமான கருகாலே மையாய்ப்போகும், காத்துமிகச் சிமிழில்வைத்துப் பதனம்பண்ணு-கண்மணி களித்தன் விண்ணெளியைக் கருதிப்பார்த்து, போற்றிமிகக் கும்பகத்தில் நின்றுகொண்டு-புனிதமுள்ள மையெடுத்துத் திலதம்போட்டு, பார்த்துமிக வாயுவேனும் பிசகக்தன்னைப் பருவமுடன் தொழுதிருல் வருபார்கேளே. 456

கேளப்பா அனுமனுட ரூபம்போலே - கொடியாகக் காணுமடா கண்டோரெல்லாம், கோளப்பா விசப்பயர் தோஷிவார்கள் - கொக்கரித்து கிழிக் குதித்துப்பாய்ந்து, காலப்பா மிகநேரி கின்றுபாருல்-கண்டவர்கள் அதிசயமாய்ப் பார்ப்பாரப்பா, நீளப்பா மிகத்தொட்டுத் திலதந்தன்னை - நிமைக்குமுன்னே யழித்திடுவாய் நீதான்பாரே. 457

பாரப்பா மகன்போல வன்னைக்காண்பர்-பார்த்துநின்ற அனுமனுங் குரங்கைக் காணும், வீரப்பா செய்வதொரு பூதக்காரோ - வெகுருவிதம் பிசாசமோ பேயோவென்று, ஆரப்பா அறிகுவார் மாயாரூபம்-அநுமனல்ல தேவதையென் றதிசயிப்பார், சேரப்பா மனதடக்கி அறிவிற் சேர்ந்தால்-செககால மானவித்தைத் தியதாமே. 458

அகாரகுலசித்து.

திரமான விந்துகுலச் சித்துசொன்னேன் - நிர்க்கமா யசரகுலச் சித்துசொல்வேன், உரமான ஐங்கோலத் தயிலம்வாங்கி - உற்பனமாய்த் தயிலமதைப் பதனம்பண்ணி, திரமான காரநீர் தன்னைச்சேர்த்து - திறமான பச்சோந்திப் பித்தங்கூட்டி, காரமான கல்வத்தில் மத்தித்தாக்கால்- கருவான கருசேர்ந்து மையாம்பாரே. 459

மையான அயமெடுத்துப் பதனம்பண்ணி - வாசமான புழுகெடுத்து அயத்திற்சேர்த்து, கையாலே மத்தித்துச் சிமிழில்வைத்துக் - கருணையுடன் ஜெகஜோதி பாதந்தன்னை, மெய்யாக வேதொழுது குருவைக் காத்து - விசையாக தேசகந் தகரும்பண்ணி, செய்யவே கும்பகத்தில் நின்றுகொண்டு - திறமான மையெடுத்து வமலிபோடே. 460

போட்டவுட னுன்னருகே யொருவர்கண்டால் - புதுமையுட னதிசயமாய்ப் பார்ப்பார்கேளு, காட்டமுள தேகமலே போலத்தோற்றி - சலமான தேகமது முன்பிலேறு, தோற்றுது தோற்றமது வெவ்வேறாகத்-தொல்லுலக ரதிசயமாய்ப் பார்ப்பாரப்பா, காட்டாது திலதமதை நிமைக்குமுன்னே - கையாலே துடைத்துநீ யப்பால்போவே. 461

போனவுடன் கூடிநின்ற பேர்களெல்லாம் - பொல்லாத ரூபமது மாயமாக, காணுமற் போனதுபா ரென்னவென்சொல்வேன் - கண்டவர்கள திசயமாய்ப் பேசுவார்கள், தானுன இக்குணத்தை தானே ஆசானாய் - தனதாகப் பார்த்திருல் புலிக்குகுசிக்கும், கோனுன குருவருளா லித்தநாலைக் ஞானமாகப் பாத்திறுட சித்தப்பாரே. 462

தானியசித்து.

சித்தான அசாரகுலச் சித்துசொன்னேன் - திரமான தானியத்தின் சித்துசொல்வேன், முத்தான அட்சயமாய் மூலிதன்னை - மூர்க்கமுடன் கொண்டுவந்து தயிலம்வாங்கி, வித்தான எண்டத் தயிலத்தோடே - விசையான ஐங்கோலத் தயிலங்கூட்டி, அற்புத தயிலமதை மென்றுபொன்றும்-வார்த்துவிடு பீங்கானில் வகையாய்த்தானே. 463

வகையான மூன்றுவகைத் தயிலந்தன்னை-வான்கதிரில் வைத்திடநீ வண்மைகேளு, பகையாக வொன்றையொன்று கொண்டெல்ல - பருவமுள்ள மெழுகாகி யிறுகிநிற்கும், தகையாமல் மெழுகைநீ யெடுத்துக் கொண்டு-தாமென்ற செம்பதனி லடக்கம்பண்ணி, திகையாமல் தேசத்திற் சஞ்சாரஞ் செய்யில்-திடமாகச் செய்கிறதோர் சித்துகேளே. 464

கேளப்பா இடுத்து வட்டமாகக்-கிருபையுடன் தானுரைத்த சேதிகேளு, வேளப்பா எரித்கிவன் தன்னுல்செய்த - விசையான தயிலமதைத் திண்ணத்தப்பி, கோளப்பா ரவியில்வைத்துக் கிண்ணந்தானுங் கூர்மையுள்ள தயிலமதை யுண்டுகல்ல, தேனப்பா சிவந்தநிறம் போலே காணுக்-திறமான பாத்திரத்தின் செய்கைகேளே. 465

கேளப்பா புலத்தியனே தர்ம்மவானே-கேசரமா மட்சயத்தின் பாத்திரமாகும், வேளப்பா எரித்தசிவன் கையிலேக்தி வெகுகோடி சிவசெந்து கன்னமீந்தார், காளப்பா திணம்பார்த்து பாத்திரந்தன்னை-நலமாகப் பூசித்து அர்ச்சனைகள்செய்து, ஆளப்பா அட்சயமாம் பாத்திரந்தன்னை- அனுதினமும் பூசித்து அருளைப்போற்றே. 466

போற்றியே குருபானை நியாயனஞ்செய்து - பொருத்தமது தான் பார்த்து சமுஞ்செட்டி, காற்றிசையி லுள்ளான தானியந்தன்னை - நலமான கலசியத்திற் போட்டுக்கொண்டு, வாட்டமது இல்லாத பாத்திரந்தன்னை - வாங்கியே குருபானை மகிழ்ந்துபோற்றி, தேட்டமிலா தேகொக்குத் தெய்வமென்று-சிந்தைமனம் ஒன்றாகப் பூசைபண்ணே. 467

பூசைபண்ணிப் பாத்திரத்தைக் கையிலேந்திப்-புகழ்பெருங் கணபதி
யத்தனை வாசல்சென்று, திசையுடன் மந்திரத்தைத் தியானஞ்செய்து-
நன்றச்சய மாய்வளர்ந்து வருதியாக, நேசமுடன்-பாத்திரத்தை வைத்தா
யானால் நிச்சயமாய்த் தானெடுக்கத் தொலைபாதப்பா, வாசமுள்ள பூரணத்
தின் மகிமையாலே-வளர்ந்ததே தானியங்கள் வளமாய்த்தானே. 468

தானென்ற பாத்திரத்தை யெடுக்கும்போது-தனைதான கணபதியும்
வந்திப்போகும், கோவென்ற குருவருளால் சித்துவித்தை-குருவறிந்து
கருவறிந்து பார்த்தாயானால், கேளென்ற சென்மமது பிலந்துதையா-
திருவாகும் குருவாகுந் திரமிதாகும், வீணென்று பேசாமல் விவேகப்
பார்த்து-வேதாந்தப் பதியில்மனம் நிறுத்திடாயே. 469

பிரமாதிசித்து.

ஆமப்பா தானியவகை சித்துச்சொன்னேன்-அன்பான பிரமாதி சித்
துகேளு, காமப்பா சொல்லுகிறேன் மத்திரடைவேரும்-கலமான அங்கி
லையுங் கூடச்சேர்த்து, தாமப்பா குழித்தயில மிறக்கிக்கொண்டு-தன்
தான பூரணமுங் கூடச்சேர்த்து காமப்பால் விட்டாட்டி நவிலில்லைக்
கக்-கருணையுள்ள பிரமாதி மையுமாச்சே. 470

ஆச்சப்பா மையெடுத்துச் சிமிழில்வைத்து-அடக்கமுடன் வலையட
க்க மனதாய்ச்செய்து, மாச்சல்செயும் பயல்களுட மேனிதன்னில்-வாஞ்
சகமாய்த் தடவிவிட மருட்டித்தானும், பேச்சப்பா பேசாமல் பிணம்
போல் நிற்பான்-பிலமான வெறிபிடித்துப் பேய்போலாவான், மாச்
சல்செய்து நிராம லுன்னிடத்தில் சொன்னால்-மார்க்கமுடன் தயவினி
னால் துடைத்துப்போடே. 471

துடைத்தவுடன் மருள்நீங்கிப் பேசுவான்கேள்-சகமாகப் பேசியவ
னிருப்பான்கேளு, மடத்தனமாய்க் கருவெனியிற் சொன்னதலையா-மகத்
தான குற்றம்வரு மனதைக்காரு, அடைத்துவைத்த பொருள்களெல்
லாம் மிதனிற் சொன்னேன்-ஆயிரத்து இருநூறு சூத்திரந்தானப்பா, இ
டத்தில்வெகு கருவறிந்து இடத்தில்பாரு-இன்பமுள்ள நூல்தன்னைப்
பதனம்பண்ணே. 472

அணுமாதிசித்து.

பண்ணப்பா பிரமாதி சித்துச்சொன்னேன்-பகரவொணு அணுமாதி
சித்துகேளு, விண்ணிறைந்த பூரணமே பலத்தைவாங்கி-விபரமுள
காரோட்டில் வைத்துமைந்தா, இன்னமுள நவிநேசம் கூடச்சேர்த்து-
செங்கதிரோன் முன்னிலையாய் தயிலம்வாங்கி, சுவ்வயமாய் ஜுங்கோ
லத் தயிலம்வாங்கி நல்லதொரு பீங்கானில் பதனம்பண்ணே. 473

பதனமுள்ள தயிலமதில் விபரங்கேளு-பாங்கான சாரதனில் விட்டு
லைமந்தா, மதனமுள்ள பாராசவேகரிங்கையத்தாலும்-மார்க்கமுடன் தா
லுரைத்துச் சிமிழில்வைத்து, கதனமுடன் வழிபாதை தனிலிருக்கும்-
வஸ்துவெனும் பிள்ளையார் நெற்றிதன்னில் சதமாகத் திலதமிட்டுப்
பார்த்தாயானால்-சத்திவெனுங் கணபதிதான் பெரிதாம்பாரே. 474

பார்த்ததொரு கணபதியைப் பார்த்தோரெல்லாம்-பண்பாகப் பெரி
தாக இருக்குதேது. சேர்ந்திருந்த பிள்ளையா ரல்லகாணும் - நிச்சயமா
யிதுவேறே யார்தான்வைத்தார், மாற்றுதற்கு இவிடத்தில் மனிதருண்
டோ-மகத்தான பெரிதாக இருக்குதப்பா, வீற்றிருக்கும் பிள்ளையார்
மகத்துவமுண்டு-வேண்டுவா ரனைவோரும் வேண்டுவாரே. 475

வேண்டிமிகப் பணிந்துபொங்க லிடும்போதையா-வேதியனுங் குருக்
கள்வந்து அபிஷேகம்பண்ணி, தீண்டியே வஸ்திரத்தால் துடைக்கும்
போது-சிலசிலா பழையபடி ரூபங்காணும். ஆண்டவனுர் செயலிதுதான்
பலருக்பாரு-அணுவாகு மதின்பிறகு மேருவாகும், பூண்டதொரு மனித
ரெல்லா மதிசயித்துப்-போக்குவரத் தாயிருப்பர் புதுமைதானே. 476

விதூர்திசித்து.

காணப்பா அணுமாதிசித்துச்சொன்னேன்-கல்லான விதூர்தியின்
சித்துசொல்வேன், பூணப்பா வைச்சாரங் கல்லுப்போடு-பொய்யின்ற
பூநீறங் கருவுங்கூட்டி, தேனப்பா கல்வத்தில் விட்டுஆட்ட-இலந்தநிற
மெழுகாகுஞ் சிமிழில்வைத்து, பேணப்பா அதனையே பதனம்பண்ணிப்-
பிடாரியெனுந் துர்க்கையுட கோவில்செல்லே. 477

செல்லப்பா கோவிலுக்குத் துர்க்கைதானுந்-தீர்க்கமுள்ள வடிவுரு
வாய்ப் பார்த்துநீயும், கல்லப்பா ஒருசிலையின் கண்ணிலேதான்-கனமான
மையெடுத்துத் தடவிப்போடு, மல்லப்பா பிடித்ததுபோ லமையுங்கல்
லில்-மண்டிநின்ற வண்ணெய்யது ஒன்றாய்ச்சேர்ந்து, புல்லப்பா பனிநீர்
போல் வீழும்பாரு-போக்கறியா துச்சனுங்கண் டேதுசொல்வார். 478

வானவர்கள் போற்றுமயேஸ் வரிக்குத்தானும்-வரிவிழியின் கண்ணு
லே நீர்களோடி, மானமுள மார்புமடி கொள்ளாதோடி-வடிந்தசல மெ
ன்சொல்வே னையாவென்று, கோனுன ராஜனிடஞ் சொல்வானப்பா-
கோலமுள்ள ராஜனங்கே வருவான்பாரு, தேனுன பானமுடன் மதுக்
கள்வைத்துச்-சிறப்புமிகத் தானடத்திக் கொள்வான்பாரே. 479

பாராளும் ராசனுந்தா னிருக்கும்போது-பக்குவமாய் ஜெகஜாலம்
பண்ணுபண்ணு, சீராகக் கருவித்தை யாடும்போது-சீக்கிரத்தில் மான்
மயத்தின் மையைநீயுங், கூறாகப் போட்டவுடன் பெண்ரூபமாகுங்-குண
மாகக் கண்டவர்க ளதிசயமாய்ப் பார்ப்பார், மாறாத மறைப்புமையை
யதின்மேல்போடு-மாயமாய்ப்போனவுடன் மயங்கிச்சொல்வான். 480

சொல்லுவான் தேவியுட சித்துவொன்று-தோணவே சிறப்புமிக
நடத்திவைப்பான், கல்லதொரு சித்துகளி லனர்தமுண்டு-நாடகத்தி
லாடுகிற பொருளிதாகும், விள்ளாதே பொருள்களெல்லாஞ் சொன்னே
னையா-வேதாந்தப் பதியில்மனம் நிறுத்தியாடு, புல்லர்தொழும் விகுர்தியின்
சித்துசொன்னேன்-புகழ்பெரிய சித்திரத்தின் சித்துகேனே. 481

சிந்தாமணி.

சேளப்பா சந்தனத்தின் மாத்திரமேலே-சிறுமேலாய் வாழ்கிறதோர்
சிகுக்குவெள்ளல், கேளப்பா சிணைப்பார்த்துப் பிடித்துவந்து-கல்லிலேதாரு
கருவிழுந் பித்துவாங்கி, ஆளப்பா ரெண்டுங் கெண்ணெய்சேர்த்து-சுரு
க்கான ரவியில்வைத்த பெருகாய்சிற்கும், காளப்பா பூரணமு பெருகுஞ்
சேர்க்க-வளமையுள்ள கறுப்பாகி மையாய்ப்போமே. 482

மையான மையெடுத்துச் சிமிழில்வைத்து-மகேறண்மகனிராயந் தொ
ழுகிறைற்றி வணக்கமாக, கையான தடவிரவில் மையெடுத்துக்-கருவீனி
திற்றி-மேனடையென வுப்பரிகை வேகேவின்று, தூபாவே கண்டவுரி சய
ங்கள்தன்னை-அன்பாகச் சொல்லுமென்று கேளுங்கோ.. 483

கேட்கையிலே ரிஷபமதில் ஈஸ்வரனும்வாரார்-கிருபையுடன் மயில்
மீதில் கந்தர்வாரார், வாழ்க்கையுள்ள செருடன்மேல் விஷ்ணுவாரார்!-
வரிசையுள்ள கணபதியும் வாரார்வாரார், பாக்கியசப் பமான ஜனம்
என்றாளும்-பக்திபத்தி யாய்வருகு தென்றுசொல்வான், மார்க்கமுடன்
கண்கசக்கிப் பார்க்கப்பார்க்க - மகத்தான அநுசயங்கள் சொல்லுவானே.

வாவென்ற அமுதத்தால் கண்ணுடைத்து - மார்க்கமுடன் பாருநீ
யென்றுசொல்லி, ஊவென்ற கண்டகறு வொன்றுமில்லை - உத்தமனே
கண்கலக்க மானதப்பா, தேவென்ற சித்திரத்தின் சித்துசொன்னேன்-
தெளிவான மனதோர்க்குச் சித்தியாகும், மாவென்ற மனமுடையா
சதித்துபாரு - மகத்தான சிவசிவயின் சித்துகேளே. 485

சிவந்திசித்து.

கேளப்பா தவரிமான் செவியிலேதான் - திருபையுடன் கனிபோலே
திரண்டிருக்குருக்க, ஆளப்பா நம்மலையின் சார்பிலுண்டு - கன்மையுட
னஞ்செடுத்து காதஞ்சேர்த்து, கோளப்பா வாரமல் ரவியில்வைக்க -
கூர்மையுட னுருபெரண்டு மையாய்சிற்கும், வாளப்பா ஐங்கோலத் தயி
லஞ்சேர்த்து - வரிசையுடன் மத்தித்துச் சிமிழில்வையே. 486

வைத்ததொரு மையெடுத்துத் தியானஞ்செய்து - வளமையுட ஈஸ்வ
ரனின் கோவில்வாசல், வைத்ததொரு படிதனி லெங்குத்தேய்த்து-தய
வாக அதனருகே யிருந்துகொள்ளு, உற்றகல் வரனைச்சே விக்கவல்ல -
உலகிலுவ்வோர் படிமிதித் துள்ளேசெல்வார், வைத்ததொரு மைகாவிற்
பட்டபோது - கனலெழும்பிக் கண்மயக்க மாகுத்தானே. 487

தாவென்ற கண்மயக்க மாகியுள்ளே - தான்சென்று பார்த்தவிட
மொங்குர்தானும், தேவென்ற ஈஸ்வரன்போற் கண்ணில்தோற்றுஞ் சிவ
சிவா வென்றுசொல்லி சேவிப்பார்கள், ஊவென்ற குருக்கள்வந்து யிங்
கேவாரும் - உருவான ஈலயிருக்கு தென்றுசொல்வான், வாவென்ற
வடிவாதவிங்கர்தானும்-வைத்ததிங்கே பாவமவே சொல்வாரன்பாரே.

சொல்லெனவே யுங்களுக்குப் பயித்தியமோவென்பான் சுனைகெட்
ட குருக்களைநீ சொல்லல் பயித்தியம், இல்லடா வென்றெனவே யிருக்
குஞ்சண்டை நிமைக்குறான்னே மடிபிடிப்பாய் வெளிவருவார்கள்,
கல்லான படிதனைநீ ரால்துடைத்துக் கடக்கப்போய் சென்றவர்கள்
கோயில்வருவார்கள் உல்லான கண்மயக்கந் தீர்ந்துநின்ற உருவான யீஸ்
வரனைச் சேவிப்பாரே. 489

அருணசிந்து.

பாரப்பா சிவசிவயின் சித்துச்சொன்னேன் பண்பான அருணசித்து
பகரக்கேளு, காரப்பா அரவினுட கஞ்சபித்துங் கருவாக மத்தித்து ரவி
யில்வைத்து, தீரப்பா ரெண்டுத்து நாளைக்குள்ளே சிவசிவா வென்
னசொல்வேன் கருவாய்சிற்கும், ஆரப்பா அறிவார்கள் ஐங்கோலத்தால்
அழுந்துமிக மத்திக்க மையாய்ப்போமே. 490

மையான அரவுமையின் சித்துச்சொல்ல வையகத்தி லொருவருண்
டோ மைந்தாகேளு, பொய்யான மானிடர்க்கு விஷங்கள்தீண்டி போர
டித் திரியாமல் மயானஞ்செல்வார், கையாலேமையெடுத் தடக்கமய
ணிக் காத்திருக்கும் ஜனங்களை அடக்கச்சொல்லி, மெய்யான மையெ
டுத்துக் கண்ணில்தீற்றி விசையாகத் தலையிலொரு குட்டுப்போடே 491

போட்டவுடன் விஷமிறங்கி யெழும்பிநிற்பான் புதுமைவெகு
புதுமையென்று போற்றுவார்கள், தேட்டமுட னுன்தயபதங்
காக்கவென்று திசையிலுள்ள மானிடர்கள் தேடிக்காண்பார், நாட்ட
முடன் மாற்றமென்ற மையைப்போட்டால் சற்குருவைக் காணமல் தேடு
வார்கள், தாட்டிகமாய் மனிதனல்ல சித்தனென்பார் சற்குருவே யெ
ன்றுசொல்லித் தயங்குவாரே. 492

பருவிசிர்பசித்து.

தயங்காம லருணசித்து விபரஞ்சொன்னேன் தயவான பரிதிவீம்
பச் சித்துகேளு, மயங்காமல் சேர்வாளந் தயிலஞ்செய்து மைந்தனே
பீங்கானிற் பதனம்பண்ணி, தயங்காம லுருத்துமாச் செய்துகொண்டு
தன்மையுள்ள மாவதனில் தயிலஞ்சேர்த்து, முயங்காம லைங்கோலச்
கருவுஞ்சேர்த்து மூர்க்கமுடன் பிசைந்துருட்டிப் பதனம்பண்ணே. 493

பண்ணியதோர் மாவதனிற் சுடுபோலே பார்மீதில் கோய்களுக்
குப் பகர்ந்தாயானால், உன்னியதோர் கோய்தீரும் வகையைக்கேளு ஓடி
வகாத குன்மமொடு மேகாதாங்கள், சென்னியிலே பற்றுகின்ற குலேரோ
கம் செவியடைப்பான் மூக்கடைப்பான் இரண்டவாய்வு, குன்னியதோர்
குணமெல்லாங் குடிகெட்டோடும் குணமான மாவினிட போக்குத்தானே

மதிருபசித்து.

தாமென்ற பருதிவிம்பச் சித்துச்சொன்னேன் தயவான மதிருபச்
சித்துகேளு, ஓமென்ற ஓமத்து மூலமப்பா உருமையுடன் சொரணவ
ந்து மண்டமாக்கி, காமென்ற பாண்டமதி லிட்டுமைந்தா கன்மையுட
ன் சவுக்காரங் கூடச்சேர்த்து, ஆமென்று செயித்துமே குழித்தயிலம் 495
வாங்கி அன்பான மேருதனில் பதனம்பண்ணே.

பன்னரியதோர் தயிலமதில் சேரும்வகைகேள் பாங்கான அரிதா ரங்கெந்தியோடு, உன்னியதோர் பாஷாணம் கெவுரிதானும் உரிமை யுள்ள சரக்கைத்தான் தயிலத்தாலே, கன்னிகா மகேஸ்வரிக்குப் பூசைப ண்ணிக் கல்வமதி லாட்டிநன்றாய் வழித்துக்கொண்டு. புன்னியனே மு ன்செய்த தயிலத்தோடே புதுமையுட னரைத்ததனைக் கூடச்சேரே.

சேர்த்ததன்றாய் ஐங்கோலத் தயிலஞ்சேர்த்து திறமான பீங்கான் தான் தாழ்பூர்க்கே, போற்றியென்றாய் சேர்த்தாலி முகத்திலிட்டைக்க பூர ணத்தின் திருவையிறாற் தயிலந்தொட்டு, பார்த்துமிக முடியாது ஐயா கேளு பார்தனிலே மனிதருக்குக் கொடுக்கும்போதே, கார்த்துமிகக் கண்ணிலிட்டுப் பார்க்கும்போது கயிலாசமிதோவெனவே கருதுவானே.

வாவென்றநாவில்விட்டுப் பார்க்கச்சொல்லு மதிகோடி அவன்தன் னில் மகிழ்ந்தானும், தேவென்ற லாடமதில் போட்டுப்பாரு சிவ சிவா வென்னசொல்வேன் மன்றனும்விண்ணும், கோவென்ற குருவரு ளால் தூலதாரேன் குருவான பாத்திரமுட லிந்தோதானும், ஏவெ ன்று பேசமடா பேய்பூதங்கள் என்னசொல்வேன் மதியினுட இயல்பு தானே. 498

சருவதுலசித்து.

தானவனு மின்னமொரு சித்துகேளு தயவான மதிருபச் சித்து சொன்னேன், கோனருளால் சருவருலச் சித்துகேளு குருவான புல த்தியனே தேவதேவா, மானுன ஜூம்த்து மருளாமொன்று வகையான கோரக்கர் மூலியொன்று, தேறுன அண்டமொன்று நிலவுப்பொன்று சிவசிவா சிவனார்தம் வேம்புகூட்டே. 499

கூட்டிவா யைந்துமோ ரிடையாய்த்தானும் கூர்மையுடன் கண்ட மதாய் சுருக்கிக்கொண்டு, காட்டிவாய் பாண்டமதி லிட்டுநன்றாய் நன்மை யுடன் குழித்தயிலம் நன்றாய்வாங்கி, தேட்டமுடன் சாதிக்காய் சாதிப் பத்திரி திடமான மதனப்பூ கெந்தகந்தான், தாட்டியாய்ப் பொடித்து நல்ல தயிலத்தூட்டி தயங்காமல் ரவிமுகத்தில் வைத்துப்போற்றே. 500

போற்றுவது பீங்கானில் தானிதன்னில் புதுமையுடன் வைத்து நல்ல குருவைப்போற்றி, சாற்றுவது பூரணத்தைத் தியானம்பண்ணித் தயவாகக் குன்றிஎடை எடுத்துக்கொண்டு, பூட்டுவாய் தான்திறந்து பதி யைப்போற்றி பூரணத்தை நோக்கிக் கொண்டாயானல், மாற்றமுள்ள வுருப்பேதம் வகையாய்த் தோற்றும் மாநிலத்தில் வெகுபுதுமை மனதிற் கானே. 501

மோகினிசித்து.

காணவே சருவருல சித்துச்சொன்னேன் கருணைபெறு மோகினி யின் சித்துகேளு, பேணவே ஆவாரை சமூலங்கொண்டு பிரியமுட னுலர்த்தியது கண்டமாக்கி, தோணவே பாண்டமதி லிட்டுநல்ல சருக் கான சாரமுடன் சாரம்போட்டு, ஊணவே கல்லுப்புச் சத்துப்போடு உடன்சேர்த்துக் குழித்தயிலம் வாங்குவாயே. 502

வாங்கினதோர் ஐங்கோலத் தயிலஞ்சேர்த்து மைந்தனே பீங்கான் தன் பரணிதன்னில், பாங்கான புழுகுடனே ரசனைசேர்த்துப் பதிவான தயிலமதில் சேர்த்துக்கொண்டு, நீங்கிலாக் குருபதத்தைத் தொழுது போற்றிச் சிவசிவா ரவிமுகத்தில் வைத்துப்பாரு, ஆங்கவனே தயிலமது இறுகிநல்ல அரகரா வாசமென்ன சொல்லப்போமே. 503

வாசமுள்ள மையெடுத்துத் தியானஞ்செய்து மைந்தனே லலாடமதில் இலதம்போட்டு, நேசமுள்ள ரணக்களத்தில் போனாயானால் நின்றவர்க ளெல்லோரும் குருவேயென்று, பாதமுடன் வணங்கிநல்ல வணக்கஞ் செய்து பருவமுடன் புத்தியுடன்தான் கேட்பாரையா, தோஷமுள்ள பகை யுருமே மோகஞ்செய்வார் துடியான சத்துருவும் வசியமாமே. 504

விநோதமயச்சித்து.

ஆமப்பா மோகினியாஞ் சித்துச்சொன்னேன் அன்பில்லா விநோத மயச்சித்துகேளு, நாமப்பா சொல்லுகிறேன் குதிரைக்குளம்பு நன் றாக எடுத்துவந்து அடியுஞ்சேர்த்து, தாமப்பா பாண்டமதில் குழித்தயி லம் வாங்கித் தயவான பீங்கானில் பதனம்பண்ணி, வாமப்பா ஐங்கோ லங் கொஞ்சம்விட்டு மைந்தனே ரவிமுகத்தில் வைத்துப்பாரே. 505

பாரப்பா தயிலமது மையோலாகும் பக்குவமாய்த் தயிலமதைப் பத னம்பண்ணி, ஆரப்பா அறிவார்கள் மையைத்தொட்டு அரகரா லலாடத் தில் போட்டாயானால், காமப்பால் விரகத்தில் மருவும்மின்மான் கசப் பாகி மனைவிரும்பக் காணுங்காணும், சேரப்பா மையினுட வீரந்தன்னை ஜெகத்தோர்க்குச் சொல்லாதே தெளிந்துகாணே. 506

விதூர்தாசச்சித்து.

காணவே விநோதமயச் சித்துச்சொன்னேன் கருவான விதூர்தாசச் சித்துக்கேளு பேணவே சிவன்வேம்பு சமூலங்கொண்டு பிதழவே நோக்கி யதில் வகையைச் சொல்வேன், தோணவே அண்டமொன்று பிண்டங் கூட்டிச் சருக்காகப் பாண்டமதி லிட்டுக்கொண்டு, நாணவே குழித்தயி லம் வாங்குவாய்கு நன்மையுள்ள தயிலமதில் வகையைக்கேளே. 507

வகையென்ன கற்பூரச் சுன்னம்போடு மத்தித்து ரவிமுகத்தில் வை த்துப்போற்றி, திகையாதே தயில்மது காத்தில்தீற்றி செப்பக்கேள் தின்பண்டமெல்லாந்தின்க, நகையாதே தின்னதெல்லா மினிக்கும் பாரு நன்மையுள்ள சலங்களெல்லா மமுதமாகும், பகையான பகை களெல்லாம் நன்மையாகும் பக்குவமா யிக்கருவைப் பகரொண்ணுதே.

காருபச்சித்து.

ஒன்றுன விதூர்தாசச் சித்துசொன்னேன் உத்தமனே காருபச் சித்துகேளு, தன்னுன கருநெல்லிப் பட்டைவாங்கிக் கருவான ஆவா ரைப் பட்டைகூட்டி, விண்ணுன அடிமுடியுங் கூடச்சேர்த்து விசையா கப் பாண்டமதி லிட்டுக்கொண்டு, பண்ணுன குழித்தயிலம் பதமாய் வாங்கிப் பக்குவமாய்ப் பீங்கானில் பதனம்பண்ணே. 508

பதனமுள்ள தயிலமதில் வகையைக்கேளு பக்குவமாய்ப் பழுருடனே ரசனைகூட்டி, விதனமில்லா தயிலமதை காலில்நீற்றி வேண்டியதோர் பதார்த்தமெல்லாந் தின்றாயானால், அதனமாய்ப் புளிப்பாரு மப்பாசொன்னேன் அதிகஇளிப் பாலாவும் புளிப்பாய்ப்போகும், இதமான தயிலமப்பா பதனம்பண்ணி இந்திரசா லத்தொழிலே யியம்பிடாயே. 510

அன்புநிலைச்சித்து.

இயம்பியே சாரூபச் சித்துசொன்னேன் இன்பமுள்ள அன்புநிலைச் சித்துகேளு, வயம்பியதோர் கஞ்சாவின் வித்துவாங்கி நன்றான மதனப்பூ காலுக்கொன்று, செயம்பெறவே யூத்திறுட வித்துசேராய் செப்புகிறேன் சாதிக்காய் பத்துக்கொன்று, மயும்பெறவே அண்டம்ரண்டு பிண்டம்ஒன்று மகத்தான கர்ப்பூரம் பத்துக்கொன்றே. 511

ஒன்றாகக் கூட்டியதோர் சரக்குக்கெல்லாம் உடன்சேரு கருவாழின் பட்டைதன்னை, நன்றான பாண்டமதி லிட்டெரிக்காய் நாயகியைத் தொழுதுருழித் தயிலம்வாங்கி, குன்றாத ஐங்கோலத் தயிலம்சேராய் குப்பிதனிலேயடைத்துப் பதனம்பண்ணி, மன்றான் திவ்லோக சபையில் நின்று மனிதருட செயலறிந்து தயிலங்கொள்ளே. 512

சொன்னவாறுத் துள்ளாக அண்டங்காணும் குறிப்பான அண்டமதிலன்பு நிற்கும், வின்னறுத்துக் குவமையில்லை அண்டகூறு வேதாந்தவேதமடா விமலன்காணென், சொல்லுகிற சொற்களெல்லாம் வேதமப்பா துன்பமற்ற புலத்தியனே சொல்லக்கேளு, நல்லுறவா யிந்நூல்பன்னிரண்டூறு நன்மையுடன் பார்த்தவர்க் கெல்லாஞ்சித்தே. 513

விசயபரச்சித்து.

சித்தான அன்புநிலை சித்துச்சொன்னேன் சிவசிவா விசையபரச் சித்துகேளு, முத்தான ஐங்கோலத் தயிலம்வாங்கி மூதண்ட பூரணமுங் கூடச்சேர்த்து, பித்தான பிளாருவித்துத் தயிலங்கூட்டி விசையான ரவிமுகத்தில் வைத்துப்போற்றி, பத்தான தயிலமதைப் பதனம்பண்ணு பரமான தயிலத்தின் வகையைக்கேளே. 514

கேளப்பா தயிலமதை விரலில்தொட்டுக் கீழ்ருபையுடனைதத்தேய்த்து முகர்ந்துபாரு, வேளப்பா எரித்தெற்றிச் சுடரேதோன்றும் விறகுடனே கடுகளவு கொண்டாயானால், தோளப்பா ஒன்றுமில்லை வுருவுகாணார் கூர்மையுடன் பார்ப்பவர்க்குத் தீயம்போலாம், ஆளப்பா மறுக்கோடி காலில்வீழ்ந்து அன்பாகக் கருக்கேட்பார் சொல்லிடாதே. 515

தேடினே னென்றசொல்லைக் கேட்டபோதே திரும்பவனும் பணித்துமிக ஐயாவென்று, காடியேபொருள்கோடி யீய்ந்தாலல்ல நன்மையுள்ள நூல்குறையைத் தீருமென்பான், வாடியே சொன்னதினால் நூலின்மார்க்கம மைந்தனே யெடுத்துரைத்து மனக்குறையைத்தீரு, பாலகர்போல் மயதானால் குறைதீர்க்கவேண்டாம் பானமென்ன அஞ்சுகுவம் பகுத்தறியும்பாரே. 516

பாரப்பா மந்திரித்து குணமறிந்துபேசி சூத்திரந்தானறிந்து சவாருண்டோ; ஆரப்பா கோடியிலே யொருவனுண்டு அவன்மனதிற் கவடறிந்து கருவறிந்துகொண்டு, சேரப்பா அச்சீஷ னினைத்தமானால் தேட்டமென்ன எவ்விடம பொருள்தான் சிக்கும்; கோரப்பா வெகுகோடி சித்துதானுங் கொண்டாடி யவன்குருவாய்க் குறித்துக்கொள்ளே. 517

குருவென்ன அன்னமது கொடுப்போனுசான் குணமான தந்தைதாயவனேயாகும், உருவான குலதெய்வ மவனேயாகும் உருவொன்றுத் தோற்றுத பரமேயாகும், திருவான லட்சுமியு மவனேயாகுந் தேட்டமுள்ள பலருசியு மவனேயாகும், தருவான தருக்கமெல்லா மவனேயாகுஞ் சத்தாகோடி மந்திரமு மவன்தான்பாரே. 518

செயரூபச்சித்து.

பாரப்பா விசையபரச் சித்துசொன்னேன் பாங்கான செயரூபச் சித்துகேளு, ஆரப்பா அறிவார்கள் அண்டங்காக்கை அன்பாக அதினுடைய முட்டைதானும், நேரப்பா அமுதமுள்ள பிலத்திற்றானும் நீமகனே இலதமிட்டுப் பார்த்தாயானால், காரப்பா கருநிறம்போல் முட்டைதோன்றுங் கருவான முட்டைதனைக் கருவாய்வாமகே. 519

வாங்கியதோர் முட்டைதனை யுடைத்துப்பாரு மகத்தான நீரப்பா என்னசொல்வேன், தாங்கியதோர் நீரெல்லாந் தயிலமப்பா தடிப்பான பீங்கானில் பதனம்பண்ணி, ஓங்கியதோ ரவிமுகத்தில் வைத்துப்பாரு ஓகோகோ தயிலமது என்னசொல்வேன், தீங்கில்லாத் தயிலமதில் கோடிவித்தை சித்துமிக ஆடினதோர் செயலைக்கேளே. 520

கேளப்பா புலத்தியனே ஐயாஐயா கெடியான தயிலமதில் வகையைக்கேளு, கோளப்பா ஒன்றுமில்லை கண்ணாடிதன்னில் குணமான ரவிமதியுங் காந்தியுண்டு, ஆளப்பா சந்திரசூரியகாந்தத்தில் அப்பனே கண்ணாடி யுண்டுவுண்டு, நாளப்பா நாலறிந்து கண்ணாடிவாங்கி நன்மையுளத் தயிலமதில் பூசிப்பாரே. 521

பாரப்பா சூரியகாந் தத்தைப்பார்த்து பலகாக நினைத்ததெலாங் கண்ணிற்றோன்றும், நேரப்பா பார்த்துவிடு சந்திரகாந்தத்தை நேர்மையுள்ள சிவதலங்கள் கண்ணிறகாணும், காரப்பா வேண்டுகண்ணாடிக்குள்ளே காரணமாங் கோடிவித்தை யதனிற்காணும், கூரப்பா வித்தைஎன்னவென்றுகேட்டால் கூர்மையுள்ள புலத்தியனே இன்னங்கேளே. 522

கேளப்பா கூடாரமொன்றுபோட்டு கெடியான ரவிகாந்த மதனுள் வைத்து, கோளப்பா வாராமல் திரையொன்றிட்டு கூட்டமதில் வந்துநின்று கூடவென்று, ஆளப்பா இதுக்குள்ளே யீஸ்வரனைப்பாரு அன்பான தீபமுடன் சோடசமும்பாரு, நாலப்பா திரைவாங்கி யுள்ளேபாரு கொடிக்குமுன்னே சாம்பசிவன் தெரிசனையேகாணும். 523

காணுமடா நினைத்தவண்ணமெல்லாங்காணும் சித்தமின்றி ஜனக்களதி சயமாய்ப்பார்ப்பார், தோணுமடா வெருகோடி சித்ததாளுர்தோன்றாது தோணுமடா என்னசொல்வேன், பேணிவாய் நிரைபோட்டு மைந்தாகேளு பிரியமுடன் ரவிகாந்த மப்பால்வைத்து, ஊறுவாய் மதிகாந்தர் தன்னைவைத்து உத்தமனே நிசைசேக்கிப் பார்க்கச்சொல்லே. 524

சொன்னவுடனனைவோரும் பார்ப்பாரப்பா சருநிமுனை பார்த்ததுவுங் கருப்போலாகும், மன்னயமாய் நின்றவர்க ளெல்லோருமப்பா ரகைத்திடுவா ரதிசயத்தைக் கண்டுகண்டு, உண்மையின்னஞ் சொல்றுகிறே னிந்திரசாலம் உருமையுள்ள புலத்தியனே நன்றாய்க்கேளு, தன்னையென்ற பேரெடுத்தா லெல்லாஞ்சித்து தயவிலாச் சிவுவைக் கன்றுதன்னே.
525

தன்னாமல் செயருபச் சித்துசொன்னேன் தயவான மதனகேளி சித்துகேளு, வின்னாமல் முன்சொன்ன அண்டங்காக்கை விசவான முட்டையுட தயிலந்தன்னில், கல்லான ரசமதனில் சேர்த்துப்பாரு கண்மையுள்ள தயிலரச மொன்றாய்ப்போகும், சொல்லாமல் முன்சொன்ன ரவிகாந்தத்தில் சருக்கமுடன் தடவிநன்றாய்ப் பாருபாரே 526

நன்றாகப் பார்க்கையிலே புருக்கன்பேதம் களிமுள்ள மலைபோலே தோன்றுமப்பா, குன்றாத அணுக்களெல்லா மேருபோலே குறையாமல் தோணுமடா குறியாய்ப்பாரு, அண்டர்தொழும் ரசஞ்சேரத் தயிலந் தன்னை அணுவளவு காவதனி லடக்கம்பண்ணி பெண்டானமின்மினிமான் உறவேயாடிப் பிரியமுட ஞுயிரமே மருவலாமே. 527

மருவினால் விந்தறயுர் தம்பனமேயாகும் மகத்தான தம்பனத்தானெழுவென்றால், ஒரியான புனியிலது வளைகொண்டால் கொப்பவிக்குங் காமகல மென்னசொல்வேன், தருவான தருக்கோடி யித்திடாதுர் தம்பனத்தின் புதுமையைநீ சாற்றவேண்டாம், திருவான மதன்கேளிச் சித்துசொன்னேன் சிவசிவா தம்பிவனச் சித்துகேளே. 528

தம்பிவனச்சித்து.

சித்தென்ன கருவிடையஞ் சொல்லப்போமோ செயமான ரசஞ்சேர்ந்தயிலத்தன்னை, வித்தென்ன அரிதாரம் லிங்கம்ரெண்டும் வேண்டியே தயிலத்தால் நன்றாயாட்டி, பத்தென்ன மதிகாந்தர் தன்னில் தேய்த்து பக்குவமாய்க் கண்ணாடி பார்க்கும்போது, கொத்தான ஆனைபந்தி பர்தியாக கோடான கோடியது தோற்றும்பாரே. 529

பரிநதலச்சித்து.

பாரப்பா தம்பிவனச் சித்துசொன்னேன் பாங்கான பரிகுலச் சித்துகேளு, சேரப்பா ரசஞ்சேர்ந்த தயிலந்தன்னில் நினைவாக வீரமுடன் பூரஞ்சேர்த்து, காரப்பா கல்வத்தில் நன்றாயாட்டி கனக்கவே ரவிகாந்தர் தன்னிற்பூசி, சேரப்பா மறுபுரத்தில் முலைப்பால்பூசி சிறப்பாக நீபார்க்கத் தோணுங்கேளே.
530.

கேளப்பா கண்ணாடி பார்க்கும்போது கெம்பீர மானஅரி அனந்தங்கோடி, கோளப்பா வாராமல் கண்ணிற்காணும் குறியாகப் பார்க்கவெகு சித்துண்டாகும், நாளப்பா நாழிகைக்கு ளைக்குஞ்சித்து நன்மையுடனுடவென்று லின்னஞ்சேளு, நீளப்பா தன்னிலொரு சித்துகேளு நிச்சயமாய் ரசஞ்சேர்ந்த தயிலம்வாஙகே. 531

நரிபரியாஞ்சித்து.

வாங்காமல் நரிபரியாஞ் சித்துசொல்வேன் வணக்கமுடன் வாங்கினதோர் தயிலந்தன்னில், திங்கிலாப் புழுகொடுசவ் வாதுசேர்த்து கெவியவா மத்தித்து ரவிகண்ணாடி, பாங்காக பரிநரியைப் பாருபாருபதிக்கிறதோர் குதிரையைப்போல் கண்ணில்காணும், வங்காம வின்னமொரு சித்துச்சொல்லுவேன் என்மகனே வகாரமாய்ச் சித்துதானே. 532

வகாரமயச்சித்து.

சித்தென்ன ரசஞ்சேர்ந்த தயிலம்வாங்கிச் செம்மையுள்ள லிங்கமதை யாட்டிக்கொண்டு. முத்தான மதிகாந்தர் தன்னில்சேர்த்து மூர்க்கமுள்ள சமுத்திரத்தைப் பார்த்தாயானால், வித்தான மச்சங்கள் விதவிதமாய்த் தோற்றும் வெகுதூரம் சமுத்திரந்தான் விரிவாய்த்தோன்றும், பத்தாசை யாகநீ பார்த்தாயானால் பலகோடி சிவசெக்தைக் காணலாமே.

காணலாங் கண்கொள்ளாக் காட்சியெல்லாங் கருவறியா மானிடர்க்கு கருத்தங்கேது, தோண்வே சற்குருவை யறிந்தாயானால் தொல்லுலகி லவன்சுத்தயோகியாகும், பேணவா மிச்சடலும் பிலத்துப்போகும் பிலத்தபுத்தி யறிவினால் பேணிப்பாரு, பூணலாஞ் செகசால மின்னங்கேளு புத்தியுள்ள புலத்தியனே பொறுமையோனே. 534

சாத்துவிதச்சித்து.

பொறுமையுள்ள புலத்தியனே ஐயாகேளு புத்தியுள்ள வகாரமயச் சித்துசொன்னேன், வறுமையெல்லாந் தான்கற்றுஞ் சாத்விதச்சித்து வகையறியச் சொல்லுகிறேன் மைந்தாகேளு, கருமையுள்ள கரும்பூனை உச்சிவெள்ளை கண்கள்ரெண்டும் பச்சையடா மெத்தவுண்டு, உரிசையுடன் கொண்டுவந்து பித்துவாங்கி உள்ளதெல்லாந் தயிலமதாய் வடித்துக்கொள்ளே. 535

கொண்டதொரு தயிலமதில் பித்துச்சேர்க்கக் கூர்மையுடன் சிவந்துவெகுப் பச்சையாகும், விண்டதொரு தயிலமதைப் பரணிதன்னில் வைகுதாக யோகமதாய்ப் பதனம்பண்ணி, அண்டர்தொழு மையதனைத் தண்டுவால்தொட்டு அனலெழும்பத் தேய்த்துநல்ல தலைபூவாங்கி, ரத்தமதுண்டாய்க் கசக்கிநீ பிழிந்தாயானால் துலையாத சலமெல்லாம் 536
மே.

தாம்பரத்தின்சித்து.

ஆமப்பா சாத்துவிதச் சித்துசொன்னேன் அருள்பெருகுந் தாம்பிரத்தின் சித்துகேளு, நாமப்பா சொல்லுகிறேன் மாதியந்தம் நடுவணையாத் தயிலமதை யிறக்கிக்கொண்டு, தாமப்பா வீரனைத்தான் தயலத்தாலே தானரைத்து தயிலமதைக் குழப்பிக்கொண்டு, போமப்பா ரவியில்லைக்க வீரனுடன்சிவன் புதுமையதாய் தயிலமது சிவந்துபோமே. 537

வெந்ததொரு தயிலமதைப் பதனம்பண்ணிச் சிவசிவா அரிதநிறத் தயிலமூட்டி, வெந்ததொரு சீலையிலே தயிலமூட்டித் தீபமதுதான் பொருத்தி விளக்கிற்போட்டு, வெந்ததொரு தாம்பிரத்தின் கிண்ணத் தன்னே திம்மவைத்துத் தாளுகத் தீபமேற்றி, பசுந்தவிழ்த் தண்ணீரில் அமைத்துப்பாரு பார்க்கையிலே தாம்பிற மதிசுந்தரனே. 538

தானப்பா புளித்தசலர் தன்னிற்போட்டால் தப்பாமல் தாம்பிரம் தூயா விருக்குமப்பா, வீணப்பா அல்லவிது இந்தவித்தை வேந்தரெனும் ராசரிடம் விளையாட்டாகும், சோனப்பா குருவருளால் விளைந்த வித்தை குணமான புலத்தியனே கூர்ந்துபாரு, தேனப்பா தவசகளை விட்டிடாதே பேணிப்பார் மித்துவித்தை யனந்தமாயே. 539

ஜலபேதிசித்து.

ஆமப்பா தாம்பிரத்தின் சித்துசொன்னேன் அன்பான ஜலபேதி சித்துகேளு, காமப்பா சொல்லுகிறேன் சாரந்தன்னில் கல்லசுன்னத் தனில்விட்டுப் பனியில்வைக்க, தாமப்பா சொல்லுகிறேன் சலத்தாலே கரைத்துக்கொண்டு கருவெடுத்து ஆதேற்குக் கருத்தைக்கேளே. 540

கருத்தென்ன செம்புகளைச் சலத்திலுள்ளே காசினியோர் தானறிய தோய்த்துக்கொண்டு, பெருத்ததொரு நெருப்பதனில் வாட்டினக்கால் பலமான செம்பதுவும் வெள்ளியாலாம், உருத்தடனே மேருதனில் அமைத்துவாட்ட உள்ளசெம்பு பொய்யாது நிசந்தான்சொன்னேன், திருத்தமுள்ள ராசரிட மாடும்வித்தை செப்பினேன் புலத்தியனே புலக்காம் பாரே. 541

பாரப்பா பன்னிரண்டு நாழிகைதானும் பன்னிரண்டு ஆயிரத்தைச் சருக்கமாகும், ஆரப்பா அறிவார்க ளிச்சருக்கர்தன்னை அறிந்தவர்கள் வெவிடா தடக்கஞ்செய்வார், தேரப்பா இந்நாலிற் சித்துப்பார்த்து தேர்க்குமன தறிவிலே திறத்தைக்கண்டு, சாரப்பா குருவினுட பாதந்தன்னில் சாரயிக நீயிரக்கிச் சித்துப்பாரே. 542

அசுவதியின்சித்து.

சித்தான சலபேதி சித்துச்சொன்னேன் சிவசிவா அசுவதியின் சித்து கேளு, பித்தான பித்தப்பா குதிரைப்பித்து பேணியே தானெடுத்து வைத்துக்கொண்டு, முத்தான பேரண்டத் தயிலஞ்சேர்த்து மூர்க்கமுள்ள அரிதாரக் குருவுஞ்சேர்த்து, வித்தார மாகவே ரவியில்வைத்தால் விதமான மைபோக்குஞ் சொன்னோர்தானே. 543

தானென்ற மையெடுத்துத் திலதம்போட்டுத் தப்பாமல் குருபதத்திற் சார்ந்துநின்றால், தேனென்ற தன்முகந்தான் குதிரைமுகமாகும் [illegible] தெளிவாகப் பார்த்தோர்க்குப் படியேயாகும், வீனென்ற வீண்பயமல அதிசயமாய்ப் பார்ப்பார் வித்தார மாகவேதான் ரவியில்நின்று, கோனென்ற அமுதத்தால் திலதந்தேய்க்கக் குதிப்புடனே தன்முகமாய்க் காணுங் காணே. 544

சிங்கமுகச்சித்து.

காணவே அசுவதியின் சித்துசொன்னேன் - கருவான சிங்கமுகச் சித்துகேளு, பேணவே சுவாயின் மண்டைவாங்கி-பிலமாகக் கருவெடுத்துத் தயிலம்பண்ணி, தேனென தயிலமதில் கடுவாய்மண்டை-[illegible] தாறுரைத்துத் திலதம்போட்டால், காணவே தன்முகந்தான் சிங்கமுகமாகும்-நலமான ஜனங்களுக்கு அதிசயமாம்பாரே. 545

ரிஷபமுகச்சித்து.

பாரப்பா சிங்கமுகச் சித்துசொன்னேன் - பாங்கான ரிஷபமுகச் சித்துகேளு, காரப்பா காட்டெருமை யார்தான் காண்பார் - கருவான கொம்மலையின் சாயிலுண்டு, தேரப்பா அம்மலையில் சென்றுசேர்ந்து-திடமாகக் காட்டெருமைப் பித்துவாங்கி, வீரப்பா செய்யாமல் ஜவ்வாதுஞ்சேர்த்து-விரும்பியே ரவிமுகத்தில் வைத்துப்போற்றே. 546

போற்றப்பா மையதனைத் திலதம்போட்டுப்-புதுமையுடன் வெளியேறி நின்றாயானால், மாற்றப்பா தன்முகந்தான் காளைமுகமாகும் - மாநிலத்தில் மானிடர்க்கு அதிசயமாய்த்தோன்றும், காற்றப்பா ரவியில் நின்று திலதம்வைத்து- கண்காண வெளியேறி நின்றாயானால், தோற்றமுள்ள தன்முகந்தான் நிசமுகமாய்த் தோணும்-கருதிமுடி வானதிந்தச் சேதிதானே. 547

சித்துமிகச்சித்து.

தானப்பா ரிஷபமுகச் சித்துசொன்னேன் - தப்பாமல் சித்துமிகச் சித்துகேளு. தேனப்பா முகமாற்ற மூன்றுசித்துந்-தெளிவான கருவெடுத்து அடக்கம்பண்ணி, வேணப்பா கூடார் தன்னிற்நின்று - விதவிதமாய்ச் சித்துகளை மாறியாடு, பூணப்பா ராசன்வெகு சந்தோஷமாகிப்-பூட்டுவான் கனகரிசை பூட்டுவானே. 548

பாம்பாச்சித்து.

வானென்ற சித்துமிகச் சித்துசொன்னேன் - வரிசையுள பாம்பாச் சித்துகேளு. கோனென்ற கரும்பூனைப் பித்தெடுத்துக்-குருவான பூரணத்தில் குழைந்துக்கொண்டு. வேனென்ற கண்ணிமையி லிட்டுப்பார்த்தால்-வெகுதூரம் பாவெளியாய் வெருவாய்த்தோன்றும், தேனென்ற மயேந்திரமாஞ் சாலவித்தை-செய்புமொழி தவறாமற் பாருபாரே. 549

பஞ்சிகாணாச்சித்து.

பார்க்கவே பாம்பாச் சித்துசொன்னேன் - பஞ்சிகாணாச்சித்தைப் பாரக்கேளு, ஆர்க்கும்வெகு அரிதான காந்தமப்பா - அதிலொரு காந்தம் [illegible] வெகு அருமையாகும், மார்க்கமதா யூசியுட காந்தம்வாங்கி - அக்காந்தம் பதனம்பண்ணி, சேர்க்கையதாய் வீடொன்று [illegible] பண்ணித்-தெரியாமல் முகட்டினிலே கட்டித்தூக்கே. 550

தூக்கியதோர் காந்தத்தின் எதிரிதாக - தப்பாமல் [illegible] பலகை செய்து, தாக்கியே யதின்மேலே யிருந்துகொண்டு - தப்பாமல் [illegible] இருப்பது இரும்பிற்பறறி, நீக்கியே தரையைவிட்டு [illegible] [illegible] நீயிருந்து சாலம்பண்ணு, பாக்கியமாய்க் கண்டவர்கள் [illegible] பம்-பலிந்தசித்த னிவனென்று மனச்சொல்வாரே. 551

உந்திசுருசித்து.

வாரான பஞ்சிகைத் சித்துசொன்னேன் - வன்மையுள்ள வுந்திசு
ருச் சித்துகேளு, சேரகப் பட்சிபோற் மரத்தலர்ப்பண்ணி - நிவிர்வாக
அதிலிருந்ததைப் பாய்ச்சிக்கோலஞ்சி, சீராகக் காந்தத்தின் மேலாகச் சிறப்
பாகப் பட்சியைவைத்தப்பாரு, கூறாகக் காந்தத்தில் காந்திசெய்பொ
ருடிப்பான பட்சியைத்தான் தாக்குமப்பாரே. 552

கருமனைப்பு.

பாரப்பா வுந்திசருச் சித்துசொன்னேன் - பண்பான வருமனைப்பு
கருவைக்கேளு, காரப்பா கலையதுபோல் மரத்தால்செய்து - சுத்தாக
இருப்பாணி செகில்தாக்கி, சேரப்பா காந்தமதில் கலைபதியலைக்க
சேராகக் காந்தியது தாக்குந்தாக்கும், காரப்பா பீக்காயா சக்தாத்தில்
நிற்கக்-கண்டவர்க ளதிசயமாய்ப் பார்ப்பார்தானே. 553

வெற்றிகலைசித்து.

தானென்ற வருமனைப்பு சித்துசொன்னேன் - தயவான வெற்றி
மனச் சித்துகேளு, கரமென்ற இருப்பிலே தரிபேலவளிக்-கருவான வுலி
தனைச் சிக்கிப்போட்டு, வரமென்ற வட்டிதனில் சேருவைத்து - வட்டித்
தார் தனிந்காந்தரு கற்றிருக்கால், வடமென்ற சேதுவும் கூடச்சேரும்-
உறுதியுடன் பார்ப்போர்க்குக் கதைபோலாமே. 554

கதைபோல மித்திமாரு சாலவித்தைக் - கருவாக நிற்பவர்க்கு ஆடு
மாமேம், விதையாதே சாலவித்தை யார்க்குந்தோறும் - விதைப்பதுதா
ஒருச்குப் புத்திபோர்க்கு, புதையாகப் பூட்டிவிடு மப்பாசொன்னேன் -
பொருவிதனெனன் இருப்பதற்குப் பத்திபாரு, பதையாமல் மனதடங்கி
அறிவிற்சேர்ந்தால்-பலிக்குமடா ஆயிரத்தி யிருநூறுமே. 555

ஆயிரத்து இருநூறு மன்பிலேலே - அசைவற்று நின்றதுவு மறிவிலே
லே, பயிரத்தி ஞேடதான் பார்த்தாலமைந்தா - பலிக்குமடா சால
வித்தை யின்னங்கேளு, போயொருத்தர் மொழிகேட்க வேண்டாமோ
சொல்-புத்திமதி நன்றாகப் புகலக்கேளு, தாயொருத்தித் தேவையுங்
கேடெல்லாஞ்சித்தி-தானைஞ நீயிருக்கத் தவறாமப்பாரே. 556

மதுரம்கேளிக்கசித்து.

தவறாக வெற்றிமனச் சித்துசொன்னேன்-சுத்தோதா மதுரகேளிச்
சித்துகேளு, மனதான பூரணமும் பின்கருசாலும்-மதனப்பூ சாதிக்காய்
பதுமபதமாப்பண்ணி, இனமான புல்லருக்கு ஈந்தால்மைந்தா - செவிலா
அதனையுடைய கூத்தாடப்பாரே. 557

கூத்தென்ன அவன்தேக முன்னேயட்டும் - கொண்டாடித் தானிரி
லா லப்பாகேளு, மாற்றமென்ற செயலோரக் கொண்டால்மைந்தா-
மயக்கமற்று தன்சுரமே யடங்கால்கற்றும், மாற்றமென்ற மதுரக்கேளிச்
சித்துசொன்னேன்-என்மகனே மனதடங்கி யாமொழிம், சாற்றமென
மாமோகச் சித்துகேளு தன்மையுள்ள புலத்தியனே அறிவுள்ளோனே. 558

மாமோகசித்து

அறிவுள்ள புலத்தியனே சொல்லக்கேளு - அன்பாகப் பானைதனில்
தண்ணீர்விட்டு குறியான அமுதத்தை யெடுத்துக்கொண்டு - கொட்டேனா
ய்ப் பானைதனி விரும்புபோட்டு, விரிவாகத் தீமூட்டி யமுதுசெய்து -வெ
ந்திறக்கி தடவிட்டில் பதியவைத்து, தரியாதகாரத்தை மூட்டிநகட்டித்-
துயவான் தேவிதனைப் போற்றுவாயே. 559

போற்றியதோர் பானைதனைக் காத்திருக்கும் - புகழாக நின்றவர்கள்
தெசிப்பார், தேற்றியதோர் தேவிதான் பானைதனில் -செய்யவிதமே
ன்சொல்வேன் திறந்தானப்பா, சாற்றிசையுக கண்டோர் இந்தவித்தை-
சாதாரக மகிமைதனை சொல்லிப்போமோ, பூட்டியதோர் பூட்டெல்லா
ஞ் சாலவித்தை - புகலாதே ஒருவருக்கும் புதுமைதானே. 560

அதிமோகசித்து.

புதுமையென்ற மாமோகச் சித்துசொன்னேன் - பெருந்திரின்ற
அதிமோகச் சித்துகேளு, மெதுவாக கவுதம்மை சாபந்தீர்த்து - மென்
னிரவி தனைத்தொழுது மேளைலாக்கி, மதுவான முகத்தனிலே இலத
ம்போடு - மைந்தனே கண்டவர்கள் மோகஞ்செய்வார், சதுவான சமா
சனத்தில் சென்றாயானால் - தாகமுட னதிமோக மாவார்பாரே. 561

விதனம்வருஞ்சித்து.

பாரப்பா அதிமோகச் சித்துசொன்னேன் - பரதவிக்க விதனம்வரு
ஞ் சித்துகேளு, ஆரப்பா அறிவார்க ளிதிபூண்டு - அன்பாகத் தனைப்ப
றித்து மைந்தாகேளு, வீரப்பா செய்துவுடனே கட்டையேற - விரும்பிம
ன விருப்பாகி வயிராக்கியஞ்செய்வாள், சேரப்பா தனைப்பிடுங்கித் தே
ய்த்தாயானால் - சேர்த்துமிக அழுதிவொன் பாருபாரே. 562

சாலசித்து.

பார்க்கவே விதனம்வருஞ் சித்துசொன்னேன் - பண்பான சாலசித்
து மகிமைகேளு, ஏர்க்கவே வெளாம்பிசினி பொடியதாக்கி - என்ன
சொல்வேன் குமிழிலாப் பலகைவைத்து, சேர்க்கையுடன் பலகையி
ன்மேல் பொடியைத்தூவித் -திறமாகக் கால்தனைத்து அதுமேல்வைத்து,
மார்க்கமுட னடக்கவென்றால் சொல்லக்கேளு - மைந்தனே வுலருமட்டு
ம் நின்றுகொள்ளே. 563

நின்று அஷ்டகாசம்பண்ணிப் பசப்பிலைமந்தா -திறமையிலே காலோ
டே புகைகொட்டி, பன்றுதனில் கடைமதாய் நிற்கும்போது - மைந்த
னே பார்த்தவர்கள் புதுமையென்பார், நன்றாக அருகிற்பில்லாய் பல
கைமேலே - நடக்கிறது அதிசயத்தை யாரென்பார், விண்டிடாய் வி
ளாம்பிசினி அதிசயந்தான் - விரிவாக ஜலம்பட்டால் கழன்றுபோமே.

குலைதம்பனசித்து.

போமப்பா சாலமென்ற சித்துசொன்னேன் - முட்டெதிறன் சுலை
தம்ப சித்துதானும், ஈமப்பா சொல்லுகிறேன் மெய்யாய்த்தோலையா-
நன்மையுள்ள நம்மலையில் மெத்தவுண்டு, ஆமப்பா சொல்லுகிறேன் பலி
தாவென்பான் - அருமையுள்ள புலியதுவு மாயிலேந்தால், தமப்பா 565
ஆம்கார முள்ளடங்கி - உருமிக்க மாட்டாது குலைதன்னில்வாமே.

வாறான அப்புநீரை மகிமையப்பா - மாய்கைதந்தி வேர்க்கையதா யடிப்பாரப்பா, மிக்கமாகமேதத்தி ஞானிகள்சொல்ல - வேண்டியே லதாக்குக இல்லையில்லை, காறான புழுக்கனது வச்சஞர்த்தான் - நல்ல தொரு நெய்க்கட்டி யாகுமப்பா, பாரமல் பலவேடர் தோல்சதைனை த்தாய் - மக்குணமாய் சித்திக்குமாகப்பாரே. 566

பாரப்பா அக்கினியைப் புகைக்கப்பண்ணிப்-பக்குவமாய் சாலவித்தை பகர்ச்கேளு, நேரப்பா நிலையாத நிர்மேதமொட்டு - நீயிருக்க அமிழ்தமது ஆசனத்தின் வல்லமை, சேரப்பா அதிலிருக்கு அட்டகாசரு-செப்பியே விளையாடவிளையாட்டு மெல்லாம், ஆரப்பா அறிவார்கள் சித்தவித்தை- அதிசமாகு சலஸ்தம்ப மறிகுவாரே. 567

அக்கினிஸ்தம்பனசித்து.

தானென்ற அக்கினிதம்பச் சித்துசொல்லுவேன் தயவான அக்கினியின் சித்தைக்கேளு, பானென்ற பசுவெண்ணையில் சலந்தைக்காய்ச்சி-பார்க்கவொ ளடுத்தொண்டை செம்மிங்களில், தேனென்ற வெண்புலியின் சலந தனைத்தும்-தேகமது அக்கினி வெந்நீர்விட்டால், வானென்ற அமுதந் தின் குளிர்ச்சியாகும்-யென்றதத்தோர நடுசியிக்கு மார்க்கமென்றே. 568

மார்க்கமென்ற அக்கினியின் சித்துசொல்லுவேன் - மாரணத்தின் சித்துக் கேட்குதுமேளு, வாக்குள்ள தேகமதில் சூட்டோடு-இடித்தா கரைத் தொங்குமே புன்னைதாரும், பார்க்கசக் கொட்டிலீ தடவிப்பார்த் தால்-பழுப்படைந்த புண்களெல்லாம் பார்க்கப்பார்க்க, சேர்க்கையுடன் புகைகளெல்லா மாறிஸ்மடமே தக்காச்சிர காயமா யாகும்பாரே. 569

பேதனசித்து.

பாரப்பா மாரணத்தின் சித்துசொல்லுவேன் - பண்பான பேதனத் தின் சித்தைக்கேளு, ஆரப்பா அறிவார்கள் வெண்புலிநெய்யை - அன் பான முறையுடனே நித்துசெய்வார், காரப்பா பாலுமொரு வட்ட பாகருட்சபால் வட்டகையில்வைத்து-செய்யப்பா சாலவித்தை சொல் லக்கேளே. 570

சேனப்பா வெண்புலிநெய் விரலில்தொட்டு-செந்திதமாய் கைதேய்த் தப்பாருபாரு, சேலப்பா பாலையன்றிய பார்க்கல்ல - சிவந்தசலம் பொருங்கும் பக்கிலைச்சாறு தொட்டால், சாலப்பா பக்கிலைச்சாறு பால் எத்தனைக் சாறு-குணமாகப் பேதிக்கும் செய்யின்வளமப்பாரே. 571

வாடைசித்து.

முனமான பேதனத்தின் சித்துசொன்னேன் மைந்தான வாடையுட சித்தைக்கேளு, நலமான மெய்யுடனே ஆவிசெய்யும்-நற்பழுகு சவ்வாதுட நேய நசையசேர்த்து, குலமான குருவிட்ட மத்தித்தேதான் - கூர்மை யுடன் ரவியில்வைத்தால் வாடைவேகும், பலமாக அதனை வளிவேந்த துவாசம்-பிசகாது வாசிக்கு யின்னலமதேனே. 572

நவோயாதசித்து.

இன்னமுநான் சொல்லுகிறேன் சித்துவித்தை-இதமாக வாடையுட சித்துசொன்னேன், மன்னவனே நவோயாத சித்துதன்னை-வழுத்துவே னப் புலத்தியனே வளமாய்க்கேளு, நன்னயமாய் வெண்புலிநெய் தன் னோடொக்க-நல்லதொரு ஜலகோலங் கூட்சேர்த்து, தன்னயமாய் மேனியெலாந் தடவியப்பா-தயவாக விளையாடுஞ் சார்புகேளே. 573

சேலப்பா தண்ணீரில் முழுகிநல்ல-செந்திதமாய் கரையேறி நின்று பாரு, நீளப்பா மேனிதனி லொட்டாதப்பா - நிச்சயமாம் நவோயாதான் போலேகாணும், சேலப்பா இன்னமொரு நேர்கேளு-திறமாக மழை யிலே நடந்தாயானால், ஆளப்பா போலவுநீர் திறந்தப்பால்-தோயாது மேனிதனில் தண்ணீர்தானே. 574

வாய்வுஸ்தம்பனசித்து.

தானென்ற இத்தொழிலே உலகத்தோர்கள் - தயவாகக் கண்டதி சயிப்பார்பாரு, கோனென்ற புலத்தியனே நவோயாச்சித்து - கூர்மை யுடன் சொன்னேனே வின்னங்கேளு, வானென்ற வாய்வுதம்ப சித்து கேளு-மார்க்கமுடன் சொல்லுகிறேன் மைந்தாமைந்தா, வீனென்று வெளியரங்கம் பண்ணாதையா-வேதமய மானதொரு சித்துதானே. 575

தானென்ற வாயுருவி வித்துதன்னைத்-தன்மையினால் மூலப்பாலி லுரைத்துமைந்தா, பானென்ற பசும்பாலில் கரைத்துக்கொண்டு-பாங் கான வட்டிவிரை புரைத்துக்கொண்டு, தேனென்ற தியானித்துக் கொண்டாயாகில்-செல்லையாய் வயிறுபசி எடுப்பதில்லை, நானென்று எத்தனைநா ளிருந்தாலுந்தான் களிவுடன் பசியாது மைந்தாபாரே 576

பாரப்பா பசியெழும்ப வேணுமென்றால் - பண்பாகச் சொல்லுகி றேன் மைந்தாகேளு, வீரப்பா எழும்பியதோர் மஞ்சனிஞ்சி-விரும்பியே யின்றிடவே வேகங்கொண்டு, காரப்பா மூலஅக் கினியேறும்-கடும்பசி தா னெடுக்குமடா கருவாய்ப்பாரு, தேரப்பா மனந்தேறி கருவாய்ப் பார்த்தால்-சித்துவித்தை யனேகமுண்டு தெளிந்துகாணே. 577

விநோதவித்தைசித்து.

காணப்பா வாய்வுஸ்தம்ப சித்துசொன்னேன் - கருவான விநோத வித்தை சித்துகேளு, பூணப்பா பொரிகாரக் கட்டிவாங்கிப்-பொங்கா மல் தான்பொரித்து எடுத்துக்கொண்டு, ஊணப்பா சூரியனை லண்டம் போற்சிவி-உண்மையுடன் தானெடுத்து செந்தியேபண்ணி, தானப்பா மோடிதான் முட்டையைத்தான்வைக்க-தயங்காமலெடுத்தப்பா வென்று சொல்லே. 578

சொல்லியதோர் மணல்குவித் ததின்மேல்முட்டை-தோணவே வை த்துநீ பூவைச்சாத்தி, அள்ளியே தண்ணீரை அதின்மேலூற்றி-அடங்கி யே கவிழ்ந்திருந்தான் முட்டையப்பா, சொல்லினதி ராளியைப்போ யெடுக்கச்செல்லு - துடிதுடித்து நடியவன் பார்த்துவங்கி, புல்லியே காணமுற்று முன்பின்பார்த்து - போகதியான் மனதுவர்ந்து ஏகு வானே. 579

எங்கிலிக சிற்கையிலே நீதான் சென்று - இயல்பான முட்டையைபீ
யடக்கம்பண்ணி, ஆங்கிகொண் டேயெழும்பி அந்தஸ்தானம்-அன்பாய்
நீ போய்நின்று அடக்கஞ்செய்ய, நிர்மிலா முட்டையைந்தா னெடுத்துக்
காட்டித்-திரமாக நின்றுநீட சாசம்பண்ணி, பாங்கராக ராசனிடஞ்
சென்றுல்லமைந்த-பாரிதான்னோ ரதிசயிப்பார் பரிக்துகாரே. 580

இந்திரசாலசித்து.

காரப்பா விநோதமயச் சித்துசொல்லுவேன் - கலங்காமல் இந்திரா
லச் சித்துகேளு,பாரப்பா கூடுகட்டித் தீங்குருத்திட்டுப் -பண்பாகப் பெண்
சிட்டுப் பிடித்துவந்து, சீரப்பா மஞ்சள்நிறச் சொட்டைதானுங் - செம்
மையுள்ள அடக்கமாய்ச் செய்துகொண்டு, கூரப்பா எலுமிச்சம் பழத்தை
க்கட்டி - கூடையிலில் வைக்கிறே தொடுத்துப்பாரே. 581

பாவென்று கூடையைநீ கவிழ்க்குமுன்னே-பழத்தைமுன்னே யடக்
கம்பண்ணிச் சிட்டையைவைத்து,தாவென்று தேவியைநீ தொழுதுபோற்றிக்-
கடக்கப்போய் நின்றவினை யெடுக்கச்சொல்லி, ஏவென்று பழந்தனைப்
போலெல்லாந்தான் - எல்லோரு மெய்ப்பியச் சொல்லுமுன்னே, கேளா
ன்று வோடியவன் திறப்பான்பெட்டி - சிட்டுசிட்டுப் பறந்தோடி மயங்
குவானே. 582

வாவென்ற பழம்பறந்து போருமுன்னே -மக்களே அழைக்கிறேன்
பாவென்றுசொல்லி, தாவென்ற சபைசுற்றி யோடிவந்து - தப்பாமற்
சிவசிவா பிரட்டான வித்தையப்பா, மாவென்ற இந்திரால சித்துசொ
ன்னேன் - மகத்தான அரவினுட சித்துகேளே. 583

அரவின்சித்து.

கேளடா நிறியுட பித்துவாங்கித் - திருமையுள்ள ஐங்கோலங் கூட்ச்
சேர்த்து, மாளடா மத்தித்துச் சிமிழில்வைத்து - மக்களே புற்றருகே
கநீயிருக்க அரவஞ்சீறி, வாளடா போலவுமே அரவம்சீறு - மதியம
க்கி பல்குகட்டி யரிந்தானே. 584

தாவென்ற அரவுதன்னைக் கையால்பற்றித்-தான்பிடித்து ராஜரிடஞ்
சதிராயோடி, தேவென்ற முத்தமிட்டு அழுகமீந்து - சிறப்பாக ஆட்டி
மாக வெகுவரிசைகொடுப்பா னப்போ, ஊவென்ற சித்தனிவ னருமென்று - குண
நிலதம்போட்டு - உண்மையுடன் மறைந்துவிடு மைந்தாபாரே. 585

பாரப்பா மறைந்தவுடன் சபையெல்லோரும் - பாங்கான அதிசயந்
தா னென்றுசொல்வார், ஆரப்பா அறிவார்கள் சித்துமார்க்கம் - அதிசய
த்து லவராலே அறியப்போமோ.சீரப்பா அரவினுட சித்துசொன்னேன்-
செகசால மனத்தியக்கச் சித்துகேளே, வாரப்பா முற்றினதோர் தேங்
காயைவாங்கி - வயணமதாய்த் தானுடைத்து மைந்தாகேளே.

மனத்தியக்கச்சித்து.

கேளப்பா ஒருமுடியைத் திருகிக்கொண்டு - கெட்டியா யெளிபிடித்
து சொல்லக்கேளு, காளப்பா தினம்பார்த்து முடிக்குள்ளெலியை-
கன்றாக வைத்துமறு மூடியிட்டு, கேளப்பா உடைத்தவாய்
தெரியாமற்றான் - திறமாக வச்சிரத்தின் பசையைபூட்டி, சாலப்பா ம
ஞ்சள்தனை யதின்மேற்பூசி - சமர்த்தாகக் காயவைத்து ஜாலம்பண்ணே.

சாலமென்ன சபைகூடி சபைவேடிக்கை - தயவாகத் தேங்காயைக் கை
யிலேவைத்து, கோலமென்ன கூடிநின்ற காணப்பாரு - கூப்பிட்டா லோ
டிவெகு சுற்றுஞ்சுற்றும், ஞாலமென்றே தான்கூவி தேங்காயைவைத்து
முடிவிலா யாவடைனோ யகத்துசொல்லே, தாலமென்று சிற்கையிலே 588
தேங்காய்க்குள்ளே - தானிருந்து எலிபிரண்ட தாபத்தாலே.

தாபமென்ற தேங்காய்தா னுருண்டதாலே - சபையில்நின்ற மூட
ரெல்லா மதிசயமாய்ப்பார்த்து, தாபமென்றே தேங்காய்தான் மந்திரத்
தின் வித்தையால் - கொடிக்குமுன்னே வெகுசுற்றாய் சுற்றுதப்பா, கோப
மென்ற கொடுமையிலாப் புலத்தியனேஐயா - கூறுகெட்ட எலியிருந்த
கூறறானார், வாபமென்று வாயம்வெகு நிதிகள்சேரும் - ராச்சியத்தோ 589
ரதிசயிப்பார் மன்றம்பாரே.

முத்துசிருஷ்டித்து.

பாரப்பா மதியகற்றுஞ் சித்துசொன்னேன் - பண்பான முத்துசிரு
ஞ் சித்துகேளு, காரப்பா குன்மணிப் பருப்பிநேடு-கருவான எட்டி
புட விதைசேர்த்து, சாரப்பா மதனப்பூ அபின்கஞ்சாவும் - சமஞ்சக 590
அஞ்சுமே மொன்றாய்ச்சேர்த்து, வீரப்பா செய்யாமல் ஐங்கோலத்தால்-
வீரடங்க மையேபோலே ஆட்டிவாங்கே.

வாங்கப்பா கருப்பிடித்து நாறுக்கொன்று - மைந்தனே கரைத்ததை
யும் பாருசெய்து, சாங்கமாய்க் கரைத்தொரு மருந்தைப்பாலில் -சமரச
மாய்க் கலைத்ததையு மப்பில்வைத்து, பாங்காகக் கொடிவரிசை மெழுகு
போலே-பக்குவமாய்த் தானெடுத்துப் பதனம்பண்ணி, நீங்கில்லா மெழு 591
குகளில் பலவிதைதான்கொண்டால் - சிறப்பாகச் சிரித்ததனை மயங்கு
வானே.

வானப்பா கெற்கிலங்க ளிட்டாப்போலே- வகையாகச் சிற்கையிலே
காயுமிட்டோம், தேனப்பா வெள்ளிதனம்தன் வாயைச்சப்பிநிறையாமல்
சிரித்திடுவா னப்பாசொன்னேன், தானப்பா முத்துசிருஞ் சித்துசொ
ல்லேன் - தன்மையுடன் நிபெரியுஞ் சித்துகேளு, தோணப்பா சொல்
லுகிறேன் புலத்தியனேஐயா-தொடுமுன்னே நிபெரிய வகையைக்கேள்.

நிபெரியுஞ்சித்து.

வையான செக்ககுமுகுங் கூடன்கூட்டி - மகத்தான நிமுறைப் பாஷா
ணஞ்சேர்த்து, தவசயாமல் மூன்றுமொன்றாய்ப் பொடித்துக்கொண்டு-
மர்த்தாசப பீங்கானில் பதனமப்பண்ணி, பகையான பஞ்சதனைக் குவித்
துக்கொண்டு - பஞ்சதனி லப்பொடியைப் பனைப்போற்றுவி, புகையா 593
ன புகையெழுப்பி அப்பாசொன்னேன் - புகழிலவம் பஞ்சில்போதி மெரி
யுந்தானே.

தீயரிஷசித்து.

நானென்ற தியெரியும் சித்தசொன்னேன்-தன்மையுடன் தீயரியும் சித்தர்கேளு, கேனென்ற தியெரியும் புதுமைமைந்தா - குறிப்பாகப் பூரணத்தைக் குவித்துப்பார்த்து, தானென்ற அசம்போக்கி நீநானென்றாறு - தன்மையுடன் தொழுதுசலம் வாவென்றேதான், மோனமென்ற மோனமுடன் செபிக்கும்போதில் - மூர்க்கமதாய் மேகசலம் பொழியுந்தானே. 594

தானவரும் நின்றநீ பெரியும்போது-தன்மையுடன்கு மேகசலம் மறிந்திடுமென்று, காணவரு வானநீ பெய்கவென்று-கனகனையபரிவாரங்கள் போற்றுவார்கள், கோனவரு வானமொரு புதுவித்தை - கிடைக்குமென்று ரூபஞ்சித்து, பூரணமாரி தானொரு சித்துசொன்னேனே - புதுமையுடன் வழிநடக்கும் சித்துகேளே. 595

வழிநடக்குஞ்சித்து.

சித்தென்ன சத்தனமும் பூரக்கூட்டிக், சீக்கிரத்தி லெழுதம்விட்டு பழுகுஞ்சேர்த்து - முத்தான சீதனிற் கரைத்துக்கொண்டு, மூர்க்கமுள்ள கல்லுப்பை அரைத்துமைந்தா - வித்தார மாகவேயி காலிற்பூசி, விசையாக நடக்குதற்குக் கதையோஇல்லை. மத்தான விசையுமெழு நாவில்தீற்றி-மார்க்கமுட னமுதங்கொண் டிசைகளைக்கேளே. 596

அடக்குஞ்சித்து.

வகையென்ன சொடிக்குமுன்னே அடங்குமத்தி-மார்க்கமுட னிருப்பிடத்திற் காணலாகும். குறையில்லா வழிநடக்குஞ் சித்துசொன்னேன்-தன்மையுட னடக்குமதிச் சித்துகேளு, நகையாமல் வழியையடக்கம்பண்ணி, நல்லோரைக் காண்பதற்கு நன்மையாக, பகைவிலாப் பூரணத்தைச் செபித்துக்கொண்டு - பருதிமதிச் சுடரொளியைப் பற்றுபற்றே. 597

பற்றுவது பூரணத்தைப் பற்றிருக்கால் - பார்க்கின்ற சித்துவித்தை யெல்லாந்தன்றுன், முத்துமையா வடக்கும்பூரணத்தாலேயா - மூடருடன் புகவா யெங்கேதப்பா, சித்துவித்தை சகலமுநீ யாடும்போதில் - சிவசித்தி-சொரூபியி லாத்மாவைத் தொண்டுபண்ணே. 598

பண்ணப்பா அடக்குமதி சித்துசொன்னேன்-பருத்தறிவாய் பன்னிரண்டு நூறுக்குள்ளே, விண்ணப்பா மண்ணுமுதல் மண்ணுமவிண்ணுள் வேத்தருனக் கெதிருண்டோ விளம்பக்கேளு, கண்ணப்பா இந்திரசாலவித்தை-கருவான இந்திரம் மேந்திரசாலம், மண்ணப்பா பொன்னிறுது முப்பூர்சுன்னம்-மணிமந்திர அவுஷதமும் வகைசொன்னேனே. 599

சொன்னேனே ஆயிரத்தி யிருநூறுக்குள்-தொகுதிபோல் குருமுடிக்க வகையுஞ்சொன்னேன், முன்னான காவியத்தில் சகலித்து முலாந்தோற்றம் - கருவான கருக்கமெல்லாங் காணப்பாரு, கன்னான பரிபாஷை - என்றுனை யித்தநூல் கடிவாக - இருக்குமென்று சொல்லாதே யிருத்திடப்பாரே. 600

இருந்திமென்னப் பார்க்கையிலே ஒளிதான்வீசும் என்னசொல்வேன் ஒளிமேலே வெளிதான்காணும், கருக்கமென்ற கருக்கமெல்லாமிதிலேகாணுஞ் சதாசிவனு மனோன்மணியு மிதிலேகாணும், குருக்கமென்றபராபரத்தின் குறியுந்தோன்றுங் குணமான குண்டலியு மெதிரேகாணும், கருக்கமென்ற கருக்கமெல்லா மிதனிற்றோன்றும் சற்பூரதீபமதைக் காணுகாணே. 601

ஞானமார்க்கம்.

காணுதற்குக் கருவான ஞானமார்க்கம் கருத்தறவே சொல்லுகிறேன் மைந்தாகேளு! பூணுதற்குச் சொல்லவில்லை காணுமாம்பார் பொன்கோடி யிந்தாலும் நாலியாதே, சணுதற்குக் கருத்தாகக் கற்பங்கொண்டு உற்பனமா யடிநடுவின் முடிவைப்பார்த்து, தோணுதற்குத் தோணுமடா ஞானமார்க்கஞ் சுருதிமுடி வானபொருள் சொல்லுவேனே. 602

சொல்லுவேன் அஞ்செழுத்து அஞ்சுமுகமாகுல் சுருக்கான ஆறுமுக மெய்கென்றுகேட்டால் வெல்லுவேன் புலத்தியனே சொல்லக்கேளு வேதாந்த சுருதிமுடி வாறுதலமாகும், நல்லுறவாம் ரேசகபூரகமும்நின்று நன்மையுடன் வீற்றிருக்குங் கும்பகமேயாகும், புல்லுறவாய் நின்றப்ளி மணிபோலாகும் புகழுசவ மணிபோலும் நாதகுருவாமே. 603

நாதமென்ற அஞ்செழுத்துக் காதாரமான நடுவான பூரணத்தாறெழுத்துமாகும், பேதமென்றே பேதமெல்லா மெழுத்தேயாகும் பிசகாது அஞ்செழுத்து மூன்றெழுத்துமாகும், கோதமென்ற குற்றமில்லா குருமணியுமாகுங் குருவான மூலமணி கிரீடமாகும், வேதமென்ற மலர்க்கொழுந்தின் வாசமாகும் வாசமுண்டு வாசமில்லா நேசமாமே. 604

நேசமுட னிருப்பவர்தான் மைந்தாமைந்தா. நெறிபெற்ற ஆறுமுகமகாரேசன்பார், பாசமற்ற பெரியோரும் பணிந்துநின்று பரமகுருவானதொரு ஆறுமுகமாகும், வசமுற்ற நவக்கிரகத் தாறியான வதுவான அநுக்கிரக மாறுமுகமப்பா, தேசமென்ற இவதலமு மாறுமுகமாகும் தெவிட்டாத மதியமுத மாறுமுகமாமே. 605

ஆமப்பா பூரணத்தி னருளைப்பற்றி அப்பதியிற் காலிறுத்தி அதின்மேல்நின்று, காமப்பா மூலமென்ற காமதகனுல் கனியாமல் சுழினையென்ற காமதகனுல், தாமப்பா அதிற்பூட்டி ரேசகமேபண்ணித் தன்மையுடன் பூரகமாய் நின்றுகொண்டு, சோமப்பா பூரணத்தைக் கொண்டயாகுல் சிவசிவா ஆறுமுகச் செயல்காண்பாயே. 606

காணப்பா ஆதியந்தம் பொருளைத்தானுங் கருவாகத் தானறிந்து நடுவைப்பற்றி, பூணப்பா ஒருமனதாய்ப் பூணுபூணு பத்தியுடனுண்டாகுஞ் பொறிகள்தோணும். தாமப்பா தன்மயமாய் நின்றபொறி தன்னில் சக்கரமு மட்சரமுந் தானேதோற்றும், தேனப்பா அமுதமென்ற அமுதத்தேன்றுந் தெளிவான அமுதமுண்டு தெளிந்துபாரே. 607

தெளிவான மந்திரத்தாற்கு இந்நால்வேறாம் - யோகமாவதற்கு இந்நால்வேறாம், அதியுக சித்தர்க்கு வேதாந்தவேறாம் - அதிகான வைத்துக் கிரந்நால்வேறாம், அதியான வழிதனக்கு விதானவேறாம் வாதந்தீபம். சோதனைக்கு இந்நால்வேறாம், வெளியான ஞானிகளுக்கு இந்நால்வேறாம் - சொன்ன பதினெண்பேர் அறைப்பாரே. 608

பாரப்பா பதிவறிய இந்நால்வேறாம் யோக மெய்ப்பதற்கு மவுனம்வேறாம், காரப்பா சிவம்வேறு சித்திவேறாங் களங்கமற்ற சற்குருவைக் காணவேறாம், சாரப்பா சமாதிக்குச் சமாதிவேறாஞ் சதிராக சக்தியுடன் கூட்டம்வேறாம், ஆரப்பா அறிவார்கள் ஞானமார்க்கம் அப்பனே பூரணத்தை யழுத்திப்பாரே. 609

பார்க்கையிலே அண்டபகி ரண்டமெல்லாம் பண்பாகப் பூரணத்தி லுதித்ததாலும், கார்க்கையிலே பூரணத்தி னருவியாய்த் கற்பூரதாப ரக்கம் பதித்தாப்போலே. சேர்க்கையிலே மதிதானுந் தெளிவாய் மைந்தா செகுமடா சூரியனி லாதிப்போனுர், ஏர்க்கையுடன் அகார மதி யுகாரந்தேர்ந்தி இன்பமுள்ள மகாரமொடு விந்துகாலே. 610

காலான விந்துவிலே அனந்தன்சோமன் காடிப்பார் இரோதியொடு சதாசிவந்தான், மேலான பிரமனுடன் சத்தியோடு வியாளியுந்த மனோ முதல்வன் மனோன்மணியப்பா, சோலான கருணைதரு நிமலனுடன் சேர்க்கை புள்ள அனந்தருத்ர ருடனேயோடு, காலான அறுதிபர்ந்த மைந்தா நீக்கான கண்டெபார் சிவகலையைக் காட்டுவோமே. 611

ஆமப்பா சோடசத்தின் கலையுள்ளாடு அருந்தியம் சோக்குதாருக் கிரம்பிகொண்டான், ஓமப்பா ஏகாந்தான் மின்போலமின்ன மூலமென்றகாடியிலே முழுக்கித்திடும், சாமப்பா அகாரக்கா னிருதயத்துள்ளே கட்டிய அக்கினியோற் பிரகைவீசும், தாமப்பா மகாரமதான் கண்டத் துன்னே தயவான பதிகோடி காந்தியாமே. 612

காந்தியாம் விந்துவப்பா மின்போல்வீசி கண்டமேல் அங்குலம்நால் கடந்தாகாரும், சாந்தியாம புருவமது சார்ந்தசாலஞ் சந்திரன்போல் வீசமக்குந் தம்புங்காணும், பாந்தியமாய்த் தினந்தோறும் பழக்கமாகில் பார்மகனே கற்பூரத் தேகமாகும், சேர்ந்தபார் இதற்குமேல் அங்குல மூன்றுநூல் செப்புமிடம் சோடசத்தின் கலைதாருமே. 613

ஆமப்பா பூசைபோலே அயமோடும் அதினோடே சேர்ந்தாக்கா லுந்தன்தேகம், போமப்பா கத்திநடு அதற்குமேலே புசமாக மூன்று விரற் கடந்தாயானால், ஓமப்பா நாதகலை மாணிக்கம்போல் ஒளிவீசுங் கால்மாறி ஜொலிப்பாரு, காமப்பா நாதாந்த உச்சிமீதில் நாவெய் மின் கோடி யொளிபோலாமே. 614

ஒளியாக்கு மந்திரைதா னைக்கால்வைத்து ஜணிப்பார் பிடித்த விடம் பொய்யாய்ப்போகும், அதிபூத பேதியப் போட்சமதி அற கடந்து அங்குலங்கா லப்பாற்செல்ல, அதியாத சத்திமேலே ரவியான மின்னி தோன்றுமடாமாகாளிமாத் திரைதானேலைவை, அளிப்பாய்ந்து அட்டுமே லே யுந்தன்தேகந் தானுஞ் சத்தியுட மருவிக்காமே. 615

மருவியே அங்குலநால் கடந்தபார்த்தால் மைந்தனே வியாபினி யுங் கலைதானின்று, அருவியே ஆதித்த ஜெருளிபோல் வீசும் அரைக் காணி மாத்திரைதா னங்கேசேர்ப்பும், பரவியே புகைத்தா னுந்தன் தேகம் பானுவைப்போல் காந்தியதாய் பத்திப்பாயும், மருவியே தோத்திரஞ் செய்திடவுந்தாலே மகத்தான சித்திமுத்தி வருகுந்தானே. 616

தானுன வசமிலியின் கடந்தப்பாலே மனக்கலை தனதனந்த ரவி போல்மின்னும், மானுன மாத்திரைதான் கால்மாகாணி மனக்கன்றுல் தன்கன்றுல் மருவிப்பாரு, தேனுன தேகமப்பா ஒளிபோல்காணுந் திறமாக வுன்மனையை மேவிப்பாரு, சேர்ந்துன ரவிகோடி ஒளிபோல் 617
வீசுங் குணமாக அரைக்காணி மாத்திரைதானேதே.

ஒளப்பா ஒளிபோலே யுந்தன்தேகம் ஒன்றுமில்லைப் பிடித்தஇடம் பொய்யாய்ப்போகும், நாடப்பா அண்டபகி ரண்டமெல்லாம் நாடலா மேஷடலா மலைகருதித்தி, தேடப்பா ஆதார மாமின்றுல் நிலைத்தாடி தப்பா தேசமறு கடந்தால்காணும், வாதயப்பா பாக்கியமாம் வாசிமூலம் 618
மறைந்தாக்கால் சமாதிக்குள் வழியுமாச்சே.

ஆச்சப்பா இதிலொன்று தப்பிவிட்டால் ஆசுரா மெத்தமித்தி பொய்யாய்ப்போகும், மாச்சப்பா போகரதே மைந்தாநேமனன் மந்திரத்தா குறிதார் வைத்தவிக்கு, மூச்சப்பா நிப்சார மதுவின் விந்து மூட்டிநுல் கிரிகொண ஞ்லையுங்காணும், காச்சப்பா மணிக் 619
குளிகை மூட்டியாவெண் கசடறவே யாண்டொன்றி லதுவுஞ்சித்தே.

குருமுறை.

சித்திக்குங் குருமுறையைச் சொல்லக்கேளு சிவாயமாம அவ்வோ டே சவ்வுங்கூட்டி, முத்திக்குப் பாதையிது மைந்தாசொன்னேன் சத்திக்குச் சவ்வென்று மூலநிலைக் கழிமுனையில் முந்திகண்டேன், பத்திக்கு மொழிபோ சித்தியாமி சதாசிவமா யவ்வென்று சமைக்கப்பா, பணிந்திடாய 620
லே ஒன்றாய்க்காணும் பாங்குபெற அஞ்செழுத்தாற் பணிந்திடாய்.

பணிந்திட்ட அஞ்செழுத்தால் ஊன்றெழுத்தைப்பாரு பாங்கான எட்டெழுத்தாம் வாலையாச்சு, சனிந்திட்ட எட்டெழுத்தால் மந்திரப் பாரு கருவான சயம்புலிங்கம் கண்ணிதகாணும், அணிந்திட்ட அஞ்செ ழுத்தைப் பிடித்துவைத்துத் தாயான வோரெழுத்தைத் தாக்கிப்பார்க்கவ், அணிந்திட்ட அஞ்செழுத்தைக் குயிரேதோனுமும் அகரா வோரெழுத் 621
தை யறிகாண்பாரே.

காணரிது எவராலு மூலகுட்சம் காண்பவரே சிவயோகி சிவஸ்
ரூத்தர், இணரிது வுலகத்தில் மாந்தர்க்கையா போக்கோடே யேது
தற்குப் பொருளைக்காணார், தோணரிது எவராலுங் காணப்போமோ
சுழிதிறந்து மேலாறுஞ் சுடர்விட்டாப்போல், பேணரிது என்மகனே
மனம்பேயாகும் பின்னறிந்து முன்னறிந்து குருவைக்காரே. 622

காரப்பா களங்கமன்றி சுழினைக்குள்ளே கற்பூர தீயமதிற் கருத்தோ
டொக்க, ஏறப்பா வாசிகொண்டு கனலைத்தாண்டி என்மக்காள் நிராதா
ரங் கடந்தப்பாலே, சேரப்பா சுழினைபற்றி விட்டாலைச் சேர்ந்தேதா
னிகம்விட்டுப் பரத்துக்குள்ளாய், நேரப்பா மனந்ததும்பும் நேரொட்டா
து நிலைத்தவனே சிவயோகி தோன்பாரே. 623

யாரப்பா வசியவென்றும் யவசியென்றும் பண்பாகச் சிவயவென்று
மூன்றுதாமாறு, நேரப்பா பிராணயமென்றதாச்சு நேர்த்தேதான் செ
ண்டுதரந் தீர்ந்தாயானால், ஆரப்பா வுன்தேகம் பொன்னிறம்போற்கா
ணும் அரகரா அமுதமது சிந்திப்பாயும், கூரப்பா பிராணயம் நேமயேம
ம் கூடியே யோகத்திற் குறிகண்ணாட்டே. 624

நாட்டவே யோகத்தில் குறிகண்ணாட்டு நலமாகக் கும்மென்ற நாதத்
தின்னே, கூட்டவே ஓம்ஆம் ஊமென்றேது குறிப்பாக உம்அம் ஓமெ
ன்றேத்து, ஆட்டவே அஷ்டசத்தி எழுத்திதாச்சு அஞ்செழுத்து யிதுவா
டே அப்பாமாறு, நீட்டவே எட்டெட்டுத் தொழிலுமாடும், நீநினைந்து
கேட்டதெல்லாம் தருகுந்தானே. 625

தருகுமப்பாசிவவாலை எழுத்துக்கூட்டிடித் தாக்கிளு லஷ்டகர்மந் தா
னேயாடும், வருகுமப்பா வாதசித்தி காயசித்தி மகத்தான யோகசித்தி
ஞானமெய்ஞானம், உருகுமப்பா, நீங்கார மதனிற்பூட்டி ஒருகோடி நால்க
னிலே யொளித்தாரப்பா, பருகுமப்பா சிவவாலை எழுத்தைமாறிப் பாடி
னூர் சாத்திரங்கள் பார்த்துத்தேரே. 626

தேரவே சத்திசிவ யிந்நூல்காட்டுஞ் செகத்திலே யிந்நூல்போல் செ
ப்பாதையா, நேரவே ஆயிரத்தெந்ன மலருக்குள்ளே நிற்குதடா அமுதம
ங்கே தோன்கொள்ளு, கூறவென்றால் நாவேது பாவங்கேது கூடினால்
வாசிசென்று வெளிபோற்காணும், ஆரவே சொல்லிவைத்தோ மஷ்டசி
த்தி அருளான பூரணமும் பூசைவிதானே. 627

தானென்ற இட்சைவிதி சரக்குவைப்பு தயவான மெழுகுநீர்க் கார
மெல்லாம், ஊனென்ற தயிலமொடு கடுகுசற்கம் உரப்பான பற்பமொடு
செந்தூரங்கள், கோனென்ற இந்திரமயேந் திராசாலங்கள் கோசாணங் கச
ரணமப்பாகேளு, தானென்ற ஆணவத்தாவித்தநூலே காட்டினேன் செ
த்தோர்க்குக் காண்பியாதே. 628

காணப்பா கிட்டாது மரிந்தா யிந்நூல் கருவாளி கண்டாக்கா லுயி
ர்போற் காண்பான், வீணப்பா வென்றுமே மறதியாலே வெகுளிவிட்டு
இந்நூலைப் பேசவேண்டாம், ஊணப்பா ஆதியென்ற கற்பங்கொண்டு உ
லாத்துமிகக் கேசரத்தி லுன்னிப்பார்த்து, தேனப்பா வென்றவொரு
அமுதங்கொண்டு திறமான மவுனமதைக் காருநரே. 629

காரப்பா குருபதத்தி லருநோக்கிக் கமலமென்ற மூலமதி லிருந்து
கொண்டு, வீரப்பா செய்யாமல் கும்பகத்தேநின்று விசையாக பூரகத்
தால் ரேசகத்தைப்பண்ணு, நேரப்பா நின்றுதொட்ட விடமசைக்க
நேரான ரேசகத்தா லசையும்பாரு, ஆரப்பா அறிவார்கள் கோசாண 630
வித்தை அப்பனே தொட்டவிடஞ் சுழிக்கும்பாரே.

கேசகாரணம்.

பாரப்பா கெசகாணஞ் சொல்லக்கேளு பாங்கான பூரணத்தைப் ப
ற்றிக்கொண்டு, நேரப்பா மூலமென்ற சுழியைகாட்டி நேர்சரியாய் ரேச
கத்தால் பூரகத்தைப்பற்றி, தேரப்பா கும்பகத்தில் நின்றுகொண்டு திற
மாக விசைநாடி யசைக்கும்போது, சேரப்பா செவிரெண்டு மசையும்பா 631
ரு செப்பக்கேள் கெசகாண மாகுந்தானே.

தானென்ற மந்திரமாஞ் சாலவித்தை தயவான கோசாணங் கெசக
ரணமப்பா, மானென்ற சாலத்தி லனேகஞ்சொன்னேன் மகத்தான கா
ஊனென்ற கருவித்தை யனேகஞ் சொன்னேன்,
த்துவித்தை யனேகஞ்சொன்னேன், தேனெ
சொன்னேன் உண்மையுள்ள சுன்னமது ஒடுங்கிச்சொன்னேன்,
ன்ற செயநீருந் திராவகமுஞ்சொன்னேன் செயமான பன்னிரண்டு நூறு 632
க்குள்ளே.

பன்னிரண்டுங் காராத மடையர்தானும் பாவமென்ற வஞ்சகமே
செய்வார்செய்வார், புண்ணியமே தானினையார் போதமில்லார் போத
மில்லாப் பாவிகள்தான் குடிலஞ்செய்வார், கண்ணிமைக்குள் குற்றமெ
ன்று கருத்தாய்க்காணார் கடைகெட்ட பாவிகள்தான் வஞ்சகமேதென்று,
குண்ணியதோர் பாவமென்றுங் கொடுமைசெய்வார் குடிகெட்ட சண்டா 633
ளர் தனக்குங்கேளே.

சந்துருமாரணம்.

கேளப்பா சத்துருமா ரணத்தைச்சொல்வேன் கெடியான நாய்மயிரி
றைவாங்கி, தாளப்பா பதினாறு மடிப்பதாகத் தன்மையுடன் தான்மடி
த்து அதின்மேற்கேளு, தேளப்பா ஐங்கோல மையால்மைந்தா சிவசிவா
சத்துருவின் பேரைநாட்டி, கோளப்பா ஐங்காய மதின்மேற்பூசி கொ 634
ண்டைபோற் சுற்றியதைப் பந்துபண்ணே.

பண்ணியதோர் பந்துதனை மயானருத்திரன் பதியிருக்கு மிடந்தனி
லே குண்டஞ்செய்து, உன்னியே நிசிவேளை தன்னிற்சென்று ஓமம்வ
ளர் குண்டமதிற் பதியவைத்து, சென்னிமிகத் தானையா ஸ்நானம்ப
ண்ணிச் சீக்கிரத்தில் கிருவாணத் துடனேமைந்தா, தன்னிமையா லோ
டிவந்து சாம்பல்தன்னில் தான்பிரண்டு எழுந்திருந்து தம்பனமேசெய்யே.

செப்பப்பா ருண்டமதின் இட்டவத்து சிவயென்று தெருருக நா கினின்று, வையப்பா யகுதியெல் திருக்குழைந்தர பரிபூரணமா யெமியவென் ன்று அனலேற்றத்து, வையப்பா பெண்ணினைகள் சருதிசுள்ளைத்த யகத் தான அனலூட்டி வைத்தாகிடும், செப்பப்பா செப்பெனறு கிசுவிசமொ ய்யால் மேன்பாடா கவியென்று ஓயப்பனமேயா. 636

பன்னப்பா ஒமது கடினைக்குள்ளே பாங்கான சாரயத் தன்னை வாங்கி, விண்ணப்பா தாரேதெக்கி அதனிலிட்டால் வெருருக்கரப் பிடி க்கும் அப்போனைக்க, கண்ணப்பா தான்முடி மங்கினாளி கருகுவா பென்றுநீ கனைக்கப்போட்டு, உண்ணப்பா கிடிக்கரையில் வைகாலம்பன்னி உம்மெனவே தானிருக்கு விடத்திற்செல்லே. 637

செல்லவே காகுர்கு காணாய்யைக்கா செடவ்கவைத்து அனல்மீறி தேசுத்தான்னே, சொல்லவே பதிபிறக்கு பிடமாய்வைத்தா மூதல்றாலகி ஐப்போலே சுழன்றுயாரப்பர், அன்னவே செயலற்று கடப்பார்வைக்தா கருக்கான கருவிக்கை சொல்லாதையா, சொல்லவே கினைத்துதொரு பசலைவைக்தா கொட்டிறல் தோதயில்லை எனச்சொன்றுரே. 638

சொன்றுரே என்றுருப்பும் புலத்தியனேயா கொடுருகிபோதமுப் பொருளுக் கலக்கமாக, கன்றுக் காலம்பித்தோ னவனேபாசான் கன கமற்ற சத்குருவைக் காருகரு, எக்கோருக் சற்குருவை மைகிற்காண இயல்பொன்று சொல்லுகிற இன்டிக்கேளு. பொன்றனு பொருள்போ லே யவரைக்காரு பத்திபுடன் வாமனத்தைக் கனியப்பாரே. 639

கனியான பலருசியும் புசிக்கும்போது காக்கிட்ட மிந்துவாய் குரு வுக்கப்பா, தனியாக சிந்தையுது வைத்தாசையா தாய்தந்தை போலவு க அமுதசருக் கொடுத்திவைப்பார், ஜனியாத மோட்சகதி யருகுக்குசெய்வார் ஞாடமிலக் கையீவார் மகாமந்திர சொருபமெனா வசனிப்பாரே. 640

வசியம்.

பாரப்பா சத்துருமெ சனத்தைச்சொல்வேன் பண்பான வசியமொ ன்று பகரக்கேளு, மேரப்பா மந்திரத்தால் வசியமொன்று நிலைத்தொ ரு கருவுமையால் வசியமொன்று, ஆரப்பா அறிவார்கள் சொல்கிறந்தா ர் கூட்டி மார்க்கமுடன் மானுதால் வசிசகேளே. 641

கேளப்பா இடதனையில் திருநீற்றைத்தான் கெளியமுடன் பரப்பியுதி ர் கழியுங்கட்டி, ஆளப்பா சுகாமிர்ப் பார்த்துக்கொண்டு அன்பாகச் சிவசிவவென் றிற்குமதில், சொனப்பா தேன்றாயிலே பாகக்கான்லெ ல்ல கூர்மையுடன் விபூதியைத் தூவிப்பாய்ப்பூசி, வானப்பா மீதமுள்ள விபூதிதன்னை வைத்திகோ பன்னைக்கா... ந்திடவே. 642

புசித்திடநீ வைக்காகேன் தினமுமய்யா புத்தியுடனீயிருக்கப் பகை குமெல்லாம், ... தாசமது போலேவைத்த பாகாறு மசீ சமுருகவ் தேவதாச் செல்வார், கசித்திடும் வித்தைகளும் கியலெல்லாம் சொந்தமென்னைத் தொழுயிடா சகுளைப்பாரு, கசித்திடு விரோதி யமானதெல்லாம் கவிமையுட விரன்டெமூத்தை சுமாரப்புமே. 643

பாரப்பா கொன்கீழுமீ காமு சுபைமாரும் பாக்காக சொண்டையுமே கழிவெயத்தி, காரப்பா கொசகுசுத்தான்மொன்னிக் குக்காற்றில் குப்ப த்தில் காக்கப்பண்ணி, சீப்பா செப்பமல் வைத்தாகேளு. வென்டு வெதார்கேரிவையாக் சுமைப்போலாரும், ஆரப்பர் அறிவார்கள் திரியீர வாழ்க்கை அப்பனே புலத்தியனே யின்னங்கேளே. 644

இன்னங்கேள் சிவயோக வாழ்வைதன்னை இயல்பான ஸ்யமதை மேருக்கேற்றி, சொன்னதொரு கயிலாச மேருதன்னில் கடர்கோடி காந்தியாய் ரவிதான்மீசம், மன்னாவினை காத்திக்கப் புறக்கைசின்று ம னோன்மணியின் கருணைகளை பன்னச்சொல்வேன், பின்றுனா ஒளியில் ஒருமீன் தான்தோன்றும் மின்னொளி துலக்கமதை மேவிப்பாரே. 645

சீனவைப்பு.

பாரப்பா சரக்கிறுட வைப்புக்கேளு பாநப்பு தன்னுடனே கல்லுப் புங்கூட்டி, ஊரப்பா பழச்சாறு தயிருங்கூட்டி உடன்சேர்த்து பாண்ட த்தில் விட்டெறடி, காரப்பா குழிவெட்டி எருவைப்போட்டு கருவான பாண்டமதை யதின்மேல்வைத்து, சேரப்பா எருப்போட்டுச் சமாதிவைத் த்தால் திறமாக மண்டலத்தில் சீனமாச்சே. 646

பூரவைப்பு.

ஆச்சப்பா பூரத்தின் வைப்புக்கேளு அரகரா சேனமொடு நாதங்கூட்டி, சேர்த்தப்பா ... இடையான்சேர்த்து சிலைவாகத் தான்பொடித்து செயநீர்விட்டு, ஒச்சப்பா போகாமல் தாய்தான்கூட்டி முன்னவினைத் தான்பதித்து குப்பிக்கேற்றி, பாச்சப்பா செல்லவிக்கும் பானைதன்னில் பக்குவமாய் வைத்தெடுக்கப் பூரமாச்சே. 647

ஆச்சப்பா பூரமிது காரமென்பார் அன்பான சவுக்கார வழலையென் பார், காச்சப்பா கசிசமென்பார் சித்தர் கருவான அக்கினியின் தே பார், ... சலமென்பார், பாச்சப்பா வாதத்துக் கில்லாவிட்டால் பயமாகக் ... பொன்றும் பழுக்காதையா, ... கவிசெ... யானையறிவார் கிலேத்திடாமே. 648

கிலேயாது கண்ணத்துக் கிறிவைவிட்டால் கோரான குளிகைக்கு மாருமாகும், கிலேயாத சுதத்துக் காமிட்டு சேர்க்கதிற மெழுகுக்கு மாமிட்டும், ... செயநீர்க்கு மாமிட்டு சுருக்காக பூரத்தைக் கா ... வெண்கார வைப்புக்கேளு மேதினியில் வாதியர்க் ... லவளைப்போச்சே. 649

வெண்காரவைப்பு.

போக்கான சிலவுப்பு கல்லுப்போடு புகழான படிகத்து வண்டலித்து, தாக்கான மணிஉருக்கு மாலோடொக்க தனிக்கள்ளிப் பால்வார்த்துக் கொண்டிமைந்தா, ஆக்கான பாலைதனி விட்டுமூடி அருமையுள்ள சிறுநீறுங் கூடவிட்டு, நீக்காமல் மண்டலந்தான் சமாதிவைத்தால் நிலைத்ததொரு வெண்காரப் பலன்கயாச்சே. 650

ஆச்சப்பா வெண்காரந் தன்னால்மைந்தா அப்பனே யுண்டாக்க சங்கோகோடி, காய்ச்சப்பா வுருக்கினதுக் காதியாகும் கருவான வேதைக்கு மாதியாகும், பாய்ச்சப்பா சந்துசுருக் குபிரேயாகும் பாங்கான நீருக் குஞ் சுன்னத்துக்கும், பேச்சான வெடியுப்பு சீனம்ரெண்டில் பிலமான வுருக்கினுட மாலைச்சேரே. 651

சேரப்பா கள்ளிப்பால் விட்டுசென்றாய் திறமாகக் கொண்டுசென்றாய். பாண்டத்திட்டு, நீரப்பா விட்டுசென்றாய் சமாதிவைத்தால் நிசமாகத் தீய்ந்த வெண்காரமாச்சு, காரப்பா வெண்காரம் பொரிக்காரம்ரெண்டின் கருவானி தானறிவார் மற்றோர்காணார், பேரப்பா சொல்லவென்றால் காலொயில்லை பிசகாத சாரத்தைச் சொல்லக்கேளே. 652

சாரவைப்பு.

கேளப்பா கறிமாவுஞ் சிறுமாவோடு செடியான அமுரியொடு ஆவின் நீரும், நீளப்பா அஞ்சுவகை நீருங்கூட்டி நிலைத்தவொடியுப்புடனே கல்லுச்சுன்னம், வாளப்பா வரித்தோலைத் தியானஞ்செய்து விசையான நீர்நின்ற படியேதாக்கி, கோளப்பா வார்ரமல் பாண்டத்தாட்டிக் கோனென்ற இடமதிலே சமாதிவையே. 653

வையப்பா மண்டலத்துக் கப்பால்நீயு மைந்தனே சார்வாக எடுத்துப்பாரு, மெய்யப்பா சொல்லுகிறேன் காரஞ்சாரம் மெய்யான சாரமதை யார்தான்காண்பார், சையப்பா வுத்வுவது போலேவுங்காண் கைப்பான வுப்புக்கு வுறுதியாச்சு. எய்யாத சாரைகடி பட்டதானால் எழும்பாமல் வீறடக்குஞ் சாரந்தானே. 654

சாரமென்றால் வழலைசடிக் கொண்டுதானால் சரக்கனைத்து மரண்டுதடாதப்போயில்லை, காரமென்ற கருவழலைக் கடிதானப்பா கடுஞ்சருக்குச் சாரத்துக் கதிகமாகும், பாரமென்ற சாரமதைப் பணியவேணும் பணிந்ததொரு சாரத்தால் திறுத்தவேணும், ஆரமென்ற அதிசார காரமப்பா அனைத்துயிருக் குடலுயிரே யறிந்துபாரே. 655

பாரப்பா வாதத்துக் காதியாகும் படியேற செய்னத்துக் காதியாகும் தூரப்பா கற்பத்துக் குபிரேயாகும் கருவான செயநீர்க்கு மாதியாகும், நேரப்பா பூரணத்துக் குயிர்தானுதி நினைவான அறிவுக்கு மமுதயாகி, தேரப்பா காரசாரத்தைக்கண்டு தேர்ந்துமன தொன்றான செயலைப்பாரே. 656

துரிசுவைப்பு

பாரப்பா துரிசுனுட வைப்புக்கேளு-பாங்கான கல்லுப்பு சீனங்கூட்டி,
சாரப்பா பழச்சாறுங் தயிருங்கூட்டித்-தன்மையுள்ள அமுரியதுங் கூடச்
சேர்த்து, சேரப்பா தாம்பிரப்பாத் திரத்தில்மைந்தா - செம்மையுடன்
குழிவெட்டி மைந்தாநீயும், காரப்பா கேசரியி னெருவைக்கொட்டி- 657
கருவானபாத்திரத்தை யதின்மேல்வையே.

வையப்பா வாய்மூடி மேலுங்கொட்டி - வளமாகத் தான்மூடி மைந்
தாகேளு, மெய்யப்பா சதாசிவத்தைப் போற்றிநீயும் - மேன்மையுடன்
மண்டலத்துக் கப்பால்வாங்கி, செய்யப்பா ஆறவிட்டுத் திறந்துபாரு
சிவசிவா என்சொல்வேன் துருசுசேர்மை, சையப்பா புளிப்புடனே 658
புளிப்புசேர்த்து-கழிவான கறுப்புடனே சேர்ந்துபோச்சே.

போச்சப்பா களிம்புடனேயுப்புசேர்த்து-பொருமிகத்தானுரைத்து
துருசியாச்சு, ஆச்சப்பா வெகுகருசு துருசியாட்டு-அடங்காத சன்னத்
துக் காதியாகும், மூச்சப்பா வெகுதுருசு செவுணம்பாயும் - மூதண்ட
குருவுக்கு இதுவேயாதி, நீச்சப்பா வெகுநீச்ச துருசார்காண்பார்-செத்தி 659
பெற்ற சற்குருவுந் துடியாம்பாரே.

திடியென்பார் கண்டரென்பார் விஷதியென்பார் - துலங்குபச்சை
அக்கினியின் பீசமென்பார், அடிகொண்ட அடியென்பா ராதியென்பார்-
அரகரா ஆதிக்கு அந்தமென்பார். கடிதான சத்தியென்பார் நீலமென்
பார்-காமனுக்குச் சத்துருவாங் கண்ணேயென்பார், முடிகொண்ட ஆகாச 660
மூத்தலேயென்பார்-மூத்திவெகு துருசாகு மூதலைப்பாரே.

பாஷாணவைப்பு.

பாரப்பா சீனமொன்று வெடியுப்பொன்று - பரமான வீரனுடனே
மூன்றுங்கூட்டி, சேரப்பா தாம்பிரக் கிண்ணத்துள்ளே-சேர்க்கையிலே
கேசரியின் செய்யைவார்த்து, நேரப்பா மேற்கிண்ணந் தாலேமூடி-நிலை
த்ததொரு பாண்டத்தில் மண்ணுமவின்னும், காரப்பா பாண்டத்தி 661
விட்டுசெல்ல-கருவாக வட்டகையை யதின்மேல்வையே.

வைத்தகின்மேல் முன்போலே நிறையக்கொட்டி-வாகாக மேல்மூடி
மண்ணுஞ்செய்து, வித்தார மாகவேநீ யடுப்பில்வைத்து-வீறடங்க வொ
ருசாம மெரிப்பாய்மைந்தா. மூத்தான கிறம்போலே நாலுஞ்சேர்த்து -
மெழுகுபோ லுருகியது வொன்றாய்ச்சேரும், பத்தான பூரணத்தைத் 662
தியானம்பண்ணிப்-பதமாக ஆறவிட்டு வெடுத்துப்பாரே.

பாரப்பா வட்டகைக்குள் ளிறுகிநல்ல-பளிங்குதுபோல் பாஷாணம்
பண்பாய்க்காணும, ஆரப்பா அறிவார்கள் பாஷாணத்தை - அறிந்தவர்க
ளறிவார்க ளம்பாத்தை, மேரப்பா என்பார்கள் வெண்கண்டரென்பார்
விசையான மதியென்பார் கிலுப்பென்பார். சாரப்பா சாரைக்கு சக
மென்பார்-சகலசரக் கானதற்குஞ் சத்துருதான்பாரே.

பார்க்கவென்று லிங்கமுடைய சாவியத்தின்-பச்சுவமாய்ச்சரக்குவைப்பு முறையைச்சொன்னேன், மார்க்கமுட னோர்நாற்றில் கட்டுமுறையோடே மகத்தான சாஸ்திரத்தில் மெழுகுமுறைசொன்னேன், சேர்க்கையுடன் னோர்நாற்றில் திராவகத்தின்முறை-செப்பமுள்ள ஏழ்நாற்றில் செந்தூரஞ் சொன்னேன்-சார்க்கவே கற்பமுறை யேழ்நாற்றில்சொன்னேன் - சுருக்கமுள்ள புலத்தியனே யின்னம்கேளே. 664

கேளப்பா கற்பமதை யாற்றில்சொன்னேன்-கெதிமெல்லாம் நானுடன்சொல்லுறதுப்பாரு, ஆளப்பா யோகமதை நாற்றில்சொன்னேன்-அப்பனே வாதத்துக்கு நடக்கும்படி, தேளப்பா சொரூபத்தின்போல் வழியுந் சொன்னேன் - திருமபுமொரு நாற்றிலே நான் திரமமாய்மைந்தா, கேளப்பா வாரமல் கூத்தாடும்முறை-குணமாகச் சொன்னதையார் சொடுப் பார்பாரே. 665

பார்த்தவர்கள் மனமகிழ்ந்து நடத்தாயானால் - பண்பாக முறைகள்தி ருமலையா, சார்த்தவர்க ளித்தியோர் நப்பாசொன்னேன் - கனகம்வெ கமாகக் கைமுறைகள் கன்றுபத்தோடும், நாற்றிசையு மறியவேதா னித்தவழிவ- யிகவேதோன்றும் - பூவுரியார்க் கென்னவரும் புகலக்கேளே. 666

கேளப்பா வுலகத்தில் முன்னோர்தாமும்-இருமையுட னன்மைதின் மை சொன்னபடி, ஞானப்பா தினம்பார்த்து அறியவென்று - நன்மை யுடன் ஜோதியாய் பதிலேபாடி, சோளப்பா வாராம லுலகமீதில் கொ ட்டினார் சாத்திரத்தா னென்னசொல்வேன், மாளப்பா என்றுசொல் லா காதென்று-மானிடர்கள் நூல்முறையைப் பார்த்தார்பாரே. 667

பார்த்தவர்கள் குருமொழியைப் பாராமற்றான் - பதியோடே செல் வாரிந் நாற்றுவார்போல், கூத்தான கூத்தாடி லெம்பங்காட்டிக்-கொடி வைக்கன்றுநன்மையுடன் வணங்கியவர் பாதம்போற்றி, நாற்றிசையுந் தான்தேடி குரு பலனுனக்குச் சொல்வேன்கேளு - கனகம்போல் நன்மைதின்மை காட்டி வாரே. 668

காட்டினால் நன்மையிலே நின்றுமைந்தா - கசடறவே தின்மைநீ சன்றுதேதி, மாட்டினால் ஜோதியத்தைக மணிந்தாலும்-மார்க்கமென்ற அமுதத்தைப் பானம்பண்ணு, பூட்டினால் நான்திறந்து வுலகந்தானே- புதுமைவெகு பதுமைகளைக் கண்டுதேறி, ஆட்டினால் அம்பலத்தி லேற லாகும் - அப்பதியி லேறியென்ன அமுதங்கொள்ளே. 669

கொள்ளப்பா பூரணத்தைக் கொண்டுதேறிக்-குணமாக மனதறிவால் குருவைக்கண்டு, விள்ளப்பா வுனதுடைய பாட்டையெல்லாம் - விண்ட ரிநாலால் மனமகிழ்ந்து அருட்பாவிலார், செல்லப்பா அதின்பிறகு சாத்தி ரத்தைத்தேடி - செவிவா கண்டதெல்லா மெழுதிப்போட்டு, சொல்லப் பா மனக்கண்ணி னருட்கண்ணாலே - சொன்னதினால் பொருளடக்கந் தோணும்பாரே. 670

கெந்திபாஷாணம்.

பாரப்பா கெந்திபா ஷாணந்தன்னைப் - பகருகிறேன் புலத்தியனே பண்பாய்க்கேளு, ஆரப்பா அறிவார்கள் கெந்திரசத்தன்னை - அணைத்திடு வா யதின்பிறகு செயநீர்வாங்கி, காரப்பா பூமியுட காரந்தன்னைக் - கரு வாகத் திராவகமும் வாங்கிமைந்தா, சேரப்பா முன்சொன்ன நீரில்மைந் தா - சேர்த்துமிக்க வரைக்கவே யனலாம்பாரே. 671

பாரப்பா அனலிற் கமிப்பதன்னில் - பக்குவமாய் மூப்பூவுங் கா ஞ்சகட்டி, சேரப்பா அமுதயுத கூடச்சேர்த்து - திறமாகக் கிண்டிய தை மெல்லாமிழுத்து, பாரப்பா மண்சிலை வளியச்செய்து - மைந்தனே அ ப்பேற்றி அலைவில்லாமல், காரப்பா அலைவில்லாப் பாண்டத்தன்னில் - சருக்கவே தனலூட்டி யெரித்திடவே. 672

எரிக்கவே மருந்தெல்லாம் பாண்டத்துள்ளே - இனியென்ன வருதி யதா கற்போல்சேரும், தருக்கவே அனலாறும் போதுமைந்தா - ஐயாம லுடைத்துமிகத் தயவாய்வாங்கி, பெருக்கவே பீங்கானிற் பதனம்பண் ணிப்-பெருமையுள்ள மவுனமதாய்க்குருவைப்போற்றி, உருக்கு வெண்ணெ ய்இதுவாகுமென் றுமைந்தா-உண்மையுடன் குன்றிதோறு மெடுத்துக்கொ ள்ளே. 673

எடுத்ததொரு கெந்தியுட மகிமைகேளு - என்னசொல்வேன் புலத் தியனே அடக்கமாக, தொடுத்தவெள்ளி தாரக்கு சந்தால்மைந்தா - சக மாக வயதுசொல்ல முடியாதையா, அடுத்தொருவர் கெந்திமுறை கேட் டாலுந்தான் - ஆபத்தாக சொன்னதீ யகலவில்லை, முடித்தொரு பூவாச மறிவோர்க்கெய்தும்-மார்க்கமுடன் வித்தையைப் பதனம்பண்ணே. 674

கெவுரிகட்டு.

பண்ணப்பா கெவுரியுட முறையைக்கேளு - பண்பான புலத்தியனே அறிவுள்ளோனே, விண்ணப்பா லவணமொடு காரசாரம் - விளைசயான படிகமொடு பூரணமுங்கூட்டி, கண்ணப்பா மஞ்சளென்னு கருவுங்கூட்டிக் கருக்கூட்டி கல்வத்தி லாட்டிகன்றாய், மண்ணப்பா சட்டிதனில் வைத்து 675 மைந்தா - மைத்தனே அதைப்பேற்றி யெரித்திடாயே.

எரித்திடவே சட்டிக்குள் மருந்துதானும் - இனியென்ன வருமையது மருந்தன்போலே, பெருத்தகல்லுப் போலுறைந்து மருந்தாகப்-பெருமை யுள்ள கெவுரியென்ற பேரதாகும், குறித்தபொருள் அதியென்ற கெவு ரியாகும் - குணமான கெவுரிச முறைதானப்பா, பரித்தகுறி இதற்குறி 676 சொல்வாதையா - பாலகனே விதிதுடைய பார்க்கேனே.

சேனப்பா அப்படியா யோகமெல்லாம் - செம்பீர மாய்ப்பிழுக்கு மதி லுடையநேர்மை, காளப்பா சாவிசொரு காரிநாலும் - கல்வமுள்ள அட்டையுறும் வருவாரப்பா, வேளப்பா எரித்திவன் திட்சமன்தனக்கு - கேளாடியே வொருவார்த்தை யிக்தாரப்பா, ஆனப்பா அவ்வார்த்தைத் மைந் 677 தாகேளு - அன்பாவொன் றட்சரமா யிருவென்றாரே.

வென்றதொரு அட்சரத்துக் குயிரேதன்னில் - வேதாந்த சத்திசிவ மிரண்டைக்கூட்டி, கொண்டதொரு அட்சரத்தைக் குழியில்நாட்டி - குருவாமொன் றட்சரமென் றதனைநாட்டு, அண்டமதொழ வுருவேற்றி நின்றத்தி - அன்பாக நீயதிற்றமைந்தாகேளு, கண்டதொரு பதார்த்தமதி லனுவாய்ப்போட்டுத்-தானீட்டி யெடுக்கஅது-நலையாதெனவே. 678

நலையாத அட்சரத்தை யார்தான்காண்பார் - நடியான வெவுறுதி மார்க்கமார்க்கம், மலையாம லட்சரத்தை மவுனமாக - மார்க்கமுடனே இயே மனதாட்கொண்டால், அலையாமல் பூரணத்தை நோக்கலாகும் - அப்போது மதியமுதங் கொள்ளலாகும், இலையான தேகமது அழியாதப்பர் - சிவசிவா பூரணத்தின் செயல்தானப்பாரே. 679

சவ்வீரவைப்பு.

பாரப்பா சவ்வீர வைப்புக்கேளு-பரமான வெடியுப்பு பத்தாங்காய்ச்சல், காரப்பா கல்லுப்பு சீனக்காரம்-கட்டியதோர் நவாச்சாரஞ் சவுக்காரந்தான், வீரப்பா தானடங்கும் பொரிக்காரந்தான் - வெவ்வேயென்றதுருசுடனே பேதிகெந்தி, சேரப்பா முப்பூவுங் கூடக்கூட்டிச்- சேர்த்துமிகத் துகைபார்க்கப் பத்துமாச்சே. 680

ஆச்சப்பா பத்துவகை சரக்கொன்றாக-அனைத்துமே அந்நிடைக்குச் சூதஞ்சேர்த்து, பாச்சப்பா கல்வத்தில் பொடியைத்தாக்கிப் - பார்க்கையிலே ரசமாண்டு மொன்றாய்ப்போகும், பீச்சப்பா செயநீரால் பிசரிக்கிலை எழுஞ்செய்து-கருவான குப்பிதனைப் பதனம்பண்ணே. காச்சப்பா மண் 681

பண்ணியதோர் குப்பிதனைப்பாண்டத்துள்ளே-பக்குவமாய்ப்போடு பதிவாய்ப்போட்டு, உண்ணியே குப்பிதனை நடுவிலவைத்து - உத்தமனே மேலுமந்தப் பொடியைப்போட்டு, நன்னுறவே பாண்டமதின் வாயைமூடி-நலமாக மண்சீலை நன்றாய்ச்செய்து, தன்னுறவாய்க் குருபரனைத் தொழுதுபோற்றித்-தயவான அனல்மூட்டி அடுப்பிலேற்றே. 682

ஏற்றியே சருகுகம்பு விறகினாலே-இதமாகப் பதினறு சாமமாட்டி, ஆற்றியே பாண்டமதி னுடைத்துமைந்தா-அதிலிருக்குங் குப்பியைநீ யன்புடன் சின்னிப்பார் கற்போல்காணும், நேத்தியென்ன வயிரம்போல் ஒளியேவீசும், நேர்மையுள்ள வீரனுடை வளமைகேளே. 683

கேளப்பா முன்போலே கல்வத்திட்டுத் தெளிதமுடன் பொடித்துநன்றாய் மாவதாக்கி, தேளப்பா நொட்டுகல்போல் செயநீர்விட்டுத் - திறமாகக் கேசரியைக் குப்பிக்கேற்றி, கோளப்பா வாராமல் பாண்டத்துள்ளே-குணமாக முன்போலே குப்பிவைத்து தாளப்பா மேல்மூடி மண்ணுஞ்செய்து-தப்பாம லடுப்பேற்றி யெரித்திடாயே. 684

எரியப்பா ஈராறு சாமமாட்டி-எரித்தபதம் சட்டியின்மேல் நெல்லைப்போட்டால், பொரியப்பா எழும்பியது விழுந்தாலால்-புத்தியுள்ள புலத்தியனே பதந்தானென்று, குறியப்பா மறவாமற் பூசைபண்ணி [illegible] மட்டும் நீயிருந்து எடுத்துப்பாரு, வரியப்பா தானே [illegible] 685 வாதாக இதைமடக்குச் சாக்குமாச்சே.

ஆச்சப்பா இன்னமொரு மடக்குச்சொல்வேன் - [illegible] முன்போலே கல்வத்திட்டு, தேச்சப்பா பொடித்[illegible] மாவதாகச் - செப்பமுள்ள செயநீரால் மாவைக்கிண்டி, பாச்சப்பா கு[illegible]ல் பதனமாகப் - [illegible]ச்சப்பா தானடங்க 686 பக்குவமாய்த் தானடைத்து மண்ணுஞ்செய்து, சலாகைபோட்டு-முக்கியமாய்ப் பாண்டமதிற் பதியவையே.

வையப்பா அடுப்பேற்றித் தீயைமூட்டி - வரிசையாய் முன்போலே யெடுத்துவைத்து, பையப்பா அறுசாம மெரித்தபின்பு-பக்குவமாய்ச் சலாகைதனைத் திருப்பும்போது, சையப்பா சரியாமல் நிதானமாகக்-கைமுறையாய்த் திரிவியபின் சலாகைவாங்கி, செய்யப்பா மேல்மூடிச் சீலைசெய்து- 687 திறமாகத் தீயெரித்து இறக்குவாயே.

இறக்கியபின் ஆறவிட்டு எடுத்துப்பாரு-இறுகிவெகு வலுவாக இருக்கும்வீரம், உருக்கமுள்ள வீரமென்ன வீரமென்றால் - உத்தமனே சவ்வீர மிதுவேயாச்சு, கருக்கமென்ற கருக்கமெல்லாம் வீரம்வீரம் - கருவாக இன்னமொரு மடக்குகேளு, பெருக்கவே சவ்வீரக் கட்டிவாங்கிப்- 688 பெருமையுள்ள செயநீரில் தோய்த்துப்போடே.

போடப்பா ரவிமுகத்தில் பத்துமுறைதானும் புகழான வீரமதையென்னசொல்வேன், நாடப்பா செயநீரின் வலுவினாலே-நாவடங்கா வீரவலுவென்னசொல்வேன், தேடப்பா வீரமென்ன திறமேதென்றால்-சிவந்தமஞ்சள் நிறமாகு மைந்தாபாரு, கூடப்பா மஞ்சள்நிற வீரனைத்தான்-கொடுமையுள்ள சுண்ணமதில் சிகப்புமாச்சே. 689

ஆச்சப்பா இவ்வீரங் கொச்சிவீரம்-ஆரறிவார் கொச்சியுட ஆழந்தன்னை, நீச்சப்பா வெகுநீச்ச கரையோகாணேன் - நிலைத்தசுண்ண மகாரமதுக் காதியாகும், பாச்சடா கெவுனரச மணிக்குகல்ல - பாங்கான சாரனைக்கு மிதுவேமூலம், வாச்சப்பா வேதையிட வீரம்வேணும்-வலுவான 690 நீர்மெழுகுக் காதிதானே.

தானென்ற பன்னிரண்டு நூறுக்குள்ளே - சகலகலைக் ஞானமெலாமடக்கம்பண்ணி, கோனென்ற குருமுறைய மடக்கம்பண்ணிக்-கோடானகோடிவித்தை குறியுஞ்சொல்லி, தேனென்ற ருசிபோலே ஞானஞ்சொல்லி-தெவிட்டாத பூரணத்தின் வகையுஞ்சொல்லி, மானென்ற மவுனமென்ற குறியுஞ்சொல்லி - மனமடங்க வழிவுமிக வசனித்தேனே. 691

வசனித்த இந்நூல்தான் பெருநூற்கப்பா - வண்மையுள்ள சுருக்கமிது
பன்னிரண்டுநூறும், நிசனித்த சுருக்கமிது கோடாகோடி - நீள்நிசை
யில் மெத்தவுண்டு கண்டுபாரு, பதனித்துப் பாராமல் கருவாய்ப்பாரு-
பார்க்கையிலே மித்தநூல் பருவம்பாரு, நிசனித்துக் கருவாக இந்த
நூலைச்-செகத்தோர்க்குச் சொல்லாதே மனதாய்ப்பாரே. 692

தொட்டிபாஷாணவைப்பு.

பாரப்பா தொட்டிபாஷாணந்தன்னைப்-பண்பாக வைக்குமுறை பகரக்
கேளு, காரப்பா சீனமுடன் பூரங்கூட்டிக்-கருவாக வெடியுப்புக் கூடச்
சேர்த்து, சாரப்பா குதமொடு நாகஞ்சேர்த்து-தயவாக அந்நிலைக்குக்
காந்தங்கூட்டி, வீரப்பா தானடங்க வெண்கருவாலாட்டி-மேன்மையுட
னிருப்பகலில் வைத்துமூடே 693

மூடப்பா சட்டியிற்கு விருட்பகலைவைத்து - மூர்க்கமுட னப்பிட்டு
மேனுமூடி, வீடப்பா பிலப்பதற்கு அடுப்பிலேற்றி-விசையாக மூச்சாம
மெரித்துவாங்கி, பாடப்பா ஒன்றுமில்லை யாறவிட்டு-பக்குவமா யுடைத்
தெடுக்க மைந்தாகேளு, தேடப்பா தொட்டிபாஷாணமென்பார்-செகத்
தோர்க்கு இந்தமுறை தெரியாதன்றே. 694

தெரியாது தொட்டியுட முறையைக்கேளு - செவ்விவா நாதமது திற
மாய்க்கட்டும், பரியான தங்கத்தால் குருவைச்சச - பழுப்பாகும் வெள்
ளிசெம்பில் பதமாய்ப்பாரு, குறியான குரியுதிக்கு குருவைக்காத்து - கு
ணமான பூரணத்தைக் குறிப்பாய்க்கொண்டு, அரிதான இந்நூலைப் போ
ற்றுவோர்க்கு - ஆச்சரியம் வெகுவித்தை யறிவார்பாரே. 695

பாரப்பா பஞ்சகத்தை யறிவாற்பாரு - பருமமலர் பூரணத்தைப் பத
மாய்க்கொள்ளு, நேரப்பா செயலறிந்து தேறந்தேறி - தேகசைத்திர காய
மதா யிருக்கவேணும், ஆரப்பா அறிவார்கள் கற்பக்கூறு- அரகரா காயா
தி கற்பமென்று, சேரப்பா நிலையறிந்து கொள்ளமாட்டார் - நினைவறிந்
து மனதறிந்து தியானம்பாரே. 696

பாரென்றுஞ் சலமென்று மழல்தானென்றும் - பார்த்தின்மே காக்கி
றதோர் வாயுவென்றும், காரென்று மாகாச சென்னியென்றுங் - கருத்
தாகத் தானறிந்து கருவைக்கண்டு, சேரென்று தானறிந்து அருக்கமொ
ன்றாய் -நினைவாகப் பூசிக்க மைந்தாகேளு, ஆமென்று வுனக்குரைக்கச் சொ
ல்வாரையா - அரகரா அடிமுடியை மறந்திடாதே. 697

சிங்கிமுறை.

மறவாமல் சிங்கியுட முறையைக்கேளு - மகத்தான வெடியுப்பு சீன
ங்கூட்டி, உறவான காரமது மூன்றுமொன்றாய் - உத்தமனே யிதுக்குச் சீ
ர்நாகங்கூட்டி, திறமான வடிமுடிபுங் கூடச்சேர்த்துச் - செம்மையுள
துருசதவுங் காலுங்கூட்டி, அறமான புக்குகையில் வைத்தூதி - அப்ப
னே புருகியது குழம்பாம்பாரே. 698

குழம்பான பதங்கண்டு பதமுஞ்சேர்த்துக் - குறிப்பாகக் குகையெடுத்
து மைந்தாநீயும், தனமான தனிதனிலே தலையபோலேறி - தன்மையு
டனதில்வார்க்க இறுகும்போதில், நலமாக வுடைத்தெடுப்பாய் துண்டு
கண்டாய் - நன்மையுள சிருதாரு சிங்கியாச்சு, வளமான சிங்கிதனை 699
யாதியப்பேருர் - மகத்தான வேதைக்கு சிங்கியாச்சே.

சிங்கியென்ற சிங்கியுட முறையைக்கேளு - செவ்விவா செம்புவெள்ளி
பொன்தானென்றும், அங்கமதாய்க் குகைதனிலே யுருகும்போது - அ
பேந்த மென்றிலிங்கி யதிலேபோடு, பங்கமில்லாச் சிங்கமது ஆட்டைக்
கண்ட - பரிசாக மூன்றையுந்தான் கல்வமப்பா, சங்கையுடன் குகைத
னிலே நாலுமொன்றாய்த் - தன்மையுட னுருகியது ஒன்றும்பாரே. 700

ஒன்றுமி உருகின்ற களங்குதன்னை - உடைத்துப்பார் மாப்போலே
யதிருமப்பா, நன்றாக அப்பொடியைப் பதனம்பண்ணு - காட்டுவாய் செ
ம்புதனில் நூற்றுக்கொன்று, குன்றாத வயதென்ன சொல்லப்போறே
ன் - குருவான தங்கமடா மயக்காதையா, சென்றுட அம்பலத்தின் ன 701
ருளைக்காட்டுஞ் - செவ்விவா சிங்கிமுறை நன்றாம்பாரே.

சிங்கிமெழுகு.

பாரப்பா கட்டுமுறை சிங்கிவாங்கிப்-பண்பாகக் கல்வத்தில் பொடித்
துக்கொண்டு, சேரப்பா ஐங்கோலத் தயிலத்தாலே - நினைவாகத் தான
ரைக்கும் போதில்ந்தான், வாரப்பா சூதமொடு நாகலிங்கம் - வரிசையு
ள்ள காரமுட னயமுங்கூட்டி, சாரப்பா அரைத்தெடுப்பாய் நாலுசாம 702
ம் - சமர்த்தாக அரைத்தெடுக்க மெழுகுமாச்சே.

ஆச்சப்பா மெழுகிலொரு காணிதாக்கி - அப்பனே வெள்ளியொரு
காணிதாதில், பாச்சப்பா இம்முறைமை என்னசொல்வேன் - பகரீதா
ய் அலர்குகின்ற அங்கத்தாய்தான், நீச்சப்பா வெகுநீச்ச சொல்லப்போ
மோ - நிலையில்லாக் காயமதை நிறுத்தவேண்டி, ஊச்சப்பா மூலமென் 703
ற கலைவிற்றுறுறுங் - கனகமென்ன தேகம்சித்திர காயமாமே.

காயாதிகற்பம்-வல்லாரை.

காயமென்ற காயாதி கற்பந்தன்னைக்- கருணைபெறச் சொல்லுகிறே
ன் மைந்தாகேளு, சேயமுடன் வல்லாரை யாறுமாதம் - நிலைத்தொரு
ஆரையடா அருந்திடுங்கள், தாயகமாய்க் கொண்டுவந் தலர்த்தியைத்தா -
சமைசராய்த் தூளாக்கிக் கல்வத்திட்டு, மாயமென்ற தூள்தனிலே கழிஞ் 704
சிகொள்ள - மாயாது காயமது வலுவாய்ப்போச்சே.

கடுக்காய்கற்பம்.

போச்சென்று விடாமலே தினமுங்கொண்டால் - போருமடா நரை
திரைகள் சாவேயில்லை, ஆச்சென்று கடுக்காய்தான் வருஷமொன்று - அ
ப்பனே அதின்முறையைச் சொல்லக்கேளு, வாச்சென்று கடுக்காயைத்
தகர்த்துக்கொண்டு - வளமாக அமுரியிலே தூறப்போட்டு, காச்சென்று
மறுகன்றான் காயப்போட்டு - கனககாசப் பத்துமுறை சுத்திசெய்யே.

சுத்திசெய்த கடுக்காய்தான் செங்கடுக்காயாச்சு - சமமான கடுக்காய்
தன் முறையைக்கேளு, பத்தியுட னிடித்தவடி கட்டிமைந்தா-பாங்கா
ன கரகமதில் பதனஞ்செய்து, புத்தியுடன் பூரணத்தைப் பணிந்துபோ
ற்றிப்-புனிதமுடன் ரேசகபூ ரகமும்பண்ணி,... வெற்றிபெறக் கும்பகத்தி
னின்றுகொண்டு - வேதாந்தக் கற்பமதை விரும்பிக்கொள்ளே. 706

பத்தியம்.

கொள்ளடா காலையிலே வல்லாரைகொள்ளு - கொண்டபின்பு மதி
யமதி லமுதுகொள்ளு, அள்ளடா கடுக்காயை மாலைதன்னில்-அளில்வெ
ளு கடியளவாய்த் துணிந்துகொள்ளு, கள்ளடா மதியமதி லமுதுகொள்
ளு - நானென்று சொல்லுகிறே னயந்துகேளு. பல்லுடனே கால்முக
ங்கள் சுத்திபண்ணிப்-பாலகனே விபூதியுந் தளமாய்ப்பூசே. 707

பூசியே ரெண்டெழுத்தை ஒன்றாய்க்கூட்டிப் -பூரணமாம் செய்தபின்
பு அசனங்கொள்ளு, நேசமுட னமுதுகொள்ளு சிறுபயறுகொள்ளு-நேச
மையுள்ள சர்க்கரையும் பழமுங்கொள்ளு, வாசமுள்ள பதார்த்தமெலா
மகிழ்ந்துகொள்ளு -மகத்தான கடுக்காய்தான் வறுவாய்ப்பாரு, பாசமுட
னுமுரைத்த படியேநின்றால்-பலிக்குமடா காயசித்தி யே[illegible]ங்கானே. 708

லிங்கக்கட்டு.

யோகமுள்ள புலத்தியனே சொலலகம்கேளு - உண்மையுள்ள லிங்க
முறை யுரைக்கக்கேளு, நாகமென்ற கருநாகம் வங்கமொன்று கலமான
சூதமொன்று குருத்தானென்று, பாகமென்ற சீனமொன்று ஆதியர
சம்-பக்குவமெ லாங்கூட்டிக் கல்வத்திட்டு, ஆகமென்ற செயநீரால் பொ
டித்துக்கொண்டு-அப்பனே குப்பியிட்டு எரித்திடாயே. 709

எரித்திடவே லிங்கநின்ற காரமேறி. - ஏகமென்ற கம்பியதா யிறு
கிவிற்கும், குறித்திடவே குளிர்ந்தபின்பு யுடைத்துப்பாரு-கூர்மையுள்ள
குப்பிவைப்பின் கம்பியாகும், தரித்திரமே போய்விடுமே லிங்கங்கண்
டால்-தன்மையுள்ள விந்துவுட நாதமாகும், வருத்திமிசப் போர்த்திடு
வாய் லிங்கந்தன்னை-மகத்தான லிங்கமதின் வரிசைகேளே. 710

கேளப்பா லிங்கமதைத் தங்கத்தூட்டிக்-கெணிதமுடன் தானெடுத்து
வைத்துக்கொண்டு, தேளப்பா கொட்டுதல்போல் வெள்ளிநூற்றில்-
தெவிட்டாத லிங்கதங்க மொன்றுதாக்கு, சொளப்பா அத்தங்க மென்ன
சொல்வேன்-குறையற்ற தங்கமடா கூர்ந்துபாரு, வேளப்பா எரித்தவை
னெனக்குச்சொன்னார்-வேதாந்தப் பணிரண்டு நூற்றில்தானே. 711

தானென்ற பணிரண்டு நூற்றைமைந்தா - தாணிதனில் விள்ளாதே
காவாடாதே, கோனென்ற குருபாத மடுத்துக்காரு - குருவான பெரி
யோரை வணங்கிமைந்தா, தேனென்ற அமுதமது கொண்டால் மைந்
தா-தேகவச்சிர காயமடா திடஞ்சொன்னேனுன். வீனென்ற வீணரு
டன் வீண்பேசாதே-விண்ணொளிக்குள் கண்ணொளியை மேவிப்பாரே.

பாரப்பா மதியிருந்த திரையைப்பாரு பக்குவமாய்த் தானறிந்த பரு
வந்தன்னில், நேரப்பா கதிரிருந்த திரையைப்பாரு நின்னிடத்தில் மா
றினதை நினைவாய்க்கண்டு, தேரப்பா நின்மனதை அறிவால்தேறு தேர்ந்
ததினால் காயசித்தி திறமதாகும், ஆரப்பா அறிவார்கள் சத்திசிவந்தன்னை 713
அறிவான பெரியோர்களறிவார்பாரே.

நாகமுறை.

பாரப்பா நாகமென்ற முறையைக்கேளு பக்குவமாய்ச் சொல்லுகி
றேன் மைந்தாமைந்தா, தேரப்பா தேகமென்ற வெண்ணாகந்தான் சேர்
ந்துநின்ற கருநாக முயிருமாச்சு, வேரப்பா இருவகையு மொன்றே
யாகும் வெடியுப்பு நாவிலொன்று சூதம்ரெண்டும், காரப்பா கருவுப்பு 714
நாகப்புற்றுக் கல்லுப்புக் குண்டுமணிப் பருப்புங்கூட்டே.

கூட்டியே யிடைசமனாய்க் கல்வத்திட்டுக் குருவான கருவாலே ஆட்
டிக்கொண்டு, மாட்டியே குகைபிடித்துக் குகைக்குள்வைத்து மைந்த
னே அருகிட்டு யுலையில்வைத்து, நாட்டியே யுலையில்வைத்து ஊதும்
போது நன்னாயுட னுருகியல்லோ தெளியும்பாரு, வாட்டியே பதங் 715
க[illegible] நாளுல் வயிரம்போல் கண்விழுந்த நாகமாச்சே.

நாகமென்று[illegible]னென்பார் நல்லோர்களறிவார்கள்
மற்றோர்காணார், தேகமென்ற தேகமதி லுயிர்தானின்ற திறமான வுட
லாவி காணார்காணார், பாகமென்ற வுடலாவி தனக்குமைந்தா பண்பரின
பொருளதுவுங் காணமாட்டார், ஆகமென்ற பொருளதனைக் கண்டாரா 716
னால் அப்பவல்லோ வாதசித்தி நாகமாச்சே.

ஆச்சப்பா நாகமதி லஞ்சுவுண்டு அஞ்சான நாகமதில் ரெண்டைக்
கேளு, பேச்சப்பா வொன்றுமில்லை ராகுகேது பிசகாமல் ரெண்டுமல்
லோ ஒன்றையென்று, மூச்சப்பா பிடித்தல்லோ கொன்றுபோடும் முனை
யான சுழிமுனையி லுயிருமாச்சு, காச்சப்பா குகைதனிலே நாகமிட்டுக் 717
கருவான சத்துருபித் துருவைமாட்டே.

மாட்டினதால் நாகமது கட்டிப்போச்சு-மகத்தான குருவாச்சு மைந்
தாகேளு, தாட்டிகமாய்க் கட்டினதைத் தானெடுத்து தன்மையுள
மேருவிலே நூற்றுக்கொன்று, நாட்டினதால் சேதியென்ன சொல்லப்
போறேன் நாகாதங்க மலையதுவு மொவ்வாதைடா, தேட்டினதால் நாக 718
மதைத் தேடவேணுஞ் சிவசிவா வாசகையின் திறந்தான்பாரே.

பாரப்பா வுலகத்தில் வாதிசொல்லும் பார்க்கேளுன் காதாரக்கேட்
டேனென்றும், வீரப்பா தானடைந்து சொல்லுஞ்சேதி யின்றுகிறேன்
புலத்தியனே மனதாய்க்கேளு, சாரப்பா பச்சிலையால் தங்கமாச்சு சார
மென்ற வுமிநீரால் தங்கமாச்சு, காரப்பா கணிக்காதத்தாம் பஸ்பம் 719
பண்ணிக் கண்மூடி முழிக்குமுன்னே தங்கமாச்சே.

தங்கமென்ற தங்கமது ஒருத்தான்பண்ணி சலுநியிலே பத்தரை
தான் மாற்றைக்கண்டேன், அங்கமுட னியிவுத்தில் வேதைபோட்டால்
அகரா மண்ணைதுவும் பொன்னாய்ப்போச்சு, சங்கையுடன் கண்டெனெ
ன்று சொல்வான்மட்டை தங்கமென்ற அங்கமதை யறியாப்பாவி, பங்க
மென்ற வாயகர்தை பேசும்பாவி பார்தனிலே மெத்தவுண்டு கண்டு
தேறே. 720

பெரியோர்மகிமை.

கண்டேநோ மனமுகர்து பேசவேண்டாங் கடக்கநின்று அகற்றிவிட்டு,
கருவைக்கேளு, பண்டுடைய பரம்வொளி கண்டபேர்கள் பதறுமல்
வறுமையொத் திருப்பாரையா, தொண்டரெனத் தொண்டரைப்போ
லுலகத்துள்ளே சுத்தமுள்ள மானிடரைத் தாலங்கிப்பார்த்து, அண்டர்
பிரான் பரமருளை யவருக்கீந்து ஆதியந்தம் கமென்று மருள்செய்வாரே.

அருளான முப்பொருளு மவருக்கீந்து அவர்தேக பீடையெல்லா,
மகற்றிக்கொண்டு, இருளான மாயையெல்லா மகற்றிநல்ல ... ந்தரச
நீட்சையவருக்கீந்து, பொருளான அனுக்கிரகப்போத ... து பத்திமுத்தி
இரண்டையுமே போதித்தப்பா, மருளாமலவரிடமே ... செய்வசர்
மார்க்கமுள்ள தவமுடையார் வழிதாங்பாரே. 722

பாரப்பா குருமுக்கியைக் கானவென்றால் பாடுமெத்தப் பாக்மெத்
து வைமந்தரல்மந்தர், ஆரப்பா அறிவார்கள் குருமுறைதானப்பா அதற்கு
மொரு இடம்பொருந்தா னேவல்வேணும், நோப்பா பொருளதுவும்
கிட்டிற்றானல் நேர்மையுடன் கிட்டுவது எப்படியோவென்றால், தேச
ப்பா உலகமதில் ஓசன்றுதேறி செகத்திலுள்ள நால்வகையில் சாதிபாரே.

சாதியிலே எச்சாதி யானுலென்ன தன்மையுள்ள மானிடர்கள் கோ
டிக்கொன்று, ஆதியிலே விட்டகுறைக் காரருண்டு அவர்களுட மனத
றிந்து சேர்ந்தாயானல், சோதியென்ற பொருளீவார் வெகுசாயப்பா
முழத்துள்ளே வீடெட்டும் வகையதனை விளம்பக்கேளே. 724

சமாதியிடம்.

கேளப்பா நாலுன்குச் சதிரமாகக் கெணிதமுடன் வெட்டிநன்றாய்க்
கல்லினலே, வாளப்பா பூமியின்கீ ழரைமூன்றாகும் மகத்தான பூமியின்
மேலரைமூன்றாகும், கோளப்பா வாரமற் கட்டித்தீர்ந்து கூர்மையுட
ன் மெழுகுதற்கு வகையைக்கேளு, காலப்பா பிலப்பதற்குள் ளறையில்
மைந்தா கருஞ்சாந்தால் மெழுகிநல்லாய்க் கடித்திடாயே. 725

கடுத்துவுத் தானதின்பின் மேல்போக்கெல்லாங் காங்கையுள்ள
வெண்சாந்தாற் பூசிமைந்தா, அடுத்தடுத்து நாலுதரம் பூசிமைந்தா அடி
வறுக்க நன்றாகத் தீர்த்துத்தீர்த்து, கடுத்தாமாய்க் காய்ந்தபின்பு அறை
கட்குள்ளே நல்லதொரு சந்தனத்தின் கட்டைசீவி, வடுத்துவிரா சாம்
பிராணிப் பொடித்துச்சேர்த்து மைந்தனே அக்கினியிற் போடுபோடே.

யோட்டவுடன் புகையெழும்பும் வாசந்தன்னைப் பொருந்தவே அரைத்
துநன்றாய்ப் பூட்டிபூட்டு, காட்டமுடன் மண்டலந்தான் சென்றபின்பு கடு
வாசல் தனில்திறந்துத் திட்டிதன்னுல், பூட்டைநன்றாய்த் திறந்துமிக
ஆறப்போட்டு புண்ணியனே தானமன்ன தானஞ்செய்து; தேட்டமுட
ன் விட்டங்கே யிருந்துகொண்டு சிவசிவா பூரணத்தை நோக்குநோக்கே.

நோக்குவது பூரணத்தைப் பணிந்துகொண்டு தன்மையுள்ள முப்பு
கவை முடித்துக்கொண்டு, ஆக்குவது அமுதரச வர்க்கத்தோடே அப்ப
னே அமுதுகொண்டு கற்பங்கொண்டால், காக்குதனி அமுதரசமென்ன
சொல்வேன் காவடங்கப் பூசைபண்ணி நாட்டம்பார்த்து, வாக்குயனை
தொன்றாக முப்பூச்செய்ய வழிவமுறை தனைவழுத்தும் வழியைக்கேளே.

முப்பூமுடிக்கும்வகை.

கேளப்பா அயமான வுருக்குச்சட்டி கெணிதமுள்ள அயக்காந்தச் சட்
டியொன்று, வேளப்பா காந்தமென்ற சட்டியொன்று வீநடங்கும் எக்க
மத ... ற் சட்டியொன்று, தேளப்பா கருநாகச் சட்டியொன்று தெவிட்டாத
வெண்ணகச் சட்டியொன்று, வாளப்பா அயச்செம்பால் சட்டியொ 729
ன்று ... ர்க் முன்ன வெள்ளிதன்னுற் சட்டியொன்றே.

ஒன்றான தங்கத்தால் சட்டியொன்று உத்தமனே பத்திரமும் ஒன்ப
தாச்சு, அன்றான நவக்கிரக பாணபத்ரம் அப்பனே வழிமுறையா யடக்
கிக்கொண்டு, நன்றாக அமுதரச வர்க்கங்கொள்ளு நன்மையுடன் கற்ப
மது அப்படியேகொள்ளு; குன்றாத முப்பூவின் செய்கைமார்க்கங் கூறு 730.
கிறேன் வழிமுறையாய்க் கூர்ந்துகேளே.

ஆதியுப்பு.

கேளப்பா ஆதியென்ற சவுக்காரத்தைக் கெணிதமுடன் கொண்டுசெக்
து விந்துநீரில், நாளப்பா தெசநாள்தான் தோய்த்துத்தோய்த்து நன்றாக
ரவிமுகத்தில் காய்ந்துதானுல், நீளப்பா சாரமதி லுப்புசென்று வோரா
ள வழுவியது கல்லுப்பாச்சு, ஆளப்பா ஆதியென்ற வுப்புமாச்சு அப்ப 731
னே நாதவிந்து வுப்புக்கேளே.

நாதவிந்துப்பு.

உப்பான சத்திசிவ மிரண்டுங்கூட்டி உடன்சேரு பூரமுடன் காதங்
கூட்டி, செப்பான அயம்உருக்குச் சட்டிதன்னில் சேர்க்கையுட னவினை
முங் கரைத்துவைத்தால், அப்பான தெளிவிறுத்து பாத்திரமெட்டில்
அரையளவு விட்டுரவி முகத்தில்வைத்தால், வைப்பான வுப்பதுவு மெட் 732
டா நாளில் கடுங்கார வுப்பதுவால் விளையுந்தானே.

விளைந்ததொரு வுப்பதுக்கு நாமங்கேளு விசையான சத்திசிவ உப்பதா
ச்சு, வளைந்ததினை சத்தியுப்பின் மார்க்கங்கேளு மகத்தான சிவத்தினடி
சத்திகூட்டி, உளைந்தவரு வுப்புடனே யிந்துமகூட்டி உடன்சேர்த்து தெளி
அயக்காந்தச் சட்டிதன்னில், குழைத்துநன்றாய்க் கரைத்திறுத்து 733
கலைமைந்தா கூர்மையுடன் பாத்திரத்திற் குணமாய்வாரே.

வார்த்தானென்றாய் ரவிமுகத்தில் காயக்காய வளமையுள்ள வுப்பாகும் பக்ஷாணனில், கார்த்துமிக வுப்பெடுத்து வைத்துக்கொண்டு கலங்காமல் கிழமையில் பதனம்பண்ணி, சேர்த்துமிக முப்பூவு மொன்றாய்க்கூட்டிச் செயமான அயமுருக்குச் சட்டிதன்னில், தாற்றிசன்றாய் செயநீரில் கரைத்துமைந்தா தயவாக ரவிமுகத்தில் காயப்போடே. 734

போட்டவுட னுப்பாகு மைந்தாகேளு புகழான அயக்காந்தச் சட்டி தன்னில், தேட்டமுடன் போட்டுநன்றாய் செயநீர்வார்த்து நிரளவே கரைத்துரவி முகத்திற்போட்டு, காட்டமுட னவகான்தா னுப்பேயாகும் நன்மையுட வுப்பெடுத்துச் சொல்லக்கேளு, வாட்டமிலாக் காந்தமதின் சட்டிதன்னில் வார்த்திடுவாய் செயநீரை மைந்தாபாரே. 735

பாரான வுப்பெடுத்துக் கரைத்துமைந்தா பதிவாக ரவிமுகத்தில் வைத்துப்போற்று, கோரக எட்டாகர ளுப்பேயாகும் நிசமாக வுப்பெடுத்துச் சொல்லக்கேளு, வீரான நாகமதின் சட்டிதன்னில் விசையாக வுப்பிட்டு செயநீர்வார்த்து, கூறுக ரவிமுகத்தில் வைத்தாயானால் குறையாத வுப்பாகுங் குருவாம்பாரே. 736

பாரப்பா கருநாகச் சட்டிதன்னில் பக்குவமா யுப்பிட்டுச் செயநீர்வார்த்து, சாரப்பா கரைத்திடுவாய் நன்றாய்மைந்தா தன்மையுடன் ரவிமுகத்தில் வைத்துப்பார்க்க, தேரப்பா எழாநா ளுப்பேயாகும் தெவிட்டாத வுப்புதனை யெடுத்துமைந்தா, வேறப்பா வெண்ணாகச் சட்டிக்குள்ளே வேதையென்ற வுப்பெடுத்துச் செயநீர்பாய்ச்சே. 737

பாய்ச்சிநன்றாய்க் கரைத்துமிக ரவியில்வைத்தால் பரமான வுப்பாகு மாறுநாளில், காய்ச்சிய்தோ குப்பெடுத்து மைந்தாமைந்தா கருவின்னஞ் சொல்லுகிறேன் கருதிக்கேளு, தாட்டியிலா தாம்பிரப் பாத்திரந்தனில் தயவாக வுப்பிட்டு செயநீர்வார்த்து, வாச்சுதென்று கரைத்திடுவாய் நன்றாய்மைந்தா மகத்தான ரவிமுகத்தில் வைத்துப்பாரே. 738

பார்க்கவே அஞ்சாநாள் காரமேறிப் பசுமையென்ற வுப்பாகுமைந்தா மைந்தா, ஏர்க்கவே யுப்பெடுத்து மைந்தாகேளு ஏகாந்த வெள்ளியென்ற சட்டிதன்னில், மார்க்கமுட னுப்பிட்டுச் செயநீர்வார்த்து மனமடங்க ரவிமுகத்தில் வைத்துமைந்தா, சேர்க்கையுட னலாநா ளுப்பேயாகுஞ் சிவசிவா இதின்பெருமை செப்பக்கேளே. 739

கேளப்பா சத்திசிவ முப்பேயாச்சு கேள்மகனே யுப்பெடுத்துச் சொல்லக்கேளு, வாளப்பா தங்கமென்ற சட்டிக்குள்ளே வரிசையுட னுப்பிட்டு செயநீர்குத்தி, ஆளப்பா விட்டுநன்றாய் ரவியில்காய்ந்தால் அப்பனே மறுபடியுஞ் செயநீர்விட்டு, நாளப்பா மூன்றுநாள் காய்ந்துதானால் நாதமென்ற வுப்பாகும் நாதமாமே. 740

நாதாந்தவழலை.

நாதமென்ற வுப்பதற்கு நாமங்கேளு நாதாந்த வழலைசவுக் காரமென்பார், போதமென்ற பூரணத்தி னுப்பென்பார்கள் புகழ்கார சாரமென்றலவணமென்பார், நீதமென்ற குருவான முப்பூவென்பார் நிலைத்ததொரு பூரமென்பா ரடியதென்பார், பாதமென்ற அடியென்பார் முடியதென்பார் பராபரத்தின் னருள்காட்டும் பசுமைதானே. 741

தானென்ற பூரணத்தி னுப்பால்மைந்தா சதாகோடி சித்துமிக ஆடலாகும். வீனென்ற மானிடர்க ளுப்பைக்காணார் விண்ணென்று மாகாசப் பரவியென்றும், தேனென்ற மதுவென்றுங் காணுமற்றான் திகைத்தலைலோ நாதவுப்பை யறியவென்று, நானென்ற ஆணவத்தால் பெண்ணைக்கூடி யெத்தூசகங் காட்டியவ விடத்தில்தானே. 742

தானப்பா மாதவிடாய் தன்னைவாங்கித் தவறும வுப்பெயிப்பேனென்பார்மாண்பர், வீணப்பா கல்லுப்பை நாதமென்பார் வீணான சவுட்டுப்பை நாதமென்பார், காணப்பா வெடியுப்பை நாதமென்பார் கரைக்கின்ற நீருப்பை நாதமென்பார், தோணப்பா வெகுவாகப் பார்ப்பார் மாண்பர் சுந்தரம்போல் நாதமுறைந் யறியார்தானே. 743

தானென்ற நாதமுறை யறியவென்றால் தப்பாது வெகுபாடு பாடுமெத்த, கோவென்ற சற்குருவால் காட்டவேணுங் குறிப்பாகக் கைமுறையா யறியவேணும், தேனென்ற இடம்வேணும் பொருள்தான் வேணுஞ் சிந்தைமன தொன்றான சீஷன்வேணும், மானென்ற மனதுறுதி பழக்கத்தாலே மகத்தான நாதமதை யறியலாமே. 744

ஆமப்பா நாதவித்து செயல்தான் காணார் அரகரா குருவிடத்தில் காணலாகும், தாமப்பா வித்துநிலை நாதமென்றுந் தயவான நாதநிலைப் போதமென்றும், நாமப்பா வென்றசொல் நாதம்நாதம் நாட்டினே யிந்நூலில் நாதவாழ்வு, தாமப்பா சொல்லதுபோ லொருநூல்சொல்லா தொடக்கமென்ற இந்நூல்தான் குருநூலாமே. 745

நூலான இந்நூற்பன்னிரண்டுநூறு நுணுக்கமுட னிந்தநூலைப் பதனம்பண்ணி, காலான பன்னிரண்டு கலையின்மார்க்கங் கடக்காம லிந்நூலாற் கட்டலாகும், ஆளான ஆண்பிள்ளைகள் நூலைக்காப்பார் அமர்ந்த நிலை சித்தனென்றால் பன்னிரண்டுங்காப்பார், நாளான தினம்பார்த்து வாசிபார்த்து நாதவித்து நிலைபார்த்து நாட்டம்பாரே. 746

நாட்டமுட னுதவுப்பை நாதநீரால் நன்றாகத் தானூட்டி பில்லைசெய்து தேட்டமுடன் ரவிமுகத்தில் காயப்போட்டுச் செப்பமையா யோட்டில் வைத் தோமெரி, தாட்டியாய் மண்சீலை வலுவாய்ச்செய்து தாழவெட்டி எருப்பரப்பிப் புடத்தைப்போட்டால், வாட்டமிலா நாதவுப்புச் சுன்னமாகு மகத்தான முப்பூவின் மார்க்கங்கேளே. 747

முப்பூச்செயநீர்

கேளப்பா முப்பூவில் சாரஞ்சேர்த்துக் கிண்ணமென்ற பீங்கானில் பனியில்வைத்தால், நீளப்பா சலமதிமை என்னசொல்வேன் நீரான சலந்தனிலே மைந்தாகேளு, வாளப்பா வீரமுடன் பூரஞ்சேர்த்து மகத்தான நீர்தனிலே தூவிப்பாரு, கூளப்பா போலவுமே சிவந்துகாணும் கூர்மையுள்ள வுப்பதுவுங் கட்டிப்போச்சே. 748

கட்டிநின்ற சலமதிலே முறையைக்கேளு கருவான துருசியொடு லிங்கம்வீரம், திட்டமுள்ள கெந்திசிலை தாரம்பூரஞ் சிறப்பான கெவுரியுட பாஷாணங்கள், சட்டமுள்ள நவாச்சாரஞ் சீனிக்காரஞ் சாத்துமுள்ள பொரிக்காரம் வெடியுப்போடு, அட்டியில்லாச் சுருக்கான சரக்கெல்லாந்தான் அப்பனே சுருக்கிடவே கட்டிப்போச்சே. 749

போச்சென்று விடுகாதே செயநீர்தன்னில் பொல்லாத நாகமுடன் கருநாகந்தான், நீச்சென்ற வெண்ணாக சிமிளைவகையெல்லாம் நேராகத் தானுருக்கிச் சாய்த்தாயானால், வீச்சென்ற வேகமெலா மடக்கிக்கட்டி வீறடங்கக் கட்டுமடா மைந்தாமைந்தா, பாச்சென்ற காந்தமதைத் தோய்த்துத்தோய்த்துப் பதிவாகப் புடம்போட ஈரஞ்சாமே. 750

ஈரஞ்சா மப்பிரேகந் தோய்த்துவாட்டி என்னசொல்வே னுளி மடக்கிக் கட்டுங்கட்டும், காரஞ்சாஞ் சாரஞ்சா மெல்லாஞ்சாகும் கருவான வுபரசங்கள் சத்தேயாகும், வீரஞ்சாம் பூரஞ்சா மெல்லாஞ்சாகும் வீறடங்காச் சரக்கெல்லாம் விரைந்துபோகும், தாரஞ்சாஞ் சகலசரக்கெல்லாஞ்சாருந் தன்மையுள்ள கட்டுவகை செயநீராச்சே. 751

மெழுகுவகை.

ஆச்சப்பா கட்டுவகை செயநீர்சொல்லி அதிலடங்குஞ் சரக்குவகையெல்லாஞ்சொல்லி, காச்சப்பா மெழுகுவகை செயநீர்கேளு கருவான கட்டுவகை செயநீர்தன்னில், பாச்சப்பா கட்டிநின்ற சாரங்காரம் பாங்கான வீரமுடன் பூரந்தானும், தேச்சப்பா பொடித்துநன்றாய்த் தூவிப்பாரு சிவசிவா மஞ்சனிறஞ் செயநீராச்சே. 752

நீரான செயநீரில் முன்னேசொன்ன நிசமான கட்டுவகை சரக்கையெல்லாம், ஆறான நீர்தனிலே அமுக்கிவைத்து அப்பனே விளக்கொளியில் வாட்டினாக்கால், கூறான சரமெல்லாஞ் சாக்கிற்சென்று கொளுகொளென வெதும்பியது மெழுகுமாமே, வாரான மஞ்சனிற மெழுதன்னை வகைவகையாய்ப் பதனமதாய் வைத்துப்போற்றே. 753

போற்றியே மெழுகுவகை செயநீர்சொல்லிப் புதுமையுள்ள கைப்பாகம் பூணச்சொல்லி, தேற்றியே செய்வகையுந் தேறச்சொல்லி தேகவச்சிர காயமதா யிருப்பதற்கு, வாழ்த்தியே ஆதியந்த வழியுஞ்சொன்னேன் வரிசையுள்ள பூரணமும் வகையுஞ்சொன்னேன், ஆத்தியே அறிவுகுரு நீயாயின்றால் அப்பவல்லோ தசதீத மறியலாமே. 754

செந்தூரவகை.

ஆமப்பா கட்டுவகை நீருஞ்சொல்லி அதின்பிறகு மெழுகுவகை செயநீர்சொன்னேன், நாமப்பா செந்தூரஞ் செயநீர்சொல்வேன் நன்மையுள்ள புலத்தியனே நன்றாய்க்கேளு, தாமப்பா மெழுகுவகை செயநீரோடே தவறாமல் கட்டுவகை செயநீர்கூட்டி, வாமப்பா பீங்கானில் விட்டு நல்ல மதியான ரவிதனிலே வைத்துப்பாரே. 755

பார்க்கவே ரெண்டுவகை நீருங்கூட்ட பசுமையுள்ள செந்நீராய்ச் சிவந்துபோகும், ஏற்கவே யிந்நீரில் வகையைக்கேளு இன்பமுடன் கட்டிவைத்த சரக்கில்மைந்தா, காக்கவே யெச்சரக்குங் கல்வத்திட்டு கட்டிநின்ற ரசமதுவு மிடைதான்விட்டு, சேர்க்கையுடன் கட்டிநின்ற கெந்திதன்னில் செம்மையுட னுளிலொன் றதனிற்சேரே. 756

சேர்த்துநன்றாய்ப் பொடித்துமே செந்நீர்விட்டுத் திறமாக அரைத்துநன்றாய் பில்லைபண்ணி, போற்றியே ரவிதனில் காயப்போடு புதுமையுட னோட்டில்வைத்து ஓடுமூடி, தேற்றியே மண்சீலை வலுவாய்ச்செய்து செம்மையுட னிதானமாய்ப் புடத்தைப்போடு, சாற்றுவாய் வயிரவற்கு வடமாலைசாற்றித் தன்மையுடன் பூசைபண்ணி யெடுத்துப்பாரே. 757

பாரப்பா செந்தூரந் தன்கொள்ளாது பதனமாய் சிமிழ்தனில் வைத்துக்கொண்டு, சேரப்பா சரக்குகளை யிப்படியே செய்தால் செந்தூரம் பொய்யாது செம்மையாகும், ஆரப்பா அறிவார்செந் தூரப்போக்கு ஆதியந்த மறிந்தவரே அறிவாரப்பா, காரப்பா தானிருக்கு மோக்கந்தனில் கருவான செந்தூரம் வைத்துப்போற்றே. 758

போற்றப்பா பணவிடைதா னுட்கொண்டேதான் பூரணத்தைப் பற்றிமன தறிவால்நின்று, பார்த்தப்பா ரேசகபூ ரகமும்பண்ணிப் பதிவான கும்பகத்தில் நின்றுகொண்டு, கார்த்தப்பா வகைவகையாய் செம்பிலூட்டு கனகமது என்னசொல்வேன் மைந்தாமைந்தா, ஆர்த்தப்பா சிவயோகி தனக்குநல்ல அன்பான எளியோர்க்கு மீந்துபோடே. 759

போடப்பா சிவயோகி எளியோர்க்குத்தான் புத்திமன மொன்றாக நக்தால்மைந்தா, காடப்பா சிவபூசை யிதுதானாகும் நன்மையிலா மாந்தருக்கு ஈந்தாயானால், கோடப்பா தெளிந்திடுங்கா ணப்பாசொன்னேன் கோடிநின்று தானமது குணமாய்ச்செய்து, தேடப்பா சிவயோக வாழ்வுதன்னைத் தேடுவது பூரணத்திற் றேடுதேடே. 760

தேட்டமென்ன பூரணமே தெய்வந்தெய்வந் தெவிட்டாத பூரணத்தைக் கொண்டாயானால், வாட்டமென்ன தேகமப்பா வச்சிரகாயம் வடிவான பூரணத்தை மறந்தாயானால், ஆட்டமென்ற ஆட்டமெல்லா மடங்கிப்போகும் அதின்பிறகு என்னசெய்வா யையாவையா, நாட்டமென்ற பூரணத்தைப் பூசைபண்ணி நன்மையுள்ள பற்பவகை காட்டக்கேளே.

பஸ்பவகை.

கேளப்பா செந்நீருங் கட்டுவகைநீருங் கிண்ணமென்ற பீங்கானில் சரியாய்வைத்து, வாளப்பா ரவிதனிலே வைத்துப்பாரு மகத்தான நீறவும் வெண்ணீறாகும், ஆளப்பா விந்துவென்ற சரக்கையாட்டி அறிவினோய் வீரமென்ற ரசத்தைத்தாளும், மாளப்பா அரைத்துவிவாய் வெக்கிவிட்டு மனமடங்க அரைத்துகல்வ மாட்டுப்பண்ணே. 762

பண்ணியதோர் வட்டுநீர யோட்டில்வைத்துப் பதிவாக மேலோடு பதியமூடி, உண்ணியது போகாமல் மண்ணைந்துசெய்து ஒருமுகக்கிற் குழிவெட்டிப் புடத்தைப்போடு, நண்ணியே ...ய் புடமாறி யெடுத்துப்பாரு தன்மையுடனீறியது தவளநிறமாகும், வன்னியென நின்றதொரு ஈகவுப்பால் மகத்தான சரக்கெல்லாம் பஸ்பமாச்சே. 763

ஆச்சப்பா பஸ்பமென்று மகிழ்ந்திடாமல் அரையான குகைதனிலே வைத்துப்போற்றி, பாச்சப்பா பணவிடைதா னகத்துள்ளேதான் பத்திசுடன் கொண்டிடில் பரமதேகம், காச்சப்பா மனக்கண்ணாற் சனலைத்தாண்டி கற்பூர தீபமதிற் கருத்தைவைத்து, மூச்சப்பா தானிருத்தி முழித்துப்பார்த்து மூக்காலும் ரேசகபூ ரகமும்பண்ணே. 764

பண்ணியதோர் பஸ்பத்தின் பலனைக்கேளு பக்குவமாய் செம்பிலேதாக்குக்கொண்டு, தன்னிமையாய்ப் பணிந்துபஸ்பம் பணவிடைதானெடுத்து தாயான செம்பிலேதூட்டிப்பாரு, விண்ணிறைந்த கயிலாசங் கொள்ளையாச்சு வெள்ளியென்ற வெள்ளிவித்தை யறிசமானால், புண்ணியமாம் சிவயோகி யெளியோர்க்குந்தான் புத்தியுடன் தானதர்மம் புகழ்ந்துசெய்யே. 765

செய்யப்பா மனதுகனி கூர்ந்துநன்றாய் சிவயோகி தன்னைநன்றாய் அன்னமீவாய், மெய்யப்பா அவரவர்கள் மனதின்படிசெய்தால் வெகுகோடி தவமகிமை யிருக்குஞ்சேரும், கையப்பா வுதவுவது சிவத்தின் கூறு கருணையுடன் தவமதுவே செய்தாயானால், தையப்பா தவமதுதான் கைக்குள்ளாகுந் தன்மையுடனன்மையதா யிருக்குமாமே. 766

நடுவிலையமுது.

வாழ்வதற்கு இன்னமொரு வளமைகேளு மார்க்கமுடன் நடுவான அமுதங்கொண்டால், கால்வலுக்கும் கண்துலங்குங் காற்றைப்போக்குங் கருத்துமிகத் தான்வளரும் கருணைசேரும், மேல்வலுக்கு மதிகமதாய்ப் பிலமுண்டாகும் மெய்யிலுள்ள நோய்களெல்லாம் விலகிப்போகும், ஆல்வதற்குக் குருவுதவி யதிகமுண்டாம் அரகரா நடுவான அமுதங்கொள்ளே.

பூரணகிரமை.

கொள்ளப்பா ஆண்டொன்றில் சித்தியாகும் குணமாக இன்னமொரு குறியைக்கேளு, விள்ளப்பா சொல்வதற்கு நாவுண்டோசொல் விசையான சத்தியடி மூலம்வாங்கி, நாளப்பா தினம்பார்த்து அமுதந்தோடே நல்லமுதா யுட்கொண்டு விட்டால்மைந்தா, காலப்பா பிலத்துதடா மூலவன்னியாலே கலங்காது வாசிநன்றாய்க் கட்டிப்போமே. 768

கட்டிப்போம் வாசியது கடக்காதப்பா-காலவகை மூலமதிற் கலந்துஆடும், குட்டிப்பார் தேகமது குழைந்துகாணும் - குருவான தேகமது கற்பூரவீசும், வெட்டிப்பார் தேகமது அசையாதையா - வெகுகோடி பலகைக்குமொரு மெய்யாய்நிற்கும், தட்டாத அவமிருத்து தட்டிப்போகும்-தயவான பூரணத்தின் தன்மைதானே. 769

தானென்றும் நானென்றும் வேறல்லவோசொல்-தானவனாய் நின்றதடா மூலவன்னி, கோவென்ற குருவான வன்னிதன்னைக்-கூர்மையுடன் கண்டுமன சொன்றாய்நின்றால், தேனென்ற அமுதமது அருவியாய்ச் - செவிட்டாத அமுதமது தெய்வத்தெய்வம், ஆவென்று தெய்வமதை சொன்னாலும் - விண்தெறிக்கும் விண்தெறிக்க மெய்சொன்னேனே.

சொன்னதொரு இந்நூல் மைந்தாகேளு - அறுவமுன்னூ ஆயிரத்தியிருநூறாகும், முன்னோர்கள் மொழிந்தவொரு நூல்கட்கெல்லாம்-முகமான குருநூலா மிந்நூல்மைந்தா, கன்றான கண்மணிபோ லிந்நூல்தன்னைக்-காட்டாதே மாணிடர்க்குக் காட்டினாக்கால், விண்ணோர்கள் சாபமது ஈவாரிவார்-விவேகமுள்ள புலத்தியனே நூல்காட்டாதே. 771

நூல்காட்ட வேணுமெனச் சித்தர்கூடி - நூறுக்கயிலா நுறுக்கமது செய்தாரானால், நாள்காட்டி யவர்களுக்கு தன்மைகூறி - நாட்டமிவ்வாப் பேர்களோமா ரணமேசெய்வாய், கால்காட்டும் தேசாமா யிரத்தைப்பாரு - காவியமா மாயிரத்தைக் கருத்தாய்ப்பாரு, சேல்காட்டுஞ் சமாதிசெய்ப் பிட்சைபாரு-சிவசிவா என்னுடைய ஞானம்பாரே. 772

பாரப்பா அண்டபகி ரண்டமெல்லாம்-பண்பாகப் பூரணத்தி லொடுங்குமையா, ஆரப்பா அறிவார்கள் பூரணத்தினேர்மை-அரகரா தசநாதமார்தான்காண்பார், காரப்பா மூலமதிற் கருத்தைவைத்து-கமலமென்ற ஆயிரத்தெண் ணிதழைப்போற்றி, தேரப்பா தேர்ந்துநீ அமுதங்கொண்டு-சிவசிவா கயிலாசத் தேகமாமே. 773

அபக்குவர்தன்மை.

தேகமென்ற அகமறியார் சித்தர்கோடி-செவேடங் காணுத திருட்டுச்சித்தர், ஆகமென்ற நூல்முறையைப் பற்றிநின்று - அலைவார்கள் வாய்ப்புலம்பி அருளைக்காணார், பசுமென்ற சுவையறியார் பாதகர்கள்மெத்த-பாலறியார் பாலருந்தும் பாவிமார்கள், ஏகபர வஸ்துவென்பான் யோகமென்பான்-எட்டுமாண்டு மறியாத குருடன்தானே. 774

தானென்ற தத்துவத்தை யறியாமூடர் - தன்மையென்ற சொல்லறியார் தருகுறும்பர், நானென்ற மதமேதான் பேசிப்பேசி-கல்லோரைத் தான் பழிக்கும் நவமிலாதான், கோவென்ற சற்குருவை யறியாதானும்-ஆவென்றும் பெண்ணென்று மதிகாமல் சாராய வெறியால்மைந்தா, யாமற்றான்-அகம்பிடித்த மட்டிகளை யடுத்திடாதே. 775

அடுத்துமெள்ள முப்பூவின் விபரங்கேட்பான்-அதின்பிறகு வேதை
முகம் என்னவென்பான், நடுத்தரமாய் சரக்குவகை பஸ்பங்கேட்பான்-
நலமான செந்தூர முறையைக்கேட்பான், கடுத்ததொரு மெழுகுவகை
என்னவென்பான்-கருவான சரக்குவைப்பு முறைதான் கேட்பான்,
விடுத்துமிகச் சொல்லாட்டால் போய்போமென்பான்-விதியுண்டா னால்
வருமென் றெண்ணுவ்பாரே. 776

எண்ணமல் எண்ணியெண்ணி மனதுசோர்ந்து-இடைந்துமிகக் கரைந்த
ஒரு பாவிமார்கள், கண்ணான கண்பார்த்து சனலைத்தாண்டி-கற்பூர
தீபமதிற் கருத்தைவைத்து, பண்ணான ரேசகபூரகமும்பண்ணிப் பதி
வான கும்பகத்தில் பதியமாட்டார், தன்னான தன்பெருமை தனையே
எண்ணி-தானவனு மென்றதுறை தனைக்காணாரே. 777

காணமல் கருத்தழிந்த மடையர்மெத்த-கர்மவினை தீராத கழுதை
மாண்பர், வீணான வாய்மொழிகள் மெத்தப்பேசி-வேதமென்ன சித்தா
ந்த மென்னவென்பான், கோணான குருபதந்தைக் காணமாந்தர்-குவல
யத்தில் மெத்தவுண்டு கண்டுதேறு, தேனான மதியமுதம் பானம்பண்ணு-
திறமான சின்மயதாய் ஞானம்பாரே. 778

ஞானமென்ன புருவமைய மழுத்திப்பாரு-சுந்தியொளிப் பிரகாசஞ்
சேர்திசோதி; மோனமென்ன பிரணவமே நாதம்நாதம்-மூக்காலு நாதம
தில் விந்துவிந்து, பானமென்ன நாதவிந்து ரெண்டுங்கூடிப்-பாஞ்சவிடம்
பரமான பூரணமேயாகும், வானமென்ன அந்தரத்தில் நாதவோசை-
மகத்தான ஓசையடா நாதமாமே. 779

தாளகக்கட்டு.

நாதமென்ன தாளகத்தின் கட்டுச்சொல்வேன்-நலமான விந்துவுட
னதஞ்சேர்த்து, பாதமென்ற அடிமுடியுங் கூடச்சேர்த்து-பாங்கான
வெடியுடனே காரஞ்சேர்த்து, நீதமென்ற பழச்சாற்றால் கல்வத்தாட்டி-
நிசமான தாளகத்துக் கங்கிப்பூட்டி, வாதமென்ற பிரிதியியால் சீலை
செய்து-வனுவாக ரவிமுகத்தி லுலர்த்திடாயே. 780

உலர்ந்ததொரு கவசமது நன்றாய்க்காய்ந்தால்-உத்தமனே எருவடி
க்கிப் புடத்தைப்போடு, அலர்ந்துமிகப் புடமாறி எடுத்துப்பாரு-அப்
பனே தாளகந்தான் ரவிபோல்சுட்டும், தளர்ந்துமிக வாடாதே சொல்ல
ட்டிற்பூசி-மைந்தனே யோட்டில்வைத்து சீலைசெய்யே. 781

செய்யப்பா எருவடிக்கிப் புடத்தைப்போடு-செம்மையுள தகடதுவும்
நீறிப்போகும், மெய்யப்பா சொல்லுகிறேன் பஸ்பந்தன்னை-மேகமெ
ன்ற ரோகத்துக் கிதுதானீய், பையப்பா மேகமெல்லாம் பறந்துபோகும்-
பஸ்பமதின் செயலீதனைப் பகரக்கேளு, வையப்பா ரசமதனைச் சுத்திசெ
ய்து-வாகான கல்வத்தி லூழ்ந்திடாயே. 782

ஊற்றியதோ ரசமதனில் பத்துங்கொன்று-உத்தமனே பஸ்பமது
மூன்றுபோடு, தேற்றியே வாய்நீரை விட்டுஆட்ட-சிவசிவா ரசமதுவுந்
வாலையாச்சு, போற்றியே வாலைரசம் பதனம்பண்ணிப்-புலத்தியனே
கைமுறையைப் புகலக்கேளு, காத்தியே பரித்தகட்டில் தடவிநன்றாய்-
வரிசையுடன் புடம்போட வளமைகேளே. 783.

கேளப்பா வட்டமதா யோடுதட்டிக்-கெவனிதமுடன் செங்கலென்ற
பொடியாப்பி, தாளப்பா தகடுவைத்த பொடியாப்பித்-தன்மையுடன்
மேலோடு தயவாய்மூடி, மூளப்பா எருவடுக்கி அனலேமூட்டி-மூக்கா
லுந் சுற்றிவந்து முன்னேநின்று, ஆளப்பா அன்பாகப் பொடித்துநின்று-
அனவாறி யெடுத்துப்பார் குருவாய்ப்போமே. 784

குருவான பரித்தகட்டை எடுத்துப்பார்க்கில்-குருபரமாம் விந்துவெ
ணத் தோற்றமாகும், பருவமுட னுடைத்திடவே நொறுங்கிப்போகும்-
பரமான குருவப்பா பதனம்பண்ணு, திருவான செம்பதிலே நூற்றுக்
கொன்று-செம்மையுடன் கொடுத்திடவே தன்மையாகும், கருவான
வெள்ளியிலே நூற்றுக்கொன்று-கணக்காகக் கொடுத்திடவே வணக்க
மாமே. 785

வணக்கமுடன் குருவிலொரு பணந்தானாக்கி-மகத்தான வெள்
ளிசெம்பு கணக்காய்ச்சேர்த்து, இணக்கமுடன் கொடுத்திடவே மாற்று
ப்பத்தாய்-இருக்குமடா புலத்தியனே யிணங்கிப்பாரு, தனக்குமித்
கிடைத்தபொருளென்றேநீயுந்-தானிருக்கும் ஒடுக்கமதில் பதனம்பண்ணி-
மனக்குமிது பொருளதனைச் சிவயோகிக்கு-மனமகிழக் குருபூசை செய்கு
வாயே. 786

செய்வதுதான் மனதுருமை யாகவேணுஞ்-சிவபூசை குருபூசை
செய்யவேணும், தெய்வமென்ற சிவயோகி தனக்குமைந்தா-சிந்தைமன
தொன்றாக நடக்கவேணும், சைவமென்ற நெறிதனிலே நிற்கவேணுஞ்-
சங்கற்ப விகற்பமெல்லாந் தள்ளவேணும். மெய்யனுவாய் மனதொந்து
நடக்கவேணும்-மேல்வரம்பு கீழ்வரம்பு மெய்யிற்காணே. 787

காணப்பா வுலகத்தோ டொத்துவாழ்ந்து-கமலமென்ற ஆயிரத்
தெண் மலருக்குள்ளே, தேனப்பா போலவுமே அமுதிருக்கும்-சிவ
சிவா அமுதந்தைக் கொள்ளவென்றால், ஊனப்பா மூலமதில் மனதை
வைத்து, உறுதியுடன் ரேசகபூரகமும்பண்ணி, தானப்பா கும்பகத்தில்
தனதாய்நின்று-தன்பசிதா னாமட்டு மமுதங்கொள்ளே. 788

கொள்ளப்பா அமுதமதைக் கையில்வாங்கிக்-குணமாக வசியவென்று
குறிப்பாய்க்கொண்டு, மெள்ளப்பா பூரணத்தில் மனதைநாட்டி-மேலா
னா ரக்கிலக்தச் சுடரைப்போற்றி, செல்லப்பா போதகத்தில் நின்று
கொண்டு-செகத்திலுள்ள மானிடர்தன் றேமையைப்பார்த்து, விள்ளப்பா
சிவயவசி யென்றுசொன்னால்-மெய்யிலுள்ள வினைகளெல்லாம் விலகிப்
போமே. 789

சந்திரவசியம்.

போமப்பா பூரணத்தில் மனதைவைத்துப் - பொறுமையுடன் ரேசகத்தால் பூரகத்தைப்பார்த்து, நாமப்பா கும்பகத்தில் நின்றுகொண்டு-நமசிவயவென்றுநீ சொன்னாயானால், தாமப்பா சந்திரனும் வசியமாகுஞ் - சகலகலைக் ஞானமெலாந் தானேதோற்றும், காமப்பா கலையிலே தம்பனத்தைக்கேளு - கட்டாக நிந்தைமுறை கருத்தில்லையே. 790

வையப்பா வாசிதனை மூலந்தாட்டி - மகத்தான மூலமதால் ரேசகத்தைப்பற்றி, செய்யப்பா பூரகத்தால் கும்பகத்தில்நின்று - செபித்திடுவாய் சிவசிவ வென்றுமாறி, வையப்பா பகைவர்மே லாசைகொண்டால் - பகிருது வித்துவது செயமாய்நிற்கும், மெய்யப்பா இம்மொழியை யுலகத்தோர்க்கு - விள்ளாதே குற்றம்வருஞ் செயமாய்நில்லே (இது வித்துவஸ்தம்பனம். 791

சந்திரபாரணம்.

செயமாகச் சந்திருமா ஈலம்தைக்கேளு - செப்புகிறேன் யவசிவயவென்றுமாறு, பயமாகிச் சந்திருவு மயங்கிப்போவான் - பஞ்சதனி லக்கினிபோற் பற்றும்பற்றும், சயமாக மாறிநிற்ப தாரையென்றால் - நல்லோரைத் துலக்கிப்போற் நன்மையில்லார், மயமான சிவசெந்தை அழித்தோர்தன்னை - மாரணிப்பாய் புலத்தியனே மனதிற்காணே. 792

காணப்பா பூரணத்தைக் கண்டுபூசித் - கைமுறையாய்க் கொண்டதிறுற் காணுஞ்சித்து, வீணப்பா வென்றுசொல்லி நினைத்தாயானால் - வேதாந்தஞ் சித்தாந்த மிரண்டுங்கெட்டார், தாணப்பா தாமவனும் தனதாயந்த - தன்மையுள பூரணத்தி னுண்மையாலே, ஆணப்பா அரும்பாகுக் கரும்புனுணுஞ் - சொல்லாத இந்நூல்தான் குருநூலாமே. 793

குருநூலா மாயிரத்தி யிருநூறுந்தான் - குறிப்பாக ஆதியந்தம் நன்றாய்ப்பார்த்தால், தருநூலாஞ் சகலசித்து மித்திரசாலந் - தன்மையுள்ள மந்திரமுஞ் சித்துதானும், வருநூலாம் வாதமது அனந்தஞ்சொல்லும் - வாருதிபோல் செயநிற்கும் வழுவாய்ச்சொல்லும், கருநூலாம் பன்னிரண்டு ஆறங்காத்து - கட்டாக எட்டெட்டே காலேசசேரே. 794

பூரணபூசை.

காலான பூரணத்தில் நின்றாயானால் - கரங்காது எட்டிரண்டுமொன்றாய்ப்போகும், கால்லான வாசியது கட்டுங்கட்டுக் - கட்டாருந் தேகமாதுவச்சிரகாயம், மேலான தேகமப்பா பிர்மமாச்சு - மெய்யில்நின்ற வாசியது பரமாய்ப்போச்சு, தானான இதழ்ப்பூவு மறியலாகுங் - தங்காமற் பூரணத்தைப் பூசைபண்ணே. 795

பூசையென்ன நேசமதா யிருந்துகொண்டு - பூரணமே பராபரமாய்ப் புத்தியாலே, ஆசையுடன் ரவிமதியை யன்பாய்க்கண்டு - அக்கினியின் கோத்திரமா யருளாய்ப்போற்றி, நேசமுடன் ரவிமதியை மாறிமாறி - நிலைத்தொரு அக்கினியில் நிலைத்தாயானால், பாசமென்ற தேகமது வழுத்திப்போச்சு - பரமான தேகமதாய் நிலைக்கலாச்சே. 796

கற்பத்துக்குப் பத்தியம்.

நிலைக்கவே காயசித்தி பண்ணும்போது - நேராக வொருபோது போசனந்தான், மலைக்காமல் பச்சரிசி சிறுபயறுங்கூட்டி - வாகாக அமுதுசெய்து சக்கரைசேருடனே, குலைக்காக வொருபோது அமுதுகொண்டு - குணமாக முப்பழமும் பாலுங்கூட்டி, கலைக்காமல் கற்பமதைக் கொண்டால் மைந்தா - காயசித்தி யுறுதியடா கருதிப்பாரே. 797

பாரப்பா இன்னமொரு பாகங்கேளு - பால்தனிலே பச்சரிசி பாகம்பண்ணி, நேரப்பா சக்கரையுந் தேங்காய்ப்பூவும் - நேராகப் போட்டுநன்றாய் பதமாய்க்கிண்டி, தேரப்பா கனிவாழையுங் கூடச்சேர்த்து - திறமாக வொருபோது அமுதுகொண்டு, காரப்பா கற்பமது கொண்டாயானால் - காயமதி லஷ்டமா சித்துமாமே. 798

சித்தென்ன தேகமது இறுகிசல்ல - சிவசிவா தேகமது பரமானந்தம், பத்தென்ன மனதுரிமை யாகவேணும் - பலருசியைத் தேடினதால் பலனேதுண்டு, கத்தென்ன கருமானங் குருவால்பத்து - கருத்தோடே அனுபவித்தால் காணுஞ்சித்து, செத்தென்ன அதின்பிறகு என்னகாணுஞ் - சிவசிவா தேகமல்லோ சிவன்கூறுமே. 799

கூறுக இன்னமொரு பாகங்கேளு - குணமாக அமுதுபடி வாங்கிமைந்தா, நேராகத் துவரையுட பருப்புங்கூட்டி - நீர்தனிலே அமுதுசெய்து பின்னவாய்க்கேளு, சோறுகும் பருவமதில் தேங்காய்ப்பூவுஞ் - சுகமாகச் சக்கரையும் நெய்யுங்கூட்டி, சேறுகக் கிண்டிநன்றா யாறவைத்தால் - சித்தெனவே யிறுகிசல்ல பதமாம்பாரே. 800

பதமான அமுதெடுத்து வொருபோதுண்டு - பக்குவமா யதின்பிறகு கற்பங்கொள்ளு, மதமான மதங்களெல்லா மடங்கிசல்ல - மகத்தான தேகம்வச்சிர காயமாகும், விதமான அஷ்டசித்து எட்டுமாகும் - விவேகமது காலவளரும் விசித்மாகும், அதமான மனவிருத்தி யகன்றுபோகும் - அரகரா அம்பரத்தி னருள்காண்பாயே. 801

காணப்பா அமுதுபடி சமைத்துக்கொண்டு - கருந்துறவை கட்டுமுப்பு தொட்டுக்கொண்டு, பேணப்பா வொருபோது அமுதுகொண்டு - பிலமான கற்பமது கொண்டால்மைந்தா, தேனப்பா அமுதமது கசிந்துகாணுந் தெவிட்டாத அமுதமதைப் பானம்பண்ணு, பூணப்பா குருபதத்தைத் தொழுதுகொண்டு - பொல்லாத மாயைஎல்லாம் போக்குபோக்கே.

போக்கான அமுதுபடி அதனோடொக்க - புதிதான வலரிசி பொடித்துப்போட்டு, வாக்காக அமுதுசெய்து வெல்லத்தோடு - வளமாக ஒருபோது கொண்டாலப்பா, தாக்கான சடலமது வலுத்துப்போகுந் - தன்மையுடன் கற்பமது சார்ந்துகொண்டால், நாக்கான அமுதமது சொலிக்கும்பாரு - நரைதிரைகள் தானொழிந்து கலமாம்பாரே. 803

நலமாக இன்னமொரு பாகங்கேளு-நல்லதொரு அமுதுபடி வாங்கி
மைந்தா, பிலமாகச் சீரமுஞ் சுத்திபண்ணிப் - பெருமையுட னிரண்டு
மொன்று மமுதுசெய்து, குலமான வெல்லமதைத் தொட்டுக்கொண்டு.
கூர்மையுட னொருபோது அமுதுகொண்டால், நலமான பித்தமெலாம்
பிரண்டுபோகுந்-தரணிதனில் மன்மதன்போ லாவாய்பாரே. 804

பாரப்பா அமுதுபடி கொழியலாகப் - பக்குவமாய்த் தானெடுத்து
வைத்துக்கொண்டு, வாரப்பா கிராம்புதனைக் கஷாயம்பண்ணி - வகை
யாகக் கஷாயமதி லமுதுசெய்து, சேரப்பா சக்கரையைத் தொட்டுக்
கொண்டு-திறமாக அமுதுகொண்டால் தேகவச்சிரம், காரப்பா மூல
மென்ற தெல்லாம்போகுங்-கட்டாகக் கற்பமுறை யுண்டுதேறே. 805

தேர்ந்தபின்பு இன்னமோர் பாகங்கேளு-திறமாகப் பருத்திவிரைப்
பாலும்வாங்கி, சார்ந்துசம்பா அமுதுபிடி சமைக்கும்போது-சக்கரைதே
னூட்டிநன்றாய்ப் பாகஞ்செய்து, கூர்ந்துமிக உதயமதிற் கொண்டால்
மைந்தா-கொண்டதொரு மேகமெல்லா மற்றுநல்ல, ஊர்ந்துமிக வீரியந்
தானதிகமாகும்-உண்மையுள்ள தாதுவெல்லாம் பிலக்கும்பாரே. 806

பாரப்பா கம்புடனே தினையுங்கூட்டிப் - பக்குவமாய்ப் பால்தனிலே
பாகஞ்செய்து காப்பா இனிப்புடனே அமுதுகொள்ளு - கலங்காம
லொருபோது கொண்டால்மைந்தா. கோரப்பா சதையிலுள்ள பித்தநீர்
கள்-நீங்கிவிடுந் தேகமது குளிர்ச்சியாகும், வீரப்பா செய்யாமல் கற்பங்
கொள்ளு-வீறடங்கி தேகம்வச்சிர காயமாமே. 807

காயவகை.

காயமென்ற காயமொன்று சொல்லக்கேளு-கனமான திரிகடுகு ஓமங்
கூட்டி, நேயமுடன் வறுத்திடித்துப் பொடியேசெய்து - நினைவாகச்
சட்டியொன்று காயவைத்து, தாயகமாய்க் கருப்புட்டி யகனிற்போட-
தப்பாம லுருகியது குழம்பாய்நிற்கும், ஞாயமுடன் பொடித்தூவிக் கிண்
டும்போது-நலமாக மெழுகுபதம் நன்றாம்பாரே. 808

ஆமப்பா மெழுகெடுத்து வுதையத்தன்னில்-அன்பாகக் கொண்டவுட
னேயாகேளு, காமப்பா சொல்லுகிறோம் உதரந்தன்னில் - களிருடனே
மேகவெட்டை அற்றுப்போகும், தாமப்பா கற்பமதுக் குறுதியாகுந் தன
தான பித்தநீர் தானேபோகும், காமப்பால் கொண்டவுட னுறுதியாகும்-
கற்பூர வாசமதாய்க் காந்தியாமே. 809

அரிதாரபஸ்பம்.

காந்தியுறு மரிதாரங் கல்வத்திட்டுக்- கருவான ஆதியந்தங் கூடச்சேர்
த்து, பார்த்திபமாய் செயநீர லரைத்துமைந்தா - பக்குவமா யோட்டில்
வைத்துப் புடத்தைப்போடு, சாந்தமாய் நீறியது பற்பமாகுஞ் - சயமான
ரோகமெல்லா மடித்துப்போடு, மாந்தமென்ற வாய்வுகளுங் குன்மந்தீரும்-
மகத்தான சீதசுர மற்றுப்போமே. 810

துரிசுசெந்தூரம்.

போமென்று விடாமல் துருசுதுத்தம் -புனிதமுட னுதியந்தங் கூட
ச்சேர்த்து, ஆமென்று கல்வமதில் அரைத்துமைந்தா-அழகான தாரம
துக் கந்திபூட்டி, சாமென்று மண்சீலை வலுவாய்ச்செய்து - சாக்கறிந்து
புடம்போடத் தாரங்கட்டி, ஓமென்ற செந்தூரங் காந்தியாக - உண்மை 811
யுட னிருக்குமதைப் பதனம்பண்ணே.

பண்ணியதோர் செந்தூரம் பணவிடைதானெடுத்துப் -பாங்கான திரி
கடுகு சூரணமேசெய்து, உண்ணியதோர் செந்தூ மனைத்துங்கொண்
டால் - உன்வெக்கை மந்தார காசம்நீங்கும், புண்ணியனே கற்பமது
கொள்ளவென்றால் - போக்கறிந்து தேகமதின் நோயைத்தீர்த்து, தன்
னிமையாய்க் கற்பமது கொண்டால்மைந்தா - தனதாக தேகமது வலுத் 812
துப்போமே

தாம்பிரபஸ்பம்.

வலுவான தாம்பிரப் பஸ்பஞ்சொல்வேன் - மகத்தான துருசுடனே
துத்தங்கூட்டி, நலுவாமல் சீனமொடு காரபஸ்பம் - நலங்காமல் முலைப்
பாலா லரைத்துமைந்தா, நலுகாமல் துட்டதற்குக் கவசம்பண்ணிச்- சிக்
கெனவே ஓட்டில்வைத்து சீலைசெய்து, அழுகாமல் புடம்போட்டு எடுத் 813
துப்பாரு - அப்பனே தாம்பிரமும் நீறிப்போமே.

நீறிப்போ மின்னமொரு நெறியைக்கேளு- நெடிதாகத் தாம்பூரந் தக
டாய்த்தட்டி, தேறிப்பா ரறிதாரக் கட்டைநன்றாய் - தேன்விட்டு அரை
த்து அந்தத் தகட்டில்பூசி, பாறிப்பா யோட்டில்வைத்து சீலைசெய்து-பக்
குவமா யொருமுழத்தில் புடத்தைப்போடு, ஆறிப்பார் கவசமதில் சொரு 814
ங்கிநிற்கும் - அப்பனே பழச்சாற்று லரைத்திடாயே.

அரைத்துநன்றாய் வழித்தெடுத்து வட்டுப்பண்ணி - அலாநன்றாய்க்
காய்ந்தபின்பு வோட்டில்வைத்து, வரைத்தடங்கள் தெரியாமல் மண்ணு
ஞ்செய்து - வலுவாக நிறையறிந்து புடத்தைப்போடு, நிரைத்து அன
லாறியே எடுத்துப்பாரு - நிறையோடே பழுத்தவெள்ளை யாகுமைந்தா,
கரைத்தபழச் சாறதனால் பின்னுமாட்டிக் - கருவாக முன்போலே புடந் 815
தைப்போடே.

போட்டபுட மாறவிட்டு எடுத்துப்பாரு - புதுமையுடன் பூப்போலே
நீறிப்போகும், கேட்டமுட னெடுத்துப் பதனம்பண்ணி-சிவசிவா பஸ்
பமதின் செயலைக்கேளு, நாட்டமுடன் வெள்ளிதனில் நாற்றுக்கொண்டு-
நன்றாக் கொடுத்திடமாற் நீரஞ்சாகும், வாட்டமுள பிணிகளுக்குத் தே 816
னிலீந்தால்-வாங்காத குன்மமெலா மாண்டுபோமே.

போமென்று விடாம லின்னமொன்று - புத்தியுடன் சொல்லுகி
றேன் மைந்தாகேளு, ஆமென்று தாம்பிரம் பொடியாய்ச்செய்து - அப்ப
னே பழச்சாற்றால் சுத்திபண்ணி, நாமென்று சொல்லுகிறே மாதியந்
தம்-சயமாக இடைக்கிடைதான் சேர்த்துக்கொண்டு, தாமென்ற பழச் 817
சாற்று லரைத்துமைந்தா-தன்மையுடன் புடம்போட நீறிப்போமே.

கெந்தகபஸ்பம்.

பேரமப்பா கெந்தகத்தைச் சுத்திபண்ணிப்-போக்கோடே ஆதியந்தங்
கூடச்சேர்த்து, காமப்பா பழச்சாற்றால் கல்வத்தாட்டி - கனவெழுப்ப
ஆட்டினதால் மெழுகாய்த்திரளும், ஆமப்பா வழித்துநன்றாய் வட்டிப்பண
ணி-ஆறவிட்டு வோட்டில்வைத்து சீலைசெய்து. நாமப்பா சாக்கிரபுட
ம்தானங்கண்டு-நன்மையுடன் புடம்போட நீறிப்போமே. 818

போமப்பா பற்பமதை பணவிடைதான்கேளு-புதுமையுடன் தேன
திலே கொண்டாயாகில், நாமப்பா சொல்லுகிறேன் ரோகமெல்லாம்-
நாடாமலோடிவிடும் நன்மையாக, தாமப்பா தாதுவிர்த்தி யதிகமுண்
டாகு-துய்யவான கெந்தகத்தின் பற்பத்தாலே, ஆமப்பா நாகரச பற்பமாகும்-
ஆதியந்த மமர்ந்ததிது வெல்லாம்போச்சே. 819

சாதிலிங்ககட்டு.

போச்சென்று விடுகாம விள்ளமொன்று - புதுமையுள்ள சாதிலிங்
கக்கட்டுச்சொல்வேன், போச்சென்று கிளையாதே ஆதியந்தம் - பொறு
மையுள்ள சரக்கெடுத்துப் பாலாலாட்ட, நீச்சென்று மெழுகாகு மைந்
தாகேளு - நிசமான கெந்திபற்ப மெழுகித்சேர்த்து, ஆச்சென்று கல்வ
த்தி லாட்டிமைந்தா - அரகரா லிங்கமதிற் கவசம்போடே. 820

போடப்பா கவசமதை யழுத்திமைந்தா - போட்டபின்பு பூப்புடந்
தீ போடுபோடு, நாடப்பா இப்படியே மூன்றுபுடம்போடு - நலமான
சாதிலிங்க மிறுகிக்கட்டும், ஆடப்பா மதிதனிலே நின்றாலும் - அதின்பி
றகு ரவிதனிலே அழுத்திப்பாரு, தேடப்பா சிவயோகப் புதுமைதன்
னில் - தேடினதால் தேகசித்திக் கிரமிதாமே. 821

பூரணதிலேகியம்.

திரமாக இருக்கவென்றால் பூரணதி - செப்புகிறேன் புலத்தியனே
திறமாய்க்கேளு, உரமான திரிகடுகு சூரணமேசெய்து - உற்றதொரு
மூலிகையின் காம்புவிளைநீக்கி, சுரமான கட்டிகளைக் காயவைத்து-
கருகாமல்மூலிகைகளைத் தாமைந்தா பிரமான திரியலாதி சூரணமேசெய்து-
கோரகத் தான்கடைந்து வைத்துக்கொள்ளே. 822

கொள்ளப்பா பழச்சாறு வாங்கிகல்வ-குணமாக அப்பேற்றிப் பாகா
ய்க்கிண்டி, மெள்ளப்பா பாகுவருஞ் சமயந்தன்னில்-மேலாக திருபொ
டியு மெள்ளக்கொட்டி, மல்லப்பா பிடித்துப்போற் கிண்டிக்கிண்டு மார்
க்கமுள பாகுடனே பொடியுஞ்சேர்த்து, தெள்ளப்பா போலவுமே திர
ளும்நன்றாய் - திறமாகப் பிசைந்துருட்டிப் பதனம்பண்ணே. 823

பண்ணியதோர் லேகியந்தான் பூரணதி - பார்தனிலே யிந்தமுறை
ஒருவர்காணார், உண்ணப்பா கண்டக்க யளவுவீதம் - உண்டபின்பு மூல
மதில் மனதுதனைவைத்து, விண்ணப்பா தாரணையில் மெள்ளரேசி-விதமாக
ரேசினதால் பூரகமேசெய்து, கண்ணப்பா கும்பகத்தே நின்றால்மைந்தா-
சலமான ஞானத்துக் குறுதியாமே. 824

கோரு லேகியம்.

உறுதியுள்ள லேகியத்த னின்னமொன்று உண்மையுடன் சொல்லு
கிறேன் மைந்தாகேளு, பருதியெனுஞ் சாதிக்காய் சாதிப்பத்திரி பசுமையான
கிராம்புடனே ஏலங்கூட்டி கருதியெனும் பின்கூட்டி வைத்துமொன்றாய்ச்
சுகமாக வெண்ணெய்யிலுல் மெழுகாயாட்டி, கருதியினை தென்றாய்த்து 825
விளைதான் வாங்கிக் காம்புவிளை நீக்கிக் கருக்கிடாயே.

கருக்காமல் பொன்னிறம்போல் கருக்கிக்கொண்டு கடைந்திடுவாய்
ப் பொடியாக மைந்தாமைந்தா, உருக்குதல் வெல்லமதில் பிசைந்து
கொண்டு உடன்சேரு முன்னமைத்த மருந்துதன்னை, நெருக்கியொன்றாய்ப்
பிசைந்துருட்டிப் பின்னதன்னில் சிறுத்திசைப் பதனமதாய் வைத்துக்
கொண்டு, அசிக்குமுக வெழுத்துதனைப் பணிந்துபோற்றி அப்பினை 826
புடலறிந்து கொண்டிடாயே.

கொண்டவுடன் பூரணத்தின் போதைதன்னைக் கூறுகிறேன் காலமுண்
டோ பாவமுண்டோ, விண்டதொரு மொழிகளு அறிவுகுன்று விள்
ளுகிற நாவுமார மெனிவாயா. அண்டபிரா னருள்மிகவுஞ் சொலிக்குமு
றை குன்றுமே பூரணமாய்
ப்பா அரகரா பன்னிரண்டு மடமாகும்விட்டில், 827
போதையாகிக் குணமாகச் சதாபோதை யாகும்பாரே.

சாராயதைலம்.

பாரப்பா போதமான தைலமென்று பரிகலகெட்ட சாராயந் தனைக்குடிக்
கால், வீரப்பா தான்மீறி பித்தங்கொண்டு மெய்மறந்து பித்தநீர் மேலே
சென்று, காரப்பா தேகமெல்லா மீப்புமீறி உண்டதொரு சுற்பமெலாம்
விழலாய்ப்போகும், சேரப்பா வுதாமதை யடித்தாலல்ல நீக்காத தைலமி 828
தையாற் சாலாண்பாரே.

கஸ்தூரிதைலம்.

பார்க்கவே கஸ்தூரியுட சேர்மைகேளு பாங்கான பித்தநீர் கிசிற்
றொழுண்டு, சர்க்கவே கண்ணெரிவு மயக்கம்போகும் வழுக்கிருக்க வொட்
டாது மயக்கிதன்றும், சோகையுடனைவமீறிப் புலையுகிக்குஞ் செட
ந்தனர்க்கு வாசியது சேருந்தீரும், சூர்க்கமுடன் நவீதைப்ச்சு மதியின்று 829
மோன்னதிலே தான்மறந்து போவாயக்கேணே

புழுகுதைலம்.

தாமப்பா கஸ்தூரி ராயமுந்தனிலே தன்மறந்து செத்தனைக் கணக்கதல்
சோர... வீரப்பா நிலவென்றிக் கன்றுதன்று வினைநுடன் வேகாதே
மொழிதப்பாதே, தானப்பா வென்றாகச் சிலைக்கொண்டாதே மினை
உதிர்த்து மதியமுதக் கலைகொண்டால், அனப்பா அரும்பாகுந் தரும் 830
புதனுஞ் சொல்லவொரு அடங்கிக்குனை கைக்குள்ளாமே.

[illegible]

ஆமப்பா புலத்தியனே யின்னமொன்று அண்டமான சூட்சமதை தாமொன்று
சொல்லக்கேளு, நாமப்பா பெரியோரைத் தவசியோரைத் ஞானியோரைக்
மொழிமறந்த யோகியோரை, காமப்பால் கொண்டவிடு ஞானியோரை, வடி
வானதிந்து போகமதைக் கருதினோரை, காமப்பா எலியோரைச் 831
சித்தர்தன்னை சுன்றுன தாங்குகப்பன் கல்லோர்தானே.

தானென்ற சற்குருவுந் தானேதன்னில் தயவான தெய்வமுந்தம் சொன்னதெல்லாம், வீணென்று தானினைத்து அழும்புபேசி விணை செய்யுஞ் சண்டாள குலகத்தன்னே, நானென்று மதம்பேசித் திரிவாரப்பா நலமிலாப் பாதகரைக் கண்டாயானால், ஆதியென்றும் பெண்ணென்று மெண்ணவேண்டாம் அனியாயப் பாவிகட்குச் சொல்லக்கேளே. 832

கேளப்பா நாம்சொன்னதெம் மனதுமொன்றால் கெடிகலங்கி வண்டமுதல் நடுங்குமப்பா, ஆளப்பா அவர்கள்மனம் சோகப்பண்ணும் அகப்பட்டுக்கு மரணத்தைச் சொல்லவேயப்பா, மாளப்பா துரோகியுடைப் பேரைச் சொல்லி மனதாக மாரணிக்க மாண்டுபோவான், நாளப்பா அதுநேலேகுற்றமில்லை நன்மையிலாத் துஷ்டரைச்சங் காரம்பண்ணே. 833

பண்ணப்பா அதிந்து கொல்லாவிட்டால் பலகோடி இத்தருடசாபமக்கலுகும், விண்ணப்பா தாளிடிய மப்பால்சொன்னேன் வினை செய்தோன் தனக்குவினை செய்தால்நன்மை, புண்ணப்பா தனக்கு மருந்திட்டு அந்த புண்ணுறத்து மகிமையடா புத்திசொன்னேன், சண்ணப்பா வாரிதியிற் பேய்ச்சுரையை தன்மையுடன் கொண்டுவந்து தயிலம் வாங்கே. 834

பேய்ச்சுரைத்தயிலம்.

வாங்கியந்தத் தயிலமதை விட்டுசேர்த்து பத்தித்துச் செப்புகனீற் றனம்பண்ணி, இங்கிலைத் தெதுரன் செய்யும்பாவி இருட்கணைந் தரணைமுத்து வைத்துக்கொண்டு, துங்கிதத் தயிலமதில் பணவிடைதானெடுத்து உண்மையுடன் வஞ்சகமா யவனுக்கீவாய், தாங்கிய தயிலம்ஞ் சென்றபோதே-நாள்மயங்கி அதிவிழுந்து போவான்பாரே. 835

பார்மீதி லேதிரிந்து அவனுமைந்தா பஞ்சரிப்பா னுலகோரைக் கண்டால்மைந்தா, கோரகப் பெரியோரைக் கண்டால் மைந்தா தாகத் தெழ்விழுந்து பணிவான்பாவி, சுரீதிநீ கழுதைபோல் திரியுமா போல உடல்சன்று பற்றவுமே ஓடிப்போவான், ஆர்மீதி லெழும்புகளும் பேசமாட்டான் அதட்டிரு லொடுங்குவா னறிந்துபாரே. 836

வௌவால்தயிலம்.

அறிந்துபா ரின்னமொரு வஞ்சகக்கான்சொல்வேன் அகாரப்படி யே வௌவால்வாங்கி, பரிந்திரண்டு இறகையு மறுத்துநல்ல பதமான புகையிலையில் கூடச்சேர்த்து, தெரிந்து புகையிலையில் பாரமேற்று திரமாக வைத்திதிநீ மைந்தாமைந்தா, பொருந்திரண்டு மொன்றாகப் பொருக்கும் பாரு புவியோர்கள் காணிற்புகை யிதுவென்பாரே. 837

பாரப்பா இப்புகையைப் பாவியோர்க்குப் பரிவாகக் கொடுத்திடவே வயக்கவேகேளு, கேரப்பா இலைதப்பி அறிவுகுன்றி நெஞ்சாய்ப் பித்தமது மேலேகோபி, ஊரப்பா இரிவான்காண் பித்தன்போலே உலகோரைக் கண்டவுடன் பயந்தொளிப்பான், சீரப்பா கண்டதெலாந் தின்பான்பாவி திக்கெட்டு மதிகலங்கிப் போவான்பாரே. 838

அப்பிரகப்போடி.

பார்க்கவே அப்பிரகம் வாங்கிமைந்தா பண்பாகப் பொடித்ததனைப் பதனம்பண்ணி, பார்க்கவே விழுதியுடன் கலந்துகொண்டு எள்ளளவு தானெடுத்துக் கையில்வைத்து, மூர்க்கருடன் முடர்முன்னே நுதனுதி மோதமுன அப்பிரக மதுதான்சென்று, சேர்க்கையுடன் கண்ணதிலே பறந்து வீழும் கணத்திலே கண்ணிமைமேன்மைகக் கக்குவானே. 839

சகக்கையிலே அதனுவும் விழியில்பற்றி கதகதென நீர்பாய்க் கரைந்துபோகும், மசக்கமதாய்க் கண்ணிருளிவு மயங்கிப்போகும் வையகத்தில் நடப்பதற்குக் காலந்தேது, பிசகுமில்லை கண்போனுங் காலம் தேது பிணம்போல மதிகெட்டு அலைவானப்பா, வசக்கமிலா மாகனிடரை யகற்றவேணும் வாதவினை தீர்வதற்கு மருந்தாம்பாரே. 840

மருந்ததிக்க பிணிவிலக்கும் வாறுபோலே வஞ்சகர்க்கு மருந்திதுதான் மக்காள்மக்காள், வருந்தியிந்த மருந்தானை செய்துகொண்டு வஞ்சகரைச் சங்காரம் பண்ணவேணும், அருந்தயிறா வுனரத்தமயன் னிரண்டுநாற்றில் அவையடக்கம் பொருளடக்கம் அத்தகுசொன்னேன், தெரிந்துகொண்டு பன்னிரண்டு நாளைமைந்தா. இலகிவா அடக்கமதாய்த் தெரிந்துகொள்ளே. 841

கொள்வதற்குப் பன்னிரண்டு வாசத்தன்னைக் குறிப்புடனே தானடக்கிக் குருவைப்போற்றி. செல்வதற்கு மூலமதில் மனதைநோட்டித் தீர்க்கமாய் நல்மனதைச் சேர்த்துக்கொண்டு, வெல்வதற்கு மேல்மூலச் சொல்வதற்குக் கவிதானி வேதாந்த போசகத்தால் பூரணத்தைப்பற்றி, பூரணமாய்க் கொள்ளையில்லா கும்பகத்தில்நின்று சோராமல் மதியமுதக் கொள்ளே. 842

அறிவுகூறல்.

மதியமுத மென்றதொரு வகையைமைந்தா மார்க்கமுடன் கேசரியிலே ஒருவன்சொன்னான் விதியறிந்தால் மதியறிவு மதிதான்தெய்க்கு விளையான மதியுநிறு அமுதங்காணும், மதியறிந்து அமுதமதைக் கொள்வதற்குப் பக்குவமாய் மூலமதில் மனதைநோட்டி, கதிமோட்ச மென்றதன் மேல் மூலம்பாரு கருனையதி லுண்டாகு மறிவைப்பற்றே. 843

பற்றவது மேல்மூல மாருதாரம் பங்கயத்தின் தரிசனத்தைப் பற்றி நினைத்தால், புத்தமுதக் கசிந்துமிக வொழுகுமப்பா, புத்தியுடன் பக்ககூடாகமுன் பயித்து கொள்வாயானால், முத்தியுள்ள மோட்சமெய்துங் கட்டாம் அற்றுதடா தேகமதின் மூதறிவு தோற்றமடா கற்பங்கொள்ளு, நின்றதோய்கன் அகோர அமுதாக தேகமாச்சே. 844

தேகமென்ற மூலத்திற் குடிக்கண்டால் இனியில அப்புகைதான் சீப்பு மேலேசென்று, ஆகமுடன் சிரசிலே அவல்தானேறி அப்பான தசையிற்சேர்ந்து பதிந்து வலியுண்டாக, பாகமுட லச்சீத்திரன் தீரகமுடன் சரயீதி வாதபக்குவமாய்க் கூடிக்கொண்டால் காயகாயச், சித்தம் தணிந்ததனால் சேத்துமந்தக் குமிதாறுச்சே. 845

ஆச்சப்பா செத்தவர்கள் பிழைக்குமப்பா அப்பனே கோரத்தைக் குறைபோக்கு, சீச்சப்பா தோஷத்தைக் கடுகாமொன்ன இலையான வாத மதில் பித்தமிதி, போச்சப்பா பாதத்தில் சேக்கெட்டிப் பொலிபக்கப் பித்தகீர பதந்தனிலி, காச்சப்பா தேய்ப்புடனே வாய்வுடைய கடுணமுடைய சூதகம் புகுமப்பாமே. 846

பாரப்பா மூன்றுமொன்றாய்க் கூட்டிப்போச்சு பகையான பிரிதிவிபு மப்புமின்று, சேரப்பா கரைத்துவைமணிக்கு மனமுப்பிப்போக்க வெளிவா பருகித்தான் வைத்திருக்க, ஆரப்பா அதிவாசல் சடைவாய்த்தை அரகா நீர்க்குழியி மாவையாவை. தேரப்பா கருப்பமாவுக்கு உடல காழ்க்கை வெளிவா இழையதிர குருவைக்காமே. 847

திரிகடுகுலேகியம்.

காரப்பா திரிபுவ முதலாயுள்ள சகலவிஷ வகைக்கூடாக [illegible] கிரீடே, பாரப்பா பிணியதிர்க்க மருந்துசெய்யப் பக்குவங்கள் சொல்லுகி றேன் கண்டுக்கேளு, தேரப்பா திரிகடுகு குணமேசெய்து இதமான மெழுகு கூடச்சேர்த்து, வாரப்பா தேனதின்ன பிசைந்துக்கொண்டு மார்க்கமுடன் கொண்டிவிட்டால் சரக்கள்போக்கே. 848

திரிகடுகலேகியம்.

போச்சப்பா கதையமொன்று சொல்லக்கேளு புகழாக அரத்தை யுடன் திரிகடுகுகூட்டி, காய்ச்சப்பா கட்டிகன்றாய்க் கஷாயமைத்துக் கணக்காக வைத்திருந்து முப்புச்சேர்த்து, பாய்ச்சப்பா தேனதில் கொஞ்சமிட்டுப் பக்குவமாய்க் கொடுத்திடவே காய்கள்போகும், ஆச சப்பா கரமென்று தெல்லாமபோகும் அரகர குளிர்சுரமு மகனறு போமே. 849

சிந்துரத்தைலம்.

போமப்பா தயிலமொன்று சொல்லக்கேளு புத்தியுடன் சிறுகுறும் ஓமங்கூட்டி, காமப்பா இஞ்சிர கரைத்துக்கொண்டு [illegible]காக ஒருபடி கல்லெண்ணெய்வாங்கி, ஆமப்பா பசும்பால் கூட்டி [illegible] அரை மருந்து அதனுடனே கரைத்துக்கொண்டு, காமப்பா பெரிதிப மாய் வடித்து-தன்மையுடன் முழுவதும் சாவகையாமே. 850

காமன்ன பித்தத்தால் வெட்டையதிர்க் குடிக்கானே மேகநீ சிழிவுக ளும், பிரமான நீரிழிவுமொத்தமாகும் இதமாக சனையுட னிறகும் புண்மை புண்மை, இராசத்தே மகால் கண்டவுடனே சேர்ந்தொரு நீரிழிவுபோகச்சேனே. 851

நீரிழிவுக்குக்கஷாயம்.

சேனப்பா கஷாயமொன்று சொல்லக்கேளு இருவேப்புள மஞ்சனத் தின் ஆவாரைவேர்பட்டை, வேனப்பு கடலாருசிப் பட்டைகூட்டி வி ழமுடன் மூன்றுமொன்று பிடித்துக்கொண்டு, சானப்பா பாண்டமதில் விட் டு மைந்தர் கல்லுமணாமரி நாழியதில் விட்டவன்றுக்கி, வாரப்பா அதில் வைக்காற் படியிடித்து மகனேநீ குடிப்பாட்டிக் குடித்திடாயே. 852

நீரிழிவுக்கு-லேகியம்.

குடித்திடவாய் நாலுமுறை மைந்தாமைந்தா குணமாகும் நீரிழிவு ஆச்சு கம்கீற்றும், அடித்தமெனாரு நீரிழிவு பனைப்புப்போகத் தன்மையுடன் லேகி யந்தா மென்றுக்கேளு, அடித்தமொரு திரிகடு திரிபலாதி அரகரா வகைக்கு ஒருபலமாய்வாங்கி, விடித்தமொரு ஆவாரை செங்கிறுவைக் கொன்றை விதயான மஞ்சளத்தி நெல்லியாமே. 853

ஆமப்பா அருகவேர்ப் பட்டையாமி அப்பனே யிடித்திடவாய் வெவ் வேறாக, தாமப்பா பொடிவகையோர் பலமாய்க்கூட்டிச் சர்க்கரையுடன் மூன்மருந்து பொடித்துச்சேர்த்து, நாமப்பா சொன்னதொரு பத்திரிசாதி க்காய் நலமான குங்குமப்பூ ஏலம்புகூட்ட, காமப்பா வகைக்கு அரை ப்பலமாய்வாங்கித் தகைக் பொடி[illegible]மூன் பொடியிற்சேரே. 854

சேர்த்தமொரு பொடிகளெல்லா மொன்றாய்க்கூட்டிச் செம்மையு டன் வைத்திடாமல் முறையக்கேளு, சாற்றிடவா பாலின்பால் தேங்காய்ப்பாலுந் தன்மையுட மூட்டிப்ப வினாதிர்பாலும், சேர்த்தியாய் வகைக்குவொரு படியாய்வாங்கி இனாவாகப் பாண்டமதில் விட்டுக்கொண்டு, சார்த்திடவா பக்பெற்றி யாவெழுப்பிக்கானவே கொதிவிளம்பும் போது தானே. 855

காலேதான் கொதிவிளம்பும் பருவந்தன்னில் தப்பாமல் சவ்வென் னெய் படியோர்த்து, மாலேமேல் பொடிவகையைக் கொட்டிக்கிண்டி மககேன மெழுகுபத மாகும்போதில், விளைதான் இரியாமல் சனைவா ய்வி மெய்யான சனையுடை பலமோரெண்டு, பூனைதான் முக்குலவில் வாசல்பத்துப் புதுமையுடை விரவலடையுமே பொடித்துப்போடே. 856

போட்டல்லே விரக்கின்று யாறவிட்டுப் புதிசான பீங்கான்தன் பர ணிதன்னில், காட்டமுடன் வழித்துவைத்துத் தன்மையணி நலமான ருணைகைக்காயமுமொன்று, நாட்டிகமா யிருபதுநாட் கொன்றும்போது தப்பாமல் [illegible] தாவலேபோகும், தேட்டமுள்ள நீர்ப்பதம்-காயமுட் டோத பிணமிலயாயி மேகம்போமே. 857

நீரிழிவுக்குத்தயிலம்.

போமப்பா தயிலமொன்று சொல்லக்கேளு பொல்லாத மேகநீ ரிழி வுபோக, ஆமப்பா கஸ்தூரித் தயிலந்தொன்னேன் அப்பனே புலத்தி யினே அன்றுக்கேளு, தாமப்பா நல்லெண்ணெய் ஆவின்நெய்புக் தன்மை புன்ன நிம்பலாவெணெய் வகைக்குமனாதக்கும், காமப்பா வகைக்குவொரு பலமாய்வாங்கி நலமான பாண்டத்தி லிட்டுக்கொள்ளே. 858

கொள்வதற்குச் சந்தனமோர் பலந்தானபத்துக் கூர்மையுட னெண் ணெய்தனிற் கரைத்துமைந்தா, விள்வதற்குத் தாய்க்கொள்ளிக் கிழங்குச் சாறும் விதமான பழச்சாறும் படிதான்வாரு, சொல்லுமின் தான் படி ரெண்டுவொரு சுத்தமுள்ள சாதிக்காய் சாதிப்பத்திரி, சொல்லுவொரு சோகமும் பழச்சாற்றுலே இராஅரைத் தப்பா குடனேசேரே. 859

சேர்த்துமிக அடுப்பேற்றித் தீயெரிட்டுச் செம்மையுடன் மெழுகுபத
மாகும்போதில், பார்த்துமிகக் கஸ்தூரிப் பலமதைதான்வாங்கிப் பக்குவ
மாய்க் கரகமதில் போட்டுமைந்தா, வார்த்திடுவாய்த் தயிலமது கரகத்து
ள்ளே மகத்தான தயிலமதைப் பதனம்பண்ணி, போற்றியிக முழுகிவர
மேகக்கானை பொல்லாத நீரிழிவு க்ஷயங்கள்போச்சே. 860

க்ஷயந்துக்கு-கஷாயம்.

போச்சப்பா நிலைத்துமத்தால் சயங்கள்பீநி பொல்லாத இருமலாய்
பித்தபீநி, காச்சப்பா அனல்பீநி தேகம்வற்றி காங்கையொடு இரும
லிலே க்ஷயமாய்ப்போவான், பாச்சப்பா சயமான ரோகத்திரப்பக்குவம்சான்
சொல்லுகிறேன் பண்பாய்க்கேளு, ஆச்சப்பா ஆடுதொடைச்சாறு பிடித்துக்
கொண்டு அமுரிவிட்டுக் கஷாயமதி யளவாய்க்காய்ச்சே. 861

க்ஷயந்துக்குலேகியம்.

காய்ச்சினதோர் கஷாயமதை யிறுத்துக்கொண்டு சுணமான முப்பூவில்
வராகன்சேர்த்து, பாய்ச்சலாய் தேகமதிற் கஷாயந்தன்னைப் பக்குவமாய்
மூன்றுநாள் கொள்ளும்போதில், மாச்சலென்ற இருமலீ கநுமைந்தா
மனதாக லேகியந்தா னென்றுகேளு, நாட்சியிலாத் ஆதுதைக் கண்டங்க
த்திரி சமூலமே யிடித்துசாறாய் வடித்துக்கொள்ளே. 862

கொள்ளப்பா இருவகையு மொன்றாய்ச்சேர்த்து குருவான அமுரி
விட்டு ரவியிற்காய்ச்சு, அள்ளப்பா இப்படியே பத்துமுறைகாய்ச்சு அதின்
பிறகு எட்டிலொன்று சக்கரையைச்சேர்த்து, வில்லப்பா முப்பூவுக்
சேர்த்துக்கொண்டு விசையான பசுவின்பால் செய்யுமகூட்டி, நல்ல
ப்பா அடுப்பேற்றிப் பொடியைக்கொட்டி கலமாக மெழுகுபத மாகவா
ங்கே. 863

க்ஷயந்தூர்க்குத்-தயிலம்.

வாங்கியே செல்லிக்கா யளவுகொண்டால் மாறாத சயங்களெல்லா
மாறிப்போச்சு, ஏங்கியே ஓடிவிடுஞ் சயமாய்ப்போம் நான் என்செல்வோன்
மண்டலத்திற் தேகதிற்றி, அங்கியே வாடாதே யிலுப்பையொரு சேர்
த்தேவன் புலத்தியனே சன்றாய்க்கேளு, தேங்காயின் பால்காழி தயிரு
காழி செம்மைமிகுப் பசுவின்கோ மியமும்வாங்கே. 864

வாங்கிநன்றாய்ப் பாண்டமதி லிட்டுக்கொண்டு மைந்தனே பழச்சாறு
சொடுப்பைமுசுமுசுக்கை, பாங்குடனே வகைக்குவொரு படிதான்வா
ர்த்துப் பக்குவமாய் யினுக்கொரு படிதான்வாங்கி, ஆங்கிகொண்ட
அமுரியிலே யரைத்துவாங்கி அப்பனே பாண்டமதிற் கரைத்துக்கொண்டு,
சாயகமாய் நல்லெண்ணெய் படிநால்வார்த்து சமர்த்தாக அடுப்பேற்றிக்
காச்சுகாய்ச்சே. 865

காச்சிநன்றாய் மெழுகுபத மானபின்பு சாகமதில் தான்வடிக்கும்
போதுமைந்தா, ஆச்சிய காகமதிலண்டச்சுண்ணம் அன்பான தாமபஸ்
பம் கஸ்தூரியோடு, நாட்சியில்லா வகைக்குஅரைப் பலந்தான்போடு
சமர்த்தாகத் தயிலமதை வடித்துமைந்தா, தேச்சுமே முழுகிவரச் சயங்
கள்போச்சு நிலைநிலா தேகமது வலுத்துப்போச்சே. 866

குன்மத்துக்குலேகியம்.

போச்சப்பா குன்மமென்ற தெல்லாம்போகப் புதுமையுள்ள லேகி
யந்தா னென்றுகேளு, காச்சியதோர் கருப்புகட்டிப் பலம்பத்துவாங்கிக்
கருவான அமுரியிலே கரைத்துக்கொண்டு, பாச்சுவா யடுப்பதனி லவ
லேற்றிப் பக்குவமாய்க் காய்ச்சுவாய் பாகுபோலே, நாட்சியில்லாப் பா
குதனில் சேர்மருந்தைக்கேளு தப்பாமல் காரமுடன் சாரம்வாங்கே. 867

வாங்குவாய் வெடியுப்புச் சவுக்காரந்தான் வளமான வளையலுப்பு
இந்துப்போடே, பாங்குடனே பொரிக்காரஞ் சூடனுப்பு பக்குவமாய்
வெட்டுவளை யுப்புவாங்கி, சாங்கமாய்ப் பொடித்தப்பா தனித்தேர்த்து
சமரசமாய்க் கிண்டிவர மெழுகுமாகும், ஆங்கவனே மெழுகுதன்னைப் பீங் 868
கானுள்ளே அடைத்துநீ பதனமாய் வைத்துப்போற்றே.

போற்றியே மெழுகுதனை மைந்தாகேளு புத்தியுடன் பத்துநாள்
கொள்ளச்சொல்லு, தேற்றியே கொண்டதினால் சத்திகுன்மம் இரணகு
வாயுவினால் வலிகுன்மங்கள், சாற்றுகிற நெஞ்சடைப்பு சத்திகுன்மஞ்
சலஞ்செய்யும் எரிகுன்மம் ருத்திரவாய்வு, ஆற்றியதோர் குதகத்தின் 869
வலிபோடொக்க அரகரா குயக்குவலி யனைத்தும்போமே.

போமப்பா வாய்வுமேல் வீக்கநோய்கள் பொல்லாத திரட்சியொடு
மூர்ச்சையெல்லாம், சாமப்பா லேகியத்தைக் கண்டபோதே சாங்கமாய்
குன்மமென்ற தெல்லாமபோகும், ஆமப்பா தயிலமொன்று சொல்லக்
கேளு ஆனதொரு நல்லெண்ணெய் படிநால்வாங்கி, தாமப்பா பாண்ட 870
மதி லிட்டுக்கொண்டு தப்பாமல் யினுக்கொரு படிநீவாங்கே.

மினத்துத்தயிலம்.

வாங்கப்பா ஏலமரை படிதான்வாங்கி வளமாக இரண்டையுமே
யுடைத்துக்கொண்டு, தீங்கிலா முற்குருவில் விராகன்பத்து சேர்த்து
ன்றாய்ப் பொட்டணமாய்க் கட்டிமைந்தா, தாங்கியே பொட்டணத்தை
எண்ணெய்க்குள்வைத்து தப்பாமல் ரவிமுகத்தில் வைத்துநன்றாய், பாங்
குடனே தயிலமாக வேண்டினுக்கால் பண்பொன்று சொல்லுகிறேன் 871
கேளுகேளே.

கேளப்பா பொட்டணத்தைப் பிழிந்துகொண்டு தெளிதமுடன் மூழ்
கிவரச் சீயக்காயால், வாளப்பா எட்டினொருபோதாக வரிசையுடன்
மூழ்கிவர வளமைகேளு, மேலப்பா கொண்டதொரு வாய்வுபோச்சு
மெய்நிறைந்த உஷ்ணங்க ளெல்லாம்போச்சு, காலப்பா அசதிமேல் வச 872
திபோச்சுக் காமாலை பித்தநீர் மேகம்போச்சே.

மேகத்தி லுவெழுந்த தோஷம்போச்சு வீறான பித்தமொடு வாதம்
போச்சு, தாகத்தில் காவரட்சி அதன்றுபோச்சு சலமான பீனிசங்கள்
தானேபோச்சு, தேகத்தில் கதிரொளிபோல் காந்தியாச்சு திறமாகத்
தந்தங்க ளிறுகிப்போச்சு, மோகத்தில் மன்மதன்போல் களையுண்டா 873
ச்சு மோசமில்லை யினத்துத் தயிலந்தானே.

மூலத்துக்கு மூலிகை.

காணென்ற மூலத்துக் குறிச்சொல்வேன் தயங்காத மூலமென்ற தெல்லாம்போகும், கேளென்ற புல்லுருவி [illegible] செம்மலையுள்ள தண்ணீரிற் குடித்தாயாகில், மூலமெல்லாந் தீர்ந்திடும் உத்தமனே மீறுந்த காளிமைந்தா, விளைன்ற மூலமெல்லா மொழிந்துபோகும் விரையாக இன்னமொரு பாகங்கேளே. 874

மூலத்துக்கு லேகியம்.

கேளப்பா கருணையென்ற கிழங்குதானிச் செட்டியா மருந்திடு வலித்துமைந்தா, காணப்பா திப்பிலியைப் பொடியாய்ச்செய்து கலமான கிழங்குடனே பிசைந்துகொண்டு. வெளப்பா முப்புடன் கூட்டிச்சேர்த்து விரையாக அடுப்பேற்றிக் கிண்டிப்போதில், ஆமப்பா நெய்விட்டுக் கிண்டுக்கிளறி அகார மெழுகுபத மாகவாங்கே. 875

வாங்கிப்போர் லேகியத்தை அந்திசந்தி வரிசையாய்க் கொல்லிக்காயளவுகொள்ள, ஏங்கியே பறந்தோடி மூலமெல்லா மென்னசொல்வே மீறுந்த காளிமைந்தா, பாங்குடனே புள்மூலம் வெளிமூலந்தான் பத்தியின்ற சீழ்மூலம் ரத்தமூலம், தாங்கிநின்ற குதமூலம் வாய்வுமூலம் தப்பாமல் மூலமொன் பதும்போமே. 876

மூலத்துக்குத் தயிலம்.

போமப்பா தயிலமொன்று சொல்லக்கேளு புதுமையென்ற நல்லெண்ணெய் செய்புங்கூட்டி, ஆமப்பா பழச்சாறுங் கூட்டிச்சேர்த்து அன்பாக கருணைக் சாறுங்கூட்டி, காமப்பா அடுப்பேற்றிக் காய்ச்சும்போதில் தன்மையுடனே கோலத் தொடுத்துவிட்டு, காமப்பா மெழுகுபத மானபோது கற்கக் கதிர்ப்புரம் புகுதும்போடே. 877

போட்டதொரு காமதில் வடித்துமைந்தா புகழாகத் தலைக்கிட்டு முழுகச்சொல்லு, நேட்டமுடன் முழுகினா மூலவாய்வு இறங்கிவிட்டு போகுமென்று சொன்னேன். நாட்டமுடன் தேரும்பதன் ருதேகம்பொன் போல் தன்மையுள்ள தேகமதாய்த் தனியமாகும், வாட்டமில்லா லட்சுமி தன் கடாட்சமுண்டாம் மன்மதன்போல் காந்தியுண்டா மைந்தாபாரே.

பாரப்பா பன்னிரண்டு நாற்றுக்குள்ளே பாடிவைத்த பொருள்களெல்லா மடக்கமாகும், கேரப்பா பன்னிரண்டா பிரச்சுருக்கம் கிணைவாக இந்நூலைப் பதனம்பண்ணு, காரப்பா குருபதத்தைக் குணமாய்ப்போற்றிக் கற்றோர் நியமதிற் கருத்தைவைத்து. சாரப்பா மறியமுதம் பானம்பண்ண சதாபோதை நிலையாக மாருந்தானே. 879

கெற்பவிதாதிபோக.

தானென்ற கெற்பநோய் தீர்வதற்குத் தயவான கருவொன்று சொல்லக்கேளு, உடனென்ற சருகெடுத்துக் கருக்கிமைந்தா உண்மையுடன் சிறுநீற பிசைந்துருட்டி, வாளென்ற பஞ்சதனிலே வைய்ப்போடு மார்க்கமுடனிப்படியே பத்துமுறை பண்ணு, கோவென்ற அமுரியிலே கரைத்துமைந்தா குறைமையுடன் தெளிவிருத்து பயிர்ப்பவையே. 880

வைக்கவே யுப்பதுவும் படரும்பாரு-வரிசையுடன் பதனமதா யெடுத்துமைந்தா, தைக்கவே பீங்கானிற் பதனம்பண்ணித்-தாரணியில் பெண்களுக்குக் கெற்பநோய்தான், கைக்கவே வந்ததென்ன வென்றால் மைந்தா - நன்மையுடன் குருவாகும் காணிற்றுனே, மைக்கவே மாப்பண்டம் பால்பழத்திறுலே - வந்தடா குதகத்தின் வாய்வுதானே. 881

தானென்ற கருக்குழியில் வாய்வுதக்கித்-தளர்ந்ததொரு சோகையிறல் தகைதான்மூடி, வாவென்ற தேகமெல்லா மதர்ந்துகல்ல-உண்மையுள்ள அடிவயிற்றில் வலியுண்டாக்க, பாவென்ற கருக்குழிதான் விளக்கமன்றிப் -பரமான விந்தாவ்கே அறுகாதையா, வெனென்று வாதியிலே வாய்வுகொண்டு - இருந்ததிறுல் கெற்பமது இல்லைதானே. 882

கெற்பவாய்வுக்குமருந்து.

தானப்பா கெற்பமதில் வாய்வுபோகத்- தயவாக முன்சொன்ன வுப்பைமைந்தா, தேனப்பா திரிகடுகுக் குழப்பியுண்ண - செடத்திலுள்ள மலசலங்கள் சோப்போகும். காணப்பா கெற்பமதில் வாய்வுபோகும் - கருவான கருக்குழியும் விளக்கமாகும், கோணப்பா குருவருளால் கெற்பமுண்டாம் - கூறுகிறே னின்னமொரு பாகங்கேளே. 883

கெற்பமுண்டாகலேகியம்.

கேளப்பா தேங்காய்ப்பால் பஞ்சட்பாலும்-கொடியான தைகோளிச் சாறும், நாளப்பா நிலவாகைச் சாறுங்கூட்டி நன்மையுடன் வகைக்கு ஒரு படியாய்வாங்கி, ஆளப்பா பாண்டத்தி லிட்டுச்சல்ல-அன்பான விளக்கெண்ணெய் படிபோகார்த்து, மேலப்பா இம்மருந்தை வகையாய்க் கேளு - மேன்மையுள்ள கிருமி பலையித்துப்பே. 884

உப்பதுவாம் காற்பலந்தான் வாங்கிக்கல் - உடன்சேர்த்த மருந்தை அரைப்பலமாய்வாங்கி, செப்பவே பெருங்காயம் விராகன்பத்து-சேரவே பொடித்தெண்ணெய் தனில்கலக்கி. தய்யாமல் அடுப்பேற்றி மெழுகுபத்துத்தன்னில் - தயவான குடுப்போட்டு வடித்துமைந்தா, அப்பாகேள் பதனமதாய் வைத்துக்கொண்டு - அதின்விபரஞ் சொல்லுகிறேன் வளர்காதேகேளே. 885

கேளப்பா விலக்குமுள்ள மூன்றுநாளும் - கெவனமுடன் படியளக்கால் வீதங்கொண்டு, நாளப்பா மூன்றுநாள் கொண்டபோது - நலமில்லாச் சேமொழி மெற்கட்டெல்லாம், தானப்பா கருக்குழியும் வாய்வுபோகும் - கருக்காக வயிற்றுவலி யுடனேதீர்க்கும், கோளப்பா மறுதடவை தள்ளிவைத்து அதுகால கெற்பமது வுண்டாய்பாரே. 886

பாரப்பா வுலகத்தில் மலடியில்லை - பக்குவமாய்ச் செய்வோர்க்கு காயத்திச் சல்லாத்தி [illegible] காரப்பா குருபதத்தைத் தொண்டுபண்ணு - அறிவினுன் சிற்பமதை மறந்திடாதே, ஆரப்பா வணக்கடு ஆதிகற்பம் - அறிவினுள் சேகமுடன் மூலம்பண்ணு, விரப்பா செய்யாமல் மனதுடைக்கில்லு- துன்னது கன்றெனியை மேவிப்பாரே. 887

பாரப்பா பதிதனத்தில் மதியொடுங்கிப்-பாலகனே ரவிபெருக்கி லமு
தருகிக்கும், ஆரப்பா வுனக்கிது அமுதங்கொண்டு - அன்பான பூரண
த்தை அறிவார்பாரு, கேரப்பா இத்தாலைப் பதனம்பண்ணு - செகத்தோ
ர்க்கு இத்தூலைச் செப்பவேண்டாம், காரப்பா பன்னிரண்டு நாறைநமை
த்தா - கண்ணிமைக்குள் வைத்ததனைப் பதனம்பண்ணே. 888

குஷ்டத்துக்குத் தயிலம்.

பண்ணப்பா குஷ்டமொடு கரப்பான்போகப்-பண்பொன்று சொல்
லுகிறேன் மைந்தாகேளு, நண்ணப்பா பரங்கிப்புட்டை வாங்கி - நல
மான பழச்சாற்றி லூறப்போட்டு, விண்ணப்பா ரவிபடவே யுலரப்போ
ட்டு - விசையாக இப்படியே முறையேபத்து, தண்ணப்பா நன்றாக
வுலர்த்தபின்பு - தாக்கினன்று யிடித்துவடிக் கட்டுவாயே. 889

கட்டாகச் சிவனார்தன் வேம்பைவாங்கி- கண்டமதாய் நறுக்கி குழி
த் தயிலம்வாங்கி, திட்டமதாய்த் தயிலமதிற் பட்டைத்தூளுஞ் - சேர்த்து
நன்றாய்ப் பிசைந்துருட்டி வைத்துக்கொண்டு, மட்டாக வெல்லிக்காயள
வுகொண்டால் - மாறாத கிரந்தியொடு சூலைப்புண்கள், தொட்டுடேறு
கின்ற குஷ்டரோகஞ் -சொரிசிரங்கு பெருஞ்சிரங்கு இன்னங்கேளே.890

கேளப்பா மேல்புத்து வெடிப்புவெள்ளை - கேளாத செவியடைப்பு
மூக்கடைப்பு, தானப்பா மேகத்தால் வந்தரோகம் - தருகாமலோடியிரு
பதுநாட்கொண்டால், கோனப்பா சின்றிலைமுப் பூவுஞ்சேர்த்துக் - குண
மாகக் கொண்டவுடன் குடிலமிருக்கும், நானப்பா நாளுக்கு நாளோதேகம்-
நன்றாகக் காணுமடா கமருடானே. 891

சொரிசிரங்குக்குத் தயிலம்

காடாம வின்னமொரு தயிலஞ்சொல்லுவேன் - சமையான தேங்காய்ப்
பால் படிதான்வாங்கி, வாடாமல் நாரத்தைச் சாறங்கொண்டு-வகையொன் றுக்
கிருகழஞ்சு வாங்கிமைந்தா.. தேடாம துரைத்தப்பால் தனிற்கலக்கி -
செம்மையுடன் காய்ச்சி எண்ணெய்த் திறமாய்வாங்கி, ஆடாம வெண்ணெ
ய்தனை வைத்துக்கொண்டு - அப்பனே மூத்துருவில் கழுஞ்சிசேரே. 892

சேர்த்ததொரு எண்ணெய்தனை வைத்துக்கொண்டு-தேகமதிற் றூன்
றுடலி சாயங்காலம், பார்த்தல்லோ அரப்பிட்டுக் குளித்தாயானால்-பதக்
குமடா சொரிசிரங்கு பறங்கிக்குஷ்டம், மாற்றுண மேல்பற்று வெள்ளை
மோருஞ்சோ றுண்டிமைந்தா - காசிடைத்தா இண்டிடவே கர்மம்போமே.

பேதிக்குழம்பு.

பேரப்பா மலசலந்தன் போவதற்குப் புகலுகிறேன் புலத்தியனே
நன்றாய்க்கேளு; காரப்பா வாளமதைப் பழத்தின்சாற்றுல் - நன்றாக
மூன்றுநா ளூறப்போட்டு, தாமப்பா மதாதான்தான் வலித்துப்போட்டு -
சண்டாள நஞ்சதாவுமற்றுப்போகும், ஆரப்பா பருப்பெடுத்துக் காயப்
போட்டு- அப்பனே நன்றாக வுலரவைக்கே. 894

வையப்பா விக்கமொரு வராகனெடை - வாங்கடா அதைக்கிட்டுப்
பொரிக்காய்தான், மெய்யப்பா அதைக்கிட்டு வாலுஞ்சேரு - வீசமுட
னே தூக்கியிட்டு வில்லைக்கேளு, செய்யப்பா ஆமணக்கம் பருப்புங்கூட்டித்-
திறமாகத் தானரைக்கும் போதிலைமைந்தா, கையப்பா இதற்குடனே
அரைக்கும்போதில்-கருவான முப்பூவில் விராகன்சேரே. 895

சேர்த்தல்லோ ஆட்டினன்றாய் வழித்துவைத்தா-திறமாகச் சீசியிற் புளி
லே பதனம்பண்ணி, பார்த்தல்லோ குன்றியிடை யிந்தாலைமைந்தா-பசுநெ
ய்யாய் மலசலங்க ளகன்றுபோகும், காத்தல்லோ பேதியது மீறிற்
றால்-தெக்கே மோருஞ்சோ றுண்ணநிற்கும், மாத்தாகி ரணமோட்ட
வாதம்போல் - அடக்குமடா மொழிலும் அண்ணமைந்தனே. 896

நாகத்தாரபேதி.

தானென்ற இன்னமொரு பேதிசொல்வேன்-தயவாக வெள்ளைச்சாரம்
பலமொன் றுவாங்கி, கானென்ற கொடிக்கள்ளிப் பாலிலாட்டி - நன்று
கக் கல்வத்திற் மைபோலாட்டி, தானென்ற சிமிழ்தனிற் பதனம்பண்ணித்-
தப்பாமற் குன்றியிடை தயவாய்க்கொண்டால், வானென்ற மலக்கட்டு
ஜலக்கட்டெல்லாம்-நடுமடா அதன்பிறகு பொறுக்கதன்றே. 897

பொறுக்காதே மயங்கினதால் மைந்தாமைந்தா-பொக்கெனவே சித்
பதற்குப் புலமைசேரு; மறக்காதே வலுயிச்சம் பழத்தைத்தின்றால்-
மறிக்குமடா பேதியெலா மணாம்பாரு, தருக்காத பெருவயிறு வாயு
கட்டித்-தப்பாத மகோதரம் கிராமப்லோடு, உருக்காதே வருமே மட்ட ஜலக்
கட்டோட்டே வியாதிகள் இருமடா வுண்மைதானே. 898

அகஸ்தியக்குழம்பு.

உண்மையாய் நம்முடைய குழம்பைக்கேளு-உறுதியுள்ள பெருங்காய
மிருபலமே, தன்மையுள்ள கடுகுரோகணியுங்கூட்டித்-தயவாக சுறு
டனே காரகூட்டி. நன்மையுள்ள சிறுவிசுமுத்து சிலையுந்தாரம் நல்ல
கருஞ்சீரகந் திப்பிலியுஞ்சேர்த்து, அன்மையுடன் நாகபாச்சப் பத்து
மாச்சு-வசிலையுடன் சரியிடையாய் வாங்கிக்கொள்ளே. 899

வாங்கியதோர் மருந்துக்கு இடைதான்வராகம்-வளமாக அதுக்கு
தான் பச்சைசேர்த்துப், பாகுடனே கல்வத்தி லிட்டுக்கொண்டு-பக்கு
வமா யிராது சாமமாட்டி, திக்கிலா முப்பூவும் பத்துக்கொண்டு-சேர்த்துத்
திறமாகச் சாமமாட்டு, சாங்கமாய் மருந்தரைக்கும் போதிலைமைந்தா-
தயிருடனே சோறுண்டு தயவாயாட்டே. 900

ஆட்டினன்றாய் வழித்தெடுத்து மெழுகெடுப்பு - அடைவான சிமிழத
னிற் பதனம்பண்ணி, நாட்டிலே மானிடர்க்கு அருகோய்களெல்லாம்-நல
மான அனுப்பான மறிந்துசெய்தால், வாட்டமுடனே றுடலிலே மைந்தா
கேளு-மகத்தான வித்தையடா குழம்பின்மார்க்கம், தேட்டமிலே யிக்குழம்
பைத் தேடிக்கொண்டு-சிவசிவா நம்முடைய பேர்வைத்தாயே. 901

பேர்வைத்த தாமென்றால் மைந்தனே கேள் - பெருமையுள்ள சித்தர் போதனர்கள்கூடி, [illegible] ருள்ள அகத்தீசர் குருவென்றார்கள், [illegible] தால் மைந்தா-பகரினேன் [illegible] புருஷி யென்னவென்றால்-குணமான பரிக்ஷையை யறிந்துபாரே. 902

உயிரான பரிக்ஷைதனை யறிந்துகொண்டு-உண்மையாய் நாடியுடைய குருவுபதேசம், பயிரான மானிடர்க்கு வருநோய்களெல்லாம் பார்க்கவிதம் விதமுண்டாய்ப் பகருவேன்கேள், அயரான லோகருக்கு [illegible] சுத்தமாக இருதயமீதே கரசம்பண்ணி, உயிரான நாடிபிடித்தால் பணவிடைதான் கரைத்து-வரிசையாய்க் கொடுத்திடவே பேதியாமே. 903

ஆமப்பா பேதித்த போதிலைந்தா - அனுபவித்தின்ற [illegible] பெருக்கிப்போகும், தாமப்பா சோறுபொங்கி கைகால்விட்டித்-தாகமது தானடங்கக் குடிக்கச்சொல்லு, காமப்பா சொல்லுகிறேன் பத்தியத்திலே-கன்மையில்லா தோஷமது காடித்துறான், போமப்பா அதிகனவு தன்னாற்போட்டுப்-புரிசமுடனுக்கிலே இருத்தாயே. 904

நிற்றியன்றாய்க் கண்ணைவிட்டால் முறித்துப்பார்ப்பின் - திரமான [illegible] விட்டுப்போகும், பார்த்தானன்றாய்ப் பரிகடனே பிணியறிந்து பருவமுடன் செய்துவந்தால் பலனுண்டாமைந்தா, [illegible] கருவையிந்து [illegible] கண்டு-காணாமிந்து [illegible] காயம்போகி. [illegible] மருந்தையிகச் செய்தாயானால்-பூமிதனில் [illegible]. 905

பிணையுத்தலானது [illegible].

பாரப்பா பிணவமுத லேழுநோய்க்குப்-பண்பாக வுயிரோல் குறை [illegible], கேரப்பா விரமெல்லாம் தீருந்தீரும், கேர்மையுடன் புனர் [illegible] பண்கள்தீரும், காரப்பா [illegible] போமென்றால்-[illegible] கண்ணைவிடக் காணுதேதாமே, சாரப்பா [illegible] கைத்தசத்தில்-தன்மையுடனுறுத்து கண்ணைவிட்டிடே. 906

நித்தியே கடிகாயில் பூசிப்பாரு-செம்மையுடன் விடுத்திருக் [illegible] [illegible] போத்தியே [illegible] [illegible], பார்த்துமே [illegible] கரைத்துக்கொண்டால்-[illegible] [illegible] லினைத்தமைந்தா, காத்துமே வயித்தியமா [illegible] தில்மைந்தா-கருவாக வயித்தியத்திற் கருதினேனே. 907

கருதினேன் சவுமியசா கரத்திலைந்தா - சருவான வழிலைமுதல் சாரக்குக்கெல்லாம், உறுதியாய்ப் போவகையு மாரணமுஞ்சொன்னேன்-உண்மையுள்ள சத்துருமித் துருக்குஞ்சொன்னேன், [illegible] திரட்டில் சரியையொதிரியை - பாக்கான ருகனமுடன் யோகஞ்சொன்னேன், அருமையாய்ச் சகலசாத்திரங்களுக்கு-மாகவுருகு ருத்திரமா யடக்கினேனே. 908

அடக்கினேன் [illegible] [illegible] - அடக்கமென்ற பொருள்களெல்லா [illegible], [illegible] வாய்வின் பேதில்-பேதியில் [illegible] போகும், [illegible] பூசி [illegible] வெளியிற்போட்டால், [illegible] க்குமிரு [illegible] - [illegible] கட்டுக்கட்டே.

[illegible] வயித்தியமு [illegible] - சருதினே [illegible] யத்தம், [illegible] பற்பவகை செந்தூரங்கள்-திறமான வேதியங்கள் குளிகைகள், [illegible] சுற்பமுறை சாமனாங்கள் - [illegible] வகை குழிகேரிபோகு. [illegible] மாத்திரைகளெல்லா-மாக்கமுடன் சொற்பமதாய் வசனித்தேனே. 910

வசனித்த வயித்தியமு [illegible] - வாய்பொத்தும் நோய்களெல்லா மைந்தாமைந்தா, [illegible] - ரோகக் குலைதோறு மொலிக்கரைமா, [illegible] வாதாடி காலவாங்கிச்-செகத்திலே கல்லேலார்க்கு [illegible], அசனித்த மனக்குவித்த வாறு போவு - அன்பாக வயித்தியத்தை யமுக்தியபாரே. 911

வயித்தியனைத் துதிக்கிறதல்.

பார்க்கையிலே வயித்தியத்தில் எதிர்த்தானுகில் - பரிகடனே முப்புவின் வியாங்கேளு, சேர்க்கையுடன் குருமுறையைச் சொன்னானகில் - செம்மையுடனவர்களிடம் போகபேக, மார்க்கமுள்ள வகைதனையே அறியேனென்றால் - மார்பிலே அறைந்தவனை அகலத்தள்ளு. நீர்க்கமுடன் வாதிவந்து எதிர்த்தானுகில் - இரமாகச் சாக்குவகை கட்டிக்கேனே 912

கேளப்பா கட்டுவகைக் கருவைச்சொன்னால் - கிருபையுடனவர்களிடம் சென்றுபோக, ஆளப்பா ஆதியந்த மறியேனென்றால் - அதட்டியே அவன்சிரத்தில் குட்டிப்போடு கேளப்பா குருவறியா நிட்டத்தின்றாலுங்-கூடவே கூடினதால் தோஷமுண்டு, நாளப்பா ருளைவந்து எதிர்த்தானுகில்- நன்றுனது மனக்காலே பெக்கேயனேனே. 913

எங்கென்று கேட்டவுடனுன்னிப்பார்த்தால் - இன்பமுடனவர்களிட மிருந்துபேக, மயக்கியவன் மதிகெட்டுப் போனானுகில் - மார்புனி யெயறைந்து கண்ணைவிற்றுக்கு, [illegible] பாவங்களிடம் போகவேண்டாம் - வணக்கியிக வக்காது யகலத்தள்ளு. [illegible] யோகியென்று எதிர்த்தானுகில் - சிவசிவா மூலத்தைக் குறுகிக்கேளே. 914

சேட்டையிலே சைருண்டிருப்பார்ச் சொன்னானுகில் - கிருபையுடனவர்களிடத் திருக்கேள் விகேளு. வாழ்க்கையுடனெயின்று சொல்லானுகில்-எதிரே ஏதிர்வார் வாய்தனிலே அறைந்துதள்ளு. ஆட்கையுள்ள கவுனிவந்து எதிர்த்தானுகில் - அடைவான காமினிக்கு மைசயைக்கேளு, வேட்கையுள்ள சாமினிக்கு விசையைச்சொன்னால் - வேண்டியே யவனிடத்திற் கொண்டேபண்ணே. 915

பண்ணப்பா சாரணைதான் முறைதவின்னாட்டால் - பாதரசத்தை தன்
னாலே படைத்துத்தந்தது; சன்னப்பா சுண்ணதியாய் புண்ணார்மெத்த -
கடையுள்ள வேடமது கருத்தாய்ப்பூண்டு, விண்ணப்பா அறியாத சித்த
ர்கோடி - வீணருடன் பேசாம லிருந்துகொண்டு, தன்னப்பா தன்னி
லேவைத் தானேகண்டு-சமர்த்தாகப் பூணைத்தின் திறமைப்பில்லே. 916

பஞ்சசுன்னவிந்தை.

திறமாக அஞ்சுசுன்னக் குகையயக்கேளு - தீர்க்கமுள்ள கடல்நு
ரைதான் பலமேயாகி, உரமான கருவாலே அரைத்துநந்து - உத்த
மனே மாண்டபின்கல் லுப்புக்கூட்டி, மறவாமற் கருவாலே யலைத்து
ஆது-மார்க்கமுள்ள வெடியுப்புக் கூடச்சேர்த்து, நிறையாகக் கருவாலே
யரைத்துநித் -மிச்சமாய்த் தானெடுத்துச் சொல்லக்கேளே. 917

சேனப்பா சினமுடன் குடன்கட்டிக்-கெணிதமுள்ள கருவாலே யரை
த்துக்கொண்டு, மானப்பா மிக்லரைத்து வட்டிப்பண்ணி-மார்க்கமுடன்
சூரியவைத் தோயெடு; தானப்பா மண்மேலே வளவாய்ச்செய்து -தன்மை
யுடன் புடம்போடச் சுன்னமாகும், ஆனப்பா அஞ்சினமும் ஒன்றாய்க்கூ
ட்டி - அரைத்த சுன்னமதாய் நீறிப்போச்சே. 918

போச்சப்பா நீறினசுன் னுப்பையமைத்து - புகழாகக் கருவாலே
குகைதான்பண்ணு, ரீச்சப்பா இக்குகைதான் பஞ்சபூதம் - நிறையான
அஞ்சுசுன்னக் குகையுமாச்சு, வாச்சப்பா காதமஞ்சுக் குகையைக்கண்
டால் - மகத்தான சரக்கெல்லாம் கட்டிச்சாகும், காச்சப்பா சரக்கிட்
டுக் குகையமைத்து - கடுங்காரச் சுன்னம்பாய் நீறிப்போச்சே 919

நீறிப்போ யிதைவிட்டாற் சுன்னப்போக்கு-இலையாது அஞ்சுசுன்னக்
குகையைவிட்டாற், தேறிப்போம் சக்கமாக திறமாய்நீறும் - திறமான
பொன்னீறும் வெள்ளிநீறும், கூறப்போ முப்பாசுங்க னெல்லாம்நீறும் -
குணமான காதலிச்சு குழியாய்நீறும், ஆறிப்போம் சாரமுதற் றருசுநீ
றும் - அப்பனே யுப்போடு மெல்லாம்நீற்றே. 920

நீற்றுவகைக் கிதுவிட்டாற் சுன்னம்பில்லை - நிறையான இச்சமு
றைப் படியேயன்று. மாற்றுவகைக் கிதைவிட்டால் சுன்னமாக - மக்
கனே சரிகட்டு மாளவேண்டாம், தேற்றியே மனதடங்கி அறிவில்நின்று-
திறமாகப் பதறாமல் வாதம்பார்த்தால், தேற்றியன்ன பூரணமாய்க் கானே
லாகும் - நிறையாத வகைவிபரம் தீர்த்தகேளே. 921

ஊசைதமுடிக்குமகதங்கள்.

கேளப்பா பங்குனியின் சித்திரையிலுள்ளே - கெணிதமுள்ள மூப்
பூவுக் குறியாகும், வாளப்பா வைகாசி சொண்டைக்குள்ளே - மகத்தான
செயநீருக் குறியப்பா, காளப்பா ஐப்பசிகார்த் திகையிலுள்ளே - கவ
மான வுருக்கினத்தை நாடிப்பாரு, தானப்பா ஆடி-ஆவணியி லுள்ளே -
தவறாமல் திராவகத்தைத் தயவாய்ப்பாரே. 922

பாரப்பா வைகாசி ஆனிரெண்டில்-பதறாமல் சாரணையைத் திருநீ,
சேரப்பா புரட்டாசி மார்கழியிரண்டில்-நிறைபாகச் செந்தூரம் கிலேவாய்ப்
பண்ணு, காணப்பா பனிரெண்டுஞ் சரியாய்ச்சொன்னேன் - கட்டாகப்
பனிரெண்டு மாறைப்பார்த்து, தேரப்பா தொழில்முறையைத் தேர்ந்து 923
பாரு-திறமாகத் தொழில்முறையைச் செப்பக்கேளே.

தொழில்முறை.

கேளப்பா சவுக்காரம் வங்கம்ரெண்டும்-செதிகப்பில் அருக்குக் கெ
ணிதமில்லை, டிாளப்பா செந்தூரந் குகம்போனால் - மகத்தான செர்
ணா மார்க்கம்போச்சு, தேளப்பா வெடியுப்புச் சினம்போனால்-திராவகத்
தின் நேர்மையெல்லாஞ் சுதிப்போச்சு, ஆளப்பா அமுரியுட கூர்மை 924
போனால்-அடங்காத செயநீரு மசதியாச்சே.

ஆச்சப்பா வுருக்கினத்தான் காரஞ்சாரம்-அப்பனே வீரம்விட்டால்
நீறும்போச்சு, போச்சப்பா புடம்விட்டால் சாரணையும்போச்சு - போத
மா யிகைத்தப்பில் வர்ணம்போசசு, காச்சப்பா தங்கம்விட்டால் கவிகார
ஆறு-கருவான ரசம்போனா லெல்லாம்போச்சு, பாச்சப்பா இனி
ன்ன பருவம்பாரு-பண்பாகத் தொழில்முறைக்கப் பருவம்பாரே. 925

பாரப்பா சுன்னம்விட்டால் செயநீர்போச்சு - பாங்கான சாரம்விட்
டால் கட்டேபோச்சு, வீரப்பா லிங்கிவிட்டால் குகம்போச்சு-வேகாதே
வேருகற்குத் தீனியாச்சு, காரப்பா கிராவணத்தை விட்டாறேயில் - கசிந்
துருகும் வெண்காரஞ் சருக்கும்போச்சு, தேரப்பா அறிந்தவர்க விதைத் 926
தைச்சொன்னேன்-தெரியாதப் படியவர்க்கு அடிதான்தானே.

ஓசைதபரீட்சை.

காவென்ற தாருசதுவும் நீறிற்றானால் - தன்மையுடன் மஞ்சளிலே
வெக்கவேணும், தேவென்ற சாரமது வுருகும்போது - திறாக மயிர்
தனிலே புகையவேணும், காவென்ற வெங்காரம் உருகும்போது-நவி
யாதே பொங்கிநின்று ஆடவேணும்; கோவென்ற வெடிப்புக்கட்டிற்று 927
னால்-குணமாகத் தர்தம்போல் கட்டுகட்டே.

கட்டப்பா கல்லுப்பு கட்டிற்றானால்-கனமாகக் கரியில்நின்று வுருக
வேணும், மட்டாக சினமது கட்டிற்றானால்-மார்க்கமுடன் மணிபோலே
யாடவேணும், திட்டமுடன் குடனது கட்டிற்றானால்-திரிகொளுத்த
எரியாமல் நிற்கவேணும், மட்டான தாரிசயது கட்டிற்றானால்-மார்க்க 928
முடன் இளகாமல் நிற்கும்பாரே.

பாரப்பா இந்துப்பு வெடிக்காறுது-பாரதனில் வெகுகோடி வித்தை
யப்பா, ஆரப்பா அறிவார்க வித்தவித்தை - அறிந்தவர்கள் செய்வார்க
ளாதிலே, காரப்பா காவியத்தில் நன்றாய்ச்சொன்னேன் - கபடம்
விட்டு வலித்திப்பூ ரணமூலச்சொன்னேன், கோப்பா சவுமியசா கரத் 929
தில் நன்றாய்-நிறைந்தபொருள் வெளியாகப் பாடினேனே.

பாடினதோர் சாத்திரத்தை யெல்லாம்பார்த் துப்பக்குவமாய்ப் பன்னி ரண்டு நூறும்பாடி, நாடினதோர் சாலத்தை நன்றாய்ச் சொன்னேன் - நலமான கருக்கையெல்லாம் வெளியாய்ச் சொன்னேனே, தேடினதோர் மந்திரங்கள் திறமாய்ச் சொன்னேன் - திறமாக வியைபுதல் மார்க்கஞ் சொன்னேன், ஆடினதோர் சுஞ்சனமும் வாடைசொன்னேன் - அய்ந்தடையா சித்துயிக அறிவித்தேனே. 930

அறிவித்தேன் சகலசித்து மாடவேனும் - அன்பான புலத்தியனே யுனக்குச்சொன்னேன், திறவித்த சமாதிதிறம் வகையாய்ச் சொன்னேன் - நிச்சயமாய் வாதமது நிலைத்தேனப்பா, குறிவித்த இந்நூலைப் பதனம்பண்ணிச் - சதாகாலம் பூரணத்தில் சார்ந்துநின்று, கருவித்து சரு வறிந்து செய்யவேணும் - காலறிந்து போகாதில் கருத்தாயூணே. 931

சிவவேடம்.

ஊணடா சிவவேட மார்க்கத்தினின்று - உறுதியாய்ச் சொல்லுகிறே னுனக்காய்மைந்தா, காணடா நேர்பான அன்பதினின்று - கணக்காக குத்திராட்சம் கையிலேந்தி, காணடா யோகநெறி வகையைக்கேளு - தனதாக அணிவிரல்மேல் பத்திரண்டு - பேணடா அன்பாகச் செய்துகொண்டு பேணியே கைதனிலே யெடுத்துக்கொள்ளே. 932

கொள்ளடா விபூதியுந் தனைச்சேர்ப்பூசி - கொண்டபின்பு வேட்டியதி னளவைக்கேளு, நல்லடா அரையதனில் முன் அழுமுழமாகும் - நலமான சீனமது ஆறுமுழமாகும், உள்ளடா சீனத்துச வகையைக்கட்டி - உத்தமனே சீனமடா காத்திரமாகும், அன்னடா காவியிலே நீர்க்காவியாகும் அசுரா சிவவேட மகிமைதானே. 933

தானென்ற வேட்டியைத் தரியாமல் சித்தர் - சிறான கர்வினைத் தனை தேப் போக்கு, விடுமென்ற குடையினைக் காவிப்போட்டு - மெய்நிறைந்த விபூதியைத்தான் மெய்க்கணிந்து, நாவென்ற ஞானத்தால் மந்திரமேபணி - நலமான பூரணத்தைத் தரித்தேதான், கொண்ட குண்டலியா குரு ட்டுமட்ட - குவலயத்தில் கொண்டிட்டு சுற்றித்திரியே. 934

சுத்தியே யவசரிடம் காய்ச்சிப்பேசி - ஞானத்தி லிருப்பவர் பொறுக்க மற்றோன், தாமமிதியே பொய்பேசித் தீங்காச்செய்த - தயவான வாலைய னது சாரியத்தை, வாமமிதியே குருத்துமதி கெட்டுப்போவான் - மார்க்க மூடன் கல்லுடன்பால் கருத்தாகிப்பான், அன்பியே வாய்புலம்பித் திரி வானேயா - சுகமான பூரணத்தை யறியான்தானே. 935

தானென்ற தத்துவத்தின் தெரிவைக்கண்டு - சார்வாக மூலைதனில் மன தையைத்து, கேசரியென்ற குருபதத்தில் சேர்ந்துநின்று குணமான ரேசகபூ ரகமும்பண்ணி, மானென்ற கும்பகத்தில் நின்றுமைந்தா - மருவியே பூரணத்தை மனதிற்கண்டு, தேனென்ற அமுதரசம் கொண் டால் மைந்தா - சிவசிவா கைலாசந் தேகமமே. 936

வாசியடக்க.

ஆமப்பா மேல்மூல வாருதாரம் - அண்டமெல்லாந் தொட்டுநிற்கு மூலாதாரம், தாமப்பா மேல்மூல மூலாதாரத் - தன்மையுள்ள மூலமுத லாருதாரம், காமப்பால் சாதிமுறு மேலேநாரம் - கமலமென்ற ஆயிரத் தெட்டிதழில்நின்று, நாமப்பா ரேசகபூ ரகமும்பண்ணி நலமான கும்ப கத்தைக் காடிப்பாரே. 937

பார்க்கையிலே பரமகுரு தெரிசனைதான் காணும் - பரவெளியின் சையதனில் சத்தங்காணும், காக்கையிலே கடனவொலி சடங்கா ரங்-கர்ப்பூர தீபமது கருத்தாய்த் தோணும், மார்க்கமுள்ள தீபமதில் மனதை வைத்து - மந்திரமுஞ் சாட்சரத்தை மகிழ்ந்துபோற்றி, நிர்க்கு முடன் ரேசகபூ ரகமும்பண்ணிச் - சிவசிவா கும்பத்தின் நிறுத்தைப்பாரே. 938

செந்தூரமுறையாத்திரம்.

பாரப்பா செந்தூர முறைகள் சொல்வேன் - பண்பான காந்தமது பலந்தானைந்து, தேரப்பா வெள்ளையது பலந்தானென்று - திறமான காரமது பலந்தானென்று, வேரப்பா நாகந்தான் பலந்தானென்று - வேகமற்ற சாரமது பலந்தானென்று, சாரப்பா பூநீறு பலங்களங்கூட்டித் - தயவான பழச்சாற்று லரைத்துவாங்கே. 939

வாங்கியே பில்லைசெய்து காயப்போட்டு - மார்க்கமுடன் குகைமி விட்டுக் குகைவாய்மூடி, தாங்கியே மண்சீலை வலுவாய்ச்செய்து - சமர்த் தாக வுலையிலிட்டு நன்றாயூது, பாங்குடனே குகையுருக நன்றாயூதப்பத மாக வருகியது மணிபோல் நிற்கும், சாங்கமாய்க் குகையாறி யெடுத்துப் பாரு - தயவான காந்தமது மணிபோலாமே. 940

ஆமப்பா மணியெடுத்து வடைத்துக்கொண்டு - அன்பாக முன்போ லே மருந்துசேர்த்து, சாமப்பா சொல்லுகிறேன் குகையில்வைத்துக் கன்றாக மண்சீலை வலுவாய்ச்செய்து, தாமப்பா குகையுருக வுலையிலூது - தயவான காந்தமது சயமாகும், சாமப்பா காந்தமது சயந்தன்னால் தயவான சயமதைப் பதனம்பண்ணே. 941

பண்ணியபோ தீயத்துக் கிடைதான்குன்றும் - பாங்கான வீரமொரு கார குச்சாரம், உண்ணியே பழச்சாற்று லரைத்துக்கொண்டு - உத்தமனே பில் லைசெய்து காயப்போட்டு, சுன்னவே போட்டுக்கொண்டு சீலைசெய்து - கலமாகப் புடம்போட நீறிப்போகும், புண்ணியனே விந்தைதனைப் பத னம்பண்ணிப் - புகழாக அயத்திறுட வியாதிகளே. 942

அயந்திரமயம்.

கேளப்பா அயப்பொடிதான் பலந்தானைந்து - கெடியாக வெள்ளி யது பலந்தானென்று, வாளப்பா சாரமும் பலந்தானென்று - வரிசை புள்ள குகமது பலந்தானென்று, சீனப்பா காரமது பலந்தானென்று - நிலையாகக் காரமது பலந்தானென்று, ஆளப்பா நீலமுந் பலந்தான் கூட்டி - அப்பனே கல்வத்தி லரட்டிச்சுட்டே. 943

ஆட்டுவாய் பழச்சாறு விட்டுமைந்தா அஞ்பாக ஈராறு சாமமாட்டி தாட்டிகமாய் நன்றாக அரைத்துமைந்தா சமர்த்தாக வழித்தெடுத்துப் பில்லைசெய்து, நாட்டியே ரவிமுகத்திற் காயப்போடு நன்றாக வுலரவைத்துக் குகையில்வைத்து, பூட்டியே மண்சீலை வலுவாய்ச்செய்து புரிசமுடன் றுலையில்விட்டு ஊதிப்பாரே. 944

பாரப்பா குகையமுக ஊதிக்கொண்டு பண்பாக ஆரியபின் றுவடைத்துப்பாரு, நேரப்பா வெண்கலமா யுருகிநிற்கும் நினைவாகப் பின்பொருக்கா ஊதிப்பார்த்தால், வீரப்பா தானடங்கி யயமாகும் விசையான அயத்தினுட னயங்காணுர், ஆரப்பர் அறிவார்கள் அயத்தினியம் ஆதியத்தன் தனையறிந்தோ னறிவான்காணே. 945

காணப்பா அயக்காந்த மியந்தன்னைக் கண்டவர்கள் தேசமடா கற்றாருரும், வீணப்பா வென்றுசொல்லி யிருந்தாலுமில் விட்டாவும் பிலக்காது வெளிகாணுது, நானப்பா இந்நூலில் வெளியாய்ச்சொன்னேன் கன்மையுட னயக்காந்த மியஞ்செய்து, கோனப்பா குருவருளால் செந்தூரம்பண்ணக் குறியுனக்குச் சொல்லுகிறேன் கேளுகேளே. 946

காந்தசத்துசெந்தூரம்.

கேளப்பா காந்தசத்துப் பலந்தானென்று கேள்மகனே அயச்சத்துப் பலந்தானென்று, வேளப்பா தங்கமொரு பலந்தானாக்கி விசையாக மூன்றுமொன்றா யுருக்கிக்கொண்டு, வாளப்பா கல்வமதில் பொடித்துக் கொண்டு வரிசையுடன் கூறுகிற மருந்துகேளு, ஆளப்பா கண்டிடை க்கு வீரம்வாங்கி அப்பனே இடைக்குவிகர் கூதஞ்சேரே. 647

சேர்த்தொரு இடைக்குவிகர் கெந்திசேர்த்துத் திறமாக மூலைப்பாலை லாட்டிக்கொண்டு, கர்த்துமே ரெண்டொ ளாட்டிப்பின்பு கருவான பழச்சாற்று லாட்டிநன்றாய், பார்த்துநீ யுலரவைத்துப் பொடியதாக்கிப் பண்பாகக் குப்பியிலே அரைமட்டிட்டு, கோர்த்துநீ பாண்டமரை யுப்பைக்கொட்டிக் குணமாக அதின்மேலே குப்பிவையே. 948

வைத்தபின்பு குப்பியுட கழுத்துமட்டும் மறைப்பாக வுப்புடனே மண்ணைக்கொட்டி, மெய்த்தொரு மேல்மூடி சீலைசெய்து விசையாக காருகையி லெரிப்பாயப்பா, கைத்தொரு மூன்றுநாள் முத்தியிட்டு நலமாக ஆறவிட்டு எடுத்துப்பாரு, கைத்தொரு செந்தூர முருக்கம்பூப்போல்-காணுமடா செந்தூரம் பதனம்பண்ணே. 949

பண்ணப்பா ஈசானம் பூசைசெய்து பாமருரு செந்தூரம் பணவிடைதான்கொள்ளு, நண்ணப்பா மண்டலமே கொண்டாயாகில் நரைதிரையு மற்றுமடா சட்டைபோகும், விண்ணப்பா குருபதமு மடுக்கக் காணும் விசையான சிவயோக விருப்பஞ்செய்யும், பொன்னப்பா வுடைருஞ் செந்தூரத்தில் பூட்டுகிற விதமுனக்குப் புகலுவேனே. 950

செந்தூரத்திற்கனுப்பானம்.

புகலுகிற விதமேது வென்றால்மைந்தா பூட்டுகிறேன் மூதண்ட லேகியத்தில், பகருகிறேன் லேகியத்தில் கழிஞ்சிவாங்கிப் பணவிடை செந்தூரமதில் பதியவைத்து, செகிழாமல் மனதூறி யாகக்கொண்டு தேசமுட னிருந்திடுல் நேர்மைகேளு, அகலாத குன்மமுதல் குஷ்ட ரோகம் அசடான கிரிழிவு காசம்போமே. 951

கூசமொடு பயித்தியங்கள் தலைநோயெல்லாம் கதிகெட்டு ஓடுமடா இன்னங்கேளு, நேசமுடன் செந்தூரம் பணவிடைதா னெடுத்து நீலனிங்கேளு, பாசமுடன் காமனைத்து மோடிப்போக வெள்ளமதிற் கொண்டாயாகில், வாசமுள்ள தேனதி போகும் பண்பான முறைகாய்ச்ச லோடிப்போகும், வாசமுள்ள தேனதிலே கொண்டால்மைந்தா மயக்கமென்ற நெஞ்சடைப்பு வாங்கிப்போமே.

போமப்பா மூலைப்பாலில் பணவிடைசெந்தூரம் புகட்டியே கொண்டிடில் மைந்தாகேளு, ஆமப்பா தோஷமொடு சுவாசந்தீரும் அடங்காத காலரட்சி விட்டுப்போகும், தாமப்பா பறங்கிமுதல் கரப்பான்திருக் குடிப்பான வெருப்புடனே பதுமந்தீரும், நாமப்பா செந்தூரம் அதித மெத்த நலமான புண்ணியங்க ளில்லைதானே. 953

தானென்ற செந்தூரந் தினமுங்கொண்டால் சடலமென்ற கூடுதி தான் பிலத்துதப்பா, நானென்ற அவமிருத் தோடிப்போகும் நரைதிரை யு மற்றுமடா நமனுமில்லை. தேனென்ற அனுப்பான மறிந்துகொண்டால் சிவசிவா அழிவிலாத தேகமாகும், ஊனென்ற வுடம்பெடுத்தா லுறுதியே னும் உழன்றுமனந் திரிந்திடுற் றளர்ந்துபோமே. 954

தளராம லிருப்பதற் கின்னமொன்று சாற்றுகிறேன் புலத்தியனே உன்னையுமானே, உளராமற் செந்தூரம் பணவிடைதா னெடுத்து மையென்ற முப்பூவி லவ்விடைதான்கொண்டு, களராமல் மனதுறுதி யாகிக்கொண்டால் கழுதுமடா சட்டையொன்று கழுப்பாய்த்தானே, உழுமடா தேசமது வெளிபோற்காணும் மகத்தான தேகமது பிரமமாமே.

ஆமப்பா சித்தாந்தம் ஞானமார்க்கம் அப்பனே வேதாந்தம் போக மார்க்கம், தாமப்பா ஞானவரை யோகத்துக்கு தயவான மூலமடா சந்தி சக்தி, காமப்பா சந்தியடி மூலங்கண்டால் நாடலா மாறுவகை யுதின் மேலப்பா, தாமப்பா கானற்பா விரண்டுங்கூடி கரைகாணும் பூரணமாய் நிற்குந்தானே. 958

சலாசத்துப்பஸ்பம்.

தானென்ற சலாசத்துப் பலந்தானென்று தயவான பொரிக்காரம் பலந்தானென்று, ஊனென்ற பழச்சாற்றால் கல்வத்தாட்டி உறுதியுடனாட்டிநன்றாய் வழித்துக்கொண்டு பாலென்ற ரவிமுகத்தி லுலர்த்தி மைந்தா பக்குவமாய்ப் புடம்போடப் பற்பமாகும், தேனென்ற பற்பமது பதனம்பண்ணித் தேனதிலே பணவிடைதான் கொள்ளச்சொல்லே. 957

சொல்லப்பா கீரைடைப்பு பிறகேகந்தான் சூழ்ந்தமகோ தாருடனே வெட்டைபோகும், நல்லப்பா கல்லடைப்பு நீரடைப்பு நன்மைக மில்லா மேகந்தா வெழுத்தகோய்கள், அல்லப்பா வோடிவிடு மின்னங் கேளு அரகரா கிரச்சிப்பு கிரச்சிப்பு, சொல்லாம லோடிவிடு மின் னங்கேளு சிவசிவா பத்தியங்க ளில்லைதானே. 958

அப்பிரகசெந்தூரம்.

தானென்ற அப்பிரகச் சத்துசொல்வேன் சுத்தமான அப்பிரகம் பொடிதான்செய்து, வானென்ற பலமொன்று எடுத்துக்கொண்டு மைந் தனே மேல்மருந்தின் வகைதனைக்கேளு, கேளென்ற வெடியுப்புக் காரசா ரம் உத்தமனே தாளகமும் வெள்ளிகுதம், மானென்ற கிட்டியுடன் பூரகந் தான் மைந்தனே வகைவகைக்குக் கழஞ்சுவிடுமே. 959

வாய்கடா முப்பூவுங் கழஞ்சுகொண்டு வரிசையாய் மருந்தெல்லாங் கல்வத்திட்டு, தாங்கியே பழச்சாற்று லாட்டிமைந்தா தயவாக இருசா மந் நன்றாயாட்டி பாங்குபெறப் பில்லைசெய்து ரவிதிற்போடு பக்குவ மாய் வச்சிரமாங் குகையில்வைத்து, சாங்கமாய்ச் சில்லிட்டுச் சீலைசெய்து தயவாகக் குகையுமுகஞ் சூதனூதே. 960

ஊதியந்தக் குகையாறி யெடுத்துப்பாரு உத்தமனே சாயமதா யுருகி யிருக்கும், வாதியென்ற வாதிகளோ காணப்போறார் மகத்தான யோகி யடா சத்துகாண்பான், ஆதியென்ற அப்பிரகச் சத்துதானே அக்கரா வாதிக்கண்டா லேத்தேசெத்தார், சோதியென்ற அப்பிரகச் சத்தைமைந் தா ஏகமாகச் செந்தூரம் பண்ணுமப்பனே. 961

பன்னப்பா அப்பிரகச் சத்துவாங்கிப் பலமெடுத்துக் குகைதனிலே யுருகும்போது, உன்னப்பா தங்கமொடு பலந்தான்சேர்த்து உருகி யென்றுமே குன்றாத மணிபோலிருக்கும், கன்னப்பா கல்வத்திற் பொடிக் கத்தாளைக் கண்டிடைக்கு வீரமொடு குதஞ்சேரு, அன்னப்பா கல்மடைக் கெந்திகட்டி அழகான பழச்சாற்று லாட்டிப்பாரே. 962

பாரப்பா பழச்சாற்று லாட்டிப்பின்பு பன்பான பொடுதலையின் சாற்றலாட்டி, சாரப்பா வெண்டோணாரைத்தபின்பு கருவாக்கப் பொடி செய்து குப்பிக்கேற்றி, சாரப்பா மணலிலே யெருக்குசெய்து தன்மை யுடன் காய்ந்தபின்பு சொல்லக்கேளு, நீப்பா முன்போலே யெரித் தப்பாரு சிவசிவா செந்தூரஞ் சிவப்புத்தானே. 963

தானென்ற செந்தூரம் பதனம்பண்ணித் தன்மையுடன் பணவிடை தான் தேனிற்கொண்டால், ஊனென்ற காயமது பிலத்துநல்ல உறுதி யாய்க் கட்டையொன்று நன்றாய்நிற்கும், தேனென்ற தப்பாமல் செந்தூரந் தான் திறமான அனுப்பான மறிந்துகொண்டால், வானென்ற மேகம் ரோகம் குஷ்டம்போகும் மக்களே முத்தூற்றை யெழுத்தாகேளே. 964

கேளப்பா முத்தூற்றிற் செந்தூரமார்க்கம் இருமையுட னிருபாற் றின் பதப்புசொன்னேன், நாளப்பா ஆயிரத்து ஐநூறில் மைந்தா நன் மையுடன் வயித்தியத்தில் நன்றாய்ச் சொன்னேன், வேளப்பா அறு நூற்றின் விபரமெல்லாம் விரித்துநன்றாய் சொல்லிவிட்டேன் விபர மாக, ஆளப்பா நானூற்றில் வயித்தியபூரணத்தான் அப்பாகப் பாடின தை நன்றாய்ப்பாரே. 965

பாரப்பா அப்பிரகச் செந்தூரத்தைப் பாய்ச்சட வெள்ளியிலே ஐந் தக்கொண்டு, தேரப்பா மாற்றதுவு மூன்றாறும் திறமான குடவனி லே யிருந்தாகும், சாரப்பா வெள்ளிசெம்பில் அறுமாற்று தயவாகத் தனிச்செம்பி லம்பதாகும், ஆரப்பா அயிலார்கள் செந்தூரப் போக்கு அன்பான புலஸ்தியனே யின்னங்கேளே. 966

பொன்னிமிளைசெந்தூரம்.

கேளப்பா பொன்னிமிளைச் சத்துசொல்வேன் கெடியான நிமிளை யது பலந்தான்வாங்கி, நாளப்பா ரோமமது இடையேசுற்றி நன்றாகத் தாரபற்ப நாகபற்பம், வேளப்பா நிமிளையின்மேல் பூசிக்கொண்டு மேலாக ரோமத்தைச் சுற்றிமைந்தா, தாளப்பா அதின்மேலே முப்பூச்சுண்ணம் தயவாகப் பூசிநல்ல குகைக்குள்வையே. 967

வையப்பா குகைவாயை மூடிநன்றாய் மார்க்கமுடன் மூகைமேலே வைத்தூதூது, மெய்யப்பா சொல்லுகிறேன் குகையுமுகஞ்சூது மெய்யான சத்துவும் வெண்கலமாயிருக்கும், பையப்பா ஆரவிட்டுச் சத்துவாங்கிப் பாலகனே குகையிலிட்டுக் காரமூட்டி, வையப்பா வுருக்கிப்பார் கனிவிட் டாகும் நன்றாக அதிற்சேரும் வகையைக்கேளே. 968

கேளப்பா காகமொடு தங்கம்ரெண்டும் கெடியான சத்துருக்குச் சரி யாய்த்தூக்கி, வாளப்பா சத்துநின்று வுருகும்போது வரிசையாய் நாகத் தங்க மிதிலேயூட்டு, தாளப்பா சத்துடனே ரெண்டுஞ்சேர்த்து தயவாக மூன்றுமொன்று புருகுமப்பா, ஆளப்பா குகையாறி யெடுத்துப்பாரு அரகரா களங்காகு மைந்தாகேளே. 969

கேளடா களங்கதனைக் கல்வத்திட்டுக் கெட்டியா புடைத்திடவே வாலை ஞானம்பாரு, வாளடா வீரமது பலந்தான்மூன்று மைந்தனே வாலை ரசம் பலந்தான்மூன்று, தேனடா கெந்திபலம் நாலுங்கூட்டித் தெவிட்டாத ஆதிபத்தம் பலநாலுங்கூட்டி, ஆளடா ருலைப்பாலால் நன்றாயாட்டி அதின் பிறகு பொடுதலையின் சாற்றலாட்டே. 970

ஆட்டியே வழித்துருட்டிக் காயப்போட்டு அப்பனே பொடிசெய்து குப்பிக்கேற்றி, காட்டியே வாலுகையில் மூன்றுநாள்தான் நலமாக நூக் கியும் நன்றாய்மூட்டி, காட்டியே சவாசமென்னும் சோதித்தேபார் சுதிர் முனையில் சுதைநிற்கும் பதந்தானப்பா, நாட்டிகமா யாறவிட்டு உடைத் துப்பாரு சமர்த்தான பொன்னிமிளைச் செந்தூரமாச்சே. 971

ஆச்சப்பா செந்தூரம் பதனம்பண்ணி அப்பனே குன்றியிடை யிருபேர்தானுண்ணு, காய்ச்சப்பா பசுவின்பால் தன்னிற்கொள்ளு கதிரொளிபோல் தேகமது காந்தியாகும், நீச்சப்பா மூலப்பாலிற் குன்றிபோ கோரான தோஷம்போம் சுவாசம்போகும்; பாய்ச்சப்பா விஷக்கடிகள் குஷ்டரோகம் பகையாளுமேகமென்ற தெல்லாம்போமே. 972

போமடா வாதத்தி லெழுந்ததோஷம் பொல்லாத பித்தத்தா லெழுந்ததோஷம், ஆமடா சிலேற்பனத்தா லெழுந்ததோஷம் அஞ்சாத தோஷமெலா மகன்றுபோகும், சாமடா பிணிதனைக் கண்டரோகந் தானந்திலே ஓடிவிடு மையாஐயா, நாமடா வுனக்காகச் சொன்னேனையா நலமாகச் செந்தூரத் தொழிலைக்கேளே. 973

கேளப்பா பணவிடைச்செந் தூரம்வாய்த்த கெட்டியாய் வெள்ளியிலே நூற்றுக்கொன்று, நாளப்பா கொடுக்கையிலே வாங்கிக்கொண்டு சமர்த்தான வெள்ளியிலே பழுத்துப்போகும், வாளப்பா வெள்ளியது பழுத்ததானால் வயதுசொல்ல முடியாது மைந்தாமைந்தா, நாளப்பா வெள்ளிசெம்பி லீந்தாயானால் நன்மையதாய்ப் பழுத்துமிகத் தங்கமாமே. 974

ஆமப்பா குடவனிலே நூற்றுக்கொன்று அருள்பெருக வுருக்கிப்பா ரதிகமாற்று, நாமப்பா செந்தூரம் வலுவோமெத்த நயமான செந்தூரம் தன்னைக்கண்டு, தாமப்பா மகிழாதே மனதடங்கிநில்லு தன்மையுடன் பூரணத்தைத் தயவாய்ப்போற்று, காமப்பால் கானற்பால் கண்டேகொள்ளு கமலமல ரமுதமது கசிவாய்க்கொள்ளே. 975

தாளகச்சத்து.

சொன்னப்பா இன்னமொரு முறையைக்கேளு குருவான தாளகத்தின் சத்துசொல்வேன், நல்லப்பா தாரமது பலந்தானென்று நலமான சுண்ணத்திற் சுத்திபண்ணி, கல்லப்பா சுண்ணமுடன் அருசுதுந்தங் கருவான சாரமுடன் நாரங்கூட்டி, அல்லப்பா வீரமுடன் பூரஞ்சேர்த்து அரைத்துஅந்த தாளகத்துக் கவிபூட்டே. 976

பூட்டியே குகையில்வைத்துக் குகைவாய்மூடிப் புகழாக மண்சீலை வலுவுஞ்செய்து, தாஷ்டீகமாய்க் குகைதனிலே வைத்தருத்தா சமர்த்தாகக் குகையழுக ஊதித்தீரு, நாட்டியே குகையாறி யெடுத்துப்பாரு நலமாகத் தாளகந்தா னியமாகும், ஆட்டினதோ ரியதுபதனம்பண்ணு அன்பாக்க கதாயிட்டு வுருக்கிப்பாரே. 977

உருக்கையிலே நாகமந்த இடையேசேரு உண்மையுள்ள தங்கமப்படியேசேரு, கருத்தாகக் கட்டினதோ ரசத்தைச்சேரு கருவான நாலுமொன்று யுருகுமப்பா, பெருக்கமுள்ள களங்காகுமப்பா சொன்னேன் பேணியே கல்வத்திற் பொடிக்கத்தாளம், குருக்கனென்ற வீரமந்த இடையேசேரும் குணமாக கெந்திரெட்டிப் பாகச்சேரே. 978

சேர்த்துநன்றாய்ப் பொடிசெய்து குப்பிக்கேற்றித் திறமாக மண்சீலை வலுவாய்ச்செய்து, போற்றியே முன்போலே யெரித்துவாங்கு பூரணமாயாகவிட்டு எடுத்துப்பாரு, ஆற்றியே குப்பிதனை யுடைத்துப்பாரு அரகார செந்தூர மருணநிறமப்பா, தேற்றியே செந்தூரம் பதனம்பண்ணிச் சிவசிவா குன்றியிடை தேனிற்கொள்ளே. 979

கொள்ளவே சுவாசமொடு காசந்தீருங் குஷ்டமொடு பரங்கிமுதல் குலைநோய்தீரும், அல்லல்செய்யுங் குன்மமொடு மகோதரங்கள் அண்டத்தின் வாதமொடு அனந்தவாதம், கல்லல்செய்யுங் குதிவாத முகத்துவாதம் காலசந்தி மேலசந்தி கனத்தவாதம், நல்லதொரு செந்தூரம் கண்டபோதே நாடாமலோடிவிடு மின்னங்கேளே. 980

கேளப்பா செந்தூரத் தொழிலைக்கேளு கெணிதமுள்ள வெள்ளியிலே நூற்றுக்கொன்று, வாளப்பா கொடுத்திடவே வயதுசொல்லவாயேதுநாவேது வலுத்ததங்கம், ஆளப்பா வெள்ளிசெம்பில் நூற்றுக்கொன்று அணைத்திடவே பதினாறு வயதுப்பிள்ளை, தாளப்பா மாறியவன் கடனுஞ்செய்வான் கண்டுள்ள மகிழாதே கருத்தாய்நில்லே. 981

நில்லென்ற குடவனிலே நூற்றுக்கொன்று நீட்டினால் பத்தரைதான் தப்பாதுண்மை, சொல்லொன்று தப்பாது கருவாய்ப்பாரு சொல்மறந்து பார்த்தநின்றால் சோதிகாணும், குல்லென்ற கல்லறிந்து புல்லைத்தின்னுங் குல்லறிந்து யோகமதிற் கருத்தாய்ப்பார்த்து, கொல்லென்று வாய்ப்பசப்புங் குறும்பரோடே கூடாது வாசியிலே கூர்ந்துநில்லே. 982

நில்லடா வாசியிலே நின்றுதேறி நினைவாகப் பூரணத்தைக் கண்டுதேறு, சொல்லாத மந்திரத்தை யுருவேசெய்து சோராமற் கனியருந்தி மணிமயப்பூசி, தன்னடா தனையறியார் தன்னைத்தானே சமையமதங் கொண்டாடுந் தவத்தோர்தன்னை, புல்லென்ற மனுக்களுடன் பொருந்தவேண்டாம் பூரணத்தைத் தினம்நோக்கிப் பூண்டுநில்லே. 983

நாகச்செந்தூரம்.

பூண்டுகொள் நாகச்செந் தூரந்தன்னைப் பூரணமாய் நாதவிந்து தெளிந்தன்னீர், பூண்டுகொண்டு அச்சலத்தில் நாகஞ்சாய்க்க அப்பனே கோபடங்கி யடங்கிக்கட்டும், நீண்டதொரு குகைதனிலே நாகம்போட்டு நினைவாக வுருக்கையிலே மைந்தாகேளு, மாண்டதொரு நாகத்துக் கிடையே தங்கம் மகத்தான தங்கநிறச் சத்தைவாரே. 984

வார்த்துமிக வுருக்கையிலே மூன்றுமொன்றாய் வளமாக வுருகியது மணிபோலிருக்கும் பார்த்துமிகத் தானெடுத்துக் கல்வத்திலிட்டுப் பதாரமலக்கிடைக்கு வீரஞ்சேர்த்து. போற்றியவே யிடைக்கிரட்டி கெந்திகூட்டிப் பொடிசெய்து தானெடுத்து வைத்துக்கொண்டு, சாத்துமிகக் குப்பிதனி லேற்றிக்கொண்டு கனமான மண்சீலை வலுவாய்ச்செய்யே. 985

செய்யப்பா வாலுகையில்-முன்போல்வைத்துத் திறமாக அப்பசாம மெரித்துவாங்கு, வையப்பா ஆவிட்டு எடுத்துப்பாரு பரமான செந்தூர மென்னசொல்வேன். மெய்யப்பா செந்தூரம் பதனம்பண்ணி மெய்க் கவே தேனதிலே பணவிடைதான்கொள்ள, ஐயாவே கிராணியென்ற தெல்லாம்போகும் அரகரா குன்மமென்ற தொலைந்தும்போமே. 986

போமப்பா மேகமென்ற தெல்லாம்போகும் பொல்லாத நீரிழிவு இர த்திகுஷ்டம், தாமப்பா மகோதரமும் விஷபாகங்கள் தருகாத பாண்டு முதல் சுவாசகாசம், ஆமப்பா ஷாதமென் றரங்கண்டால் அடங்காத நோய் களெல்லா மடங்கிடும், நாமப்பா சொல்லுகிறோம் வச்சிரகாயம் நல்ம னதா யிருந்தவர்க்கு எல்லாஞ்சித்தே. 987

சித்தாக இருக்கவென்றால் மைந்தாகேளு சிவமான செந்தூரம் குண த்தோடொக்க, பத்தானை யாகநீ பணவிடைதான்கொண்டால் பழுக் குமா தேகமதிற் சட்டைபோகும், வற்றாத செந்தூரம் தினமுங்கொண் டால் வயதுசொல முடியாது மைந்தாகேளு, முத்தான முத்தரெல்லா முத்தியாகும் மோசமில்லை செந்தூர முறையைக்கேளே. 988

கேளப்பா வெள்ளியிலே நூற்றுக்கொன்று கெடியான வெள்ளி செம்பில் நூற்றுக்கொன்று, நாளப்பா குடவனிலே நூற்றுக்கொன்று நன்மையில்லாச் செம்புதனில் நூற்றுக்கொன்று, கோளப்பா வாராமல் பழுக்குந்தங்கம் குறியான தங்கமதை யார்தான் காண்பார், ஆளப்பா ஆதியென்ற தங்கந்தன்னை அறிந்துகொண்டு தவமென்ன யறிந்துசெய்யே.

செய்யடா தவமதிலே மனத்தைநாட்டு தீர்க்கமுடன் குருபதத்திற் சேர்ந்துநில்லு மெய்யடா கற்பமதை விரும்பியுண்டு விரும்பியிக வுன்னையிலே இயம்பாரு, கொய்யடா கருவிகளைக் கொய்துப்போடு கூர்மையுட னுன்னையுங் கூர்ந்துபாரு, வையடா மூலமதி லாறுந் தாண்டிப் பராபரத்தி னருளதனைப் பற்றிப்பாரே. 990

பற்றியிசப் பாராமற் பொருளைக்கண்டு பறவைபோல் பெருமையி லே பற்றிநின்று, முத்தியில்லா மூடர்களாய்க் கூட்டங்கூடி மோசமெ ன்ற பாசமதை விழுந்துகொண்டு, சத்தியென்ற பெண்ணையிக நிறுத் தலைப் பார்த்தாயானால் பூரணத்தா னைதுசிரம் வெடித்துப்போமே. 991

வெடித்தாயிகப் போவதுவு மெத்தகன்றோ வேதாந்தப் பதியிலிற்க மிகவுநன்றே, படித்தாயிக னென்னடையுநீ யறிந்துபார்த்து பக்குவத்தோ ளித்த கருக்களெல்ல மனதிற்காரு, வடித்தமெழுகதுபோல இந்தநூலில் வசு விட்டால் விண்ணிடிய மன்களையும் விளங்கப்போமே. 992

கருவங்கச்செந்தூரம்.

போகாம லின்னமொரு சேதிகேளு-பொன்னான கருவங்கம் வாங்கி மைந்தா, வாகாக ஆதியர்தக் கருவிலேதான்-மகத்தான வங்கத்துக் கவசி பூட்டி, நோகாமற் புடம்போடக் கட்டிப்போகும்-நன்மையுடன் தானெ டுத்துக் குகையில்வைத்து, சாகாமற் காரமிட்டு உருக்கிப்பாரு - சுத்தரம் போல் வண்கிட்டு ஆகித்தானே. 993

தானென்ற வங்கத்துக் கிடையேநாகம் - நயமான தங்கமுடன் ரச மூலங்கூட்டி, கோனென்ற குருவருளா லுருக்கிப்பார்க்கக் குணமாக சரஜு மொன்றாய் மணியாய்நிற்கும், மானென்ற கல்வத்தில் பொடித்துக்கொ ண்டு - மாட்டடா லீரமொடு விக்கத்தாறும், தேனென்ற காரமொடு கொன்றாய்க்கூட்டி-கெலிகொ திசுக்கிட்டுக் கெந்திகூட்டே. 994

கூட்டிக் கன்றாய் பொடித்துமிகக் குப்பிக்கேற்றிக்-குணமாக மண்சீலை லுவாய்ப்பூசி, காட்டியே முன்போலே எரித்துவாங்கி-நல்லபத மறிய வென்றால் சலகைபோடு, மாட்டியதோர் சலாகையுனை வெறுந்தழ லில்-மார்க்கமுடன் தானெடுத்து ஆறவைத்து, நாட்டிகமாய்க் குப்பி யைதி யுடைத்துப்பார்க்கத்-தங்கநிற மானசெந் தூரமாமே. 995

பாரப்பா செந்தூரம் பிறைபோல் வல்லத்தில் - பக்குவமாய்க் குன்றிவிடை கொண்டால் மைந்தா, ஆரப்பா வுரைத்திடு சொல்லப்போமோ - அரகரா தேகம்வச்சிர காயமாகும், நேரப்பா பணவிடைதான் தேனிற்கொண்டா லேலியா மேகமென்ற தெல்லாம்போகும், கோரப்பா ஜலவிஷங்கள் குஷ் டரோகம் - கோலமில்லா நீரிழிவு நீங்கிப்போமே. 996

போமடா பவுத்திரமுங் கண்டமாலை-பொல்லாத குன்மமொடு பாண் டுநீரும், காமடா தோஷமொடு காசம்போகும் - கழுக்கான சூலமொடு வண்டவாதம், நாமடா குதிவாதம் கல்லுவாதம்-சமர்த்தான வாதமதிற் பச்சைவாதம், ஆமடா பித்தமென்ற தெல்லாம்போகும் - அரகரா கரு வங்க மதிகந்தானே. 997

தானென்ற செந்தூரத் தொழிலைக்கேளு - தப்பாமல் நூற்றுக்கு ஒன்றுபோட்டால், மானென்ற வெள்ளியிலே நூறுமாற்று - மைந் தானசெம்பதிலே அஞ்சதாகும், தேனென்ற வெள்ளிசெம்பி லிருந் தாலும் - தெவிட்டாத குடவனிலே ஐம்பதாகும், கோனென்ற குருவரு ளால் செந்தூரத்தைக்-குறிப்புடனே கொண்டவரே குருவாம்பாரே. 998

குருவான கற்குருவைக் காணவேணும் - குணமாக தந்திரத்தைப் பணி ந்துவேணும், உருவான வுருவதிற்று மென்னவேணும் - நன்மையுடன் சத் தியமும் சுவேணும், திருவான மனதொழிலைப் போற்றவேணும்-நெதிவி ட்டாத மதியுடனே கொள்ளவேணும், கருவான கற்பகத்தைப் பூசைபண் ணவேணும் - சதாகாலம் பூரணத்திற் சார்ந்துநில்லே. 999

தாம்பிரச்செந்தூரம்.

நில்லென்ற நிலைதனிலே நின்றுகொண்டு - நினைவாகக் குருபதத்திற் பூண்டுகொண்டு, சொல்லென்ற தாம்பிரச்செந் தூரம்பண்ணித் - துருவ முடன் கொள்வதற்கு விபரங்கேளு, தெல்லென்ற துட்டதனை ராவிக் கொண்டு - திறமாகப் பழச்சாற்றி லூறப்போட்டு, கல்லென்ற சுண்ண நீர் விட்டேதென்றாய்க்-கனிம்பறவே கழுவிவிடு கசடுபோச்சே. 1000

போச்சென்று தாம்பூரப் பொடிதானென்று - புதுமையுள்ள தங்க மொன்று ரசந்தானென்று, நீச்சென்ற தாளகமும் வீரமொன்று - நிலை த்ததொரு லிங்கமொன்று நாகமொன்று, பாச்சென்ற கல்வமதி லேழு ம்போட்டுப்-பக்குவமாய்ப் பழச்சாற்று லாட்டிநன்றாய், ஆச்சென்று கல்வ த்தில் நன்றாயாட்டி - அரகரா வெட்டிப்பு கெந்திகூட்டே. 1001

கூட்டியே பழச்சாறும் பொடிதலையின்சாறும் - குணமாக விட்டுநன் றாய் மைபோலாட்டி, ஆட்டியே வழித்தெடுத்துக் காயப்போட்டு - அப் பனே பொடிபண்ணிக் குப்பிக்கேற்றி, தாட்டிகமாய் மண்சீலை வலுவா ய்ச்செய்து - சமர்த்தாக முன்போலே யெரித்துவாங்கு, நாட்டியே ஆற விட்டு எடுத்துப்பாரு - நன்மையுள்ள செந்தூர மதிகந்தானே. 1002

தானென்ற செந்தூரம் பதனம்பண்ணித் - தன்மையுட னீசான்யம் பூசைசெய்து, தேனென்ற தேனதிலே பணவிடைதான்கொண்டால் - தீராத குன்மமுதல் குஷ்டந்தீரும், வானென்ற மேகமொடு சிரந்திதீரும் - வகையான பீலிகையு மகோதரமுந்தீரும், ஊனென்ற மூலமுதல் கண்ட மாலை - உள்மூலம் பிறமூல மொழிந்துபோமே. 1003

மாத்திரை.

ஒழியாம லிருப்பதற்கு மாத்திரைதானென்று - உத்தமனே சொல் லுகிறே னன்றாய்க்கேளு, வழியான அயக்காந்தச் செந்தூரமொன்று - மார்க்கமுள்ள நாகசெந் தூரமொன்று, தெளியாத தாளகச்செந் தூரமொ ன்று - சேரான தாம்பிரச் செந்தூரமொன்று, அழியாத வங்கச்செந் தூர மொன்று - அப்பனே ஐந்துமோ ரிடையாய்வாங்கே. 1004

வாங்கியே கல்வத்தி லிட்டுக்கொண்டு - மகத்தான முலைப்பாலும் பழ த்தின்சாறும், பாங்குடனே ரெண்டுநிறை ஒன்றாய்ச்சேர்த்துப்-பக்குவ மாய் கல்வத்தி லாட்டும்போது, தாங்கியே திரிகடுகு மூன்றுமொன்றாய்-சரியிடையாய் செந்தூரந் தன்னிற்சேர்த்து, ஆங்கதுகொண் டேயரைப் பா யாறுநாள்தான் - அதின்பிறகு மத்தஞ்சா றதனில்வாரேற். 1005

வார்த்துநன்று யாறுநா ளரைத்தபின்பு - மார்க்கமுடன் வழித்துமாத் திரைகள்செய்து, பார்த்துநன்றாய் நிழலுலர்த்தி வைத்துக்கொண்டு - பக்குவமாய்ப் குணக்குறிக ளறிந்துகொண்டு, காத்துமிக அனுப்பான மறி ந்துசெய்தால் - சாறுமை லோடிவிடுஞ் சுவாசதோஷம், சாற்றுகிறேன் கலிக்கமொன்று சொல்லக்கேளு - தன்மையைத் தானறிந்து தனதாய் கில்லே. 1006

கலிக்கம்.

தனதான சிராம்புடனே திரிகடுகுகூட்டித் - தன்மையுள்ள சிராம்பதா லுங் கூடச்சேர்த்து, மனதான வாளமொன்று எட்டுக்கொன்று - மாட் டுவாய் கல்வத்திற் பழச்சாறிட்டு, உனதான அபின்கூட்டி நன்றாயாட்டி - ஊமத்தஞ் சாறதனி லொருநாளாட்டி, கனதான சுயிறுபோ லுருட்டி மைந்தா - காற்றில்லா விடம்பார்த்துக் காயவையே. 1007

வைத்துநன்றாய்க் காய்ந்தபின்பு எடுத்துக்கொண்டு - வரிசையுடன் சொல்லுகிறே னன்றாய்க்கேளு, கைத்ததொரு முலைப்பாலா லுரைத்து நாவில்-கண்ணிலிடச் சகலசன்னி காணுதேகமும், மெய்த்தசிவ ருத்திர னை மாத்திரைவைத்து - வேணபடி வயித்தியத்தை விரும்பிச்செய்தால், கைத்ததொரு சாத்தியம் சுரத்தியமரெண்டும்-நன்றாகத் தீருமடா கலமாம் பாரே. 1008

வேறுகலிக்கம்.

பாரப்பா கலிக்கமொன்று சொல்லக்கேளு-பக்குவமாய்த் திரிகடுகு துரிசிறுத்தம், கோரப்பா அரிதாரமித் துப்போடு-நினைவாக ரோகணியுஞ் சரியாத்தாக்கி, காரப்பா பவளமது நாலுக்கொன்று-கருவான பழச்சாற் று லரைத்துமைந்தா, நீரப்பாநீயிறுபோல் திரட்டிக்கொண்டு-சிவசிவா நிழலுலர்த்திப் பதனம்பண்ணே. 1009

பண்ணியதோர் கலிக்கமாத் திரையைமைந்தா-பக்குவமாய்ச் சியிற் தனிலே பதனம்பண்ணி, உண்ணியே முலைப்பாலாற் கண்ணில்தீற்றி உறுதியுள்ள ஜன்னிமுதல் விஷங்கள்போகும், நண்ணியதோர் குளிர் சுரமும் காடாதோடும்-நலமில்லா நெஞ்சடைப்பு மூர்ச்சைபோகும், புண் ணியனே மழுவான கலிக்கமப்பா-புனிதமுடன் பதனமதாய் வைத்துப் போற்றே 1010

போற்றப்பா நீர்தோஷம் கபாலசூலைப்-புகைச்சலென்ற கண்புகைச் சல் காதுமந்தம், பார்த்தப்பா மூக்கடைப்பன் கண்டமாலை - பவுத்திரம கோதரமுங் குஷ்டங்குன்மம், ஆற்றப்பா போவதற்கு மருந்துசொல் வேன்-அன்பான சாதிக்காய் சாதிபத்திரி, மாற்றப்பா மதுரமதி விடை யயோமம்-மகத்தான திரிகடுகு சினங்கூட்டே. 1011

கூட்டியே சரியிடையாய் வாங்கிக்கொண்டு - குணமாகச் சூரணித்து முப்பூச்சேர்த்து, நாட்டியே தேனதிலே கொண்டால்மைந்தா - நலமாக நாலஞ்சொன்ன வியாதிதீரும், தேட்டிலே யிந்நாலைத் தேடவேணும்-தி மாகப் பனிரண்டுங் காக்கவேணும், தாட்டிகமாய்க் கம்பமதைக் கொண் வேணும்-தனதான பூரணத்தை மருவிப்பாரே. 1012

பாரப்பா பூரணமாம் பச்சைபச்சை-பகராத பச்சைதனைப்பதிவாய்ப் பார்க்க, ஆரப்பா அறிவார்கள் காரசாரம் - அம்பரத்தின் தரிசனத்தை யார்தான்காண்பார், கோப்பா மனதறிவால் தேறிக்கொண்டு - தெவிட் டாத பூரணத்தைப் பணிந்தால்மைந்தா, சேரப்பா மதுரசஞ்சொலிக் கும்பாரு-நினைவாக அமுதமதைப் பானம்பண்ணே. 1013

காயாதிகற்பமுறையும்பத்தியம்.

பண்ணப்பா காயாதி கற்பங்கொள்ளப் - பக்குவத்தைச் சொல்லுகிறேன் பண்பாய்க்கேளு, விண்ணப்பா அமிர்த்த நிலைமன்றாக - விளைவுறை பொருளதனை விரும்பிக்கேளு, கண்ணப்பா அமுதகற்பம் அகாரபீடநடுவான போதப்பா பார்த்தான்கண்பார், உண்ணப்பா அகாரமென்ற பொருளைக்கேளு-உறுதியுள்ள புலத்தியனே புண்ணியனே 1014

தாமென்ற அகாரமடா விந்துவிந்து-தன்மையுள்ள விந்துநீர் தன்னீராச்சு, கோமென்ற விந்துநீர் தன்னைவாங்கி - குணமாக அந்திசந்தி கொண்டுமைந்தா, கோமென்ற குருபதத்தில் மனதைவைத்துக்-குணமாக ரேசகபூரகமும்பண்ணி, நாமென்ற அகம்பேர்க்கிக் கும்பகத்தே நின்றால்-நலியில்லா தேகம்வெகு உறுதியாமே. 1015

ஆமப்பா வுறுதியான விருதியாக-அப்பனே கொண்டுவிடு மண்டலந்தான், காமப்பா வாதபித்த சேத்துமத்தினுடைய-நாடிவரும் வியாதியெல்லாம் ஓடாதோடும், போமப்பா நரையோடு திரையும்போகும் - பொல்லாத நிரோதகையின் மாய்கைபோகும், நாமப்பா நந்தியொளி பிரகாசிக்கும்-நயவாகப் போகும்வெகு தன்மைதானே. 1016

தானென்ன நீயென்ன ரெண்டுமொன்று - தடையில்லா மனதாக இருந்தாயானால், கோனென்ன குருவென்ன நீயேயாகும்-குணமான மனதுறுதி யானதாலே, ஆணென்ன பெண்ணென்ன ரெண்டுமொன்று-அரகரா மனதடங்கி அறிவிற்சேர்ந்து, தேனென்ன வந்தொரு விந்துநீரைத்-தெவிட்டாமற் கொண்டுமறு கற்பங்கேளே. 1017

கேளப்பா நடுவான அகாரத்தொட்டு-இருபையுட னடியான உகாரங்கேளு, நாளப்பா உகாரமென்ற அடிதான்மூலம்-நலமான மூலமென்று வார்தான்காண்பார், கோளப்பா வொன்றுமில்லை நாதம்நாதம் - குருவான மவுனமதைக் கூறப்போமோ, வாளப்பா நாதமென்ற சுருக்குவாங்கி-வைத்ததனை தினந்தோறும் பூசிப்பாயே. 118

பூசிப்பாய் நாதமென்ற சுருக்குவாங்கிப்-புகழாக ரேசகபூரகமும்பண்ணி, தேசிப்பாய் கும்பகத்தில் மனதைநாட்டி-நினைவாக மனதுறுதியாகக்கொண்டால், ஆசிப்பா வாசிப்பா யமுக்கிப்பாரு-அமுக்கியப் பார்க்கையிலே யருமைதானும், வாசிக்கு முயிரான வகாரந்தன்னை - வாசிகையுடன்-பூசிக்கும் வகையைக்கேளே. 1019

பூசிக்கும்வகை.

கேளப்பா உதையாதி இயத்தைப்பூசி-செனிதமாய் மதியமதில் பேர்சனமேசெய்து, காளப்பா மாலைதனில் உகாரதிட்டை-தன்மையுள்ள சுத்தமையநீ பூசைபண்ணு, தாளப்பா மூலமுக வகாரநாதம் - தான்கடந்து மேலான கழினைக்குள்ளே, ஆளப்பா அண்டபிண்ட மண்டமெல்லாம் - அரகரா அகாரமுடன் உகாரந்தானே. 1020

தானப்பா உகாரமென்ற சத்திதன்னைத்- தன்மையுடன் மண்டலமே பூசித்தாக்கால், தேனப்பா அமிர்தரசம் சுவிந்துகாணும்-சிவசிவா அமுதரச யந்தமாகும், பேனப்பா உகாரமென்ற அமுதரசந்தன்னைப்-பிலத்த புத்தி யறிவுநிறைந் பேணிப்பார்த்து, ஊனப்பா மூலமதில் தேசமே பண்ணி-உம்மெனவே நவினையில் பூரகமேசெய்யே. 1021

செய்யப்பா நவினையில் பூரகமேசெய்து-திடமாக மேன்மூலஞ் சேர்த்துக்கொண்டு, மெய்யப்பா கும்பகத்தில் மதிப்பாரு-பருதிமதி சுடரொளியில் பஞ்சேதிலது, கையப்பா நடுவுந்தி போலேமக்கான் - கருவான சத்தியை நீ கருத்தில்வைத்தால், மெய்யப்பா ஞானதேசம் வழுத்தப்போச்சு-மேதினியிற் சித்தனென்ற பேருமாச்சே. 1022

ஆச்சப்பா சித்தனிலே அறிகசித்தன்-ஆதியென்ற மூலமதை யறிந்ததாலே, பேச்சப்பா நரைதிரையும் நமனுமில்லை-பொன்போலே பூரணமாந் தேகமாச்சு, பாச்சப்பா வாசியை நீ வாசிகண்டு-பக்குவமாய் மதியையென்ன நவிழ்ந்தேறு, காச்சப்பா பஞ்சமுகாக்கினியிலே-கருத்துறவே கெட்டத்தையென்னக் காய்ச்சக்காய்ச்சே. 1023

காச்சுதற்கு அக்கினியில் கருவைச்சொன்னேன்-கருத்துறவே சிவபூசை நன்றாய்ச்சொன்னேன், பாச்சுதற்குச் சத்தியுட பூசைசொன்னேன்-பத்தியுடன் பகுத்தறியாய்ப் புத்திகொண்டு, மூச்சுதற்கு முன்னிலதான் பீடமாகும்-மூலையான கழிமுனையே வகாரபீடம், பேச்சுதற்கு 1024 பேசுதற்கு நாவேயில்லை-பெருமையுடன் சத்திசிவ பூசைகேளே.

சத்திசிவபூசை.

கேளப்பா சத்தியென்ற உகாரந்தன்னில் - இருமையுள்ள அகாரமென்ற சிவத்தைநாட்டி, காளப்பா தினம்பார்த்து நமசியென்றே நூ - நன்றாக சிவசத்தி யொன்றும்பாரு, வாளப்பா உகாரமுடன் அகாரஞ்சேர்த்து-மார்க்கமுடன் நமசியென் றுருவேசெய்து, கோளப்பா வாராது 1025 மண்டலமே செய்தால்-குடிலமென்ற தேகவச்சிர காயமாமே.

காயமது பிலத்ததடா கற்போல்மைந்தா - காயாதி கற்பமென்ற தேகமாச்சு, நேயமுடன் சத்திசிவ பூசையாலே-நிலைத்ததடா ஈச்சுருவும் நீக்காமத்துன், மாயமென்ற நரைதிரையு மதிப்போச்சு - மகத்தான தேகமது வழுத்துப்போச்சு, தேயமது மதிநாளுந் தேய்ந்துதேய்ந்து - 1026 திறமான நவியறவு மொளியுமாச்சே.

ஆச்சப்பா பரமவெளி கண்கொள்ளாது - அரகரா சோதியிலே அதிகசோதி, மூச்சப்பா வோடாது முன்பின்னும் - மூச்சுமுடன் பன்னிரண்டு மடக்குமிட்டேல், பாய்ச்சப்பா மூலமென்ற அனலைத்தாண்டிப்-பக்குவமாய் ரேசகபூரகமும்பண்ணி, காய்ச்சப்பா பஞ்சமுகாக்கினியில் 1027 நின்று-கருத்துறவே கும்பகத்தில் நிலைமேற்றே.

ஏற்றப்பா தீபமது என்னசொல்வேன் - ஏகாந்த மானதொரு ஏகதீபம், போற்றப்பா அண்டாத தீபந்தன்னைப் புத்திமனை தொன்றாகப் பொருந்திநின்று, காத்தப்பா சத்திசிவ பூசைபண்ணிக் - கமலமல ரமுதமதைக் கருத்தாய்க்கொண்டு, சாத்தப்பா வாடாத மலரைக்கொண்டு - தயவான மனோன்மணியைப் பூசைபண்ணே. 1028

மனோன்மணிபூசை.

பண்ணப்பா மனோன்மணியைப் பூசைபண்ணப் - பக்குவத்தைச் சொல்லுகிறேன் பண்பாய்க்கேளு, எண்ணப்பா அகாரமுடன் உகாரங்கூட்டி - நலங்காமல் சிமிசியென்று நமோசெய்து, விண்ணப்பா நாதேந்தி மகாரந்தன்னை - மேவினதால் பராபரத்தி னொளியோகாலும், கண்ணப்பா மனக்கண்ணாற் கசிந்துபாரு - சமவென்ற ஆயிரத்தெண் ணிதழ்க் கண்பாரே. 1029

காணப்பா இதழ்நிறைந்து பூசைபண்ணக் - கனியுடைய அமுதமுது கசிந்துபாயும், பேணப்பா அமுதமதை பூசைபண்ணப் - பெரிதான மனோன்மணிதான் பிரகாசிப்பாள், வேணப்பா மனோன்மணியின் பீசங்கேளு - உம்மெனவே சிங்கென்று வருவேசெய்தால், பேணப்பா மகாரமென்ற அண்டந்தோறும் - பெரிதான அண்டமது பரமதாமே. 1030

பரத்தின்பூசை-காயாதிகற்பம்.

ஆமப்பா சத்திசிவ பூசைசொன்னேன் - அரகரா பரத்தினுடை கேளு, நாமப்பா சொல்லுகிறோம் சத்தியொன்று - நலமான சிவமொன்று பரத்தொன்று, தாமப்பா மூன்றுக்கும் பீசங்கேளு - சத்தியென்ற உகாரமது சாரமாச்சு, காமப்பா சிவமென்ற அகாரந்தானும் - மருவான விந்துவென்ற சாரமாச்சே. 1031

ஆச்சப்பா மகாரமென்ற மகாரந்தானும் - அப்பனே பரமான அண்டமாச்சு, காச்சப்பா காரமுடன் சாரம்ரெண்டும் - கருவாக விந்துவுட னாதமாச்சு, பாச்சப்பா நாதமதில் விந்துசேர்த்து - பதிவாகத் தெளிவித்து பதனம்பண்ணி, பேச்சப்பா வொன்றுமில்லை அண்டந்தன்னைப் - பேணியே கல்வமதில் கொறுக்கிக்கொள்ளே. 1032

சொன்னப்பா நாதவிந்து தெளிந்ததண்ணீர் - கூர்மையுள்ள பழச்சாறென் றிதற்குநாமம், கல்லப்பா வெண்ணுக்கல் அண்டந்தன்னைக் கரைதூறையாய் நன்றாக ஆட்டிப்பாரு, நல்லப்பா ஆட்டியே பார்க்கும்போது - நலமான மெழுகாகு மண்டந்தானும், செல்லப்பா அண்டமென்ற மெழுகுதன்னை - சிவசிவா தானுருட்டி வட்டிப்பண்ணே. 1033

பண்ணியதோர் வட்டதனைக் காயப்போட்டு - பக்குவமாய்க் காய்ந்தபின்பு மைந்தாகேளு, உன்னியே காரோட்டில் வைத்துமைந்தா - உரமாக மண்சீலை வலுவாய்ச்செய்து, புண்ணியனே யீசனம் பூசைசெய்து - புனிதமுடன் காடையென்ற புடத்தைப்போடு, தன்னிமையாய் நீறியது தவளம்போலாகு - சதாகந்தி யானதொரு பற்பந்தானே. 1034

தானென்ற பற்பமதுக் கிணைதானில்லை - தன்மையுள்ள ரசபற்பமிதற்குமீடோ, வானென்ற காந்தத்தின் செந்தூரந்தான் - உற்றப்பா ரிதற்குநிக ருண்டோஐயா, கோவென்ற பூபதியு மிதற்குமீடோ - கொடிதான மாத்திரைக ளிதற்குமீடோ, தேனென்ற பற்பமது ஆதிவிந்தை - சிவசிவா காயாதி கற்பமாமே. 1035

ஆமப்பா பற்பமதில் பணவிடைதானெடுத்து - அமுதமென்ற தேனதிலே அழுத்திமைந்தா, நாமப்பா சொல்லுகிறோ மேல்மூலத்தானி-கன்றாக வாசியைநீ யிழுத்துமைந்தா, தாமப்பா தன்னிலையைத் தான்தான் கண்டு - சமரசமாய் ரேசகத்தைப் பூரணமேசெய்து, காமப்பால் நிறைய கற்றிநீ கும்பகத்தேநின்று - கருணையுடன் பற்பமதைப் பூசைபண்ணே.

பூசையென்ன மனதுறுதி யாகக்கொண்டு - பூரணத்தைப் பற்றிமன தினால்நின்றால், நேசமுள்ள மனதுறுதி யார்குமாகும் - நிஷ்டையிலே அஷ்டாங்க யோகங்காணும், பாஷையென்ற பரிபாஷை பண்பாய்க்கசடாய்-பக்குவமாய் கற்பூரத் தீபந்தோறும், ஆசையென்ற துஷ்டிசை கற்றோன்றும்-அரகரா இன்னமொரு கற்பங்கேளே. 1037

பூரணகற்பம்.

ஏளப்பா ஆதியென்ற பூரணத்தைப்பற்றிக்-கிருபையுட னுதவிக்கு வேன்றாய்வாங்கி, வாளப்பா பீங்கானிற் பதனம்பண்ணி - மகத்தான உப்பிரசால் கரைத்துக்கொண்டு, சேளப்பா வாராமல் ரவியில்வைக்க - நன்றாய் வற்றியபின் மைந்தாகேள்மைந்தா, ஆளப்பா யிப்படியே பத்து முறைகாய்ச்ச-அப்பனே கசடற்று நீறிப்போமே. 1038

நீறிப்போ மறுபடியும் பத்துமுறைகாய்ச்சு-நிச்சயமாய் நீறியது பற்பமாகும், கூறியே நீறினதோர் பற்பந்தன்னைக்-குணமாகக் குண்டலியைக் கண்டுபோற்றி, வாரியே பீங்கான்தன் பரணிதன்னில் - மார்க்கமுடன் பதனமதாய் வைத்துப்போற்றி.தேறியே மனதறிவால் பூரணத்தைப்பற்றி-சிவசிவா ரேசகபூ ரகமுஞ்செய்யே. 1039

செய்யப்பா கும்பகத்தில் மனதைவைத்து - செயமான பற்பமதில் பணவிடைதானெடுத்து, மெய்யப்பா சொல்லுகிறேன் சற்குருவைப் பற்றி-மேலான பற்பமது கொண்டால் மைந்தா, வையப்பா தேகமது அழுந்துப்போகும் - பாரதனில் வெகுகோடி காலம்வாழும், ஐயப்பா வெந்தசொல் லகன்றுபோகும் - அரகரா மவுனமென்ற அமுதமாமே.

அமுர்தரசகற்பம்.

ஆமப்பா அமுதரச கற்பமொன்று - அன்பான புலத்தியனே சொல்லக்கேளு, தாமப்பா அடிமுடியு மொன்றாய்ச்சேர்த்து-சமர்த்தாகப் பாண்டத்தி லிட்டுக்கொண்டு, காமப்பா குழித்தயிலம் நன்றாய்வாங்கி - நன்றாக குப்பிதனில் பதனம்பண்ணி, காமப்பா ரவிபீசம் பொடித்துன்னிட்டு-சமனமென்ற பீங்கானில் பதனம்பண்ணே. 1041

பண்ணியதோர் தயிலமதைப் பனிவிடையெடுத்துப் - பத்தியுடனிருபொழுது மண்டலந்தான் கொள்ள, உண்ணியதோர் வியாதியெல்லா மொழிந்துபோகும்-உத்தமனே யாக்கைதனில் சட்டைகன்றும், நன்னயமாய் தேகமதிற் காந்திமீறி - ரவிபோல வொளிவீசும் காட்டங்காணும், புண்ணியனே அமுதரச தேகமாகும்-புத்திமிக வுண்டாகும் புனிதமாமே.

வேறுரைப்பு.

ஆமப்பா இன்னமொரு கற்பங்கேளு - அண்டமொரு - பூனாத காலை வாங்கி, போமப்பா கல்லுரலி லிருப்புக் கோலால்-புத்தியுடன் மைபோலே யிடித்துக்கொண்டு, தாமப்பா சிறுநீரிற் கரைத்துக்கொண்டு-தப்பாமல் மறுதினத்தி லிறுத்துப்போடு, நாமப்பா பத்துமுறை யிப்படியே பண்ணி-நன்றாக ரவிமுகத்தி லுலர்த்திடாயே. 1043

உலர்த்திநன்றாய் முன்போல யிடித்துத்தோண்டி - உத்தமனே ரவிமுகத்தில் காயப்போடு, சுழித்திமிக நன்றாகக் காய்ந்தபின்பு - சுருக்காக வாலிவிட்டு மைபோலாக்கி, ஜெலத்திலிட்டு நன்றாகக் கரைத்துமேயுந்தெளியவைத்துத் தெளிவிறுத்தி ஜலத்தைவாறு, பிலத்துடனிப் படிபத்து முறைபண்ண-பேணியே ரவிமுகத்தில் காயப்போடே. 1044

போட்டுநன்று புலர்த்திமிகக் காய்ந்துதானால் - புனிதமுடன் மாப்போலே யிடித்துக்கொண்டு, காட்டமுடன் வடிகட்டி மேருக்கேற்றி - கடோரஜர் சக்கரத்தை நன்றாய்க்கீறி, நாட்டிகமா யதின்மேலே மேருவைத்து-சுமர்த்தாக சுசானம் பூசைபண்ணி, வாட்டமில்லா மலமிராணியில் மனதைவைத்து-மகத்தான மேருவைநீ பதனம்பண்ணே. 1045

பதனமதாய் மேருவைநீ வைத்துப்போற்றி-பராபரமாம் கேசரத்தில் மனதைவைத்து, சதமாக ரேசகபூரகமும்பண்ணி - தன்மையுடன் கும்பகத்திற் சார்ந்துநின்று, பிதமாகப் பணிவிடைதா னெடுத்துமைந்தா-பிஞ்சாமல் தண்ணீரிற் கொண்டாயானால், அதமான தேகமது வச்சிரம்போலாம்-அப்பனே மண்டலத்திற் சட்டைபோமே. 1046

போமப்பா நரைதிரையு மொழிந்துபோகும்-பொன்போலே தேகமுமாய் புத்தியுண்டாம், தாமப்பா போதையென்ன சொல்லப்போறேன்-தயவாகப் போறதொரு தன்மையாகும், தாமப்பா வாசியது அடங்கும்வீட்டில்-தானென்ற பேர்போச்சு ஆச்சுதாறேச்சு, ஆமப்பா ஆறுவகையேறுதற்கு-ஆரகார வாசியது அடங்கும்பாரே. 1047

பாரப்பா வாசிபண்ணி ரண்டுந்தானும்-பக்குவமா யுண்டாகும் பணியுமப்பா, நேரப்பா சுழிமுனையுந் துலக்கமாகும் - நெறியுடனே கற்பூர தீபமவீசும், சேரப்பா தீயமதில் நின்றுதேறி-சிவசிவா பூரணத்தைத் தினமுந்நோக்கி, காரப்பா ஆயிரத்தெட் டனிதழைப்பற்றிக் - களித்துவருமமுதமது களித்துக்கொள்ளே. 1048

கொள்ளப்பா பூரணத்தைத் தினமுங்கொண்டால் கொடிதான அவமிருத்தின் குடிலம்போகும், அல்லப்பா சொல்வேன்மண் டலமூன்றானால் அப்பனே வயதுமா யிரமுமாகும்; நல்லப்பா வருஷமது கொண்டால் மைந்தா நலமான வயதுபதி னாயிரந்தான், சொல்லப்பா மனத்தேறிசதாகாலங்கொள்ள சிவசிவா வயதுசொல்ல முடியாதென்னே. 1049

என்னவே பூரணத்தைத் தயிலத்தோடே ஏகமா யொன்றாக்கிப் பதனம்பண்ணி, முன்னவினைத் தான்பணிந்து பணவிடைதான்கொள்ள முறைமையுள்ள தேகமது வாலையதாகும், உண்ணையிலே சுழிமுனையில் மனதைவைத்து உம்மெனவே கும்பித்து ரேசகமே பண்ணி, நன்னயமாய்ப் பூரணத்தைப் பூரகமேசெய்ய நலமதாய் தேகவச்சிரக் காயமாமே. 1050

ஆமப்பா தேகவச்சிரக் காயமாகும், அப்பனே ஆதியந்த மறைவிற் காட்டும், தாமப்பா கெவுனரச தேகமாகுஞ் சதாசிவமாய்ப் பூரணத்தைச் சார்ந்துநிற்கும், போமப்பா அண்டவரை உயரத்தூக்கும் போக்கான அஷ்டமா சித்துமாகும், நாமப்பா சொல்லுகிறே னின்னமொன்று நலமான வல்லாரைச் சூரணத்தைக்கேளே. 1051

வல்லாரைசூரணம்.

சேளப்பா வல்லாரைச் செடிபூண்டல்ல செவ்விதமுள்ள திங்களிலே ஆருத்திரங்கள், நாளப்பா தினம்பார்த்து வல்லாரைவாங்க நாமொன்று சொல்லுகிறோம் நன்றாய்க்கேளு, ஆளப்பா வெல்லமதில் ரவிசேருஞ்சேர்ந்து அப்பனே பிலசத்துருட்டி யன்பாய்க்கொள்ளு, வாளப்பா விதனமின்றி வல்லாரைவாங்கி மைந்தனே ரவிமுகத்தி லுலர்த்திடாயே. 1052

உலர்த்திமிக நன்றாக வுரலில்தாக்கி உத்தமனே தானிடித்துத் தூளதாக்கி, கலத்திலிட்டுமிகத் தான்போட்டுக் காடிவார்த்துக் கரைத்துநன்றாய் ரவிமுகத்திற் காயப்போட்டு, செலத்திலிட்டுமிக ஆறிநன்றாய்க் காய்ந்தபின்பு சிவசிவா மறுபடியுங் காடிவார்த்து, பிலத்துடனே யிப்படியே பத்துமுறை காய்ந்தால் பிசகாது வல்லாரைக் குயிர்தானச்சே. 1053

வல்லாரைமெழுகு.

ஆச்சப்பா சுத்திசெய்த வல்லாரைவாங்கி அப்பனே யிடித்துவச்சிர காயம்பண்ணி, பாய்ச்சப்பா பீங்கானி லிட்டுக்கொண்டு பக்குவமாய்ப் பஞ்சாமுந் தேனும்விட்டு, காய்ச்சப்பா பின்சந்திர ரவி முகத்திலவைக்கக் கருவான மெழுகாகு மஞ்சாநாளில், பேச்சப்பா பேசுதற்கு நாவுமுன்போ பேணியே பரணிதனில் பதனம்பண்ணே. 1054

பண்ணியதோர் மெழுகுதன்னில் பணவிடைதா னெடுத்து பரமானந்தரூபத்தைப் பணிந்துபோற்றி, உண்ணியே மூலமதில் மனதைவைத்து நூமெனவே யொருமனதாய்க் கொண்டால்மைந்தா, கண்ணிமைக்குள் மூலமென்ற வன்னிமீறிக் காட்டிடா கற்பூர தீபந்தன்னை, செவ்வனியனார் தீபமதைக் கண்டால்மைந்தா தேகசித்தி யோகசித்தி ஞானமாமே. 1055

ஆமப்பா ஞானமென்றால் மெய்ஞ்ஞானமாகும் அப்பனே மெய்ஞ் ஞானங் காணவென்றால், காமப்பா சொல்லுகிறேன் கிளைவாய்ச்சேரு நலமான சரியையிலே நின்றுதேறி, தாமப்பா கிரியையிலே சார்ந்து கொண்டு தயவான மனதோடே யிருந்தாயாகில், காமப்பால் கானற் பால் ரெண்டுங்கண்டால் கயிலாச சற்குருவும் வருவார்பாரே. 1056

வருவார்கள் வெகுவிதமாய் மனதாகானை மைந்தனே பெரியோரைத் தெண்டம்பண்ணி, பருவமுடனவர்பதத்தைப் பணிந்துகொண்டு பக்கு வமாய் மனதுருக நடந்தாயாகில், குருவான சற்குருவர் தாங்கண்டு கொண்டு குணம்பார்க்க வுன்னிடத்தி லிருப்பாரையா, கருவாக மனம்பதிய நடந்துகொண்டால் காட்டுவா ராதியந்தக் கருவைத்தானே. 1057

அகஸ்தியர் தன்வரலாறுரைத்தல்.

தானான நான்பெற்ற பேரைக்கேளு சத்தியமாய் மேருவுக்குத் தென் புறத்தில், தேனான ரசமொழுகி அருவியாயுந் தெவிட்டாத அருவி சுனைக் கருவிலேதான், கோனான பிர்மகுல ராஜயோகி குருவான சற் குருவா மாதியான, மானான மவுனரச மவுனமான மைந்தான பிரமகுல வேதியோனே. 1058

வேதியனைக் காக்குமுன்னே மனந்தான்தேறி விரும்பியகக் கற்ப மதை மேவிக்கொண்டு, ஆதியிலே பிறந்தசட மழியாமற்றான் அகத் தியுடசெயலறிந்து அறிவாக்கூடி, நீதியுடன் சுத்தர சமாதிசெய்து சேரான் நிலையறிந்து இருக்குமப்போ, சோதியெனுஞ் சற்குருதான் வந்தாரப்போ சொல்லறிய வேணுமென அடுத்தேன்பாரே. 1059

பாரப்பா அடுத்தயிதச் சென்றேனப்போ பரிவாக என்குருவும் வாலாவென்றார், நேர்ப்பா நின்றுகுரு வாலைநாதம் நெஞ்சாரக் கேட்ட வுடன் நேர்மையாக, மாரப்பா மனலயூர்ந்தப் பணிந்தேனப்போ மன மகிழ்ந்து அருகிலேயே யிருத்திக்கொண்டு, தேரப்பா தசதீட்சை யைப் பதற்கு திடசுத்தி செய்ததொரு திரத்தைக்கேளே. 1060

திரமாகப் பஞ்சகண தீட்சையாலே தீர்க்கமா யெக்கியங்கள் வளர்த் தாரையா, உரமாக எக்கியம்வளர் குண்டந்தன்னில் உறுதியுடன் கும்ப மொன்று வதிட்டதையா, பரமான கும்பமதி லடியேன்தன்னை பாவென் றார் சொன்னவுடன் பாய்ந்தேனப்போ, திறமான கும்பமது வாலையா சச நீதியுள்ள வாலையாடா கும்பப்பெண்ணே. 1061

பெண்ணான கும்பேஸ்ப ரிக்கும்பிள்ளை பேர்பெற்ற எக்கியலே தியர் க்கும்பிள்ளை, கண்ணான மணியாலே யெனைவளர்த்துக் கருவான கரு க்கெல்லாந் திரட்டிமைந்தா, தன்னான சேதனென்றே யிர்தயரையா தன்மையுட னென்வாங்கிக் கொண்டேனப்போ, பண்ணான சேதன் வெரு தன்மையென்று பாவித்தார் பரமான ஆதிதானே. 1062

ஆதியிலே ஆதிநாளை யறிந்தேனப்பேர் அரகரா பிர்மரிஷித் கூட்ட மாச்சு, சோதியெனு மாலயனுங் காணாதன் சுருதியுள்ள விசலனுக் ஞச சொன்னார்கூட்டம், நீதியிலே போதகிரி தன்னிற்சென்று நினை வுதவ ருமல்மன ஆறுதியாக, பாதிமதி யணியுமரன் தேவிபாதம் பதம் பிடித்து மனதறிவி லமர்த்தினேனே. 1063

அமர்ந்ததொரு கல்லானை யறியமாட்டார் அப்பனே ஆதியென்ற பிண்டங்காணார்; சுமந்ததொரு கேசரிபோல் திரிவாரையா சொல்லு திறேன் பிண்டவித்தை யண்டஞ்சாக, சுமந்தகனிச் சுன்னமடா நந்தி நந்தி நாதருரை விந்துமுறை நவில்வாரையா, சமைந்ததொரு பெண்ணி ரசற் கொல்லுயங்கொல்லும் தன்மையுள்ள விந்துவடா சாரமாச்சே. 1064

சாரமென்றுங் காரமென்றும் வழலையென்றுந் தன்மையுடன் சொல்லுவார் தன்மைகாணார், பூரமென்றும் வீரமென்றும் புரவிபேசார் புகழ்பெரிய கல்லானை மதத்தைக்காணார், காரமென்ற அண்டமதைக் காணாட்டார் கருவான சாரமென்ற மூலங்காணார், வீரமென்ற வீர மது அஞ்சாங்காய்ச்சல் விசையான கம்பியுப்பு ஆதிதானே. 1065

ஆதியென்று மந்தமென்று மடிமுடிதானப்பா அப்பனே ஆதியது அடிமுடியிற்சேர்ந்து, குதியென்ற துடியோங்குங் கும்பச் சொன் னேன் கொள்வதற்குச் சலமுண்டு முடிதான்போச்சு, பதியென்ற முடி போறு மடிதானென்று பார்மகனே அடிமுடியு மாதியந்தம், மதியென்ற பருதிமதி யறியவேண்டி மக்களே சடாதாரஞ் சித்திபண்ணே. 1066

சித்தித்தால் சிவன்வேறே யுண்டோஐயா தேகசித்தி யில்லாட்டால் சிவன்வேறுமுண்டு, முத்திகொண்ட தெதினாலே கும்பமுனியென்று முக் கியமா யெக்கியத்தில் கும்பத்திற்பாய்ந்து, பத்திகொண்டு வந்ததினால் கும்பமுனியென்றும் பதிவான பொதிகைமுனி அகத்தீசரென்றும், புத் தியுள்ள தெட்சணமூர்த்திமுனியென்றும் போதமிக வுண்டாகும் பூரண மேயாமே. 1067

பாரப்பா வல்லாரை யார்தான்காண்பார் பக்குவமாய்க் குருசொல் லக் காணவேணும், நேரப்பா குருவுரைத்துக் கண்டாலுந்தான் நினை வாக மனதாறுதி யாகவேணும், காரப்பா மனதாறுதி யானாலுந்தான் குருவில்லர் சைபாகஞ் செய்பாகங் காணவேணும், ஆரப்பா வாறுமுதல் வித்தை அசத்தியந்தா னசத்தியந்தா னறகரதென்னே. 1068

நவநீதவெண்ணெய்.

என்னப்பா புலத்தியனே நவநீதவெண்ணெய் இன்பமுடன் சொல் லுகிறே னன்றாய்க்கேளு, சுன்னப்பா சுவக்கிரகம் நன்பதுக்குங் குரு வாய் நாடிநின்ற அனுக்கிரக மார்தான் காண்பார், விண்ணப்பா ஆகாச மார்தான் காண்பார் விதமான மவுனமடா அண்டக்கூறு, தன்னப்பா தன்னிலையைத் தானேகண்டு தயவான வீரமடா தின்னுந்தானே. 1069

தானென்ற அண்டமடா நூவிதாக் கருவான பூரணமாம் காதவிர்தூ,
நானென்ற ஆணைவத்தா லிரண்டுமொன்றாய் நன்மையுடன் கூடினதைக்
காணப்போமோ, கோவென்ற குருவருளாற் கண்டுகொண்டு குணமான
பதியறிந்து குருவைப்போற்றி, தேனென்ற பூரணமாஞ் சோதிதன்னில்
சிவசிவா வென்றுசொல்லி அண்டமாமே, 1070

அண்டமெழுது.

வாங்கப்பா அண்டமது வாங்குதற்கு மனைமையொன்று சொல்லுகி
றேன் மைந்தாகேளு, பாங்குபெற வெளித்தொரு பதிருள்ள பக
மையுடன் கொண்டுவந்து புதுமையாக்கி, நீங்கான நீர்செல்லாஞ் சுத்தி
பண்ணி இருவான முப்பூவும் மீரப்பூரம், சாங்கமாய் வகைக்குவொரு
பலமாய்வாங்கிச் சமரசமாய்க் கலவமதிற் சாத்திடாயே. 1071

சாத்தியே குருபானைத் தியானம்பண்ணித் தருவான செயநீரை விட்
டைமைந்தா, போற்றியே மெழுகுபோல அரைத்துக்கொண்டு புதுமையுள்ள
அண்டமதிற் கவசம்பண்ணி, தேற்றியே பாண்டமதை யப்பைக்கொட்டி
திருவான அண்டமதை யதின்மேல்வைத்து, மாற்றியே யுப்பைமிக
நிரம்பக்கொட்டி வரிசையுடன் மேல்மூடிச் சீலைசெய்யே. 1072

செய்யப்பா சற்குருவைப் பணிந்துபோற்றித் திடமாகக் குழிவெட்டி
சமாதிவைத்து,வையப்பா கெசபுடமெருவைக்கொட்டிப் பாங்காக மேல்
மூடி மண்ணுக்குச்செய்து, மெய்யப்பா அதின்மேலே யிருந்துயும் மௌன
மையாய்ச் செபதபங்கள் செய்துமைந்தா, ஐயப்பா தவமாய் மண்ட
லமேசென்று கருத்துறவே ஈசானம் பூசைபண்ணே. 1073

பண்ணப்பா வெகுபூசை குருவின்பூசை பண்பாகச் செய்தபின்பு பதி
மையாக, விண்ணப்பா நிறைந்ததோ ரண்டத்தன்னை விரும்பியே யெடுத்
தப்பா வென்னசொல்வேன், பொன்னப்பா மென்மெழுகு போலவாம
த்தா புதுமையுள்ள அண்டமது மெழுகாயிருக்கும், கண்ணப்பா மெழு
கெடுத்துப் பதனமாக காடியே யரணிதனில் வைத்துக்கேளே. 1074

கேளப்பா தேகமது சுத்திபண்ணிக் கிருபையுடனாத்மாவைப் பூசை
பண்ணி, மேலப்பா மவுனமதை மனதுட்கொண்டு மேன்மையுள்ள குருப
தத்தை விரும்பிமைந்தா, ஆளப்பா மூலவன்னி கனலெழுப்பிக்கொண்டு அர
கூர ரேசகபூ ரகமும்பண்ணி, தாளப்பா கும்பகத்தில் தாழ்ந்துக்கொ
ண்டு தன்மையுடன் மெருகைக் கத்தந்தச்செய்யே. 1075

செய்தவொரு சக்கரத்தைத் தன்றூய்க்கிறித் திறமாகப் பாணிதனை யத
ன்மேல்வைத்து, மெய்யான சடத்திருப வனுவைக்கண்டு மேலான
அண்டமதின் மெழுகிலப்பா, கையாரப் பணவிடைதா னெடுத்தாகல்ல
கண்ணொளியை விண்ணொளிக்குள் கருதிப்பார்த்து, நேயமொன் மெழு
குதனைப் பூசைபண்ணி அப்பனே தேகமது கட்டிப்போச்சே. 1076

போச்சென்று விடாதே யின்னங்கொள்ளு பூரணத்தைப் பற்றிம
ன தறிவில்நில்லு, ஏச்சென்ற நரைதிரைக ளென்னசொல்வேன் நிய
ல்பாக நரைகளெல்லா முதிர்ந்துபோச்சு, பேச்சென்ற திரைகளது சட்
டைபோலே பேணியே திரைகளெல்லாம் கழன்றுபோச்சு, ஆச்சென்ற
தேகமது வாலையாச்சு அரகரா கயிலாசத் தேகமாச்சே. 1077

தேகமென்ற ஆதிதனைப் பூசைபண்ணச் சிவசிவா ஆண்டொன்றில்
செவுனமாரும், பாகமுடன் ரெண்டாண்டி லஷ்டசித்தும் பலிக்குமடா
மூன்றாண்டில் பான்மைகேளு, ஆகமுட னண்டவண்ட ஒளிதாங் தோற்
றும் அப்பனே நாலாண்டில் அதிசயங்கள்காணும், தாகமுடன் னாதாலே
சேதிசொல்லத் தானிதனிற் சற்குருவாய்த் தானுவாயே. 1078

தானவனாய் நின்றநிலே தானேதோற்றுந் தன்மையுள்ள பூரணமே
சித்தியாகும், கானலா மூமூத வாருதாரம் கயிலாசத் திருநடனங்
கண்ணிற்காட்டும், பேணவே வாசியது பிசகாதையா பிசகாத வாசியது
வுறுதியாகும், தோனவே அஞ்சமூத லதிகமானால் சொல்லுகிறேன் 1079
முத்தனெனத் தேகமாச்சே.

தேகமென்ற செடமறியா மாந்தர்மெத்த செய்வினைகள் தீராத திரு
டர்மெத்த, யோகமென்ற யோகநிலை யறியார்மெத்த ஒண்டவிடத் தினை
யறிந்து வொண்டார்மெத்த, பாகமென்ற சுவையறியாப் பழுதர்மெத்தப்
பாமறியார் குருவறியார் பாரில்மெத்த, ஆகமென்ற பொருளறியா ருல 1080
த்தனே அம்பரத்தை யறியாமலலைகிறாரே.

அலைகிறார் வேதமதைக் காணுமற்றுன் அப்பனே கவியாளர் மொழி
யைப்பார்த்து, குளறிறூர் குருவறிந்து கூறுமற்றுன் குறும்பர்வெகு
வேடமதைக் குணமாய்ப்போட்டு, தன்றுவார் தயங்கியிகத் தன்னைக்கா
ணுர் சத்திசிவக் குருபதத்தின் தன்மைகாணுர், மலரறிந்து மலரிறுட 1081
வாசங்கண்டு மதியமுதம் கொள்ளாதா ருடன்சேராதே.

சேராதே துஷ்டருடன் வாதாடாதே தெவிட்டாத மதியமுதம்
பொருள்சொல்லாதே, கூறுக மந்திரத்தின் குறிசொல்லாதே குறித்த
விடங் காட்டாதே குணஞ்சொல்லாதே, நேரான மனதுறுதி நீசொல்
வாதே சோர்மையுள்ள யோகநிலைக் கால்சொல்லாதே, மாறுத வாசியுட 1082
கருச்சொல்லாதே மகிமையுள்ள புலத்தியனே யின்னங்கேளே.

கேளப்பா முப்பூவின் கருச்சொல்லாதே இருபையுள்ள பூரணத்தின்
வழிசொல்லாதே, வாளப்பா வாழ்வதோர் வலைசொல்லாதே மகத்தான
மெய்யுடனே பொய்சொல்லாதே, தாளப்பா அகங்கொண்ட சண்டாள
ர்க்குத் தாழ்ந்திருந் குற்றமில்லை தன்மையாகும், காலப்பா காலறிந்து 1083
யோகஞ்செய்யுங் கற்பமுள்ள தேகமதைக் காருகாரே.

காரப்பா அவர்கள்மனங் களியவேதான் களித்திருல் சகலசித்துங் கைக்குள்ளாகும், பாரப்பா பன்னிரண்டு நூற்றைமைந்தா பக்குவமாய்த் தானெடுத்துப் படனமாக, சேரப்பா பொருளறிந்து மனதிற்சேர்த்துக்கொண்டு மனதடங்கி அறிவில்நில்லு, ஆரப்பா வுனக்கிது சொல்லப்போறேன் அரகரா அடிமுடியி லமர்ந்துநில்லே. 1084

அமர்ந்துமிக நின்றதிரு வருள்கைகூடும் அனந்தவெளியுட னருளை வாய்க்கும், நமக்குயிகப் போகாமல் காலேக்காரு நாலான பூரணமே தெய்வந்தெய்வம், லெக்கசடங் கனாமற் சற்பங்கொன்று சிவசக்தி பெண்டையுமே தினமுங்காரு, சமைந்தகரு கற்பமதைத் தினமுங்கொண்டு சதாகாலம் பூரணத்திற் சார்ந்துநில்லே. 1085

நில்லென்ற சொல்லறிந்து நின்றுகொண்டு நேரான பூரணத்தில் மனதைவைத்தால், சொல்லொன்றுந் தப்பாது எல்லாஞ்சித்தி சொரூபமுள்ள அமுதரசஞ் செலிக்குமப்பா, கல்லென்ற கல்லறிந்து காரமேற்றிக் கடுங்கார மானதொரு ஆனைக்கல்லாக், கல்லென்ற ஆனைக்கல் மடிந்துதானால் சென்றசாரக் கத்தியையுங் கட்டிப்போகுமே. 1086

ஐங்கோலத்தயிலம்.

கட்டாக ஐங்கோலத் தயிலமொன்று கருத்தாக வுந்தனுக்குச் சொல்லக்கேளு, மட்டான அழிஞ்சியடா மதனப்பூ நுமைந்தனே பதிவான பதியைப்பார்த்து, திட்டமாய்ப் பதியறிந்து பதியிற்சேர்த்து திட்டமாக மனதுறுதி யாகநின்று, சட்டமா யஷ்டபந்த மெட்டுஞ்செய்து சமூலமாய் வடவேரு தன்னைவாங்கே. 1087

வாங்கியந்த வடவேரை மைந்தாகேளு வரிசையுடன் கண்டமதாய் நறுக்கிக்கொண்டு, பாங்குபெற நிழலுலர்த்தி பாண்டமிட்டுப் பக்குவமாய் முப்பூவுங் கூடச்சேர்த்து, இக்கிலவை நவிரசங் கூடச்சேர்த்து செம்மையுடன் வாய்மூடி சீலைசெய்து, சாங்கமா யெரிவாய் பூரசபண்ணி தன்மையுடன் குழித்தயிலந் தயவாய்வாங்கே. 1088

வாங்கியந்தத் தயிலமதை மெருக்கேற்றி வரிசையுட னெரிசாரம் நேசபண்ணி, தாக்கியந்தத் தயிலத்திற் பணவிடைதான் கொண்டு தயவாக காயகற்பம் பிறப்பிபோகும், ஆங்கியதோர் அக்கமது யேடிப்போகுந் தரம்போல் கற்பூரந் தேகமாகும், பாங்குபெற நரைதிரையா கறுத்துப்போகும் பழுப்பான சதையெல்லாம் வலுத்துப்போமே. 1089

வலுத்துப்போம் தேகமது பழுத்துக்கொண்டு வாசியது நின்றிலங்கு நீடம்போலே, அறுத்தசட்டங் கட்டமாய்த் தலங்குமையா கருக்கதக செகமதனிற் றிகழ்ந்து வளருகும் அமுதமுடன் [illegible] எட்டெட்டு அரகர தேகமது தங்கம்போலாம், பழுத்ததங்கத் தேகமது என்ன சொல்வேன் பரமகுரு வாசமென்ற தேகமாச்சே. 1090

ஆச்சப்பா தயிலமதிற் புழுகுசேர்த்து அப்பனே மந்திரித்து திலதம்போடு, பேச்சப்பா பிறருக்கு நன்றாய்க்கேட்கும் பெருமையுள்ள செட்டதையவர் காணமாட்டார், நீச்சப்பா வெகுதூலகங் கூட்டந்தோன்றும் நேராகப் பாதாளக் ஆலைதானேறும், காய்ச்சப்பா தயிலமதைக் கைவில்செய்து கருவாக சரக்கோடு கட்டிப்போமே. 1091

போமப்பா பூரமொடு புழுகுசேர்த்துப் புனிதமுள்ள தயிலமதால் கல்வத்தாட்டு, தாமப்பா திலதமிட வசியமாகும் தன்மையுடன் பார்ப்போர்க்குத் தீபம்போலாம், நாமப்பா சொல்லுகிறேன் உலகிலுள்ளோர் காதார்ந்த காதலெனை வணங்குவையா, ஆமப்பா அழிஞ்சியுட ஆண்மைமெத்த ஆரியப் போருள ரழிஞ்சிதானே. 1092

ஏரழிஞ்சித்தயிலம்.

தானென்ற ஏரழிஞ்சி யுலகத்துள்ளே தயவாக மெத்தவுண்டு அறியமாட்டார், கோனென்ற குருவருளாற் காணவேணும் குருமுறையாய்க் கைபாகஞ் செய்யவேணும், நானென்ற அகமதினால் முறைகள்தப்பி நரகான நரகமது எய்தும்பாரு, தேனென்ற சற்குருவின் கடாட்சம்பெற்றுச் செய்பாகஞ் செய்வதினால் தீர்க்கமாமே. 1093

தீர்க்கமா யைங்கோலஞ் செய்துமைந்தா செம்மையுடன் தானிருந்து திடமாய்நின்றால், மார்க்கமுட னெட்டெட்டு சித்துமாடும் மக்களே தேகம்வச்சிர காயமாகும், சேர்க்கையுடன் சிவயோகம் புதுமையாகுஞ் சகத்திலொரு பயமில்லை தீர்க்கவானாய், மூர்க்கமுள்ள முனியாவாய் ரிஷியுமாவாய் மூதண்ட ராஜரிஷி யாவாய்பாரே. 1094

அமுதரச மெழுகு.

பாரப்பா அமுதரச கற்பஞ்சொல்வேன் பரமான ஆதியடா அண்டபண்டம், நேரப்பா ஆதிதனை யம்பாய்க்கண்டு நினைவாகப் பூரணத்தைப் பதிவாய்வாங்கி, வாரப்பா மீக்காளில் வைத்துக்கொண்டு வளமான ரவிமதியுங் கூடச்சேர்த்து, காரப்பா ரவியில்நன்றாய்க் காயவைத்து கசடறவே காய்ந்தபின்பு மெழுகாய்ப்போமே. 1095

மெழுகான பூரணந்தான் பூரணமேயானால் மேன்மையதா யதின்வண்மை விள்ளக்கேளு, அழுகாத பிண்டமடா ஆதியாதி அன்பான பூரணமே தெய்வந்தெய்வம், பழுக்காத பொருள்களெல்லாம் பழுக்குமையா பரமான பூரணத்தின் பசுமையாலே, கழுக்காது வாசியது முன்பின்னாக கடிநின்ற நாடிதனை நாடிக்கேளே. 1096

கேளப்பா சிதம்பரத்தைத் தியானம்பண்ணிக் கிருபையுள்ள மெழுகிருக்கு மெருதன்னை, நாளப்பா தினம்பார்த்து சக்கரத்தின்மேலே நடுவான மெருதனை யதின்மேல்வைத்து, கோளப்பா வாராம லர்ச்சனைகள்செய்து குருவான மூலமதில் மனதைவைத்து, ஆளப்பா ரேசகபூரகமும் பண்ணி ஆதியென்ற கும்பகத்தி னருளைப்பாரே. 1097

போற்றியே பூரணத்தைப் பணிந்துகொண்டு பொருளான மெழுகுதனிற் பணவிடைதானெடுத்து, ஆற்றியே மனத்தேற்றிக் கொண்டால் மைந்தா அக்கரா தளர்ந்தசட யிறுகிப்போகும், தேற்றியே மண்டலந்தான் கொண்டாலய்யா தேகமென்ற கயிலாச தேகமாகும், சாத்தியே ஆண்டொன்றில் கெவனமாகும் வரிசையுட னிரண்டாண்டி லதிகமித்தே.

சித்தியுட னஷ்டசித்துங் கைக்குள்ளாகுந் திறமாகும் வாசியது திருடைதாபா, புத்தியுடன் மூன்றாண்டில் புருவந்தன்னில் புதுமைவெகு அதிசயங்கள் தானேதோற்றும், பத்தியுடனுண்டோ நாலாண்டால்மைந்தா பாய்ந்தண்டம் போய்வரலாம் பதனமாக, முத்திபெற ஆண்டைந்து கொண்டால் முத்தரென்ற கமலசித்திக் கொப்பாம்பாரே. 1099

மும்மண்டலம்.

பாரப்பா மூலமுத லாறுவரைதாண்டி பண்பான மேல்வரையில் மண்டலந்தான்மூன்று, நேரப்பா முதலான மண்டலந்தான்சந்திரன் நேராக அதின்மேலே சூரியமண்டலந்தான், காரப்பா அதின்மேலே அக்கினிமண்டலந்தான் கருவாக நிலைசெயறிந்து சந்திரனிர்பின்று, சேரப்பா சூரியன்றன் மண்டலத்திலேறி செம்மையுட னக்கினியின் மண்டலத்தைச்சேரே. 1100

சேரப்பா அக்கினியின் மண்டலத்தில்மைந்தா சேர்ந்துபார பரத்திறுட தெரிசனையைப்பாரு, காரப்பா கருத்துறவே தெரிசனையைக்கண்டால் கயிலாசக் கொடிமுடியைக் காணலாகும், ஆரப்பா அறிவார்கள் கொடிமுடியின்போக்கு அம்பரமாய் நின்றதொரு ஆதியாதி, பாரப்பா பத்திகொண்டு ஆதியென்ற அண்டம் பரமகுரு தன்னருளால் பிண்டமதைச்சேரே. 1101

அண்டமென்று லாரறிவார் சூதண்டப்போக்கு அப்பனே பக்குவமாயன்பாய்ப்போற்றி பிண்டமதின் தோடகற்றிக் கருவைவாங்கிப் பிசகாமல் சட்டியிற்குள் விட்டுமைந்தா, கண்டதொரு அமுரியிலூற் கரைத்துக்கொண்டு கருத்துறவே ரவிமுகத்தில் வைத்துப்பாரு, பிண்டிடவே ரவிமுகத்தில் கன்றுய்க்காய்ந்தால் விரும்பியே முன்போலே கரைத்துக்காய்ச்சே.

காய்ச்சப்பா திட்சைமுப் பத்திரண்டு கைமுறையாய்ச் செய்தபின்பு கழுதக்கேளு, ஆச்சப்பா அமுதமென்ற முப்பால்விட்டு அன்பாகக் கரைத்தூரவி முகத்தில்வைப்பாய், பேச்சப்பா முலைப்பாலில் மூன்றுதிட்சைபிலமாகச் செய்தபின்பு திருநீறுச்சு, பாய்ச்சப்பா திருநீற்றைக் குப்பிக்குள்ளே பக்குவமாய்த் தானடைத்துப் பதனம்பண்ணே. 1103

பண்ணப்பா நாற்பத்து மூன்றுகோணம் பக்குவமாய்த் தானெழுதிநடுக்கோணத்தில், எண்ணப்பா திருநீற்றின் குப்பிவைத்து நலமாமலரானர்ச் சனைகள்செய்து, கண்ணப்பா விண்ணேறிக் கமலதீபம் கருத்துறவே கண்டெரி சனந்தனைப்போற்று, உண்ணப்பா திருநீற்றில் பணவிடைதானப்பா உண்டபின்பு குருபாத முணிப்பாரே. 1104

வாணிமிகப் பார்க்கையிலே சகமேபண்ணு - உத்தமனே ரேசகத்தாற் கும்பகமேசெய்து, பேணியே கும்பகத்தில் மனதுறுதியானால்-பிறழாது வாசிசுழி முனையில்நிற்கும். காணியாய் நின்றதலங் கைவசமேயானால்-காயாதி யுறுதியடா நரைதிரைகளில்லை, ஆணியா யெந்நாளும் யோகஞ்செய்தால்-ஆண்டுவொரு நாழிகையா யமருந்தானே. 1105

தானென்ற திருநீற்றில் தயிலஞ்சேர்த்து - தன்மையுடன் பிசைந்துருட்டிப் பணவிடைதான்கொள்ள லூனென்ற தேகம்சை யாதுதல்லாம்-உத்தமனே யெந்நாளும் பசியுந்தோணு, தேனென்ற கற்பங்கா யாதியாகுஞ்-சிந்தைமன தொன்றாகித் தினமுங்கொண்டால், கோனென்ற தேகமது தங்கநிறமாகும்-குருவான அமுதரசக் கற்பம்பாரே. 1106

ஆதிபிண்டத்தயிலம்.

பாரப்பா ஆதியென்ற பிண்டம்வாங்கிப் - பக்குவமா யதிலிருக்குங் கோவைநீக்கி, சேரப்பா கல்லுரலி லிட்டுமைந்தா - சேர்த்துமிகத் தானிடித்துப் பாண்டத்திட்டு, வாரப்பா சுத்தசலம் பானையளவைமட்டும்-வாகாகக் கிண்டியதை அடுப்பிலேற்றி, காரப்பா தீமூட்டி பக்குவமாய்க் காய்ச்சு-கருகாமற் பாகுபத மாகக்காய்ச்சே 1107

பாகுபோல் காய்ச்சிகன்றாய் பதமாம்போதில்-பண்பாகக் கடுகுபோல் தயிலம்நிற்கும், வாகுடனே தயிலமதை வடித்துமைந்தா-மகத்தான குப்பிதனில் வைத்துப்போற்றி, தாசமுடன் கடுகளவும் பதனம்பண்ணி-நன்மையுட னிதின்விபரஞ் சாற்றக்கேளு, ஆகமுட னீசானம் பூசைசெய்து-அன்பாகச் சற்குருவைப் பணிந்துநில்லே. 1108

நில்லப்பா குருபதத்தில் சேர்ந்துகொண்டு - நேசமுடன் பூசைபண்ணி உதயந்தன்னில், கொள்ளப்பா கடுகதிலே கழிந்துகொள்ளு-கொண்டபின்பு மாலையிலேகூறக்கேளு, மெள்ளப்பா தயிலங்கா சிடைதான்கொள்ளு - மேன்மையுள பூரணத்தி லறிவாய்நில்லு, தள்ளப்பா அறுசுவையைத் தள்ளிமைந்தா-தவயோர் பொழுதுபா லன்னங்கொள்ளே.

சொல்லப்பா நாம்சொன்ன முறைதப்பாமல்-கொண்டிருவல் மேனிவச்சிர காயமாகும், மெள்ளப்பா மண்டலமே கொண்டுதீர்ந்தால் மேனியதுவாடாது வாலவயதாகும். செல்லப்பா கெவனம்தா யண்டவரைசுற்றுஞ்-செம்மையுட னிமைக்குமுன்னே யிருந்திடமுங்காணும், நில்லப்பா சுழிமுனையில் நின்றுவங்கென்று - நிச்சயமாய் நின்றதினால் சித்துவகைகேளே. 1110

கேளப்பா சுழிமுனையில் தீபந்தோற்றுங்-கிருபையுடன் தீபவொளி கண்டால்மைந்தா, வாளப்பா விளக்கதிலே நெய்யையூற்றி - மைந்தனே திரிபோட்டு மனதைநூணி, ஆளப்பா மனக்கண்ணால் திரியைப்பார்க்க-அப்பனே திரிதானும் பற்றும்பாரு, கோளப்பா ஒன்றுமில்லை பூரணத்தி னேர்மைகொண்டதினால் நினைத்தபடி கூடும்பாரே. 1111

பாரப்பா நினைத்தபடி யாடலாங்கேள்-பக்குவமா யாதியத்தப் பதிவிளுலே, நேரப்பா நின்றபொருள் கண்டதாலே-நினைவாக மனதுறுதிக் கொண்டதாலே, வீரப்பா கொண்டதொரு லகிரியாலே-விள்ளாத பூரணத்தின் செயல்தன்னாலே, சாரப்பா மதியமுதம் கொண்டதாலே-சகல சித்தும் கைவசமாய்ச் சார்ந்துபோச்சே. 1112

அஷ்டகர்மசிலை.

சார்ந்தபார் எட்டுவகை யோகத்துக்குஞ்-சமரசமாய் வகையொன்று சொல்லக்கேளு, கூர்ந்தபா குலமதில் மதனப்பூண்டு - கோடானகோடியுண்டு ஒருவர்காணார், நேர்ந்துகொண்டு சற்குருவி னருளைப் போற்றி - திறமாக மதனப்பூண் டதனைவாங்கி, சேர்ந்துகொண்டு காய மதின்மேற்பூசி-நினைவாக சகிமுகத்திற் காயப்போடே. 1113

*போட்டவுடனன்றாகக் காய்ந்துதானுந் - புகமுடனே பத்துமுறை பூசிவாட்டு, காட்டமுடனதிற்கசிவு கழன்றுபோகும் நன்மையுள்ள புடத்துவுந் தரும்புபோலாம், காட்டாதே யிப்பூவை யுலகத்தோர்க்குங்-காட்டினால் குற்றம்வரும் கருவாய்ப்பாரு, நாட்டிகமா யிதற்குப்பே ரென்னவென்றால் - நயவான அஷ்டகன்மச் சிலையுமாச்சே. 1114

ஆமப்பா அஷ்டகன்மச் சிலையைநாட்டி - அதிலிருந்து அஷ்டகர்ம முறையைக்கேளு, நாமப்பா வகைதுறையாய்ச் சொல்வேன்கேளு - கலமான எட்டுவகை கன்மத்துக்கும், தாமப்பா நன்றாக விரித்துச்சொல்வேன் - தவமான புலத்தியனே நயவாய்க்கேளு, காமப்பா மதியகற்றி சலிப்பிற்சேரு - கருவான ரவியுதித்தா லெல்லாஞ்சித்தே. 1115

ஸ்தம்பனம்.

சித்திக்குத் தம்பனமாம் வகையைக்கேளு - சிவசிவா தேகசுத்தி பண்ணிக்கொண்டு, முத்திபெற இந்திரன்தன் திசையைநோக்கி-முர்க்கமுள்ள ஆசனமாம் புலித்தோற்போட்டு, பத்தியுடனதிலிருந்து நீறுபூசிப் - பதிவான பூரணத்தை மனதிலேறச்சி, வெற்றிபெற ரேசகபூ ரகமும்பண்ணி-வேதாந்த கும்பகத்தில் மேவிச்சேரே. 1116

சேரப்பா மூலமதில் சேர்ந்துக்கொண்டு - சிங்கென்று கமலமதின் மணியைவாங்கி, காரப்பா நமசிவாய வென்றுசொல்லி - கருத்துடனே நூற்றெட்டு செபித்தால்மைந்தா, கூரப்பா கண்டதெல்லாந் தம்பனமே யாகும் - கொடிதான மிருகமுடன் அஷ்டநாகம், நேரப்பா சொன்னபடி கேட்கும்கல்ல - சேர்மையுள்ள தம்பனத்தின் சேர்மைதானே. 1117

தானென்ற தாம்பூரத் தகடுதன்னில் - தயவாக நமசிவய வென்றெமைந்தா, தேனென்ற கருப்பூசித் தகடுதன்னை - செம்மையுடன் மாணிடர்க்குக் கட்டினக்கால், ஊனென்ற தேகமதில் நோய்களெல்லாம் -ஓடிநீங்கியே தப்பித்து ஓடிப்போகும், மானென்ற லோகத்தி லவர்க்கண்டால் - மனதடங்கி தம்பித்து வசமாவாரே. 1118

மோகனம்.

வாரப்பா தம்பனத்தைச் சொன்னேன்மைந்தா-வரிசையுள்ள மோகனத்தின் வளமைகேளு, தேரப்பா மனதடங்கி தேகசுத்தி - செம்மையுடன் செய்துகொண்டு நீறுபூசி, காரப்பா கலைத்தேரலா சனத்தில்மைந்தா - கம்மெனவே அக்கினியின் திசைநோக்க, பாரப்பா மனம்பதிய இருந்துக்கொண்டு - பக்குவமாய் மிளகுமணிக் கையில்வாங்கே. 1119

வாங்கியே மூலமதில் மனதைவைத்து - வரிசையுடன் ரேசகபூ ரகமும்பண்ணி, தாங்கிய கும்பகத்தில் நின்றுகொண்டு - தயவாகச் சிவாயநம வென்றுகோது, பாங்குபெற நூற்றெட்டு வோதினக்கால் - பாரிலுள்ள மாணிடர்க ளதிமோகமாவார், பூங்கமலத் திருமாது அகலாதப்பண்ணியனே சகலசித்து மோகமாமே. 1120

ஆமப்பா அரியதனுல் தகடுசெய்து - அப்பனே சிவாயநம வென்றுதாக்கு, நாமப்பா கருப்பூசி உலகத்தோர்க்கு - நன்மையுடன் கட்டினால் காட்டினோர்கள், தாமப்பா மோகனமாய் தன்மையாகுஞ் - சதாசத்தி யகலாது சாந்தமாவார், காமப்பா மோககன், னியர்கள்வந்தால் - கைபிடித்து மாதாவே யென்றுபோற்றே. 1121

வசியம்.

போற்றியே மோகனத்தைச் சொன்னேன்மைந்தா - புதுமையுள்ள வசியமது புகலக்கேளு, தேற்றியே மனதறிவால் தேகசுத்தி - செம்மையுடன் செய்துநீ ருத்தனமைய்ப்பூசி, வாற்றியே பங்கயா சனத்தைப்போட்டு - வடகிழக்கு முகமாக இருந்துக்கொண்டு, சாற்றுவாய் பூரணத்தில் மனதைநன்றாய் - சாற்றியே ரேசகபூ ரகமும்பண்ணே. 1122

பண்ணப்பா கும்பகத்தில் நின்றுகொண்டு - பக்குவமாய் ருத்திராட்சமதை யிடதுவாங்கி, விண்ணப்பா நாரேக்கி நமசிவயவென்று - விருப்பமுடனே நூற்றெட்டு செபித்தால்மைந்தா, கண்ணப்பா வுன்னையவர் கண்டாலுடனே - நாடியே வசியமதாய் வணங்கிநிற்பார், எண்ணப்பா வுகமதில் சிவசெந்து - உண்டான வஸ்துவெல்லாம் வசியமாமே. 1123

வசியமாய்க் கரீயத் தகடுசெய்து - வளமாக நமசிவ யென்றுமாறி, உசிதமதாய்க் கருப்பொட்டுத் தடவிநன்றாய் - உண்மையுள்ள மாக்களுக்குக் கட்டினக்கால், பசிதாக மானதுபோ யுனைக்கண்டோர்கள் - பணிவார்கள் வசியமதாய்ப் பண்பாய்மைந்தா, நிசிதமுள்ள மிருகதா பாசங்களெல்லாம் நேர்மையுடனே வசியமதாய் வணங்கும்பாரே. 1124

மாரணம்.

பாரப்பா வசியமொன்று நன்றாய்ச்சொன்னேன் - பக்குவமாய் மாரணத்தைப் பகரக்கேளு, சேரப்பா தேகசுத்தி நன்றாய்ச்செய்து - தீனவாக வுத்தனமாய் நீறுபூசி, காரப்பா அத்திரா சனத்தைப்போட்டு - கருத்துறவே தென்முகமா யிருந்துமைந்தா, சேரப்பா கும்பகத்தில் மனதைநாட்டிச் - செம்மையுடன் ரேச்கபூ ரகமும்பண்ணே. 1125

பண்ணியே கும்பகத்தால் பனிந்துகொண்டு-பக்குவமாய் துளசிமணி
க்கையில்வாங்கி, எண்ணியே அழிமுனையில் நாட்டமுற்று-நமசிவய நூற்
றெட்டு உருத்தாரேத, உன்னியே யுனக்குவினை செய்தோரெல்லாம்
உத்தமனே மாரணித்து ஒழிந்துபோவார், தன்னிமையாய் மாரணத்தா
னதிகமாகும் - தானித்து இனக்குவினை செய்தால்பாரே. 1126

பாரப்பா வெள்ளியினால் தகடுதட்டிப் - பக்குவமாய் நசிமயவ என்று
மாறி, சேரப்பா கருத்தொட்டு தகட்டிற்பூசி- கொடிதான நோயோர்க்குக்
கட்டிருக்கால், மாரப்பா நோய்களெல்லா மாரணித்துப்போகும் - வஞ்
சகருஞ் சத்துருவும் வகையுள்ளோரும், வேரப்பா அற்றமரம் போலே
போவார் - மெய்யான மாரணத்தை விரும்பிச்செய்யே. 1127

உச்சாடனம்.

செய்யப்பா மாரணத்தின் விபரஞ்சொன்னேன்-திறமாக வுச்சாட
னஞ் செப்பக்கேளு, மெய்யப்பா தேகசுத்தி நன்றாய்ச்செய்து-விரும்பிநீ
றுத்தனமாய் மெய்யிற்பூசி, கையப்பா மான்றோலி லாசனத்தைக் - கருத
றவே நிருதிமுகங் காத்தமைந்தா, பையப்பா மூலமுதல் மனதை
நீட்டி-பாங்காக ரேசகபூ ரகமும்பண்ணே. 1128

பண்ணப்பா கும்பகத்திற் பதியநின்று - பக்தியுடன் துளசிமணிக்
கையில்வாங்கி, விண்ணப்பா நாரேருக்கி மசிவயநவென்று - விரும்பியே
நூற்றெட்டு செபித்தால்மைந்தா, சண்ணப்பா நினைத்தவொரு பொருள்
சாடிக்கும்-நலமில்லா மாந்தரையு மாரணமேசெய்யும், உண்ணப்பா நீறு
தொட்டுத் தெறித்தாயாகில்-உறுதியுள்ள வியாதியெல்லா மாரணித்துப்
போமே. 1129

போமப்பா வெள்ளியத் தகடுசெய்து - புத்தியுடன் மசிவயந வென்று
மாறி, ஆமப்பா கருத்தொட்டு அழித்துப்பூசி-ஆறாத நோய்களுக்கு அவி
ழ்த்தாயானால், தாமப்பா நோய்களெல்லாம் உச்சாடிக்குந்-தன்மையுடன்
கண்டதெல்லாம் உச்சாடிக்கும், காமப்பா கருவித்தை அதிதவித்தை-காட்
டிறோம் பன்னிரண்டு நூற்றிலே. 1130

ஆகருஷணம்.

தானப்பா வுச்சாட னத்தைச் சொன்றோம் - தயவாக ஆகருஷ
ணத்தைக்கேளு, பேணப்பா தேகசுத்தி செய்துக்கொண்டு-பிலத்தபுத்தி
யறிவதினால் நீறுபூசி, தானப்பா மேற்குமுக மிருந்துக்கொண்டு - தய
வாக தெர்ப்பையா சனத்திலமைந்தா, வானப்பா நாரேருக்கி நமசிவா
போற்றி-மனதாக ரேசகபூ ரகமுஞ்செய்யே. 1131

செய்யப்பா கும்பகத்தி லறிவால்நின்று-செயமான சங்குமணி கையி
ல்வாங்கி, பையப்பா நசிமயவென் றுசொல்லி-பதறும னூற்றெட்டு செபி
த்தால்மைந்தா, மெய்யப்பா நினைத்தவண்ணை மாகருஷணமாகும்-மேலான
வித்தையிலே யதிகவித்தை, தைய்யப்பா வுதவுவது போல்மைந்தா-சாட்
டிறோ மாகருஷணத்தைக் கருத்தாய்ப்பாரே. 1132

பாரப்பா குடவணியே தகடுதட்டிப்-பத்தியுடன் நசிமயவ வென்று
மாறி, சேரப்பா கருத்தொட்டு நன்றாய்ப்பூசி சேர்மையுடன் மாணிடர்க்
குக் கட்டிருக்கால், ஆரப்பா அறிவார்ஆ கருஷணத்தின்போக்கு-அம்பரத்
தை யறிந்தவர்க ளறிவாரையா, தேரப்பா மனதைநன்றாய்த் தேர்ந்து
கொண்டு-தேறினபின் அஷ்டகன்மச் செயலைப்பாரே. 1133

வித்வேஷணம்.

பாரப்பா ஆகருஷ ணத்தைச்சொன்னேன் - பத்தியுடன் வித்வே
ஷணத்தைப் பகரக்கேளு, காரப்பா நால்முகங்கள் சுத்திபண்ணிக் - கம்
மெனவே திருநீறுந் தனமாய்ப்பூசி, ஆரப்பா அறிவார்கள் ஆசனத்தின்
பலகை-அப்பனே வடமேற்கு வாய்மைப்பற்றி, தேரப்பா மேல்மூலப்
பதியில்நின்று, செம்மையுட னெட்டியணிக் கையில்வாங்கே. 1134

வாங்கிநன்றாய் ரேசகபூ ரகமும்பண்ணி - வரிசையுடன் கும்பகத்தில்
மனத்தைவைத்து, பாங்குபெற மயவசி யென்றுமாறிப்-பத்தியுட னூற்
றெட்டு செபித்தால்மைந்தா, தாங்கியே வித்தெடுத்து பூமியிலுளனி-
தன்மையுட னீர்வார்க்க ஷணத்திலமைந்தா, வீங்கதிகொண் டேவளர்
ந்து காய்க்குமப்பா-வித்வேஷ ணத்திறுட ஆண்மைதானே. 1135

தானென்ற [illegible]ந்தோலை நறுக்கிமைந்தா-தயவாக மயவசி யென்று
மாறி, ஊனென்ற கருத்தொட்டுத் தடவிமைந்தா - உறுதியுடன் மாணி
டர்க்குக் கட்டிருக்கால், வீனென்ற பிரமையெல்லாந் தீருந்தீரும்-வித
மான பில்லிவஞ் சனைகள்தீரும், தேனென்ற தேகமது செம்மை
யாகும் - சிவசிவா வித்வேஷணத்தின் திறத்தான்பாரே. 1136

பேதனம்.

பாரப்பா வித்வேஷ ணத்தைச்சொன்னேன் - பண்பான பேதன
த்தைப் பகரக்கேளு, தேரப்பா மனதைநன்றாய்ச் சுத்திபண்ணி-சிவசிவா
வென்றுதிரு நீறுபூசி, சேரப்பா ஆசனந்தான் தேவதாருஞ் - செம்மை
யுடன் குபேரனுட திசையைநோக்கி, காரப்பா கருங்காலியின்மேல் கருத் 1137
தைவைத்துக்-கருவான முத்துமணிக் கையில்வாங்கே.

வாங்கிமன தொன்றாகி மயவசியென்று - வரிசையுட னூற்றெட்டு
வளமாயோதச், சாங்கமாய்க் கண்டதெல்லாம் பேதனமேயாகுஞ்-சமரச
மா யெடுத்ததெல்லாம் பேதனமேயாகும், பாங்குபெறப் பேதனத்தின்
வகைசெய்தாக்கால்-பாரினுள்ளோ ருன்னுப்பதம் பணிவாரப்பா, ஆங்க
தனை ஆங்கதுகொண் டேட்டெச்சித்தும் - அரகரா மனதடங்கி அறிவாய்ச் 1138
செய்யே.

செய்யப்பா இரும்பினால் தகடுசெய்து-தீர்க்கமுடன் நயவசிம வென்று
மாறி, மெய்யப்பா கருத்தொட்டுத் தடவிமைந்தா - மேதினியில் மாணி
டர்க்குக் கட்டிருக்கால், பையப்பா நோய்களப்பே தனமாய்ப்போகும்-
பார்தனிலே ஒருவருக்கும் பகர்வேண்டாம், மையப்பா பூரணத்தின் கரு 1139
விதிலே-மார்க்கமுட னெட்டுவகை சித்தும்பாரே.

பாரப்பா அஷ்டகர்ம மெட்டுஞ்சொன்னேன் - பதிவான தசதீட்சை பெற்றோர்க்காமே, சேரப்பா தசதீட்சை சும்மாவாமோ - சேர்மையுடன் மன்றாரிமை யாறுலிமைந்தா, காரப்பா மனதுநிமை வுறுமைக்கண்டு - கருணையுடன் கொட்டிப்பார் தசமாந்தீட்சை ஆரப்பா யாருமுந் தசதீட்சை பெற்றோர் - அவரிடமா யஷ்டசித்து மாகுந்தானே. 1140

தானென்ற அகம்போக்கித் தான்தானாகித் - தன்மையுடன் குருபதந் தீற் சார்ந்துகொண்டு, வானென்ற காயாதி கற்பங்கொண்டு - வுறுமையுடன் பூரணத்தி லொடுங்கிமைந்தா, தேனென்ற மதியமுதங் கொண்டால்மைந்தா - செம்மையுடன் சடலமது வழுத்துப்போச்சு, நானென்ற ஆணவங்க ளற்றுகல்ல - நலமான காலதுவு மசந்துபோச்சே. 1141

போச்சப்பா பூரணத்தை மறந்தாலித்து - பொய்யாகு மென்றன்மேல் குற்றமில்லை, பாச்சப்பா பூரணந்தான் மதியமுதமாகும் - பரமான சுழிமோட்ச மதுவேயாகும், ஆச்சப்பா வாசிதனக் குயிருமாகும் - அருளாகும் பொருளாகு மாதாவும், பேச்சப்பா தொனிக்குமொரு சத்தமாகும் - பேசாத சத்தமடா சத்தசிவமாச்சே. 1142

ஆச்சப்பா சத்தசிவஞ் சத்திசிவமாச்சு - அப்பனே சத்திசிவ மறிந்துக்கொண்டு, பாச்சப்பா காலசிவம் மாலைசத்தி - பக்குவமாய் சேர்மையுடன் பூசைபண்ண, மூச்சப்பா வோடாது ரூன்பின்றக - மூலைகண்டால் கைலாச முடிவுங்காணும், காச்சப்பா மவுனத்தி லமுதமுண்டு - கற்பூர தீபனைக் கண்டுற்பாரே. 1143

கண்டுனை கண்ணறிந்து கனலைத்தாண்டிக் - காலறிந்து யோகமதாய்க் கருத்தாயின்றால், விண்டுனை அருதமது அருவிபாயும் - விள்ளாதே மதியமுத மவுனமாகும், சொன்றுனுந் தெரியாது மவுனப்போக்கு - தொட்டுமிகக் காட்டினதால் தோணுந்தோறும், பொன்றுனை கமலமடா பிர்மமாச்சு - பொற்கமல மானதொரு அண்டமாமே. 1144

அண்டமுடன் பிண்டமதை யார்தான்காண்பார் - அரகரா அண்டபிண்ட மாதியந்தம், விண்டாது மாதியந்த மறியப்போமோ - விள்ளுகிறேன் புலத்தியனே நன்றாய்க்கேளு, கண்டாலுங் காணாது நாதவிந்து - கருவாகச் சொல்லுகிறேன் காலதலையுமாச்சு, உண்டான காலதலையில் மனம் விண்டுச்சு - உறுதியுள்ள மனவிண்ணுஞ் சத்திசிவமாச்சே. 1145

சத்திசிவம்.

சத்தியென்ற சத்திதனை யார்தான்காண்பார் - தவமான சிவமதனை யறியமாட்டார், புத்தியுடன் ரெண்டையுந்தான் சொல்லக்கேளு - புதுமையுள்ள சத்திசிவம் ரவிமதியுமாச்சு, பத்தியுள்ள ரவிமதிதான் காரசாரம் - பாங்கான காரமடா ரவியுமாச்சு, வெற்றியுள்ள மதியதுவுஞ் சாரமாச்சு - வேதாந்த தத்துவமு மிதுவேயாச்சே. 1146

ஆச்சப்பா ரவிமதியி லாண்மைகேளு - அப்பனே குருவின்றுச் செய்யுமார்க்கம், நீச்சப்பா மதிதனிலே ரவியாய்நின்று - நினைவுதமே மாறியவர் ரவியைக்காணார், பேச்சப்பா ரவிசாரு மாக்கர்தானும் - பிறந்திறந்து மாள்வார்கள் பேயைப்போலே, பாச்சப்பா இடைகலையை ரவியிற்சேரும் - பக்குவமாய்ச் சேர்ந்திறந் பாலனுமே. 1147

பாலறிந்து பால்பொசித்துப் பதியில்நின்றால் - பக்குவமாய்த் தமர்வாசற் பூட்டுந்தோணும், காலறிந்து கால்பிடித்து வாசிபூட்டிக் - கலங்காமல் நின்றதினால் கால்தான்சென்று, மேலான தமர்வாசற் பூட்டிடைந்தா - விசையாக நிற்குமடா வாசிசென்று, சேலான தமர்வாசல் திறந்தால்மைந்தா - செம்மையுடன் பூரணம்கால் காணலாமே. 1148

காணலாம் பரப்பிர்மக் கபாலந்தன்னைக் - கருவான கபாலமடா கயிலாசமாச்சு, பேணலாம் கயிலாச மேறிச்சென்று - பிலத்தபுத்தி யறிவினு லமுதங்கொண்டு, பூணலாம் பூரணத்தி லமுதங்கொண்டால் - போதையென்ன சதாபோதை புகழ்ந்துகாணும், தோணலா மப்போதை தன்னில்நின்று - துலங்கலா மத்வைத நிஷ்டைகேளே. 1149

கேளப்பா ஆதியிலே மேருபூசை - கெணிதமுடன் செய்ததினால் பொதிகைமுனியானேன், நாளப்பா ஆண்டொன்றி லகத்தியனுமானேன் - நலமான மேரினுட அமுதங்கொண்டேன், காலப்பா விசையறிந்து கயிலைசென்றேன் - கலங்காமல் காயாதி கற்பங்கொண்டேன், ஆளப்பா அதினாலே கும்பமுனியானேன் - அரகரா மேரினுட வுண்மைதானே. 1150

மேருபூசை.

பாரப்பா மேரினுட பூசைசொல்வேன் - பத்தியுடன் புலத்தியனே நன்றாய்க்கேளு, காரப்பா சாணமெலுஞ் சந்தனாவினாய் - கருவாகச் சந்தனத்தின் கட்டைவாங்கி, சேரப்ப பலகைதன்றாய் சேர்த்துக்கொண்டு - நேரப்பா பலகைதி மெதுவா திறமாகக் கால்நாலுங் கடைச்சல்போட்டு, ய்ப்பண்ணி - நேர்மையுள்ள பூசைவகை முறையைக்கேளே. 1151

கேளப்பா தேகசுத்தி பண்ணிக்கொண்டு - கிருபையுட னுத்தனமாய் நீறுபூசி, வாளப்பா பலகையின்மேல் நீறுசாத்தி - வங்கென்று தான்பரித்து வணமேசெய்து, கேளப்பா கரயோசுஞ் செய்துகொண்டு - செம்மையுடன் வடமாலை சிறப்பாய்ச்சாத்தி, கோளப்பா மந்திரத்தை உச்சரித்துக் - கூர்மையுட னருச்சனைக்கு மலர்தான்கொய்யே. 1152

கொய்தமெல்ல அருச்சனைகள் செய்துமேயுங் - கூர்மையுடன் மனம்பதிய அறிவில்நின்று, உய்தமுடன் தாம்பூலம் பால்பழங்கள்வைத்து - உண்மையுடன் தேங்காய்தா னுடைத்துப்பரப்பி, சைதன்னிய மாகவே தீயுடைத்துவைத்துத் - தன்மையுடன் தேசகந் நசுமும்பண்ணி, தய்தமுள்ள கும்பகத்தில் பராபரத்தைநோக்கி - சத்திசிவ யோகபிராண யாமம்பண்ணவே. 1153

பிரமநிஷ்டை.

பண்ணியபின் பிர்மநிஷ்டை தன்னைக்கேளு - பதிவாகச் செம்மை
யுட னிருந்துகொண்டு, புண்ணியனே விந்துமுத் திரையேசெய்து - பூர
ணமாய் ரேசகபூ ரகமும்பண்ணி, சன்னிதமாய் கும்பகத்திற் சார்ந்து
கொண்டு -சமரசமாய் மாதாவைப் பூசைபண்ணி, கண்ணியே பிராணயம்
பண்ணிக்கொண்டு - கலமான திருநீற்றைப் பூசுவாரே. 1154

பூசியே திருநீற்றிற் பணவிடைதான்கொள்ளப்- புதுமையுள்ள மாத்
அக லாதுமைந்தா, நேசமுடன் ஆண்டொன்றிற் பூசைபண்ணி - நேர்
மையுடன் கொண்டதினல் தேகஞ்சித்தி, வாசமுள்ள மலரொளியில்
மனதைவைத்து - மனதாகப் பூரணத்தை மைந்தாமைந்தா, பாசமுடன்
பதிந்துபூ ரணத்தைநோக்கப் -பரப்பிர்ம மானதொரு தேகமாச்சே. 1155

விஷ்ணுநிஷ்டை.

ஆச்சப்பா பிர்மநிஷ்டை சொன்னேன்மைந்தா -அன்பான விஷ்ணு
வுட நிஷ்டைகேளு, பேச்சப்பா சுகாசனமா யிருந்துகொண்டு-பேணியே
யிடதுகால் வலதுகால்மேல், பாச்சப்பா விந்துமுத் திரையைச்செய்து-
பதிவாக வும்மெனவே தியானம்பண்ணி, மூச்சப்பா முனையடக்கப் பிரா
ணயஞ்செய்து - முழுநீறத் தனமாக மெய்யிற்பூசே. 1156

மெய்நிறைய விபூதியுத் தனமாய்ப்பூசி - மேருவ சக்கரத்தை நிதா
னம்பண்ணி, கைநிறைய மலரெடுத்துக் கருணை க - கருத்துறவே
சிவயவசி யென்றுசாற்றி, தொய்தமுடன் வடமா ' பால்பழங்க
வைத்து-சுகமாகத் தேங்காய்த்தாம் பூலம்வைத்து, செய்பாகந் தவரா
மல் தூபமொடு தீபம்-செம்மையுடன் தான்படைத்து நிர்க்கங்கேளே.

நிர்க்கமே சுழிமுனையில் ஒங்கென்றேட்டித்-திறமாக கிரியையை மூலத்
தானி, மார்க்கமுடன் ரேசகபூ ரகமும்பண்ணி -மருவியே கும்பகத்தில்
மனதாய்நின்று, சேர்க்கையுடன் பிராணயஞ் செம்மையாகத்-திறமாகச்
செய்தபின்பு சிவசிவாவென்று, ஏர்க்கையுடன் சக்கர விபூதிபூசி-இன்பமு
டன் பணவிடையுட் கொண்டுகேளே. 1158

கேளப்பா இப்படியே பூசைபண்ணிக்-கிருபையுடன் குருமொழியைக்
கடந்திடில்லூ, ஆளப்பா பூரணந்தான் சொன்னபடிகேட்கும் - அப்பாத்
தின் தரிசனமு மதுகாய்க்காணும், நீளப்பா மனதுகந்து அறிவிற்சேர்ந்
தான்-நினைத்தபடி யேயுனக்கு நினைவாய்க்காணும், சேலப்பா வாசியை
நீ வாசிவாவென்று-சிந்தைமனதொன்றாக அறிவிற்கூடே. 1159

கூடிநின்று வாசியைநீ குறித்துப்பார்த்து - கும்மெனவே அம்பரத்
தின் குறிகண்டோட்டி, நாடியே நின்றதினல் சிவயோகமாச்சு-நலமான
தசநாதங் கேட்கலாச்சு, தேடிநின்ற வாசிபடா பூரணமேயாகும் - சிவ
சிவா பூரணமே தெய்வந்தெய்வம், ஆடிநின்று அவேந்தாலும் பூரணத்
தைக்காணும்-அகாரமுடன் உகாரம்ரெண்டு மழுத்திப்பாரே. 1160

ருத்திரநிஷ்டை.

யாரப்பா மாலினுட நிஷ்டைசொன்னேன் - பரிவாக ருத்திரநிஷ்
டை பகரக்கேளு, காரப்பா கால்முகங்கள் சுத்திபண்ணிக்-கருணையுடன்
விபூதியுத் தனமாய்ப்பூசி, கோரப்பா நேர்மையுட னிருந்துகொண்டு கீழே
வாக வலக்காலை யிடக்கால்மேலும், தோப்பா இடக்காலை வலக்கால்
மேலுஞ்-செம்மையுட னிதானித்துப் பிராணயம்பண்ணே. 1161

பண்ணப்பா பிராணயம் பண்ணிக்கொண்டு-பலகையின்மேல் மேரு
வைநீ பதிவாய்ச்செய்து, உன்னியே மலரெடுத்து வைத்துக்கொண்டு-
ஓங்கார சத்திசிவ மென்றுசாத்தி, புண்ணியனே வடமாலைப் பால்பழங்
கள்வைத்துப் - புனிதமுடன் தேங்காய்தாம்பூலஞ்சாத்தி, தன்னிமை
யாய்த் தூபதீபங்கள்காட்டிச்-சமரசமாய் ரேசகபூ ரகமும்பண்ணே. 1162

பண்ணுவது கும்பகத்திற் பதிவாய்நின்று - பரமகுரு மாதாவைப்
பணிந்துகொண்டு, உன்னுவாய் ஓம்கிலீம் சிவாயவென்று-உத்தமனே
தோத்திரத்தை நன்றாய்ச்செய்து, கண்ணுமேற் புருவமதிற் கனலேத்
தாண்டிக்-கர்ப்பூர தீபமதைக் கருத்தாய்ச்சேவி, மனதுவதில் தன்னில்
வெகு நேர்த்தியாகி-வளருடா அஷ்டசவு பாக்கியந்தானே. 1163

தாவென்ற சக்க னேர்பூசித் தயவாகப் பணவிடைதா னுட்கொ
ண்டாக்கால், வாவென்ற ருத்திரியாள் கேட்டவரமெல்லாம் - உரிமை
யுடன்-தாவீவாள் மைந்தா, தேவென்ற தேகமது எடுத்தால்
ந்தா-சிவசத்தி பூசையைநீ செய்யவேணும், ஐயென்ற தேகத்துக்
குருவென்ன உத்தமனே சத்திசிவ பூசைதானே. 1164

சத்திசிவ பூசையென்று ஆர்தான்காண்பார் தயவான மேருவல்
லோ சத்திசிவமாச்சு, முத்திகொண்ட சத்திசிவ மென்னவென்றால்
மூர்க்கமுள்ள நாற்பத்து முக்கோணமொன்று, பத்திகொண்ட நிதம்பர
சக் கரந்தானென்று பார்மகனே விதியுடைய பரிசுகேளு, புத்தியுட
னேற்பத்து மூன்றுக்குந்தான் பூரணமாய் நின்றநிதம் பரமதாச்சே. 1165

ஆச்சப்பா சத்திக்கு நிவன்தான்கண்டு அன்பான சிவத்துக்கா நே
சங்கேளு, பேச்சப்பா வொன்றுமில்லை சத்தியுடனேசம் மெய்யான தேக
மென்ன வென்றுசொல்லமைந்தா, மூச்சப்பா வொடுக்கநின்ற சகாரதம்
மூர்க்கமுள்ள காலமுக் கோணமப்பா, பாச்சப்பா முக்கோணந் தன்னி
லேதான் பதமான நிதம்பரமாம் விந்தையாச்சே. 1166

பாச்சப்பா விந்துவுட னுகஞ்சேரப் பதிவான பரத்துக்கு வயிறு
மாச்சு, நீச்சப்பா வுயிரதிந்து வுயிரிற்சேர்ந்தால் நிசமான வாலையுநி
திர்த்தஞ் செய்வாள், ஆச்சப்பா வாலையவள் நிர்த்தஞ்செய்தால் அப்ப
னே வாசியது அகலாதையா, பேச்சப்பா தொனித்ததொரு வாசியின்
குல் பிசகாது காயசித்தி அனைவோர்க்குமமே. 1167

மகேசுரநிஷ்டை.

ஆமப்பா ருத்திரநிஷ்டை சொன்னேன்மைந்தா அரகரா மயேசுர
த்தி நிஷ்டைகேளு, தாமப்பா இல்லறத்தைச் சுத்திபண்ணி தம்பனத்
தால் நிருநீறுத் தனமாய்ப்பூசி, நாமப்பா சொல்லுகிறேரும் பிராணாயத்
தை வழுவாமல் மனதாரிமை யாகச்செய்து, சேமப்பா செம்பென்ற
பலகைதன்னில் செம்மையுடன் இருநிறைப் பாத்திற்கேனே. 1168

கேளப்பா மேருகத் தாத்தைநன்றாய் செனிதமுட னிதானித்துக்
கிருபைகூர்ந்து, ஆளப்பா மலராலர்ச் சனைகள்செய்து அன்பாக வட
மாலை அன்னம்படைத்து, வாளப்பா பலபழந்தாம் பூலம்வைத்து வரி
சையாய் தேங்காயை யுடைத்துவைத்து, நிளப்பா தாபமுடன் தீபங்
காட்டி நிச்சயமாய் தோத்திரத்தை நினைவாய்ச்செய்யே. 1169

செய்யப்பா செம்மையுட னிருந்துக்கொண்டு திறமாக வலதுகா லு
பரத்தாக்கி, பையப்பா இடதுமுழங் காலில்வைத்து பண்பாக ரேசக
பூரககும்பண்ணி, மெய்யப்பா கும்பகத்தில் அங்கென்றேட்டி மேலா
ன தியமதை நோக்கிமைந்தா, வையப்பா வாசியைதீ தியத்தன்னில்
வைத்ததிறு லதிலுடைய மகிமைகேளே. 1170

மகிமையென்ன மயேஸ்வரியாள் தீர்த்த[illegible]ய்வாள் மனதுகந்து
கேட்டதெல்லாம் வளமாயீவாள், சுகமையில் [illegible] பூரணத்தை யூட்டு
வைப்பாள் உண்மையுடன் தன்மையா யுதவிசெய் வாள், அகம்வளரும்
பொருள்வளரு மாயிபூசை அன்புடனே செய்த[illegible] யாகேளு, சகம்
வளரும் சக்கரத்தின் விபூதிதன்னைச் சுத்தமுடன் தானெடுத்து வை
த்துப்போற்றே. 1171

போற்றிநன்றாய் மெய்க்கனிந்து வட்டோண்டாக்கால் பூலோக மன்
னரெல்லாம் வசியமாவார், பார்த்திபனே சகலசித்துங் கைக்குள்ளாகும்
பரமான கயிலாச தேகமாகும், சாற்றியதோர் சகலகலைக் ஞானந்தோற்
றும் தயவாக மதியமுதங் கசிந்துகாணும், ஆத்தியே மனந்தேற்றி அரு
ட்பாலீவாள் அரகரா மேரிறுட ஆண்மைதானே. 1172

சதாசிவநிஷ்டை.

நாமென்ற மயேசுரத்தி னிஷ்டைசொன்னேன் சதாசிவத்தி னிஷ்
டைதனை சாற்றக்கேளு, வடமென்ற தேகமதைச் சுத்திபண்ணி உத்தம
மாய் நீறணிந்து உண்மையோற்றி, நாமென்ற் அகம்போக்கி நீதமெ
ன்று நன்மையுடன் ஒட்டியாணம் பந்தம்பண்ணி, கோமென்ற குரு
பதத்தில் மனதைவைத்து கூர்மையுடன் பிராணாயம் குணமாய்ச்செய்யே.

குணமாகச் செய்துபின்பு பலகைமீதில் கும்மெனவே நிறுத்துக்
குவித்துமைந்தா, மனதாக மேருவை தொனித்தப்பா வரிசையுட னுச
னத்தின் மேலேவைத்து, தனதாக மலரெடுத்தர்ச் சனையேசெய்து தன்
மையுடன் கும்பமொன்று தயவாய்வைத்து, கனமான கும்பகத்துக்
காடைசாத்திக் கருத்துறவே தேங்காய்வைத் தர்ச்சனைசெய்யே. 1174

செய்யப்பா அர்ச்சனைகள் செய்தபின்பு சிறப்பாக வடமாலை நன்றாய்
ச்சாத்தி, வையப்பா சகலர்க்கும் கனிவர்க்கங்கள் வளமான பரமானந்
தாய்வுலங்கள், மெய்யப்பா தேங்காய்க ளுடைத்துவைத்து விரும்பியே
தீபமொடு தூபங்காட்டி, வையப்பா தான்கூப்பித் தோத்திரமேசெய்து
கண்ணூக்கு நெற்றியிலே சதாசிவத்தைநோக்கே. 1175

நோக்கியே வாசிதனை அம்மென்றேத்தி நன்மையுடன் ரேசகபூ ரக
மும்பண்ணி, தாக்கியே கும்பகத்தில் சதாகம்மென்று தன்மையுடன்
தானிருத்திப் பூரணத்தைநோக்கி, வாக்குமன மொன்றாக வாசமவர்து வி
மகத்தான தீபவொளி யதனைக்கண்டால், நாக்குதனி சிறுக்கு நாசி
தனில்நின்றால் கலமான மனோன்மணியி னாட்டமதைக்காணே. 1176

காட்டமதைக் கண்டவுடன் தாயேயென்று நன்மையுட னெருமனை
தாய் யோக்தயோகில், கேட்டவரந் தானீவாள் இலேசமில்லை கேசரத்தின்
கேசரியாள் கிருபையாகும், வாட்டமிலா மனோன்மணிதா னருட்பாலீ
வாள் வரிசையுடன் கொண்டிடவே சித்தியாகும், தெட்டமுடன் சக்கர
த்தி வீதுதன்னைச் செம்மையுடன் தானினைத்து உட்கொள்வாயே. 1177

வாயார மந்திரத்தை [illegible]ழுத்தவேணும் மனந்தேர்ந்து பூசையிலே
நினைக்கவேணும், தேய[illegible]ன் செபதபங்கள் செய்யவேணும் நிலைமை
யுள்ள தலமதனைக் காணவேணும், தாயகமாய்ப் பூரணத்தைச் சாதித்தே
தான் சதாசிவம் கந்திமேற்கு சாரவேணும், சாயுச்சக் கலிபொசித்து
நிலைத்திடவேணும் தற்பமதை புண்டரீகத்தைக் காணுகானே. 1178

க[illegible]ணுகிற கண்ணனைந்து காணுகாணு கருவான கண்ணதுதான் மன
க்கண்ணு[illegible], வடறுகிற கண்ணனைந்து ஒளிதுறு உறுதியுள்ள வாசியிலு
ணவப்பாரு, தோணுகிற பொருளேது சுடரொளிதான்மைந்தா சுட
ராகி வெளியதுதான் பரமவெளியாகும், பேணுகிற வொளியது ஐய
ஐயா பின்மான கற்பூர வொளியைப்பாரே. 1179

ஒளியான பேரொளிதா னதியந்தம் உத்தமனே அறிவுடைய வுன்
மைகேளு, அழியாத மோட்சமடா அந்தவீடு அதுகட்கால் மேலே
வொரு அருபவீடு, தெளியாத அருபவீ டதனிலேதான் நின்றுமெய் தற்பு
ரத் தீபங்தோணும், மொழியாத நியமதி னருகிலேதான் மோனமுள்ள
அமுதாக மிருக்கும்பாரே. 1180

மூலாதாரம்.

பாரப்பா பதியிலிருந்து அமுதங்கொண்டால் பசியாது காயமது சுற்று
ணரும், கோரப்பா வாசியது நிற்கச்செய்யும் நிச்சயமாய்ப் பூரணத்தை
க்கொண்டால், ஆரப்பா வணக்கிடு ஐயாஐயா அப்பனே ஆதா
மூலமிடம், காரப்பா மூலமதில் கணேசன்பாதம் கருணையுடன் நமோ
ன்று சுகித்துபோற்றே. 1181

போற்றியே மூலமதில் வாசிபூட்டிப் புகழ்மையுடன் ஓமென்று செபித்தாயாகில், பெற்றிய கேட்டதெல்லாந் தனைப்புரிவலமையுஞ் சிறப்பாக ஞானமீடத்தில் அகலாதின்று, வாழ்த்தியே கேட்டதெல்லா மீவார் பாரு வாசையுடனவர்கள்பதம் போற்றிடுக்காண், பார்த்திபனே சகலசவு பாக்கியமுண்டாம் பார்தனிலே பிரமரிஷி யாவாய்பாரே. 1182

சுவாதிஷ்டானம்.

பார்க்கல்ல ஆதார மூலஞ்சொன்னேன் பாலகனே சுவாதிஷ்டானைப் பரிசுசொல்வேன், எர்க்கையுடனம்மென்று வாசிகொண்டு இருத்திவிக ஆதியிலே பிர்மதேவர், மார்க்கமுடன் ஞானமிடத்தில் நிர்த்தஞ்செய்யார் மைந்தனே அவர்பதந்தனைப் பூசைபண்ண, சேர்க்கையுடன் கேட்டவரமீவாரையா செம்மையுடன் மனம்பதிந்து பூசைபண்ணே. 1183

மணிபூரகம்.

மன்னப்பா பூரகத்தின் வளமைசொல்வேன், பதிவாக யங்கென்று வாசிபூட்டு, விண்ணப்பா தானேசக்தி யிருந்தால்மைந்தா விஷ்ணுவுடன் லட்சுமியும விரும்பியேதான், நண்ணப்பா வுனதுவச மாவார்பாரு நயந்தாங்கேட்டதெல்லா மீவாரீவார், பொன்னப்பா வுலகமதில் சம்பத்தோடு புகழாக வாழ்ந்திடுவாய் மைந்தகேளே. 1184

அநாகதம்.

கேளப்பா அநாகதத்தின் திருவடிதன்னைக் கிருபையுடன் சிங்கென்று வாசிபூட்டி, ஆளப்பா சுழிமுனையை யழுத்திருக்க அகார ருத்திரருமருட்பாலிவார், வாளப்பா கேட்டதெல்லாம் வரிசையாக வரிசையுடன் தாம்கொடுப்பார் மைந்தாமைந்தா, காளப்பா நாளுக்கு நாளேமைந்தா நயந்தாங்க வருமடா பாக்கியந்தானே. 1185

விசுத்தி.

தானென்ற விசுத்தியுட சேர்மைகேளு நயவாக வங்கென்று வாசிபூட்டி, தேனென்ற குருபதத்தில் நிறமாயநின்றால் சிவசிவா மகேசுவரருங்கூடக் கூர்ந்து, ஊனென்ற மதியமுத மீவார்பாரு உகந்து கேட்டதெல்லாம் ஒருமையாக, கோனென்ற குருவருள் பெற்றுமைந்தா குவலயத்தில் ராஜரிஷி யாவாய்பாரே. 1186

ஆக்ஞை.

பாரப்பா சதாசிவத்தின் பெருமைகேளு பண்பாக யங்கென்று வாசிபூட்டி, சேரப்பா பூரணத்தை நோக்கிநின்றால் சேர்மையுள்ள சதாசிவனும் நிர்த்தஞ்செய்வார், காரப்பா அவர்பதத்தைப் பூசைபண்ணக் கருணையிலே மதியமுதம் கடாட்சிப்பார்கள், ஆரப்பா வுனக்கிதுபோல் சொல்லப்போறேன் அப்பனே கெவுனசித்திமாமே. 1187

மதிநேர்மை.

சித்தான மதியினுட சேர்மைகேளு திறமாக அம்மென்று வாசிபூட்டி, முத்தான பதநோக்கி நின்றால்மைந்தா முதன்மையான கோடிமதி காந்திகாணும், வற்றாத மதியமுத மருவிபாயும் மகத்தான அமுதமதை யருந்திக்கொண்டால், சித்தான தேகமதுக் கழிவேயில்லை தீர்க்க குருவெனவே விளங்குவாயே. 1188

ரவிநேர்மை.

விளங்கவே ரவியினுட காந்திசொல்வேன் வேகமுடன் உம்மெனவே விரும்பிச்சொல்லு. கலங்காமல் ரவிகோடி காந்திகாணுங் கண்மூக்கு மத்தியிலே காந்திகாணும். உளங்கனிய பூரணத்தைத் தொழுது போற்றி உறுதியுடன் நின்றிருந்தால் மைந்தாகேளு, துலங்குமடா வுன் தேக மதிபோல்மைந்தா அண்டாத மணிவிளக்கின் சேர்தியாரே. 1189

அக்கினிநேர்மை.

சோதியென்ற அக்கினியா மவுனவீடு சொல்லரிது சொல்லுகிறேன் ஞானக்காய்மைந்தா, ஆதியென்ற ஆதியடா அங்அம்மென்று அப்பனே ரேசகபூரகமும்பண்ணே. நீதியுடன் கும்பகத்தில் வாசிபூட்டி நின்றதிறு லக்கினியின் பிரமைசொல்ல, பாதிமதி யணிந்தசிவன் தன்னுற்கூடாப் பரமவொளி யொளியெனவே பகரலாமே. 1190

ஆமப்பா பகாறியா மோட்சவீடு அருளான அருள்பெருகு மாதிவீடு, காமப்பால் கானற்பால் சொலிக்கும்வீடு கற்பூர தீபமது காணும்வீடு, காமப்பா மதியகத்தின் மாலின்வீடு நல்வினையுந் தீவினையும் நாடும்வீடு, சோமப்பால் சொலிக்கும்பூரணத்தின்வீடு சொல்லாத சூட்சமடா மவுனவீடே. 1191

மவுனமென்ற வீடதிது மதிக்கயத்தள்ளி மகத்தான ரவிபெருகி ஒளியில்நின்றால், கெவுனமென்ற கெவுனமது கைக்குள்ளாகும் கேள்மகனே பூரணமும் உன்வசமேயாகும், நவிலவொண்ணாப் பூரணத்தை நாடிநின்றால் நரசென்மமில்லையடா காயன்காயன், பவமூலமானகுரு பாதம்போற்றிப் பத்தியுடனாயிரத்தெட் டிதழைப்போற்றே. 1192

போற்றுவது என்னவென்றால் மைந்தாகேளு பூரணமா மவுனமதை போற்றிக்கொண்டு, தேற்றுவது மனந்தேற்றி பூரணத்தைக் கொண்டு செம்மையுடன் மனந்தேற்றிச் செம்மையாகி, காத்துமனக் கருணையிலே கருத்தாய்ப்பூட்டிக் கருத்தாகப் பனிரெண்டு நூறைமைந்தா, பார்த்துமனம் பதியவொளி மவுனமாகப் பத்தியுடன் பார்த்திருந்தால் பலிக்குஞ்சித்தே. 1193

*நூலடக்கம்.

சித்தான சித்தெல்லா மிதிலேசொன்னேன் திறமான கருவெல்லா மிதிலேசொன்னேன், முத்தான இந்திரம யேந்திரசாலம் மூர்க்கமுள்ள ஜாலமெல்லா மிதிலேசொன்னேன், பத்தான முப்பூவி லனந்தஞ்சொன்னேன் பாலகனே சவுக்காரம் வெகுவாய்ச்சொன்னேன், விஸ்தாரமானமைப் போக்குஞ்சொன்னேன் வினயமதாய் மோடியையான் விளம்பினேனே. 1194

விளம்பினேன் செந்தூரம் நன்றாய்ச்சொன்னேன் விள்ளாத பர்பமெல்லாம் விளங்கச்சொன்னேன், தளம்பெறவே மேருவுடைய விபரஞ்சொன்னேன் தப்பாமல் செயநீரில் தன்மைசொன்னேன், உளங்கனிய கற்பமது விரித்துச்சொன்னேன் உண்மையுடன் விளையாட மோடிசொன்னேன், கலங்கமற அஞ்சனமு மாற்றஞ்சொன்னேன் காயாதிக் கற்பமதைக் கருதிச்சொன்னேனே. 1195

சொல்லேனே விந்தைமுதல் சமாதிகற்பஞ் சுருக்கான மந்திரமு மஞ்சுடகர்மம், என்னவிலான்று விதேகமுடைய கன்ருப்பசொன்னேன் இயல்பாக நாம்சொன்ன முறைகட்கெல்லாம், முன்னமே சொன்னதொரு குருக்கிரந்தான் மூக்கானும் நாற்றிருபதையும்பாரு, நன்மையாய்ப் பொருள்களெல்லாம் வெளியாய்த்தோனும் நலமான சூத்திரத்தை வெளிவிடாதே. 1196

வெளியாகச் சூத்திரத்தை வெளிவிடாதே வேதாந்த புத்தியினால் ஞானக்காரு, மொழியாக முன்சொன்ன அறுபதிலேதான் முக்கியமுன்ன கருக்களெல்லா மொழிந்துவைத்தேன், வழியாக சூத்திரமு மறைவையு ம்பார்த்தால் வகைதோறு மாயிரந் திருநூற்றும். தெளிவாக சொன்னேட்டியுங் கடைக்கப்பண்ணாவது சுத்தோர் கேட்டாக்கால், சொல்லொண்ணாதே. 1197

சொல்லவொண்ணாக் கருக்களெல்லாஞ் சொன்னதாலே ஞானமுடன் மனதறிவாற் பாருபாரு, நல்லமன ஞானமுள்ளோர்க்கு ஞானகற்புதல்வா புலத்தியனே ஐயாகேளு, வல்லமையா யனந்தடியை வணங்கிக் கொண்டு மனதான வேதநூலுக்கு யிந்தநூலில், உள்ளபொருளிதுவென்று பாதியோவாய் உத்தமனே மற்றோர்க்கு யில்லையென்னே. 1198

இல்லையென்று ஆணையிட்டுச் சொல்லிப்போடு என்மகனே யென்மேலே ஆணையாணை; புல்லரென்ற புலையரிடம் நூல்காட்டாதே புத்தியைப் பற்றியனை அறிவில்லென்று, கல்லென்ற குகைதனிலே யிருந்துகொண்டு கருவான கருக்களெல்லா மெடுத்தாலும், தொல்லைவரும் வெளியாக்கம் பண்ணினோர்க்காற் சுகமாக மனதடங்கி யறிவித்தேனே. 1199

ஆதிவாக மனதடங்கி மவுனமாக அப்பனே நூலெடுத்துப் பார்பாரு, குறியான குருபதத்தில் குணமாய்வில்லு குணமில்லா தங்களிடங் கூடவேண்டாம், பரியான தங்கமடா பரப்பிரமமாச்சு பாலகனே தங்கமென்றால் பூரணமேதங்கம், நெறியான பூரணத்தைத் தினமும்சோதி சேரான பராபரத்தின் சார்வாய்முத்தே. 1200

அகஸ்தியர் சகலகலைக்ஞானமென்ற வழங்குகிற,

அமுதகலைக்ஞானம் 1200

முற்றிற்று.

உ

குமரன் துணை.

புத்தகவிளம்பரம்.

இதனால் சகலகனவான்களுக்குந் தெரிவிப்பதாவது என்னிடம் அச்சிட்டுக்கொண்ட புஸ்தகங்களெல்லாம் சுத்தபிரதியாய் அச்சிட்டுத் தயாராயிருக்கிறது. அச்சிட்டுக்கொண்ட விலாசதாரிடம் எழுதி வி. பி. யிலாவது நேரிலாவது கிரயத்துக்குப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

1.	அகஸ்தியர் பரிபூரணம் உரையும் அதன் சூத்திரம் உரை	0—6—0
2.	ஷை பூரணச் சூத்திரம் உரையுடன்	0—6—0
3.	ஷை வைத்திய ரத்தின சுருக்கம் உரையுடன் ...	0—8—0
4.	ஷை பரிபாஷை கா வெளிவராதது	0–10—0
5.	ஷை செந்தூரம் கா	0—8—0
6.	ஷை அமுத கலைஞானம் கா	1—0—0
7.	ஷை வைத்திய காவியம் கா	0–12—0
8.	சட்டைமுனிவர் ஞானம் பின்ஞானம் உரை	0—6—0
9.	பிரமமுனிவர் வைத்தியம் கா	0—8—0
10.	புலிப்பாணி வைத்தியம் உரையுடன் ...	0–10—0
11.	இராமதேவர் கிளிசோசகம் உரை	0—6—0
12.	சுப்பிரமணியர் ஞானம் உரை	0—6—0
13.	ஷை ஞானம்	0–12—0
14.	உரோமரிஷி பரிபாஷை கா வெளிவராதது ...	0–12—0
15.	கர்ப்பக்குகை கா	0—8—0
16.	புலிப்பாணி வைத்தியம்	0–12—0
17.	திருமூர்த்தி திருமந்திரம் 1500	1—8—0
18.	பாம்பாட்டி கன்னம் 300 வெளிவராதது ...	0–12—0
19.	ஷை வைத்தியம் 150-ம் சுருக்கம் 50-ம் ஆக 200 ...	0—8—0
20.	ஷை செந்தூரம் 300 வெளிவராதது	0–12—0
21.	ஷை வைத்தியம் 300 வெளிவராதது	0–12—0
22.	ஷை வைத்திய சிந்தாமணி 700	1—8—0
23.	சொரூபாரூடம், சொரூப பஞ்சாட்சர ஆரூடம், சத்தியாரூடம், மந்திரசக்கரங்களுடன் ...	0—8—0
24.	சிவாரூடம், தேவியாரூடம், நாகாரூடம் மந்திர சக்கரங்களுடன்.	0—8—0
25.	சித்தாரூடம், சர்ப்பாரூடம், மந்திராரூடம் மந்திர சக்கரங்களுடன்.	0—8—0
26.	மேற்கூறிய 9 ஆரூடங்கள் மந்திர சக்கரங்களுடன் ஒரே கட்டடம் கலிக்கோ பயிண்டு	1—8—0

இ. ராம. குருசாமிக் கோன்,
புஸ்தகஷாப் புதுமண்டபம் மதுரை.

பதினெண் சித்தர்கள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

வைத்திய வாத யோக ஞானக்கோர்வை

ஒவ்வொருவரும் அவசியம் வாங்கிப் பார்க்கவேண்டியது.

1வது	பாகம்	திருமூலர், சுப்பிரமணியர் ஞானத்திரட்டு	1—0—0
2வது	”	போகர் காலாங்கி தந்திரங்கள் ...	1—0—0
3வது	”	கடைப்பிள்ளை புசுண்டர் சாஸ்திரத்திரட்டு	1—0—0
4வது	”	மச்சமுனிவர் வைத்திய வாதஞானத்திரட்டு	1—0—0
5வது	”	சுந்தரானந்தர் வாதயோக ஞானத்திரட்டு	1—0—0
6வது	”	இராமதேவர் தன்வந்திரி ஞானத்திரட்டு	1—0—0
7வது	”	சட்டைநாதர் வாதயோகஞானத்திரட்டு	1—0—0
8வது	”	உரோமரிஷி யோக ஞானசாஸ்திரத்திரட்டு	1—0—0
9வது	”	கருவூரார் வைத்திய வாத ஞானத்திரட்டு	1—0—0
10வது	”	அகஸ்தியர் யோகஞான சாஸ்திரத்திரட்டு	1—0—0
11வது	”	புலஸ்தியர் வாதயோக சாஸ்திரத்திரட்டு	1—0—0
12வது	”	நந்தீசர் வைத்திய ஞான சாஸ்திரத்திரட்டு	1—0—0
13வது	”	தன்வந்திரி வைத்திய சாஸ்திரத்திரட்டு	1—0—0
14வது	”	காலாங்கிநாதர் ஞான சாஸ்திரத்திரட்டு	1—0—0
15வது	”	கொங்கணர் வாதயோக ஞானத்திரட்டு	1—0—0
16வது	”	கோரக்கர் ஞான சாஸ்திரத்திரட்டு ...	1—0—0
17வது	”	தேரையர் வைத்திய ஞானசாஸ்திரத்திரட்டு	1—0—0
18வது	”	பிரமமுனிவர் யோகஞானசாஸ்திரத்திரட்டு	1—0—0

மேற்கூறிய பதினெட்டுபாகங்களில் 9 பாகம் வரை இப்பொழுது அச்சிட்டு தயாரிலிருக்கிறது மற்றும் 9 பாகங்கள் அச்சிட்டு வருகிறது கூடியசீக்கிரம் வெளியிடலாகும்.

அகஸ்தியர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

வைத்திய வாத யோக ஞான சாஸ்திரங்களின்

பரிபாஷை வெளிப்படை அகராதி

இப்புத்தகம் ஒவ்வொரு மகான்களிடமும், வைத்தியர்களிடமும், மற்றுமுள்ளோர்களிடமும், கைவசமிருக்கவேண்டியது அவசியம் ஏனெனில்:— பதினெண் சித்தர்கள் திருவாய்மலர்ந்தருளியிருக்கும் சாஸ்திரங்களனைத்தும் அவைகளில் அனேகம் மறைபொருளாகவேயிருப்பதால் அவைகளைத் தெளிவாய்த் தெரிந்து கொள்வதற்கு இப்பரிபாஷை வெளிப்படை அகராதியே தகுதியானது எந்தப் பரிபாஷைப் [illegible] இந்த அகராதியில் பொருள் பார்த்துக்கொள் [illegible] பதிப்பாய் அச்சிட்டிருக்கி [illegible] வேண்டியவர் [illegible] காரிடம் கேரிலும், வி. பி. [illegible] மூலமாகவும் [illegible] பெற்றுக் கொள்ளலாம். புத்தகம் 1-க்கு விலை ரூ. 2.

இ. ராம. குருசாமிக்கோன்,
புஸ்தகஷாப், புதுமண்டபம் மதுரை.